

శ్రీరస్తు.

సర్వలక్షణసారసంగ్రహము.

అభినవవాగనుశాసనుడగు
నూచిమంచి తిమ్మస్వామిశాస
ప్రణీతము.

ఇది

శ్రీరాజు మంత్రీప్రెగడ భుజంగ రావు,
బహద్దరుజమీందారు, గారిచే
మంజువాణినుండిపునర్ముద్రితమై
ప్రకటింపబడియె.

వలూకు.

మంజువాణి ముద్రాక్షరశాల.

1901

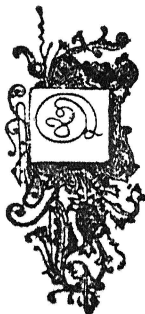
500 ప్రతులు వెల 12 అంకెలు

Copy Right Re

శ్రీ ర మ్మ

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః

సర్వలక్షణసారసంగ్రహము.

నగ బాఘన స్తవవి — సృత్వీరసంకుమదైణనాభిపం |
కానిశ వాసిల స్ఫుటభుజాంతరుడిందుసు ధాపయస్సద్య
గ్భాసుతకీర్తిపీతపుర-కుక్కుటలింగమహాప్రభుండశే |
మానలభ క్తపాలనప — రాయణుండీవుతమాక భీష్మముల్ ||

క. రాణిం మభ క్తిబాగ డెడం |

బాణివ్వంబ్వంబుమోడ్చి -- పరిపాలితగీ |

ర్వాణిన్సన్ముదితాంత |

ర్వాణిన్సనరాజకీర -- వాణికోవాణికో ||

౨ ||

చ. కరములుదోయిలింగిటిసీతు — కంబుననిచ్చలుబ్రస్తుతింతు భా |

స్వరగుణపంతునిస్సకల -- సత్కవిజాలచనీవనంతునికో |

జలకరుజానిశాంతుని వి -- శిష్టబనానరతనిశాంతునికో |

సురతనుమంబరీనిభయ -- శోపారిదంతునిసేకవంతునికో ||

౩ ||

క. చిరభక్తిన్బొగడెదమ|

ద్గురునాథునిజెందులూరి — కులపావనుని|

నగుజానిధి నపరాంతక|

హరమూర్తినిఘనునిలింగ — నారాధ్యమణి॥

౪॥

గీ. నన్నపాయునిశ్రీనాథు — నాచిరాజు|

సోము నమరేశుఁదిక్కన — సోమయాజి|

శంభుదాసునిభీముభా — స్కరునిమఱియు|

గణతికెక్కినసుకవిపుం — గవులఁడలఁతు॥

౫॥

వ. అనియిప్పదేవతాప్రార్థనంబును వాణిగణేశ్వరస్తవంబునుగురుగణ

ణస్తరణంబును మహాకవివర్ణనంబును గావించి॥

౬॥

సీ. కాండిన్యగోత్రవి — ఖ్యాతుఁడకూచిమం,

చ్యవ్యయాంభోధనీ — హారకరుండ|

గంగనమంత్రిశే — ఖరునకుఁబరమపా,

ననియగులచ్చమాం — బకునుసుతుండ|

వెరవొప్పరుక్మిణీ — పరిణయంబునుసింహా,

శైలమాహాత్మ్యంబు - నీలపెండ్లి|

కథయునురాజశే - ఖరవిలాసమునచ్చ,

తెనుఁగురామాయణం - బునుమొదలగు|

గీ. కృతులురచియించిపావ్యతీ - పతికిభక్తి|

తోడనప్పనమొసఁగిన - వాడఁగండ|

రాజపురసంస్థితుండఁగడుఁ - బోర్జిడనేను|

దిన్నకవిచంద్రుండనుబగ - ద్వినుతయశుండ॥

౭॥

క. జగదుపకారార్థముక్రొ।

త్తగలక్షణలక్ష్యములువి- తర్కించిబుధుల్।

పొగడఁగఁగృతిఁజేసెదనెర।

వగులక్షణసారసంగ్ర- హోహ్వయమొనరన్॥

౨॥

గీ. తెలుఁగునకుమున్నులక్షణం- బులుమహాక।

వీశ్వరులుపెక్కు-రచియించి- యిడికిఁకేల।

గూర్చవలెనన్నఁబ్రాధిమ- కొఱకునాకుఁ।

దలిసినతెరంగునొకకొంత- తేటపఱుతు॥

౪॥

క. నన్నయభట్టాదులుగృతు।

లన్నిలిపినలక్ష్యములును- లక్షణములుయు।

క్లిన్నమకికృతియొనర్పచు।

మున్నుగనాంధ్రంబుచంద- మున్వివరింతున్॥

౧౦॥

క. కరతలధృతసారంగా।

చిరతరకరుజాంతరంగ- సింధునిషంగా।

కరిదైతేయవిభంగా।

గురుతరగోరాద్దురంగ- కుక్కుటలింగా॥

౧౧॥

ప. ఆవళితిపుము.

౧౨॥

గీ. ధాత్రివైవత్సమంబును- దద్భవంబు।

నచ్చతేనుఁగునుదేశ్యగ్రా- మ్యంబునాఁగఁ।

కెల్లమగునైదుతేఱఁగులఁ- దనుఁగుబాస।

దనుఁదద్భిభమేఱిఁగింతు- వినుమహేశ॥

౧౩॥

గీ. మారుఁడనంగహరియనంగ- గురుఁడనంగ।

గురువనంగనంబయినమహీ- శ్వరియనంగఁ।

గ ర్తయనభ ర్తయనఁగసం- హ ర్తయనఁగఁ |

దత్తమంబులుచెల్లుభూ- ధరనిశాంత||

౧౪||

ఆ. సవితసవితృఁడనఁగఁ- జనువిధాతవిధాతృఁ |

డనఁగనొప్పనాత్త- యాత్తుఁడనఁగఁ |

గృతులదత్తమములు- వితతంబులగుచుండు |

ధనదమిత్రచారు- ధవళగాత్ర||

౧౫||

సవితృఁడనుటకు.

క. సమరంబునభటులుగడుకె |

శ్రమమొందితమముగవిసిరి-నం గానిసము |

ద్యమ సంరంభుఁడుగవ్వడి |

సమయంబనితోలఁగినట్లు-సవితృఁడుగ్రుంకె ||

౧౬||

“విరాటపర్వము.”

విధాతృఁడనుటకు.

గీ. అతనికీతిఁప్రతాపంబు- లవనిఁగలుగ |

నేలయివియంచుచుదిలోన- నెపుడుదలఁచు |

నపుడుపరివేషమిషమున- నబ్జనూర్య |

మండలముల విధాతృండు-గుండలించు ||

౧౭||

“నైషధము.”

గీ. హా! యుధిష్ఠిరుఁడెచ్చట- నడఁగియున్న |

వా. డొభీమునిపార్థుని- వర్తనంబు |

లయ్యోజలనేమిచందంబు- లయ్యోనోక।

టా! విభాత్పండ! కవలెందు- డాగిరొక్కొ॥

౧౮॥

“విరాటపర్వము.”

క. అలరంగభూదివ్ శబ్దం।

బులుభువిదివియనంగబరగు- ముక్పదమునకున్।

జలముక్కులులైనాపద।

ములురోనావలగుంగృతులఁ- బురజైత్యహారా॥

౧౯॥

క. హనుమద్భగవత్పదములు।

పనివడిహనుమంతుండనఁగ- భగవంతుండనన్।

హనుమానుండుభగవానుండు।

ననుచుఁబ్రయోగింపఁజెల్లు- నంబరవసనా॥

౨౦॥

సీ. భుక్పదమునకుభూ- భుజులుభూభుక్కులు,

వాక్పదంబునకగు- వాకువాక్కు।

జిత్పదంబునకింద్ర- జిత్తింద్రజిత్తుండు,

విత్పదంబునకగు- వేదవిదుండు।

ద్విత్పదంబునకువి- ద్విషుండనంజెల్లుభూ,

భృత్పదంబునకుభూ- భృత్తులయ్యో!

రాత్పదంబునకును- రాత్పగుమతీయును,

రాజపదంబొప్పు- రాజేనంగఁ।

గీ. దనరువిద్వత్పదంబువి- ద్వాంసుండనఁగ।

నప్ప-కుచ్చబ్దములకిల- నప్పలునుగ।

కుప్పలనఁదగుదిక్పదం- బొప్పుచుండు।

దిక్కులనదిశలనఁగను- ద్రిపురవైరి॥

౨౧॥

నీ. శ్రేయోమనోయశ— స్తేజఃపదంబుల,
కొనరంగశ్రేయము— మనముయశము।

తేజమునాఁగవ— తిక్కలునుమఱియుశ్రే,
యస్సుమనస్సుయ— శస్సునాఁగఁ।

దేజస్సనఁగనొప్ప— నోజఃపయోంభస్స,
రశ్శబ్దములకుఁజే— రదుమువర్ణ।

మరయనోజస్సుప— యస్సునంభస్సుస,
రస్సనఁదనరుబూ— ర్శబ్దమునకు।

గీ. పురముకిమ్ శబ్దమునకును— బొసఁగఁగిమ్ము!
జగమనంగజగత్తనఁ— దగుజగత్ప।

దంబునకునిట్లువెలసిల్లుఁ— దత్సమములు।
కుంభిదైతేయమదనాశ-- కుక్కుఁచేశ॥

౨౨॥

గీ. వనధనభుజంగకీరశా— క్వరపదములు।
వనముధనముభుజంగము— నొనరగీర।
మునుమఱియుశాక్వరముననఁ— దనరుచుండు।
దురితభయనాశరజతభూ— ధరనివేశ॥

౨౩॥

క. దూతపదముస్త్రీలింగము।
రీతింబులింగమట్లు— గృతులఁదనర్చుకౌ।
దూతయనదూతుఁడనఁగా।

భూతేశమహేశనిభిల— భువనాధీశా॥

౨౪॥

దూతయనుటకు.

నీ. నిత్యసత్యవ్రత-నిషధేశనీవుమా,

కమరంగదూతవై-యభిమతంబు... .. ౨౫॥

“అరణ్యపర్వము.”

వ. మఱియును. ౨౬॥

ఉ. దైన్యముదక్కి—దూతయుచి— తంబుగఁబొండున్గుపాలుపాలురా!
 జన్యవరుండుధర్మజుఁడు— సమ్మతివేడెడునన్నలోకసా!
 మాన్య... .. ౨౭॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

దూతుఁడనుటకు.

క. తనకడకువచ్చి మొగిమో!
 డనివాఁడగుమాతపల్కు— టకుఁగోపింపకా!
 జనదుజననాధునకుదూ!
తునిఁజంపుటనరకమాట— ధ్రువమనిరార్యుల్॥ ౨౮॥

“శాంతిపర్వము.”

ముద్దరాజురామన్నకవిజన సంచీవినియందుమాత యనేకానిమా
 తుఁడనిలేదనెనుగానిరెండునుగలవు.

వ. ఇదితత్సమప్రకారంబింకఁదద్భవప్రకారంబెఱింగించెద. ౨౯॥

సీ. అఘ౯మగువయాజ్ఞ— యానకుబ్బుఁడుగుజ్జ,
 భంగంబుబన్నంబు— ప్రాధాన్యప్రకాశంబు!

విష్ణుండువెన్నుండు— వీర్యంబుబీరంబు,
 పుస్తంబుపొత్తంబు— భూతిబూది!

గుణములుగొనములు— కులముకొలమ్మగు,
 బృందంబుబిందంబు— పృథివిపుడమి!

సంజ్ఞకుసన్నయ— శంబునకునసంబు,
 తొంబూలమునకును— దమ్మలంబు!

- గీ. స్నిగ్ధమునకునునిద్దంబు— శ్రీకిసిరియుఁ,
జంద్రమశ్శబ్దమునకును— జందమామ!
పీఠశబ్దంబునకుఁబీట— పేర్చినట్లు!
తద్భవంబులుచెల్లుభూ— తలశతాంగ॥ 30॥
- సీ. వినుయకారమునకుఁ— దెనుఁగునఁదద్భవం,
బైజకారమునిల్పు— ననువుమీఱ!
యజంబుజన్నంబు— యత్నంబుజతనంబు!
యత్రంబుజత్రంబు— యముఁడుజముఁడు!
జవ్వనియువతికి— జక్కులౌయక్షులు,
యోధులుజోదులు— యోగిజోగి!
యాత్రకుజాతర— యయ్యెశయ్యకుసజ్జ,
కార్యశబ్దమునకుఁ— గర్జమయ్యె!
గీ. నిట్టూలార్ద్రంతములకొన్ని— యెడలఁజెల్లు!
చుండుఁబూర్వకపీంద్రప్ర— యోగసరణిఁ!
జిరకృపాపాంగకరతలాం- చితకురంగ!
కాశధవశాంగశ్రీకుక్కు— టేశలింగ॥ 31॥
- క. దోసముఠోసమువేసము!
బాసలుఠోసంబునంచుఁ- బలుకఁగవలయున్!
భాసురగతిఁగృతులంబల!
శాసకపూజితపదాబ్జ- షాలకునరయన్॥ 32॥
సంఠోసమనుటకు.
- ఉ. శ్రీసతికిన్మరారికిని— నేసలువెట్టివపెండ్లిపెద్దల!
బ్రాసనుఁడంబుజోదరము- నందుజనించిననాఁడుచేరియు!

లాసముపల్లవింపనుప- లాలనఁజేసినయెమ్మెల్లెసం।

తోసమునస్తుకుందుపయి- దోడులుతత్పరిపుణ్యభామినులో॥ 331

“నృసింహపురాణము,”

గీ. సరవితోశబ్దమధ్యావ- సానములను।

క్షౌకుద్విత్వకకారంబు- గదిసినిలుచు।

నాక్షకారంబుతోడహ- ల్లంఁటెనేని।

రాదుద్విత్వకకారంబు- రాజభూష॥

34॥

గీ. ఋక్షమునకురిక్క- యక్షులుజక్కులు।

పక్షిపక్కియయ్యె- లాక్షలక్క।

యక్షరమునకరయ- నక్కరంబగుమఱి।

లక్ష్మీలచ్చియగుని- లాశతాంగ॥

35॥

ఆ. శిఖయుముఖముననఁగఁ—జేలఁగుశబ్దములను।

సిగయుసికయుమఱియు—మొగముమొకము।

నాఁగఁగృతులఁజెల్లు- నాగేంద్రకేయూర।

దురితదూరపీఠ- పురవిహార॥

36॥

సిగయనుటకు.

క. సిగసంపెగపూలొసపరి।

వగకస్తురినామమొఱపు-వలెవాటొఱా..

37॥

“విజయవిలాసము.”

సికయనుటకు.

సీ. వనితయొక్కతెఘాప—వాసనయొడఁగూర్చె,

నొకకొమ్మవిరిదండ—సికనుజుటై।

“రామాభ్యుదయము.”

సీ. ఒకయింతయొఱగిన—సికమీఁదముడిపువ్వు,

పెత్తులువలయుతా—యెతులఁజాటి ౩౯॥

“చంద్రభానుచరిత్ర.”

మొగమనుటకు.

సీ. అలచెందొవలవిందు—చెలువెందువెలిజెందు,

మొగమునకొకవిత—జిగిదొలంక ౪౦॥

“షారిజాతాపహరణము”

సీ. పురుషునీగికిస్వల్ప—మునశెసంతోషింతు,

మొగమెత్తనేరవు—మగనియెదుట ౪౧॥

“కాశీఖండము.”

క. సగరసుతులట్లుజగముల

కొగిబాధలుసేయుచున్న—నోడిమరుత్ప!

న్నగవరులరగిరినాలుగు!

మొగములుగలవేల్పుకడకు—మునిసంఘముతోన్ ॥ ౪౨॥

“భారతము-అరణ్యపర్వము.”

మొకమనుటకు.

చ. వికవికనవ్వియక్కి—పట—విప్రకుమారుఁడుమేలులెస్సవా!

నికినయిరాగబంధమున—నిల్పెమదిందరలాయతాక్షిమీ!

సకియవివాహవేళఁబుర—శాసనుపాణిఁబరిగ్రహించుచో!

మొకమునబుస్సురంచునహి—మోగిననెట్లుభయంబునొందునో ॥ ౪౩

“శ్రీనాథునిహరివిలాసము.”

క. ఒకమాటచెక్కెరలపా!

నకమాచనుసారుసామ—నసకందుకమా!

తృకమాయానాతుకమా!

నికమామొకమాసరోజినీరిపురకమా॥

౪౪॥

“బహులాస్యచరిత్ర.”

క. మొకమొలుకగలదుగదజే!

మకరాంకునియనుగుమేన—మామకునీకుణ్ణ!

జికమకలునేయవలదను!

మకటా! మేడపయికేగి—నపుడైనచెలీ॥

౪౫॥

“విజయవిలాసము.”

లక్షణము.

ఆ. ఇలశవర్ణమునకు—దెలుగులయందుస!

కారమొదవునొక్క—కడలదాని!

నేత్వమెక్కుచుండు—నిందుకశాధర!

భుజగహారపీఠ—పురవిహార॥

౪౬॥

ఆ. శంఖమునకుసంకు—శాణంబునకుసాన!

శయ్యయనెడుచోట—సజ్జసెజ్జ!

శల్యుడనెడుచోట—జర్చింపసెల్లుండు!

శక్తిసత్తియయ్యె—జంద్రజూట॥

౪౭॥

సెజ్జయనుటకు.

ఆ. సెజ్జయందుమేను—సేర్చియర్జనకార్య!

చింతపలుకకుండి—కొంతవడికి!

బవ్వళించికురున్పు—పాలకజలశాయి!

దారుకుండుగొలువ—నూరకుండె॥

౪౭॥

“దోషిణపర్యము.”

౪. చెట్టయొడసిపట్టి—సెజ్జకుందివియుచో॥

నడుగుబిగ్గద్రొక్కి—యతివయపుడు॥

కూర్తివిభునిమీద—గొసయమెక్కించుచో॥

నల్లవంగుమరుని—విల్లుబోలె॥

౪౮॥

“కవికర్ణరసాయనము.”

నీ. శేషపన్నగరాజు—సెజ్జగానాతఁడు,

వాల్చినాఁడీతఁడు—దాల్చినాఁడు॥

౪౯॥

“కవిలోకబ్రహ్మశివజ్ఞానదీపిక.”

నీ. సెజ్జపెంబఱచిన—చేమంతిరేకులు,

కలయనిందీవర—దళములయ్యె॥

౫౦॥

“జక్కనసాహసాంకము.”

సజ్జయనుటకు.

౮. తఱకుపసిండియోవరలు—దంతపుఁబావలర్చినాగృహం॥

బులుగుడినీరుమేడలును—భోజనశాలలుగెంపుటోడుబి॥

శృలుగరిడీల్ సుశీతలశి—లాతలముల్ భవనేశ్వరంబులు॥

జ్వలజలయంత్రధామములు—సజ్జలుదాటిధరావర్ణనై॥

౫౧॥

“వసుచరిత్ర.”

నీ. ఉండునేవీటమా—క్కండేయమునిరాజు,

సజ్జలింగమనంగ—శాసనుండు॥

౫౨॥

“కాశీఖండము.”

సెల్లుండనుటకు:

చ. వెరవునులావుఁజేవయును—వీరలకారయనొక్కరూపును।
 స్థిరభుజశక్తిధర్మజుఁడు—సెల్లునిరూపడగించియివ్వసుం।
 ధరగానునొక్కొనేడితని—దాసమయించిసమస్తమేదినీ।
 శ్వరుఁడుగఁజేయనొపునొకొ—శల్కుఁడు గౌరవరాజనందనున్॥
 “శల్కుపర్వము.”

ఆ. సెల్లుండట్టులనేలఁ—ద్రెళ్ళిచెచ్చెరలేచి।
 యెడలుదుడుచుకొనుచు—నొయ్యనరిగె-
 పానిఁజూచినడుచు—మానుగావిప్రులు।
 భూరిసత్వభీముఁ—బొగడిరోలి॥ ౫౪॥
 “ద్రోణపర్వము.”

క. నృపనీవుమదీయంబగు।
 జపముఫలంబడిగితేని—సమ్మతినీగా।
 విపరీతఫణితులాడిన।
 సెపియింతుంజుమ్మియెఱుఁగఁ—జెప్పి తినీకున్॥ ౫౫॥
 “శాంతిపర్వము.”

లక్షణము.

క. ఓలికచటతపవర్ణల।
 నాలవయక్కరములెల్ల—నవికబ్బములన్।
 గ్రాలుచునుండునుమాండవ।
 వ్రాలైరండవవిమొదలి—వ్రాలగుశర్వా॥ ౫౬॥

చతుర్థవర్ణములు తృతీయవర్ణములగుటకు.

కా. ఏడక్షోహిణులెన్నఁబొండవలం—చేకాడకాక్షోహిణుల్।

రూడిన్ గౌరవ సైన్య మీయు భయమున్ — రోషాహతా న్యోన్య మై |
 యీడన్బోవక వీక మైబాడువగా — నేపారు ఘోరాజిన |
 ల్లాడెన్ ధాత్రిశమంతపంచకమునం — దష్టాదతాహంబులన్ || ౫౭ ||
 “ ఆదిపర్వము.”

ఉ. జాదుర జాదురంచుమృదు — చర్చలుగీతులు వారుణీరసా |
 స్వాదమదాతిరేకమునఁ — జందిక గాయఁగదక్ష వాటిలో |
 వీదులవీదులంగనక — వీణలుమీటులుపాడిరచ్చరలో |
 మోదమెలర్పఁగాభువన — మోహనవిగ్రహుభీమనాధునిన్ || ౫౮ ||
 “ శ్రీనాధునిభీమఖండము.”

ఉ. బీదశచీవిభుండుదితి — బిడ్డలవాయులువారుపల్లఱున్ |
 బాదలుపెట్టఁగాఁ జెఱలు — బట్టఁగనుండుటభారమంచురం |
 భాదిమరున్ని వానలస — దస్పరనలోచనుడెంచివచ్చిరో |
 నాదరపులపద్మవన — నల్వీహారింపుదురస్పరంబునకొ || ౫౯ ||
 “ అంగరబసయ్యయిందుమతీకల్యాణము.”

క. కాదేనిబిరుదులాడక |
 సాదులమైవినయమొప్పఁ — జనికురునాధుం |
 డేదిపనిచినంజేసిద |
 యాదృష్టినతండుచూచు — నట్లుండఁదగుకొ || ౬౦ ||
 “ కర్ణపర్వము.”

క. విదురుఁడుతండ్రియుఁదనకుకొ |
 బదివేల్వీగములనుజెప్పఁ — బాటింపకదు |
 ర్దమమునఁదగియెడుబుద్ధులు |
 విదిమూడినమర్త్యుఁడేల — వినునుచితోక్తులో || ౬౧ ||
 “ శ్రీపర్వము.”

ద్వితీయవర్ణములు ప్రథమవర్ణములగుటకు.

క. అతఁడుమఱి తీర్థయాత్రాః

వ్రతవశమునవచ్చెమాపు—రంబు తెఱవుగాఁ

గతలుగమాసంసారఁ

సితులన్నియుఁజెప్పెనేమి—సెప్పదునబలా॥

౬౨॥

“మనుచరిత్ర.”

శా. ఒచ్చెంచింతయులేకహంసనడతో—నొయ్యారముంజూపుచుం

బచ్చల్దాపినకీల్కడెంపునగతో—బాగైననమ్మోముతో

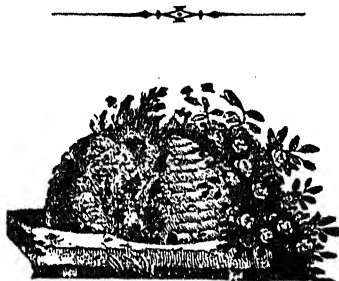
నచ్చంబైనమడుంగుఁగట్టిచెలితో—నామాటలేచెప్పచున్

వచ్చెంబోకుచకుంభముల్ గదలఁగా—వామాక్షీదానీశ్వకున్॥౬౩

“శ్రీనాథునివీధినాటకము.”

కడమయన్నిటికినీలాగుననె తెలిసికొనునది. ఇది తద్భ

వప్రకారంబింక నచ్చతెనుంగుం జెప్పెద.

అచ్చ తెనుంగు ప్రకరణము.

- క. నూరిజనుల్లోకవ్యవ!
 హారంబగుబాసదేశ్య—మండ్రొదియెహితం।
 బారంగనచ్చతెనుంగని।
 యారూఢిగఁగొందఱుండు—రగజాఢీశా॥ ౧॥
- గీ. తగిలివర్ణంబులెక్కువ—తక్కువలుగే।
 నియమమెడలించిఫల్గున—వియెతలంప।
 గ్రామ్యమగుచుండెనొరులదె—గడడుచోట్లఁ।
 జెప్పఁదగునదికలధాత—శిఖరిసదన॥ ౨॥
- ఆ. పాకటముగఁగృతుల—నాకడనీకడ।
 యనుచుఁబల్కుచోట—నాడనీడ।
 యనినవర్ణలోప—మగుఫలములకుఫ।
 లాలనంగఁహెచ్చు—నీలకంఠ॥ ౩॥
- ౧। ఇటువంటి గ్రామ్య పదంబులయినను సు శబ్దంబులగుటకు దాహరణ మహాకవిప్రయోగము.
- చ. అసమునమీఁదెఱుంగకము—హోగ్రహవృత్తిఁగడంగిచెచ్చెరం।
 బసులను గాయఁగాఁజనియె—బౌపఁడుగౌరవసేనయేడయెం।
 టిసనుటయేడ నాకిదిక—డిందివిచారముపుట్టెసైన్యమున్।
 వెసఁజనితోడుగావలయు—వేగమెఱంపుడుచాలునట్లుగ ౩॥ ౪॥
- 'విరాటపర్వము.'
- చ. అనిమదిమెచ్చియొచ్చమొక—యందునులేనిమనోహరాంగముల్।
 గనుఁగొనిమానికావ్రతము—గైకొనియుండెడినన్ననేలతో।
 దొంగినియిటఁదెచ్చెనీవెడగు—కోమలిభూజగమేడమారుతా।

శనజగమేడ నెంతఘన—సాహసమింతులకంచు నెంచుచున్ || ౫ ||

“విజయవిలాసము”

స్త్రీ. ఏడఁబోయెనొగదా—పేదలోమంజిష్టి,

పెనుబండుగండు బైఁబెట్టఁజాల

౬ ||

“కాశీఖండము.”

వరాధిక్యమగుటకు

స్త్రీ. రమణులారపలాలు—రాల్చినకీరపో,

తములప్రాణాలకు—దప్పినారు ||

౭ ||

“వరాహపురాణము.”

శా. తల్లియిన్ని దినాలకేనియు సుధా—ధారాలవస్యందియై |

యుల్లంబుండనియింపఁజేయుపలు—కెట్లోవింటినిప్పీటిలోఁ |

బెల్లొకొన్నకతాననేనొకడనే—భిక్షానకున్నతునో |

యెల్లొకొశిష్యులఁగొంచువత్తునొనిజం—బేర్పాటుగాఁబలుమా || ౮ ||

“భీమఖండము.”

ఫలములకు ఫలాలును దినములకు దినాలును నివి వర్ణాధిక్యములు.

లక్షణము.

క. మల్లెయులంజెయుగడ్డయు |

నొల్లెయుననుపగిదిపలుకు—లాప్పవటంచుం |

బొల్లెనుమారయకేతన |

తెల్లంబుగనవియుఁగలవు—త్రిపురారాతీ ||

౯ ||

మల్లెయునుటకు.

౪౫౬. రం తేమిటికిఁగొ—యం తేమల్లెల |

వంతులకానే-వంతులచెల్లెల|| ... ౧౦||

“యయాతిచరిత్ర.”

రగడ. మూలమూలమల్లెలెంతటి-మోహమోహరిణాక్షిడాచితి|
యేలయేలకిపొదలువెదకెద-వితవితలెయెందుఁజూచితి||

“వసుచరిత్ర.”

గీ. మెండుమీతినపగటిపే-రెండదాకి|

యొల్లఁబోయినపెన్బొండు-మల్లెపొదల|| ... ౧౧||

“ఆముక్తమాల్యద.”

లంజెయనుటకు.

క. అంజెదవుగాకననుచెం|

తంజేరఁగనీకయెంత-తగ్గినమిరియా|

లుంజొన్నలుసరిగానే|

లంజెతనమునందుకొమరు-లంగెలువనొక్కో|| ౧౩||

“నాచనసోమునివసంతవీలాసము.”

ఆ. లంజెతల్లులనఁగ-లక్షింపఁగానిట్టి|

కట్టడులనునలువ-కరుణలేక|

బాతిమాలినట్టి-పతుకులనిడుపఁగాఁ|

జేసివిటులగోడు-వోసికొనియె||

౧౪||

“కవికర్ణరసాయనము.”

గద్యయనుటకు.

గీ. చంద్రికాపాండుకాశేయ-శాటియైన|

యతనుజగజంపుగొడుగెవ్వఁడెవ్విభుండు|

పెద్దగాలంబుముత్యాల-గద్దెయొక్కి-
వసుధఁబాలించు నేకోష్ఠ-వారణముగ॥

౧౫॥

“కాశీఖండము.”

ఒల్లెయనుటకు.

గీ. నారికేళాసవపుఁదీపు-టూరుపాలయ।
వలివెయింటొల్లెతోనుర-స్థలులఁగూరు।
ప్రియలఁదేవువతో నెచ్చ-రించికలసి।
రెలమిధన్యులపరపువె-న్నెలబయళ్ళ॥

౧౬॥

“ఆముక్తమాల్యద.”

సూ॥ ఏదంతతాచనామ్నా మన్యతరస్యామియాంతానాం॥
అనిశబ్దశాసన సూత్రమున్నదిగనుక మల్లె, లంజె, గద్దె, ఒల్లె
యనియనవచ్చును.

లక్షణము.

ఆ. చనియెఁగనియెఁగొనియె-ననుటకుఁజనెఁగనెఁ
గొనెనటంచుఁజెప్పఁ-గూడదనుచుఁ
బలికెనూత్నదండి-పరికింపనివియును।
గలవుకృతులశిశిర-కరవతంస॥

౧౭॥

చనెననుటకు.

క. అనిమందోదరిచెల్పిన।
వినిచైత్యుఁడుసిగ్గునొంది-వెలఁదియుఁదాను॥
జనెనభ్యంతరమునకు॥

మనమునజయకాంక్షమిగుల-మల్లడిగొనఁగన్ ||

౧౮||

“భాస్కరరామాయణము.”

చ. మగఁటిమిఁజంద్రుగుడ్డరక-మట్టిరవామపదాంబుజంబునై |
నిగళమునన్యరాసురల-నించినయందియఘశ్శుశ్శనం |
బాగడలుబొండుమల్లియలు-పొన్నలుపాగడనెల్లియంబున |
న్నిగిడిచివీరభద్రుఁడుచ-నెన్ శశమాళిసమీపభూమికిన్ || ౧౯||

“భీమఖండము.”

ఉ. భీమునిజానుదేశముల-భీషణవాయువులుప్పతిల్లనం |
గ్రామతలంబునన్విసరఁ-గాఁజతురంగసమస్తసైనిక |
స్తోమమునభ్రమండలము-తోనొరయంజనెబొందితోడను |
త్రామునివీటికేగెడువి-ధంబునదివ్యుచోన్యమందఁగన్ || ౨౦||

“జైమినిభారతము.”

క నెననుటకు .

క. వసకన్యకయఁటనేనఁట |
వసమునగాంధర్వమునవి-వాహంబఁటనం |
దనుఁగ నెనఁటమఱచితివఁట |
వినఁగూడునెయిట్టిభంగి-విపరీతోక్తుల్ || ౨౧||

“ఆదిపర్వము.”

ఉ. అంతసుమిత్రయుంగ నెన-నంతవిలాసులధర్మశాస్త్రసి |
ధాంతరహస్యకోవిదుల- ౨౨||

“రామాభ్యుదయము.”

గీ. సవతికద్రువశేషత-క్షకులుమొదలు।
 గాఁగవేపురుభుజగపుం-గవులఁగాంచె।
 నండములరెంటిఁగలధౌత-గండశైల।
 సన్నిభంబులఁగనెఁబుణ్య-సాధ్యవినత॥

౨౩॥

“కాశీభండము.”

కొనెననుటకు.

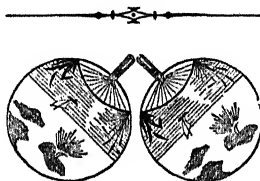
మ. అసమస్తేమకిరీటిపాశుపతదీ-క్షారంభముంకైకొనెన్॥ ౨౪॥

“హరివిలాసము.”

ఉ. పూనిముకుందునాజకను-బొమ్మనెగాంచియజాండభాండముల్।
 వానసుమీఁదఁబోవనడ-వంగొనెఁదన్నననగ్రనిశ్చల।
 త్వానుచలత్వనిష్ఠలెస-మస్తజగంబులజాడ్యచేతనల్।
 గాసుతికెక్కునైన్యపతి-కాంచనవేత్రమునాశ్రయించెదిన్॥ ౨౫॥

“ఆముక్తమాల్యద.”

ఇదిసంచవిధాంధ్రలక్షణంబింక తద్వర్ణప్రకారంబుఁ జెప్పెద.

వర్ణప్రకరణము.

సీ. అగ్రణులు వీరలు-నవిదీర్ఘ సహితంబు,

లైఙ్ఘ్యైకగచజ-లరయటడణ।

తదనలుపబమలు-దగయరలవసహ,

శఙ్ఖలును దెనుఁగున-వఱలుఁగాని।

తక్కినవర్ణముల్-దగులవుపదముల,

మొదలవాకుత్వోత్ప-ములుగలుగవు।

లే దెయ్యెడలనుశ-బ్దాదియకారంబు,

వచ్చునచ్చులతుది-యచ్చునకది।

గీ. తుదలక్రియదక్కనేత్వమెందులనుదాని।

కనయనేరదుసత్కవు-లిటులెఱింగి।

కావ్యములుగూర్పవలయువి-ఖ్యాతిమీఱి।

నిభదనుజభంగకుక్కుటా-ధీశలింగ॥

౧॥

సూ॥ వికృతిపదాదౌప్రథమాంతస్థత్యతీయానునాసికౌ

నస్తః । కృతిరపినస్తఉదోతౌదంతోష్ఠభవస్యవికృ

శబ్దాదౌ॥

¶ అనిశబ్దశాసనుఁడు చెప్పినాఁడుగనుక వకారమున కుత్వోత్పములును యకారమును దెనుఁగునఁ బదాదినిలేవు.

లక్షణము.

క. శాలాలుచారులేవయు।

వాలాయంబుగఁ దెనుంగు-వ్రవాలయ్యుఁగృతుల్ |

గ్రాలుచునుండునుదొడ్డగు |

వ్రవాలైదేశ్యంబులగుట-వలసమహేశా ||

211

సీ. జాణరాణువరాణ-గాణపన్నాణంబు,

కాణాచియనెడుదీర్ఘములమీఁదఁ |

గానిప్రహస్వములకా-గలుగదురపణము,

రమణయతక్క-నాం-ధ్రములయందుఁ |

బడఁతుకమడఁతుక-యడఁకువయడఁచుట,

కడఁగుటతొడఁగుట-పొడఁకకడఁక |

పడుఁకులువడఁకుట-వెడఁగునుమడుఁగును,

దొడఁకున కడిఁదియు-వెడఁదబెడఁద |

గీ. యనఁగఁబరగెడుపదములు-నర్థబిందు |

యుతములైనడకారము-లానరియుండు |

కనకశైలేంద్రకొదండ-కమలజాండ |

భాండసంఘాతపూరిత-పటుపిచండ ||

311

లక్షణము.

క. సిద్ధముసాధ్యముననఁగఁబ్ర |

సిద్ధములైయిరుదెరగులఁ-జెల్లునుగృతులం |

దిద్ధరణిననుస్వారము |

లుద్ధతరిపుదర్పహరణ-యురగాభరణా ||

411

ఆ. చందమందమనెడు-సహజబిందువులుసి |

ద్ధంబులగునొయార-పుంబడంతి |

యననకారమునకు-నాదేశమైవచ్చు |

నవియెసాధ్యములుసు-రాద్రిచాప ||

511

క. అఱసున్న లూదవునిడుదల|

నెఱసున్న లెగద్యములను-నిలుచుఁగృతులలో|

నఱసున్నలు నెఱసున్నలు|

గుఱుచలపైగలిగియుండుఁ-గుక్కుటలింగా||

౯||

నీ. కొంటిమితింటిమి-వింటివికంటివి,

మనిరనిర నెడుతి-జ్జుధ్యములను|

గూట్చీయన్న ద్వితీయ-కును శేషషష్ఠికి,

వసముధనమ్మను-ప్రధమలందు|

నౌరయో హెఱాయను-నద్భుతార్థములన,

క్కుటయయోయనివగ-చుటలనించు|

కరవంతయనియెడు-కడలబళౌమజ్జ,

యనుబ్రశంసనములఁ-జనిహారించి|

గీ. య నెడిచోమిన్న కూరక-య నెడుచోట|

నప్పడిపుడనుచోనిన్నె-య నెడిచోట|

నరిగనటయనుచోనేమి-య నెడుచోట|

మొదలు గాఁబైకారంబు-లూదవవీశ||

౧||

క. కళలనదగునివిమఱియుమి|

గిలినపదంబులుద్రుతప్ర-కృతులనఁబరగుకౌ|

లలిఁబొల్లువకారముపైః|

గలిగివసించుటనుగృతుల-గౌరీరమణా||

౨||

ఇదిసంజ్ఞాప్రకరణంబింక సంధిప్రకరణంబెఱిఁగించెద.

సంధిప్రకరణము.

నీ. ఆనతిచ్చుటయు మే-న త్తయేమయ్యెను,
 మగ నాలుపురటాలు-మగువలిండ్లు|
 బండెద్దుపెండ్లాడి-వెండుంగరంబుపై,
 డండలుచనకుంట-యలువదాటు|
 నూటొక్కటియుండొమ్మ-నూటాటుపాలిండ్లు,
 తండ్రేడియొంటొల్లె-దాసరయ్య|
 యింకేమిటికిబొట్టి-నిలురావకుమ,
 తొమ్మివెళ్లెనుగు-కోమటక్క-|

గీ. యనంగబరగెడునుడువుల-యంచుసంగు|
 లడంగుబొడముచునుండుని-ట్లాంగ్రకవుల|
 యనుమతంబునశైలక-న్యాయ్పూడీశ|
 దురితభయనాశపీఠికా-పురనివేశ||

౧||

1. ఆనతిచ్చుట. ఇకారవికల్పసంధి.

నీ. గీ. తన్నికీలుండెరకేలు-చండయిచ్చు|
 లేములుడిపెడులేజూపు-లేమతోడె|
 దొలుకువయడెల్పునిలునవ్వు-తోడెగలర|
 దాంగ్రబలజాక్షుడిట్లచి-యానతిచ్చె||

౨||

“అముక్తిమాల్యద”

క. ఆదిత్యమరుద్వసురు|
 క్రాంతిగురలుమునులునంబు-జాననుగనిమా|

కేదికరణీయమీశద।

యాదృష్టినిమమ్ముఁజూచి-యానతియీవే॥

3॥

“శాంతిపర్వము.”

2 మేనత్తయనుట. అకారవికల్పసంధి.

నీ. గీ. గరగరనివాఁడునవ్వుమొ-గంబువాఁడు।

చూడఁగలవాఁడుమేలైన-సొబగువాఁడు।

వావిమేనత్తకొడుకుగా-వలయునాకు।

నర్జనుండుపరాక్రమో-పార్జనుండు॥

౪॥

“విజయవిలాసము.”

3 మేనయత్తయనుట.

ఉ. మంచిగమేనయత్తలుస-మాదరణంబడరంగఁబెట్టిపు।

త్తెంచినమంచికజ్జములు-తేనియనేతనుఁదోఁచితోఁచి॥

౫॥

“హరవిలాసము.”

4 ఏమయ్యెననుట. ఇకారవికల్పసంధి.

గీ. అన్నలేమయ్యెనొక్కొని-త్యంబులైన।

కృత్యములఁబాపిదైవంబ-కినుకనిట్లు॥

౬॥

‘మనుచరిత్ర’

5 ఏమియ్యెననుట.

చ. హఠహయుఁడేమియ్యెనొక-దామదనానలతాపవేదనక॥ ౭॥

“నైషధము.”

6 మగనాలనుట. ఇకారవికల్పసంధి.

సీ. ఓర్తి మైనుప్పిడి-యుపవాసములనుండి,
మగ నాలిసరిబోల్ప -దగచువిధవ॥ ౮॥

“కాశీఖండము.”

7 మగనియాలనుట.

ఉ. ఆసమయంబున న్నగని-యాండ్రునుగన్యలు నాకసొచ్చిధా।
త్రీసుర రాజవైశ్యులను-దేకువనేయక యెల్ల చోట్లనుక॥ ౯॥

“ఉత్తర రామాయణము.”

8 పురటాటనుట. ఇకారవికల్పసంధి.

క. పురుడీబోఁటికినిందిర।
 పురుడంబిక గాక యొరులు-పురుడేయనుచుక॥
 బురుటాలికిఁబదిదినములు।
పురుడుప్రవతి -చిరెలమి -బుణ్య పుగరితల్॥ ౧౦॥

“భాగవతము.”

9 పురిటియాలనుట.

సీ. పొదివితేఁగానక-పొత్తులలోపట్లఁ,
 బోనాడుకొనినలే -బురిటియాండ్రు॥ ౧౧॥

“రామాభ్యుదయము.”

10 మగువలిండ్లనుట. అకారవికల్పసంధి.

సీ.గీ. వారికన్న నునీమహత్వంబు-ఘనమె।
 పవనపర్ణాంబుభయై -నవసియినుప॥

కచ్చడాల్లటకొనుముని-ముచ్చలెల్లఁది
దానురసనేత్రలిండబం-దాలుగారె॥

౧౨॥

“మనుచరిత్ర.”

11 పెండ్లాడియనుట.

గీ. పారుడొక్కఁడు పెండ్లెన-బాలదాను।
బాల్యముననీ సునను జెల్లు-బడినియిచ్చు।
కొనవత్స్విభమెఱిఁగిత-బ్రవకుడతిగి।
తిట్టివెడలిపొమ్మనుఁడు బా-ర్థివసుతుండు॥

౧౩॥

“హరివంశము.”

12 పెండ్లియాడియనుట.

ఉ. కోమలచారుమూర్తిపురు-కుత్సుఁడునర్తనఁబెండ్లియాడడే॥ ౧౪॥

“విజయవిలాసము.”

13 వెండుంగరంబనుట.

సీ. పంచాంగముష్టియుఁ-బాణిపవిత్రంబు,

నొకజుట్టువేలివెం-డుంగరంబు।

౧౫॥

“శ్రీనాథునిహరివిలాసము.”

14 రావియాకనుట. నిత్యసంధ్యనిత్యత్వము.

సీ. అలరులుఘణివీచు-లభ్రంబుసుడిరావి,

యాకునైకతములు-నంటునొనలు॥

౧౬॥

“ఋక్తాంగచరిత్ర.”

15 వెల్లెనుఁగనుట. అకారవికల్పసంధి.

ఉ. సైనికులంతనంతరణ-నన్న హనంబెడలించిపాఁపి

న్నానయునచ్చలంబుమది-నాటుకొనంగఁగఁజాలఁపం = డీ||

దానమిశ్చద్విరేఫనిన-దంబులఘ్నేంకృతులుల్లసిలువె ।

వెల్లెనుఁగమీచడీకొలిపి-యింద్రుఁడువేంద్రునిదాకాన్వేషితిఁగఁగఁగ

“పాఠాని తామహంకృతము”

వ. ఇటువలెనే కడమయన్నిఁటికినిఁ దెలిసికొనుపది

లక్షణము.

క. ఇమ్ముగ శబ్దముతుదివ।

ర్ణముదరిన్వచ్చునన్ను-నకుయాయొదవుం

గొమ్ముగలహల్లుప్రథమాం

తమ్మై ననడంగునచ్చ-ధవశేళరీరా॥

౧౧౧॥

ఉ. దా. చ. హయరధదంతిసంతతని-రంతరదుర్దమలీల శేల్పునేదీ

లయవిసిమూగినట్లగుబ-లంబులతోడఁద్రెంగర్రతె. యేయకాణి

రయమునగోవులంబొదవ-రక్షకులొక్కటయొచ్చిశాశాఙ్గరణి

భయదమహాస్త్రిశస్త్రీపటు-పాతరయంబు లదుంబ్బియ్యుతిఁగి॥

“విరాటపక్ష్యకృతము”

వ. కడమసులభము.

లక్షణము.

క. ధరఁబ్రధమమధ్యమోత్తమ।

పురుషలబహువచనములను-బొదలెడునచ్చుత్

బైరయుదునెడయొచునుండుం

గురుతరకరుణాంతరంగ-కుక్కుటలింగా॥

౨౦॥

నిత్యమనుత్తమపురుషక్రియాస్వితః॥

॥ అనిబద్ధానుశాసనఁడుసూత్రమును జెప్పినాఁడుగనుక సుత్తమపురుషగాక ప్రథమమధ్యమ పురుషక్రియలమీఁది యచ్చులు శిష్టమాట సిద్ధమే.

16 విడియుండుటకు బ్రధమపురుషకు.

శ్రీ.గీ. చంద్రమాళిభరద్వాజ-సంయములును॥

హంసపదియనునొకకిన్న-రాంగనయును॥

నాప్రవాళోష్ఠిమగఁడువే-ణీప్రియుండు॥

సిద్ధిబొందిరియవిముక్త-సీమయందు॥

౨౧॥

“కాశీఖండము.”

మ. బలభీద్వహ్ని పరేత రాజవరుణుల్-పర్యుత్సకత్వంబుసం॥

ధిలఁగూర్చుండిరియొండొరుంగదిసిను-ర్ధిందత్ప్రదేశంబుల॥

న్నలనాళీకమృణాలనాళలతికా-నవ్యప్రణాళీమిళే॥

ల్లలనాలాపకధాసుధానుభవలీ-లాలోలచేతస్కులై॥ ౨౨॥

“నైషధము.”

ఉ. కూడిరియొండొరుల్దారసి-కుంతలకాంతులొసంగివీడుజో॥

డాడిరిక్రేళ్ళుదాటిడుచు-నాశులతో వెలిదమ్మిఘాళిగా॥ ౨౩॥

“రామాభ్యుదయము.”

క. మనుజులలోపలగర్భం |

బొనరుచువారెల్లదండ్యు-లోవారలలో |

గనుగొనగొందఁజెదండ్యులూ |

యనవుడుహరిభటులకనిరి-యప్పార్వచరుల్ ||

౨౪ ||

“కవులషష్ఠము.”

మ. గురుభిష్టాదులుచూచుచుండసభమీ-కుంగీడునాడట్లుము |

ష్కరులైచేసిరియంతచేసియునుబ-శ్చాత్తాపముంబొందనో |

పరువారెన్నఁడునట్టిచోటగృపయుక-బంభుత్వముందక్కుమే |

వ్వరుగోపింపరెయాదురాత్తకులగ-ర్వక్రార్యముల్పాచినక || ౨౫

“ఉద్యోగపర్వము.”

ఉ. కొంచెముగానిజాంగకము-గుంచినభరితికినెంతయెంతలం |

ఘించినలేదుదంతిబరి-కించుజనంబులుగొందరాత్తభా |

వించినవంధ్యవింధ్యపృథి-వీధరఘోరతరోదయంబుగా |

వించెరియందుగొందఱుత్రి-విక్రమవిక్రమవిస్తయస్తృతిక || ౨౬

“కవికర్ణరసాయనము.”

17 మధ్యమపురుషేకారమునకు వికల్పసంధి.

చ. అదలిచినిల్వవారిగని-యంతకకింకరులెవ్వరయ్యమీ |

• రిదెయమునాజ్ఞాద్రోచితిరి-యెచ్చటనుండిటవచ్చినారలె |

య్యెదిగతమడ్డుపెట్టుటకు-నెవ్వరివారలెఱుంగఁజెప్పడా |

యదితితనూజులోసురలూ-యక్షులూసిద్ధులూకాకసాధ్యులూ ||

“కవులషష్ఠము.”

18 ఉత్తమ పురుషకు. వికల్పసంధి.

క. విలువిద్యనోరులునీక।

గ్గలముగ లేకుండనిన్నుఁ-గఱపుదుననిము।

న్వలికితిరి నాక కాదీ।

త్రిలోకములకధికుఁజూచి-తిమియొకయెఱుకుకొ॥ ౨౦॥

“ఆదిపర్వము.”

క. తలఁపఁగరిపులకునిమ్మగు।

కొలఁదిగడచినచ్చితిమియ-కుంతిత బాహా।

బలమునెరపఁదరియయ్యెం।

బలింపవలవదింకమనకు-శత్రులవలనకొ॥ ౨౧॥

“విరాటపర్వము.”

లక్షణము.

గీ. కృతులఁదధర్తములఁజెప్ప-క్రియలమీఁది।

యచ్చునకుసంధిలేకుండు-నిచ్చలముగ।

మనుచునీశ్వరుఁడనిపల్క-నొనరుఁగాని।

తగదుమనుచీశ్వరుండన-నగనివేశ॥ ౩౦॥

ఉదా.క. గంగానదిగంగానది।

గంగానదియనుచుభక్తిఁ-గడలుకొనిం గా।

గంగఁగొనియాడునాతఁడు।

భంగిం మనసంతఘోర-పాతకచయముకొ॥ ౩౧॥

“కాశీఖండము.

ప.కొనియాడునాతఁడనియనవలెఁగానికొనియాడాతఁడనియనరాదు॥

20 లక్షణము.

గీ. వర్తమానాధ-విహిత-చు-వర్ణమునకుఁ
గలిగియుండునుశేకుండు-నలరసంధి
నగుచరిగెనగుచునరిగె-నాఁగనిచ్చు
చలరెనిచ్చుచునలరెనా-జలధితూణ॥

32॥

ఉదాహరణ.

గీ. అనుచుదొలిసుడియభిలాష-మెనయమాఁగి
పలుకదరహాసనర్తగ-ర్భంబుగాఁగ
నుత్తరముపల్లవశ్రేణి-కొనఁగుచలరు
లమ్ముదురుపుష్పలావిక-లస్వరమున॥

33

“ఆముక్తమాల్యద”

గీ. హారునితోడవిరోధించి-యంధకుండు
యుద్ధమొనరించుచొక్కనాఁడోహటించి
యజగవోస్తుక్తఘననిశి-తార్థచంద్ర
బాణనిర్భిన్నవక్షోప-పాతుండగుచు॥

34॥

“కాశీఖండము”

క. విమలస్ఫోటికహాటక
రమణీయదరీనిరంత-రస్సీతనగేం
ద్రముమాల్యవంతమునును
త్తమచరితులుచూచుచరిగి-తద్విపినమునన్॥

35॥

“అరణ్యసర్వము”

సీ- కానలోఁదారుమృ-గంబులకైవడి,
 కైకొనియసమాస్త్ర-కర్తకలనఁ

దనరుచొక్కపురాణ-మునిదంపతులు,

3౬॥

“రాఘవపాండవీయము”

21 లక్షణము.

క. అదియనుశబ్దముపైన

చ్చాదవెడుచోఁగలయు నెడయు-చుండునుగృతులం

దదియేటిక దేటికనన్

విదితింబుగ సంధినిఖిల-విశ్వాధీ.శా॥

3౭॥

ఉ. దక్కనురాజ్యమంచునక-టాయిటసోదర రాజ్యభాగ్యమీ

వెక్కటిమింగఁజూచెదిది-యేటికిదక్కునుమీనులోలతక

గ్రక్కుననామిషంబుచవిఁ-గాలముమింగినచాడ్పునువ్వెయి

ట్లక్కివుఁడైననీకొడుకు-నుల్లమునందిటులోరయుండినన్ ॥ 3౮॥

“ఉద్యోగపర్వము”

ఇదేటికనుటకు.

ఉ. కొండగనొండుచోటఁబలెఁ-గొంకకబింకముతోనరుండుభీ

ముండనిమాటిమాటికిస-మున్నతినెన్నఁడుకర్ణభీష్మకో

దండగురుప్రతాపవిత-తప్రథనోద్ధతినొప్పమద్భుజో

ద్ండతయించుకైనమది-దార్పవిదేమిటినేర్పుచెప్పమా ॥ 3౯॥

“రాఘవపాండవీయము”

22 లక్షణము.

ఆ॥ అనుచువినుచుకనుచు-ననువర్తమానార్థా
 పదనువర్ణమునకు-బరగులోప
 మొదవినిండుసున్న-లొదవునొక్కొకయెడ
 నంచువినుచుకంచు-ననుమహేశా॥

౪౦॥

అనుచుననుటకు.

గీ. అనుచుఁదొలినుడియభిలాష-మెనయమాఁగి
 పలుకదరహాసనర్తగ-ర్భంబుగాఁగ॥

౪౧॥

“ఆముక్తమాల్యద”

అంచుకంచులనుటకు.

శా॥ అంచు స్వేలుపుమించుబోఁడులుశుభో-దర్కంబుగాన్పించదీ
 వించన్వారిఁబ్రయానులాపములతో-వీడ్కొల్పిగోకర్ణభూ
 ప్పాంచధూజఁటిఁగొల్చిపశ్చిమసము-ద్రప్రాంతపుణ్యస్థలల్
 గంచునోబ్బయిప్రభాసతీథఁమునవే-డకొంగ్రీడిగ్రీడింపుచున్॥౪౨

“విజయవిలాసము”

క. కాంచనపక్షంబగురా
 యంచంగనుఁగొనిన్యపాలుఁడనురాగముతో
 వంచించిపట్టికొనియెడ
 నంచుఁదలఁచెదైవఘటన-కనుకూలముగఁ॥

౪3॥

“నైషధము”

23 లక్షణము.

గీ. ఒనరనపుడిప్పడనుజప్ప-డనెడునుడుల

నుండెడుపువర్ణశృంగంబు-లఱడుపఁబడును।

సరవినపునునిపును-జపుననఁగఁ।

గోటికోటిండుసంకాశ-కుక్కు-టేశ॥

౪౪॥

అష్టనుటకు.

ఉ. తుమ్మినయప్పడుంబురము-తోవఁజరించినయపువారిపా।

నమ్మెనరించినప్పడశ-నంబుభుజించినయపునవ్యవ!

స్రీమునధరించినపుదురి-తమ్ములుచూచినయపుపుణ్యకా।

ర్యమ్ములయపుహేయముల-నంటినయప్పడువారువందగు॥ ౪౫॥

చష్టనుటకు.

గీ. మోసమోకముశాసమ్మ-ముద్దరాలు।

తారెనడిసపులేకపా-తాశమునకు।

దానుగొడుకులునొకకొంత-దడసెనేని।

గుటిలపలుపరెన్నపుబంట్లు-గుడెలవారు॥

౪౬॥

“కాశీఖండము”

24 లక్షణము.

గీ. పదముమీఁదటియదియను-పదముమొదలి।

యత్వమఁడగుచుబొడముచు-నలరసంధి।

నమ్మయదియున్నయదికాప-యదియనంగ।

నమ్మయధియున్నదనకాప-దననుమేశ॥

౪౭॥

ఉదా. ఆ. కర్ణపలుకులోక-గర్హితుండగుద

నేనుచెయిదికంటె-శిఖియపోలే।

నడరినామనంబు-నతిదారుణక్రియ!

నేర్పుచున్న యదిమ-హీధరుండ॥

౪౦॥

“అరణ్యపర్వము”

ఉ. హాలహలద్యయంబుకల-శాంబుధిపుట్టివినీలపాండుర!

జ్వాలలతోడనందొకవి-షంబొక వేలుపుమ్రొంగనెందరే!

వేలుపులోలిమైననుభ-వించినరెండవయీవిషంబుని!

ర్షాలముగాకయున్న యది-ముద్దెయపాంధులషాపమెట్టిదో॥ ౪౧॥

“నైషధము”

25 లక్షణము.

గీ. ఇమ్ముమీరభవిష్యద-ధ౯మ్ముఁజెప్పవ!

పదమునూమీఁదనేనియ-న్నదమునిలుపు!

నపుడుసంధులనగునేని-యగునయేని!

యనఁగనొప్పునగేంద్రక-నాస్యధినాథ॥

౪౦॥

ఉదా-గీ. అనలసంబంధ వాంఛనా-కగునయేని!

యనలసంబంధ వాంఛనా-కగునుజువ్వె!

చాలుసందేహవక్రభా-షణములింకఁ!

దరుణచక్రాంగపాధఃప-తంగశక్ర॥

౪౧॥

“నైషధము”

26 లక్షణము.

ఆ. పడియెనన్నదంబు-పరమునఁగలప్రథ!

మాంతశబ్దములకు-నగుముకార!

మడఁగుఁబూర్ణిందు-వగుభయపడిభయం!

పడియనంగఁగృకుల-ఫాలనేత॥

౪౨॥

ఉ. దా.చ. వనజభవప్రభావుండగు-వానివస్థిషు నపత్యశోకము।
 న్యననిధిలోనముంచినయ-వారితవీర్యుడునిన్ను చొట్టియి।
 య్యనిమిషులెల్లవానికభ-యంపడుచుండుదురట్టియుగ్రకో।
 పనుకడకేగుమిప్పడని-పాడియొప్పునినన్ను బంపగన్॥
 ,,ఆదిపర్వము''

ఉ. క్రచ్చరనొక్క-రక్క-సుండ-కాడుసు రాసురులెల్లనడ్డమై।
 వచ్చిననీవచూడగన-వార్యబలోన్న తిజేసివారలన్ ।
 ప్రచ్చివధింతుగాకయిట-వచ్చిశ్రమంపడియున్నవీరల।
 న్నిచ్చగవీరిదైనసుఖ-నిద్రకుభంగమునేయనేర్తునే॥ ౫౪।

క. ప్రజయేనకానునన్నుం।
 బ్రజసంరక్షించుననిభ-రంపడికోరం।
 బ్రజవిడిచెదనాయందది।
 యజేయమునునవ్యయంబు-నగుపదమిచ్చున్॥ ౫౫॥
 ,,శాంతిపర్వము''

చ. అనుటయుమంత్రిమాటకుబి-యంపడియాతనినాదరించెయి। ౫౬॥
 మ్మనుజకులేందుడు।

,,వజ్రాపగడ రామాయణము''

౧ భయపడిశ్రమపడియనుటసులభము.

27 లక్షణము.

గీ. తగనుకారాంతములకర్త-ధారయమున।
 వృష్టియగుచోబైనచ్చు-సంఘటిల్లె।
 నేనిసంఘలయెడన-న్నిలుచుగొన్ని।
 యెడలగలుగకయుండుమ-హీశతాంగ॥ ౫౪।

ర్షధారయమునడఁకారమువచ్చుటకు.

గీ. అగ్ని శిఖయపోలె-నంటను డాయను।
 జూడఁగానియట్టి-శుభచరిత్రా।
 నెఱుకలేనికరకు-టెఱుకపేక్షించెఁగా।
 దనకతనకు నాయువ-ల్పమైన॥

౧౨॥

“అరణ్యపర్వము”

మ. కమనీయద్యుతయోగ్యకీతనముల-నన్పట్టునాశ్యామయా।
 సుమబాణింబకమాయమూల్యమణియా-చొక్కంపుఁబూబంతియా।
 సుమనోవల్లరియా సుధాసరసియా-సొంపొప్పడాల్దీవియా।
 కొమరుంబ్రాయపురంభయా-చిగురుటా-కుంబోఁడినీకేతగు॥౧౩॥

“వసుచరిత్రము”

క. జననాథనాడుమొదలుగ।
 ననయముబురరక్షణంబు-నాహవసమయం।
 బుననస్తమునైయతనికి।
 ననలుండిల్లటపుట్లలు-డైవతి॥౧౪॥

౧౪॥

“జైమినీభారతము”

టకారమురాకుండుటకు.

క. ఈనెలఁతుకగనిమన్నధుఁ।
 డైననుజిగురాకుబువ్వు-టమ్ములపొదలు॥
 లోనుగసెజ్జలునేయం।
 దానియమింపం-డెవిరహ-తాపము శ్చేర్తి॥

౧౫॥

“విరాటపర్వము”

ఉ. ఎయ్యది గారణంబుగమ-హీపతియంచిత ధైర్యకంచుకం |
 బయ్యతనుండుసిం చెనల-రములచేనది గారణంబుగాఁ |
 దొయ్యలి రాజనందనుని-తో గెడఁగూర్పఁదలంచయున్నయా |
 దయ్యము నెత్తికోలుతుది-దాఁకుటగానఁగనయ్యెనయ్యెడఁ || ౬౨ ||
 “నైషధము”

సీ. చిగురాకుబోఁడిమై-చెమటపన్నీటిలో,
 నానుటతిప్పవణ-స్నానమయ్యె || ౬౩ ||
 “కవులషష్ఠము”

ఉ. తెల్లనిదీవితమ్మి నెల-దేటివలెందళుకొత్తువాగిడిఁ |
 నల్లనివానిలచ్చిరత-నంబునుమచ్చయెదందలిర్పరం |
 జల్లెడువానిచుట్టలగు-చిందమునంటినవానినింపుసాం |
 పెల్లెడఁగల్గుపాల్క-డలి-యిల్లటపల్లునిఁగాంచీరయ్యెడఁ || ౬౪ ||
 “రామాభ్యుదయము”

షష్ఠికినకారమువచ్చుటకు

గీ. చెంచునింటికిఁబోయి-చెంచితకుఁబ్రియము |
 చెప్పినమ్మించితలమీఁదఁ-జెయ్యి వెట్టి || ౬౫ ||
 “కాశీఖండము”

నకారమురాకుండుట.

గీ. తరుణివైదర్భినీ వెట్టి-ధన్యవొక్కొ- |
 భావహావవిలాసవి-భ్రమనిరూఢి |
 గౌముదీలక్షియప్పాల-కడలివోలె |
 నలరజేసితినిషధరా-జంతవాని || ౬౬ ||
 “నైషధము”

ఉ. అల్లుడు రామ రాజనుఁగు-టల్లుడు గొబ్బురియాభ శ్రేకుఁడా!

హల్లకహారిఁగన్న ఘను-నల్లుడుపోషణబుద్ధిగట్టరా!

జల్లుడువింటినేర్పునస-మంచితయాసమునందుఁజండమా!

మల్లుడు దేవకీరమణు-నల్లుడుశత్రుసమిజ్జయంబునఁ॥ ౨౭॥

“ రామాభ్యుదయము ”

క. అన్నన్న మొగమువెన్నుని!

యన్నన్న జయించుకన్ను-అన్నన్న లినా!

సన్నములునడుముమిక్కిలి!

సన్నముమాటలుసు ధాత్ర-సన్నములెన్నఁ॥ ౨౮॥

“ విజయవిలాసము ”

28 లక్షణము.

ఆ. రెండుమారులుచ్చ-రించుశబ్దమునకు!

నంత్యపదము మొదలి-యచ్చడంగు!

నన్నయన్నయనక-యన్నన్నయేమేమి!

యనఁగవలయుఁగృతుల-నగనివేశ॥ ౨౯॥

అన్నన్నయనుటకు.

క. అన్నగరిచిరుతయేనుఁగు!

గున్నలపై నెక్కి-నిక్కి-కోయఁగవచ్చుఁ॥

మిన్నేటిపసిడితామర!

లన్నన్నమరేమిచెప్ప-నందలికరులఁ॥ ౩౦

“ మారయ గారిమల్లన రాజశేఖరచరిత్ర ”

ఏమేమియనుటకు.

శా. ఏమేమియనువిన్న మాటయవినుకొ-వీక్షించునెవ్వోముసాం।
 ద్రామోపంబునఁబడుముల్ నివరుహ-స్తాంభోజయుగ్గంబునన్।
 “నైషధము.”

వ. అమ్మమ్మ అబ్బబ్బ మొదలయినవి యిటువలె నె తెలియునది.

29 లక్షణము.

క. అహమనుచోఁగిమను నెడకొ।
 విహితంబుగనంత్యహల్లు-ద్విత్వముఁజెందుకొ।
 మహితప్రబంధములలో।
 నహమ్మనియుఁగిమ్మనియును-నంగ జదమనా। 29॥

కిమ్మనుటకు

ఉ. కమ్మనికుందనంబుక సు-గందనిమే నెలదేఁటిదాఁటులకొ।
 బమ్మెరబోవదోలుఁదెగ-బారెడువెండ్రుకలిందుబింబముం।
 గిమ్మనీదుమోముగిరి-క్రేవులుమూవులుకొనుగానరా।
 దమ్మక చెల్ల పానివిక-చాంబకముల్ శతపత్రజైత్రముల్॥ 23॥
 “మనుచరిత్ర.”

శా. ఆతిన్వంగియనంగర్పూంకరణవ-జ్ఞ్యము క్తమాతాస్త్రాని।
 రాతంబోర్వకతమ్ములంచుతఱినీ-గర్భైకసంజాతకం।
 జాతప్రవాతముమాటుఁజెందనవియెం-చంజొచ్చెముస్తున్నగా।
 జాతి శ్చేదనలేనక్తిమ్మసెడివా-చారూఢిసత్యమ్ముగకొ॥ 2౪॥
 “వసుచరిత్ర.”

వ. కడిముయీలా గే తెలిసికొనునది.

30 లక్షణము.

క. తోడరినమళ్ళబౌదుల

యెడనచ్చుగనచ్చుగదిసెనేనివిసర్గల్.

చెడునచ్చయకారంబగు

మృడపీతపురీవిహార-మృత్యువిమారా॥

౭౫॥

నమశ్శబ్దమునకు.

నీ. గీ. మానమథ నాయమదనాయ-మధుసఖాయ

మనసిజాయనమోనమ-యనుచుమ్రెంకి॥

౭౬॥

“వసుచరిత్ర.”

వ. నమోనమోయనియుఁగలదు.

ఉ. పోయకదైత్యులిట్లుబహు-భంగులబాధలొనర్పవిష్టుడే

వాయవమోనిరంత్రవిభ-వాయవమోజలజాలయాకళ

త్రాయనమోనిశాచరహ-రామునమోయనుగానికృప్యభో

జ్ఞాయకనందనుండుచల-నంబునుబొందఁడొకించుకేనియు॥

“వరాహపురాణము.”

గీ. కనమెతార్యాధివశకుతో-గర్వయనఁగ॥

౭౭॥

“చంద్రభానుచరిత్ర”

ఉ. నవ్యవిలాసరమ్యనలి-నంబసిబోలముఖాబ్జసారభా

భివ్యసనంబునంబరమ-భృంగకులొత్తమతద్వియోగతా

పవ్యధ్రబ్రాణినిల్వదుకృ-పాగుణమేర్పడబ్రాహ్మణోనహం

తవ్యయనంగనొప్పవవి-స్థికుండకెఱుఁగఁజేయుమా॥ ౭౮॥

“భీమకవిచాటుధార.”

31 లక్షణము.

క. పొల్లలగుహల్లాలెల్లను |

దెల్లమి గానచ్చు బెరసి-ద్విత్వము జెందుం |

బెల్లగ ననుకరణంబుల |

హల్లకహితసుప్రకాశ-హారపరమేశా ||

౯౫ ||

శా. అత్తార్థపు ధివీంత్య జేత్తు నెడువా-క్యంబ్రశ్రుతంబేవృపా || ౧౦౧ ||

“కాశీఖండము.”

స. కడమపన్ని యు నీలాగే తెలిసికొనునది.

32 లక్షణము.

గీ. నాంతపదముల్లైస క్త-మగు సదముల |

కచటతపలైదునగు దుండు-గజడదబలు |

పిటిది సొల్లున్న లగునిను-బిలదెనని |

నుంగొలిదెనా-గదివిజస-న్ను తమహేశా ||

౯౬ ||

క కారమునకు

శా. సింగంబాకటితో గుహాంతరమునం-జేట్టూటుమోనుండిమా |

తంగ స్ఫూర్ణతయూ-నవర్చనము-వ్యక్త్రో-ధమైవచ్చునో |

జంగాంతారని వాసభిన్న ముతిన- స్త్రేనైవజైవీడెన |

బ్బంగుంతీసుతమధ్య ముండుసమీర-న్తేమాభిరామాకృతి || ౧౦౩ ||

“విరాటపర్వము

చ కారమునకు

శా. అంజననూన వాయుగుణ-మంతయుఖంజతంజకృ-నజ్జివో |

క్షంజనియు బ్బుచిక్క-నిస-మానవు వాయువులొకనొకండు || ౧౦౪ ||

“ఆయు క్షమాల్పము.”

తకారమునకు.

క. అండులకాభరణింగలన్వప
నందనులందలుముదంబు-నంబోయొడువే;
డగ్గ-ందమలోంగలహంబును|

గ్రంధునులేకున్న వాచు-గడు నెయ్యమునకా||

౧౦౫౧

..అరణ్యపర్వము..

పకారమునకు.

క. అంబాలికకునుగుణరా
త్నాంబుధిపాండురవిరాజి-తాంగుండుప్రభవిం
తెంబాండురాజుకురువం|

శింబుప్రొప్పిలధర్మ-సత్యవ్రతుండే||

౧౦౫౨

..ఆదిపర్వము..

సెలక్షణము.

క. తెల్లమిగగజడచబములు
పొల్లనకారంబుతోడ-బోవలిసయెడలం|
బొల్లులెనిల్చునొకొకచోఁ|
కెల్లును నెఱునున్నలగుదు-క్రీగోరీకా||

౧౦౫౩

పొల్లనకారమునిల్చుటకు.

శ్లో. భారద్యాజుపవిత్రగోత్రువిమలా-పశుపదముః క్రువి
ద్యాపాశీతినివ్రుండుమాంఱఱుకుంబు-చ్యోవాచారభీమాంబునకా|
గాంధీమోతనుజానన్నఱుముక్తి-నాధాఖ్యవీర్షింఱిప|

తాగ్రంబోష్పగ గారవించిపలికె-గంభీరవాక్రౌఢిమకా॥

“నైషధము”

క. త్వరితముగఁజనుముసఖుఁడు!

స్వగుఁడుఁగ దానీకునర్జు-నుఁడుప్రకృతిత!

త్పగుఁడైనెగడుటనుత్తమ!

పురుషులువేచుతరివచ్చె-భుజశౌర్యనిధీ॥

౧౯॥

“ద్రోణపర్వము.”

వ. కడమవన్నిఁటికి నీలాగే తెలిసికొనునది.

పొల్లుచెడి బిందువగుటకు .

గకారమునకు.

క. తుంగమడువునఁజెలగుమా!

తంగమునకుమిగిలియడవి-దరికొనుకార్చి!

చ్చుంగడచియచటిబలముల!

భంగం చెనరుండుఘోర-బహుబీభగతులకొ॥

౨౦॥

“ద్రోణపర్వము.”

జకారమునకు .

ఉ. అంజనమానశాయుగుణ-కుంతయుఖంబతఁజిక్కనజ్జపో!

ష్టంజనియూబ్బుచిక్కనీస-మానపుశాయువులోనొకండుక!

ల్పంజనియిం చుదుర్యశము-మేల్కనిలేమానవేళవాజులూ!

ర్షంజనుమాణిమంథనిక-రంబులతాలిమపేరఁదారొనకా॥ ౨౧॥

“ఆముక్తమాల్యద.”

క. అంజదవు గాకననుచెం

తంజేరఁగ నీకయెంత-తగ్గినమిరియా।

లుంజొన్నలుసరిగావే।

లంజతనములందుకొమరు-లంగలువనోకో॥

—౨॥

“నాచనసోమునివసంతవిలాసము.”

డకారమునకు.

కా. చండాంశుప్రభచిక్కతిమ్మయతనూ-జాతిమ్మవిధ్వస్తసా।

పండంబైనత్రిలింగభాగవతప-ష్టస్కంధకావ్యంబునీ।

కుండక్కంజతురాననత్వగుణయు-క్తుల్మీరణాణీమనో।

భండారోధతచూరకారబిరుద-ప్రఖ్యాతిసార్ధంబుగఁ॥ ౯౩॥

“కవులపషము.”

దకారమునకు.

నగ్ధర. తలపిట్లుత్సాహమందం-దనయజనపరి-త్రాణమర్ధించియక్కం

దళితాపత్యాసురక్తి-న్నహిపునసుగతిం-దానురాబూనకుండన్

“రాఘవపాండవీయము.”

మకారమునకు.

లయగ్రాహి. కమ్మనిలతాంతముల-కుమ్మైనసివచ్చుమధు,

పమ్ములసుగీతనిన-దమ్ములెనఁగంజా।

తమ్ములసుగంధముల॥

౯౪॥

“ఆదిపర్వము.”

లయగ్రాహి. అమ్మహిసురోత్తముఁడు-నమ్మసుజభోజియును,

నమ్ములనుగ్రోధమధి-కమ్మగుచుమీఱఁ॥

హుమ్మనుచు డాయుచు శ-రమ్మలరిఁబోయు చుర,
 యమ్మెసగ నేయుచు జ-లమ్మైదవఁగానో ।
 క్కమ్మశిఁబరాక్రమము-లమ్మైరసిరక్తములు,
 గ్రమ్మకొనిమేనులగ-రమ్మదిగ జారణ ।
 రమ్మనుచుఁజీరు-మజ-వమ్మైసఁగనుగ్రసమ,
 రమ్మపుడుచేసిరిబ-లమ్ములుచెలంగణ ॥ ౯౯ ॥

“ప్రౌఢకవిమల్లన రుక్మాంగదచరిత్ర.”

మత్తకోకిల. అమ్మనీశనివాసశక్తిద-దంగ రాజ్యమునందుమే ।
 ఘమ్మలెల్లకలంకులంగడు-గ్రమ్మిసర్వజనప్రమో ।
 దమ్మగాఁబ్రపతద్బృహజ్జల-ధారలొప్పఁగవృష్టిచే
 సెమ్మహానదులున్నహాసర-నీవనమ్ములునిండఁగాణ ॥ ౧౦౦ ॥

“అరణ్యపర్వము”

34 లక్షణము.

క. అమరఁగృతులందుఁబ్రథమాం ।
 తములపయిఁ నిలుచుకచట-తపలకునాదే ।
 శముగ సడదవలగున్ని ।
 క్కమయాత్తాస్తత్పదములు-గాకమహేశా ॥ ౧౦౧ ॥

గీ. కాకుసంబోధనావ్యయ-కర్తధార ।
 యంబులనచేతనంబుల-నగువికల్ప ।
 మనియెమునుముద్దరాజురా-మనసులక్ష్య ।
 ములువినముకాకుసంబోధ-నలకుభర్త ॥ ౧౦౨ ॥

అవ్యయమునకాదేశము రానందునకు.

మ. ధృతరాష్ట్రండునుబుత్తులుకొవనముకుం-తీనందసుల్నింహాము।
 ల్పతినూహింపనసింహమైనవకముకొ-మర్దింతురెందున్వనా।
 వృతవృత్తంబులుగానిసింహములకు-స్వేగంబచేటొందుంగా।
 నతగంబొందుటకార్యమియుభయము-న్నంతుష్టమెయున్కొకొ-
 “ఉదోగపర్వము.”

ఉ. ఏచినయాపురత్రయము-నేకశరంబునరూపుమాపంగా।
 జూచినబోవుంగానిపెరి-చొప్పనబోవదుసంగరోస్తుఖుం।
 డైచనుదెంచెనేనిమద-నారంతకుచేనదిచెల్లనొర్లకుం।
 గోచరమెట్లగుంజనుడు-గొబ్బునమిరుమహాత్తుపాలికికొ॥ ౧౦౧॥
 “కర్ణపర్వము.”

ఆదేశమువచ్చుటకు.

క. ప్రదరప్రవాహమునన।
 మృదవద్విరదంబుపటుగ-మనముడిపిముదం।
 బొదవినసాత్యకివిలుబి।
 ట్టునునిమెనమ్మగధనాధుం-డుమహేమాగ్రుండై॥ ౧౦౨॥
 “ద్రోణపర్వము.”

క. ఆసభనమైయినీడు।
 శ్నాసనుడహప్పాండుపుత్ర-సతింగ్రూరాత్తుం।
 డైసీరలాలిచిపెద్దయు।
 గాసంబెట్టంగనెటింగి-కలంగినమదితోకొ॥ ౧౦౩॥
 “స్త్రీపర్వము.”

చ. అసమునమీ దెఱుంగకమ-హాగ్రహవృత్తిగడంగిచెచ్చెరం |
 బసులకుఁగూయి గాఁజనియెఁ-బాపఁడుకారపసేనయేడనొం |
 టిసనుటయేడనాకిదిక-డిందివిచారము పుట్టెనైన్యముల్ |
 వెసఁజనితోడుగావలయు-వేగముపంపుఁడుచాలినట్లుగన్ ||

“విరాటపర్వము.

కర్మధారయమునకునాదేశమురానందుకు .

చ. అకుటిలుఁడార్యవర్తనుఁడ-హంకృతిదూగుఁడునీతినిర్మలా |
 త్తకుఁడనవద్యశీలుఁడును-ధర్మఁడుభీముఁడుకుంతిముద్దుసే |
 యుకొడుకుమేనులేతతన-యుల్లముమెత్తనయిట్టియాతఁడె |
 ట్లొకొయొరునాశ్రయించువిధి-యొపఁడెయొవ్వరినిట్లుసేయఁగన్

“విరాటపర్వము.”

ఆదేశమువచ్చినందుకు .

చ. తెగిమనకగ్గమైయఱుగు-దెంచినవాఁడితఁడెల్క-నింకనొం |
 డుగడకుఁబోవకుండఁగఁగ-డునెవ్వఁడగ్గరియేకపాలముం |
 బగులుతునోగదానిహతిఁ-బార్థభవత్ప్రకటప్రతిజ్ఞకై |
 తగదనిమాచెదీనినిశి-తప్రదరంబులఁద్రుంపుకంతమున్ || ౧౦౬ ||

“కర్ణపర్వము.”

క. వేసేతులునిడుపగుబా |

కాసనముగుణస్వనోగ్ర-మగునట్లుగను |
 ల్లాసంబునఁద్రిష్టచుఘోః |
 రాసురుఁడువరాహుఁడొప్పె-నఖిలధ్వజినిన్ ||

౧౦౭ ||

“ఎత్తొసగడహారివంశము.”

క. నగరులలోపలిమాటలు।

తగు నేవెలినుగ్గడింపఁ-చనకేర్పడనొం।

డుగడన్బట్టినపతివిన।

నగుపనిచెప్పెడిదిగాక-యాతనితోడకొ॥

౧౦౮॥

“విరాటపర్వము.”

అచేతనమునకు ఆదేశము రానందుకు .

క. నాపతులగుగంధర్వుల।

చేపడిమృతిఁబొందెవీఁడె-సింహబలుండీ।

పాపాత్మునిఁజూడుఁడుదు।

ర్వాప్తిపారఫలంబుఁగాఁచె-ననిపల్కుటయుకొ॥

౧౦౯॥

విరాటపర్వము.

ఆదేశమువచ్చినందుకు .

క. కావలియైసురరాజ్య।

శ్రీవాలింపంగఁదగువి-శేషంబునసం।

భావితుఁడునహుఘండనఁజని।

యావిభుఁగనితారువారు-నధికశ్రీలికొ॥

౧౧౦॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

క. పిదపఁగలికాళచోళుం।

డుడయంబైజలధిపరిమి-తోర్వీవలయం।

బుదనకుఁబంటపొలమ్ముగ।

సెదురెందునులేకపేర్చి-సెగుఁగకొబెగుఁగకొ॥

౧౧౧॥

“ఉత్తరరామాయణము.”

క. కై సేసిమదవికాలో।

ల్లాసంబునమేనుపొంగ-లఘుగతినుత్కం।

తాసవషానవిధాన।

వ్యాసంగతరంగితాంత-రంగుండగుమకౌ॥

౧౧౨॥

“విరాటపర్వము.”

౧౧ వ. ఒకానొకచోఁగ్రియాపదములకునాదేశమువచ్చును. అందుకు,

చ. కుదురుసమస్తధర్మముల-కున్వినుసత్యముయొగఁమోక్షున।

త్పదములుసత్యకార్యములు-పాపమసత్యముకంటెనొండులే।

దుదలఁపనశ్వమేధములు-తోమ్మిదినురులువెండినురునై।

యొదవినినీడుగాదుభర-తోత్తమసత్యముతోడనారయకౌ॥౧౧౩॥

“శాంతిపర్వము.”

౧౧ వ. చేతనములకు వికల్పములేదు.

ఆదేశమువచ్చుటకు.

చ. డిగకుఁడువాహనంబులుక-డిందిమగంటిమిగోలుపోవమీ।

రుగడఁకదక్కిపెట్టకుఁడు-దూపరనాయుధముల్ మహాస్త్రశ।

క్తిగైలుతుసంపతతులిశ-తీవ్రశరంబులధీరబుద్ధిబా।

రగనువిహారభంగులన-రిప్రకరంబులుపిచ్చలింపఁగకౌ॥ ౧౧౪॥

“ద్రోణపర్వము.”

నవికృతశబ్దాత్పరతస్సాంస్కృతికానాం భవంతిగనడదవాః॥

అని శబ్దకాసన సూత్రము.

35 లక్షణము.

ఆ. శబ్దకాసనండు-సంస్కృతశబ్దంబుఁ

దెలుఁగుపదముమీఁద-నిలువుననన్వఱ

డరయప్రథమలందు-నా దేశమొదవద।

టంచుసూత్రమునవి-ధించియుంచె॥

౧౧౫॥

అందుకు సంస్కృత పదము తెనుఁగు పదము మీఁద
నా దేశము వచ్చుటకు.

క. అవిముక్తంబవిముక్తం।

బవిముక్తంబనుచుఁ బ్రాత-రారంభములం।

దవధానపరతనెప్పం।

డువతించునువాఁడుధన్యుఁ-డుమునిప్రవరా॥

౧౧౬॥

“శ్రీనాథునికాశీఖండము.”

క. అది మొదలుగాఁగవిష్ణుని

మదినిల్పియతండునాకు-మగఁడగుననియి।

టుచుపంబునేయుచుండెద।

నిది నా తెరఁగనినదాన-వేశ్వరుఁడనియెకె॥

౧౧౭॥

“తిక్కనయుత్తరరామాయణము.”

మ. వివిధోర్విపతులంజగన్నతులము-న్వీక్షింపమోవారిపెం।

పునరీక్షింపమొనింపమోచెలిమియే-భూపాలురందైననీ।

భువనత్రాణపరాఁఁగుణోద్భటభుజా-భూరిప్రతాపంబునీ।

జవనాక్షీణబలంబుగంటిమెవసు-త్కృమండలాఖండలా॥ ౧౧౮॥

“వసుచరిత్ర.”

36 లక్షణము.

క. విదితముగఁదానునేనను।

పదములుప్రథమలయినాంత-పదములగుటఁదాఁ

జది వెను నేఁజదివితినని

వదలకయిరు దెరఁగుఁబలుక-వమ్ముమ హే శా॥

౧౧౯॥

ఆ దేశము రానందుకు.

క. నీ చెప్పినపెద్దలుద్రో!

జాచార్యులు మొదలుగాఁగ-ననికొల్ల నివా!

రైచన్న వారలంగొని

యేచక్క-బెట్టువాఁడ-నేపాండవులకొ॥

౧౨౦॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

ఆ దేశము వచ్చుటకు.

క. ఏఁగోరినచెలువుఁడెనను!

దాఁగావలెనంచువచ్చి-డగ్గరివేడకొ!

గొఁగిలియియ్యకవచ్చితి!

నాఁగావనిపెఁగియెంత-యవివేకమయో॥

౧౨౧॥

“బజయవిలాసము.”

౩7 లక్షణము.

క. తెనుఁగుఁగృతిఁగొన్నియెడలం!

దనరఁగ పాక్యాంతగతప-దములనకారం!

బునకుకొలోపంబొదవును!

ఘనతరఘోరాట్టురంగ-కలుషవిభంగా॥

౧౨౨॥

నకారము లోపించుటకు.

గీ మత్పితామహుధీపితా-మహునిఁదలఁతుఁ!

గలితకావ్యకళొలాభుఁ-గమలనాభుఁ!

జంద్రచందనమందార-సదృశకీర్తి!

సరససాహిత్య సామ్రాజ్య -చక్రవర్తి॥

౧౨౩॥

“కాశీఖండము.”

౩౮ లక్షణము.

ఆ. ఏడునూరనంగ-మాఁడు నాళ్ళనంగను
బాడునుయ్యనంగ-బరగుశబ్ద
ములనకారములును-వలనొప్పడూలతో
శ్లిష్టమగుచునుండు-శ్రీమహేశ॥

౧౨౪॥

సీ, కాశికానగరోప-కంఠదేశముడాసి,

యేణ్నూరుముఖముల-నేగజలధి॥ ౧౨౫॥

“కాశీఖండము.”

గీ. ఇంక రెణ్నూళ్ళు జూచినీ-వంకఁడెగువ
గలుగ కుండెనఁబ్రజయూళ్ళు-చలఁగిపోవు
మానివగుటొండెయొండెవి-హీనసంధి
నతనిఁగనుఁగొంటగాకొండు-మతముగలదె॥

౧౨౬॥

“ఆముక్తమాల్యద.”

౩౯ లక్షణము.

గీ. సంస్కృతపదంబుఁడగవిశే-షణముజేసి
సంధిఁగూర్చంగ నాలను-శబ్దమునకు
మొదల రేఫముగదియును-సదయురాలు
పుణ్యురాలస్య రాలన-భుజగభూష॥

౧౨౭॥

గీ. ప్రియముగల్గిననంగీక-రింపవలదు

మొండదీ వెనరేపాడి-మొగముఁజూచి

బైసిమాలినపరమని-ర్భాగ్య రాలు।

విధవదానిచ్చునాయువు-విషసమంబు॥

౧౨౦॥

“కాశీఖండము.”

స్త్రీ. ఒక్క-ంతశంకింప-కున్న సాహసురాల,

వేటికవెరపునీ-కత్తెఱగున॥

౧౨౧॥

“హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము.”

౧ వ. కడమవానికి యీలాగే తెలుసుకొనునది.

40 లక్షణము.

గీ. ఉందురందురుకందురు-కొందురనఁగ।

నుంతురెంతురుతగభుజి-యింతురనఁగ।

దగుఁగ్రియలమీఁదిరేఫలు-దాపలిదెస।

యక్క-రముతోడల్లప్పమై-యలరునభవ॥

౧౨౨॥

ఉండురనుటకు

గీ. మమ్మురక్షించితనియేల-మాటిమాటి।

కభీనుతింపంగదక్షవా-టాధినాధ।

తల్లిదండ్రులురక్షింపఁ-దలఁపకుండ్రెడి।

పజలభీమేశబహువిధో-పద్రవముల॥

౧౨౩॥

“భీమఖండము.”

అండురనుటకు.

స్త్రీ. వటమండ్రుగొండఱు-వటమేనియూడలు,

వారిమండలమెల్లఁ-బ్రబలవలదె॥

౧౨౪॥

“కవికర్ణసాయనము.”

అనుభవింతురనుటకు.

ఆ. తగిలిరుజయుజరయు-దైవవశంబున!

వయ్యె నేనిదాని-ననుభవింతు!

గాకయెఱిగియెఱిగి-కడఱిగియాఱెంటిఱిజే!

కొందురయ్యయెట్టి-కుమతులైన॥

౧౩౩॥

“ ఆదిపర్వము ”

గీ. బలముగలవానిఱులువురు-బలవిహీను!

లాక్కైకూడినిజిఱంప-నుత్సహింతు!

మధువుఱిగొననుత్సహింఱిన-మనుజుఱెట్టి!

కుట్టినిజిఱంచుమధుమక్షి-కులమునట్లు॥

౧౩౪॥

“ ఆరణ్యపర్వము. ”

41 లక్షణము.

క. బాలులునరపాలులుగుణ!

శీలులుననులకురూలు-జెందుంగరుణా!

శాలలుదృఢతాలులునన!

గాలిలులకురూలురావు-కాయజదమనా॥

౧౩౫॥

గీ. దేవతాభతఱశంభుప్ర-తిష్ఠఱజేసి!

కురగణంబులలోకపా-లురనుజూఱి!

యనియెమీరునుభీమనా-యకునివీట!

సిద్ధశివలింగములఱబ్రతిష్ఠింపవలయు॥

౧౩౬॥

“ భీమఖండము. ”

మ. మరుదంభోరుహానేత్రలంబరధునీ-మధ్యంబునన్నిల్వని!

వ్యురతత్పీనపయోధరాహతిజల-స్తోమంబునల్వంకలం!

దెరలన్నా భీచయంబులోఁగొనియెవా-నింజాలగాంభీర్యశీ!
లురుసంక్షోభమునొందువారి నెచటకొ-లోఁగొంచువతికొంపరే!

“పారిజాతాపహరణము.”

క. ఇరువదియేవురుపాంచా!

లురునూర్వురుకేకయులును-లూనాంగకులై!
 ధరదొరిగివీరరక్తము!
 కరినికరమురొంపిఁబడిన-గతినుండెన్నపా॥

౧౩౮॥

“ద్రోణపర్వము.”

42 లక్షణము.

క. మల్లలనుశబ్దమునకుకొ!

మల్లలుమల్లరనికృతుల-మానుగఁబలుకం!
 జెలునుగవియనుమతినహి!
 వల్లభకేయూరదురిత-వారవిదూరా॥

౧౩౯॥

మల్లలనుటకు.

చ. వలసిననేలుమేనుబల-వంతుడఁగారెనుబోతుదంతిబె!
 బ్బులిమృగనాధునిందొడరి-పోరుదుశూరతయుల్లసిల్లగా!
 దలముసులావువిద్యమెయి-దర్పముబేర్చిపెనంగుజెట్టిమ!
లులవిరుతుకొమఱికొగడియ-లోననచూడ్కి-కివేడ్క-సెయుచున్॥

“విరాటపర్వము.”

మల్లరనుటకు.

మ. అరరేయయ్యలురామరాజుపెదతి-మ్మాధీశుబాహాభయం!
 కరకాక్షేయకధారభోరనఁగడం-కండ్రెవువీరారిమ!

లురకుఁ మట్టియగుందదీయబళిధూ-శుల్పంగ డాలౌవియ|

చ్చరకాంతా స్తనపాళివిస్తరడికా-శ్చర్యంబుచర్చింపఁగఁ||౧౪౧

“ రామాభ్యుదయము.”

43 లక్షణము.

క. విన్నారరుకన్నారరు|

నున్నారరుననుచుఁబలుక-నొప్పంగృతులం|

జెన్నగుమధ్యమపురుషకుఁ|

బన్నగకులరాజహార-భవభయదూరా||

౧౪౨||

ఉన్నారరునుటకు.

క. గురుఁడునునీవునుమద్రే|

శ్వరుఁడునుగర్జుండుగృపుఁడు-సౌబలుఁడుఁనఁ||

ధరయేలింపఁగనున్నా|

రరునీకుంజనునెసంగ-రములోఁగలఁగఁ||

౧౪౩||

“ ద్రోణపర్వము.”

44 లక్షణము.

క. నులుడులునడుమంగలపద|

ములయుత్వములడఁగుఁగావ్య-ములఁజిల్క-యసం|

జిలుకయనఁగిన్క-కినుకన|

నలిగాడ్పనగాడుపనఁ-నందితురంగా||

౧౪౪||

చిల్కయనుటకు.

ఉ. చంపకగంధిమోవిసర-సంబగుబింబమటంచుఁబట్టితే|

లింపుటెలుంగుతోదమిఁద-లిర్పఁగఁబల్కినఁజెక్కుగీటిన|

న్నింపునముద్దువెట్టుకొని-యెప్పుడుమన్నననేయనున్నదో!
 పెంపుడుజిల్కనిన్నమర-పింతుఁజుమీచెలినన్నునేలినన్||౧౪౫

“విజయవిలాసము.”

గాడ్పనుటకు.

క. చిచ్చునకుగాడ్పుతోడై!

వచ్చినగతిమరునకబ్బ-వైరియుఁదోడై!

వచ్చెనడియాసవలదిఁక!

మచ్చికఁదలపోసినన్ను-మదిమరువకుమీ||

౧౪౬||

“కవికణకారసాయనము.”

45 లక్షణము.

ఆ. కలికికొలికిములికి-కడిగియడిగియనంగఁ

కలిమిబలిమిచెలిమి-తెలివియనంగ!

నునికిమనికివినికి-యనుపడంబులకడ!

యక్కరములుల్లిష్ట-మగుమహేశ||

౧౪౭||

కల్కియనుటకు.

సీ. గరళాంజనముకల్కి--కాలుగన్నులఁదీర్చి,

మధుపానముననుబ్బ-మదికినొసఁగి|| ౧౪౮||

“కాశీఖండము.”

కొల్కియనుటకు.

చ. చిలుకలకొల్కి-కంధరభ-జింపఁగఁజెల్ల దెకంధరాంకమున్||

“వసుచర్మిత్ర.”

ముక్తియనుటకు.

ఉ. మంపెసఁగఁ గటాక్షలవ-మాత్రముచేత నెముజ్జగంబుమో |
 హింపఁగఁ జేయుభారమిఁక - నీవువహించితిగాక కేళినీ |
 చంపకగంధిబిత్తరపుఁ-జన్నులమీఁద సుఖించుకొంచునా |
 సంపెఁగ మొగ్గముల్కి-గడు-సామరిసోమరిగాక యుండునే!

“ విజయవిలాసము.”

కడ్డియనుటకు.

చ. అడుగులుగడ్డిప్రీతీయస-లారగఁదద్దయు నెమ్మిఁబల్కిర |
 ప్పడుమదిపల్ల వింపముని-పుంగవుఁడాతనికా త్తభాగమే |
 కుక్కడగువిభూతిఁజూపి ||

౧౫౧ ||

“ శల్యపర్వము.”

౧ వ. కడమ అన్నీ యీలాశే తెలియునది.

46 లక్షణము.

గీ. యుష్మదస్తత్పదంబులం-దొనరఘనుఁడ |
 పైననీవునునధికుఁడ-నైననేను |
 ననెడుచోఁఘనుఁడైననీ-వధికుఁడైన |
 నేననంగవునుల్ వాయు-నీలకంఠ ||

౧౫౨ ||

యుష్మత్పదంబునకు.

శా. శీఘ్రంబేటికివచ్చినంసృతిభవ-శ్రీసౌఖ్యగంధంబుదాఁ
 నాఘ్రూణింపనిమత్తనూజులదురా-త్తాభిక్షులంజేసినఁ |
 శుఘ్రూదిన్యవమగ్నుఁజేసితికృపా-శూన్యండ్లవైగోముఖ |
 వ్యాఘ్రుంబింతియగాకనీవుఋషివే-యాహావితిర్కంపఁగఁ ||

“ కవులష్టము.”

మ. జయలక్ష్మీధవుఁడైననీవుదగమ-త్సామ్రాజ్యభోగంబుల
 న్నియునర్పించితి నీకృపారతిశర-న్నీరేజపత్రాయతా।
 త్సుయదూత్తంసుమునీంద్రమానసరిరం-సుంగంసవిధ్యంసున।
 వ్యయునడైవతుభజించియవిభునినే-వంగాంతునిష్టార్థముల్॥

“జైమినీభారతము.”

మ. జననంబొందితిదుగ్ధవారినిధినా-సర్వేశుజూటంబుపై।
 జనులేప్రాద్దుఁబ్రశంసనేయనవతం-సంబైతి నీప్రాభవం।
 బునకుంబాంధజనాపకారియగునా-పూవిల్తునింగూడివా।
 రనిదుష్కీర్తికాగతిట్టునంబడకుచం-ద్రాఠోహిణీవల్లభా॥ ౧౫౫॥

“పిల్లలమఱివీరన్న శకుంతలాపరిణయము.”

చ. అరుదుగనీవిమానముబ్ర-జాధిపుడుంబురుషోత్తముండుశం।
 కరుఁడునుదక్కనన్యలకు గాదధిరోహమొనర్పవారిసు।
 సిరకరుణావిశేషమున-జిఘ్రుండనైఁగయి కొంటిదీనినే।
 నరవరసర్వసద్గుణగ-ణంబులప్రోవగునీకొసంగితిక॥ ౧౫౬॥

“వసుచరిత్ర.”

క. వనీకునొకటిచెప్పెద।
 దానవకులముఖ్యదేవ-తలకునవధ్యుం।
 డైననినుబోఁటివాఁడీ।
 మానవులజయింపవిక్ర-మమునుంగలదే॥ ౧౫౭॥

“ఉత్తరరామాయణము.”

అస్తత్పదంబునకు,

గీ. అధికతాపపరీతాత్కుఁడైననాకు।
 నెట్లువచ్చితిచలిగాడ్పు-నట్లునీవు।

పూర్వజన్మమహాతప-స్ఫురణనాకు!
 నీదుసన్నిధిసమకూరె-నిధియపోలె॥

౧౫౮॥

“నైషధము.”

సీగీ. రండుననుగూడియోపరి-వ్రాట్టులార!
 వత్సలతమీఱమీరేల-వత్తురయ్య!
 పరమనిర్భాగ్యుడైననా-పజ్జడగిలి!
 కటకటాసౌఖ్యజలరాశి-గాశిచబాసి॥

౧౫౯॥

“కాశీఖండము.”

చ. హరిహరపద్మగర్భులను-నాదికవీంద్రులనూత్నసత్కవీ!
 శ్వరులనుభక్తిగొల్చితగ-వారికృపంగవితావిలాసవి!
 స్తరమహనియు్యుడైననను-సర్వగుణోత్తరమూర్తిమన్మథూ!
 వరుడుదగంగరాచిలిచి-వారనిమన్నననాదరింపుచున్॥౧౬౦॥

“ఉత్తరరామాయణము.”

చ. వరమునఁబుట్టితిన్నరత-వంశముఁజొచ్చితినుందుబాండుభూ!
 వరునకుఁగోడలైతిజన-వంద్యులఁబొందితినీతివిక్రమ!
 స్థిరులగుపుత్రులంబడసి-తినహజస్తులప్రాపుఁగాంచితిన్॥
 సరసిజనాభయిన్నిటఁబ్ర-శస్తికినెక్కినదానసంతయున్॥౧౬౧

“ఉద్యోగపర్వము.”

47 లక్షణము.

గీ. యుష్మదర్థంబుబహువచ-నోక్తిబలుకు!
 నపుడుఘనులుబ్రసిద్ధులు-ననుపదముల!
 కలరఘునులరుకడుఁబ్రసిద్ధులరుమీర!
 నంగఁజనుగావ్యములయంద-నంగదమన!

౧౬౨॥

చ. భరతకులప్రసిద్ధులను-భాసురశస్త్రమహాస్త్రవిద్యలం |
 గరముబ్రసేద్ధుడైపరగు-గౌతముశిష్యులరిట్టిమీరుదు |
 మ్మరముగ నూతిలోఁబడిన-కాంచనపిడఁగొనంగ నేరకొం |
 డొరులమొగంబుజూచినగు-చుండఁగజన్నెయుపాయహీనతన్ ||
 “ ఆదిపర్వము.”

క. మీరునుగుంతియుసహపరి |
 వారమహామాత్యభృత్య-వర్గులరై నా |
 నారాజ్యలీలతోఁజని |
 సారమతింజేయుండందు-సతతోత్సవముల్ || ౧౬౪ ||
 “ ఉద్యోగపర్వము.”

సీ. వడముడెయునునీవు-వాయువాసవులశ,
 క్తులుధరియించిన-దుర్జయులరు || ౧౬౫ ||
 “ శాంతిపర్వము.”

48 లక్షణము.

క. నురులుఱులుపొల్లులగుచుం |
 దిరముగఁబైహల్లుగదిసి-ద్విత్వముఁజెందు |
 న్వరవినవివేఱయిండుక |
 గరిడైత్యవినాశశైల-కన్యాధీశా || ౧౬౬ ||

౧ వ. నులులకు సులభమేకనక దురులకుఁ జెప్పచున్నాము.

ఉ. త్యాగులుబాతకేతరులు-నైనుతికెక్కఁగ నాకలోకలీ |
 లాగరిమంబునంబురము-లాగుదనర్చినసంస్కృతోల్లస |
 ద్వాగభియుక్తి నాత్తవిభు-ధత్వముసిద్ధతనోండఁ గాసుధా |
 యోగమునోందుదుర్మృతిప-యోధిమధి-చిరసజ్జలైకవుల్ || ౧౬౭ ||
 “ ఎఱ్ఱపైగడ హరివంశము.”

క. వినుమురిచివునకుతనయుం |

డనఘాయతితారనైజుఁ-డతనికిమువ్వు |

ర్తనయులుసుమతీయుధృఢుడును |

ఘనుడుప్రతిరఘుఁడుననఁబ్ర-కాశితతేజుల్ ||

౧౬౮

“ ఎఱ్ఱపెగడ హరివంశము. ”

సీ. శాకపాకములతో-సంభారములతోడఁ,

బరిపక్వమగుపెస-ర్పప్పుతోడ ||

౧౬౯

“ భీమఖండము. ”

క. భూతప్రేతపిశాచ |

వ్రాతములుందోడుగాఁగఁ-బ్రమధులుపగలున్ |

రాతిరియునునస్తాదశ |

జాతిప్రజలకునుదుర్ద-శలుసంధింతుకా ||

౧౭౦

“ శ్రీనాథుని హరవిలాసము. ”

మ. పరిహాసంబునఁ దేలిభృత్యులయొడకా-బ్రహ్మాదమున్నొందుభూ |

వరునాజ్ఞంజనరీగిమెచ్చరుపని-న్వంచింతురగ్గాడజా |

త్తురుకాతూహలవేషభౌషణములుం-దుల్యత్వముంబొందియే |

తురువారెల్లపదంబువేడుదురుసిం-తుర్భూమిమారొండునకా ||

“ శాంతిపర్వము ”

శకటరేఫకు.

సీ. మగడుదన్నొత్తుచో-మాట్లాత్తునలివేణి,

వ్యాఘ్రీయైచరియింఘ-వనములోన ||

౧౭౧

“ కాశీఖండము ”

49 లక్షణము.

ఆ. లేవ నెత్తుటయును-చాపక యుండుట|
 వెఱవకుండుటయును-మఱువకుంట్ట|
 నొవ్వ నేయుట నెడు-నుడువులఁగ లవ కా|
 రమ్మలోప మొందు- రాజమకుట||

౧౭౩||

లేనెత్తునుటకు.

మ. తనతోనల్లిన కాణిపాదములమీఁ-దక్ష ప్రాలలే నెత్తనొ|
 య్యనపాశ్చాత్యనిజాస్య తస్యఖములం-దన్యోన్య మొక్క-ష్టమం|
 బనమబ్బంగ జతుర్మఖత్వముఫలిం-పంజోక్కు-పద్మాసనుం|
 డనవద్యా యురుదీర్ఘఁజేయుచిఁకతి-మ్లాధీశుతిమ్లాధిపుణ్|| ౧౭౪||

“కవులపష్టము.”

చాకుండనుటకు,

శా. ఆకేశధ్వజుండంత నావృ పునిరా-జ్యంబెల్ల జేరణఫలం|
 బాకాంక్షీంసఁగ గెల్తుమృత్యువునవి-ద్యంబుట్టుకుండందుదం|
 జాకుండన్వ లెనంచుయోగ నిరతిణ్-జ్ఞానాశ్రయుండైమహా|
 నీకంబుకొరఁచియింఛుచుంధొకటికికొ-దీక్షించితానున్నచోకొ||

“ఆముక్తమాల్యద.”

క. చాకున్న నీదుముక్తుల|
 శ్రీకాశీక్షేత్ర మెవ్వ-రికినిదినిక్కం|
 బీసుధరమిచ్చుశిఖరా|
 లోకనమాత్రమునముక్తులుకురం గాక్షీ||

౧౭౫||

“కాశీఖండము,”

క. నాలుగుదిశలనుదాప|
 జ్వాలావలిగదిసెవ్రుంది-చానోపఁగృష్టా|

లోలానన్నొక్క-సరి

తూకలముఁ జేరంగ నెత్తి-కొనిపోమ్ముదయన్ ||

౧౭౭||

“ ఆరణ్యపర్వము.”

వెఱకొడుటకు.

గీ. చెంచునింటికిఁబోయి చెంచెతకుఁబ్రయము |

చెప్పినమ్మించితలమిఁదఁజేయి వెట్టి |

వెఱకుమనితన్నుఱుంబున- నెఱకుఁట్రేనిఁ |

గాంచియాతనితోడ స-ఖ్యంబుఁజేసి ||

౧౭౮||

“ కాశీఖండము.”

నొనేయుటకు.

సీ. అర్జునుపైఁగూమిఁ-నతనినోనేయఁడు,

సచరాచరంబైన-జగమునెల్ల ||

౧౭౯||

“ ఉద్యోగపర్వము.”

గీ. బలమునచ్చేరువేందున-ట్లలవు మెరయ |

నీషుతుండనిలజుఁదాకీ-నిశితినాయ |

కములనొప్పించిరథతురం-గములనొంచి |

నూతునోనేయఁగ్రోధవీ-న్నాతిఁనతఁడు ||

౧౮౦||

“ ద్రోణపర్వము.”

౧౦ లక్షణము.

గీ. మూఁడులీంగంబులకును సముచ్చయార్థ |

ములఁదెనుంగునఁగలపద-ములకు నెల్ల |

యునుటువచ్చునికారాంభ-మునకొకొక్క |

తరినిఁబొల్లనకారంబు-వీరియునభవ ||

౧౮౧||

చ. అనలుఁడు రెండుమాడుయముఁ-డాసుర నాధుఁడు నాలుగైదుతో
 యనిధిపుఁజూటుగంధవహుఁ-డర్థపుఁడేడుమహేశుఁడై నిదిన్ద్రా
 ఘనవిశిఖంబులేయమర-ఘస్తరుఁడన్నియుఁద్రుంచిశార్జ్జసం।
 జనితమహోగాగ్రభల్లముఖ-జర్ముకరితాంగులఁజేసెనందఱన్ద్రా॥
 “పారిజాతాపహరణము.”

చ. ఎఱుఁగవుగాకయొక్క-పుడొ-కించుకమాత్మ్యగమిడ్డకూర్చికిం।
 గొఱఁతయెయెంతజెప్పినను-గోమలిసేరవయల్కఁదెచ్చుకో।
 నెఱియనధీనమాతెఱిఁగి-సేడిదిగ్గయికోమిమిక్కిలి।
 న్నెఱపెనతండునీవువిన-సేర్చెదెమాపలుకిప్పుడేనియున్ద్రా॥ ౧౮౩॥
 “కళాపూర్ణోదయము.”

శా. వాలింగీలియు వాయుపుత్రుసరియే-వాఁడాత్తశక్తిజ్ఞుఁడై॥౧౮౪
 “ఉత్తరరామాయణము.”

చ. వలసినసేలుమేనుబల-వంతుఁడఁబోరుదు.....ను।
 ల్గులవిరతున్మఱింగడియ-లోననచూడ్కి-కివేడకనేయుచున్ద్రా॥
 “వివాటపర్వము.”

క. అనుజులకునడ్డపడియే।
 మినిజేయఁగలేమిఁజూచి-మెచ్చితిగానీ।
 వునుసాదులేగనేని।
 న్వినుదలపొలముననకాని-నిలువదుసుమ్మి॥ ౧౮౫॥
 “ఉద్యోగపర్వము.”

౧1 అక్షణము.

1. తీనరిచియొనరిచియగురిచి।
 తానుపదములరీలుసంధి-నడఁగున్బోడము।

న్వి నుముతనర్చియొనర్చియు |

ననంగనమర్చియుననంగ-నంగజదమనా ||

౧౨౨ ||

క. బొమలుముడివడంగఁబిడికిలీ |

యనురిచికోపంబుతోడ-నొడుగఁజుచుచున్ |

జముచొడువననాహరిను |

గ్రముగాఁబయిఁబడుటదామొ-గంబునవేర్లున్ ||

౧౨౩ ||

“ఎఱ్ఱపెగడ హరివంశము.”

అమర్చియనుటకు.

ఉ. లాలసరిగ జాంకుశత-లంపులసాంపులతమ్మిచూలియా |

నేలయునింగిదట్టముగ-నిండనమర్చినయయ్యసంబుచే |

౧౨౪ ||

“యయాతిచరిత్ర.”

౨౨ లక్షణము.

గీ. తాయెదయునుయ్యెలయుఁబయ్యె-దయుననంగఁ |

గలుగదత్వంబుమధ్యయ-కారమునకు |

ననుచుమునుముద్దరాజురా-మనవచింపెఁ |

గానియత్వంబుఁగృతులందుఁ-గలదుశర్వ ||

౧౨౫ ||

తాయెదయనియెత్వమువచ్చుటకు.

సీ. ఒకయింతయెరగిన-సికమీఁదముడిపువ్వు,

పెత్తులవొలయతా-యెదలుజుట్టి ||

౧౨౬ ||

“చంద్రిభానుచరిత్ర.”

ఉయ్యెలయనుటకు.

చ. కలిదమయంతిబొపసమ-కట్టిపారింబొరిఁబాయనొపఁదా |

అలననుదీణాకాసొప్పొదబ-లంబుననిట్టులురెంటియందున |

న్నలుండవిమోహరజ్జులబె-నంగిగతాగతకాయయయ్యెను।
య్యెలయునుబోలెనూరకయ-యెంతయుఁబ్రోద్దువినిశ్చితాత్తుండె॥

“ ఆరణ్యపర్వము.”

పయ్యెదయనుటకు.

సీ. పలఁబడ్డజక్క-వల్-బలెనున్నజిలుగుబ,
య్యెదలోనగుబ్బుపా-లిండ్లుమెరయ॥ ౧౯౩॥
 “ యయాతిచరిత్ర.”

మ. పదముల్దొఱిలఁగౌనుదీవవెలయిం-పంగేశముల్దూలఁబా
య్యెదవక్షోరుపాపాలిచేరకనుదో-యిన్బాప్పముల్ గొమ్మగ।
 ద్దదకంతంబునవాక్యముల్దడఁబడె-దడ్డేహముంజొచ్చియా।
 సుదతీరత్నముగాఁచెఁబాలునిమన-శోకానలజ్వలునిగె॥ ౧౯౪

“ కవులపవిత్రము.”

ఉయ్యెలయనీ అత్వమువచ్చుటకు.

సీ. గీ ఆడుచున్నవిపిప్పళ్ళ-నంబరమున।
 నేయుచున్నవిత్రీభువనా-శ్లేషకంబు।
 లబ్జనాభునితూగుటు-య్యెలలుగంటె।
 వేనవేలుపయోగాశి-పిటిఘటలు॥ ౧౯౫॥

“ భీమఖండము.”

క. పలుమరుఁడలయంటితగ।
 న్నలుగిడిదోయిళ్ళజలము-నంబోర్కాడిం।
 చిలలింజన్నిచ్చుచును।
య్యెలనూఁపుచుఁజెనుపదోడఁగె-నావరశిశువుకె॥ ౧౯౬॥

“ కళాపుష్కరము.”

శా. శ్రీలీలాత్మజకృష్ణరాయసమరో-ర్విన్నీదువైరిక్షమా।
 పాటుల్వీఁగిహయాధిరూఢులగుచుకొ-బారన్వనీశాఖశా।
 ఖాలగ్నాయితకేశపాశలయితు-గంగేకిసల్లాట్టియు।
 య్యాలోజొంపములంచుబాడుదురుభి-ల్లాంభోజపత్రేక్షణకా॥

పయ్యదయని అత్వము వచ్చుటకు.

చ. కదరినవేడిబాష్పములు-గ్రమ్మిపయింబయింబర్వభీతిమై।
 నదరుచువిన్ననైనహృద-యంబునబొల్పుగుహారయస్మిప।
 య్యదదడియంగఁగానఁబడె-నంచితనిర్మలత్నభూస్థలికా।
 డదుదీతెదృశ్యమానమణి-దామసముజ్వలభాతిఁదోపఁగకా॥

“ ఛాస్కరరామాయణము.”

53 లక్షణము.

క. ఇలనాయాయేలగుపద।
 ములపైఁబెరవ్రాలుగదియ-మొదలవిసాగులే ।
 లలిఁగుఁగుఁగుఁగునెడఁఫల।
 పలివ్రాలకుజడ్డలొదవుఁ-బర్వతనిలయా॥ ౧౯౯॥

ఆ. ఆకుమరియనఁ-నక్కమారియనంగ।
 నీగయాళియనఁగ-నిగయాళి।
 యేచెనంటియనఁగ-నెచ్చెనంటియనంగ।
 జెల్లుఁగృతులయందు-శ్రీమహేశ॥ ౨౦౦॥

క. ఆరయఁదచ్చబ్బాదుల।
 పైఁఠోష్టములుమొదల-బడుపదములిడకా।
 జేరవుహ్రీస్వద్విత్వము।
 లారాఘవుఁడాశరంబు-లననొప్పశివా॥ ౨౦౧॥

క. తగఁగృతులగకారమునకు।
 నగువొక్కొకచోవకార-ఘోంధ్రపదములకా।

గరనఁగ నవరనఁగాఁ

గడముపవడంబనంగఁ-బర్వతనిలయా॥

౨౦౨॥

క. వివిధోత్పాతంబులకును

సవశ్యలోఁదోఁచుకీడు-నకుఁదోడ్దోశాం

తివిధానముననిరసనం

బవునుపురోహితునిచేత-ననవద్యముగఁ॥

౨౦౩॥

“శాంతిపర్వము.”

క. అవయవములెట్లకూర్తము

నివుడించునులోనికడఁచు-నెరినట్లనభూ

తివితిభూతాత్తుండును

బ్రవర్తననివర్తనములఁ-బాల్పడఁజేయుఁ॥

౨౦౪॥

54 లక్షణము.

క. కావింపుటకావించుట

భావింపుటమఱియుదీని-భావించుటనఁ

గావెలయుఁగృతులఁదుహిన

గ్రావేసుతాప్రాణనాధ-ప్రమథసనాధా॥

౨౦౫॥

కావింపుటనులభమే. కావించుటకు.

ఉ. మంచిగమేనయత్తలు.....పు

త్తెంచిన.....భ

క్షీంచుచుఁదల్లిదండ్రితన-చిన్నకరాంగుళివంచి...యా

తీంచుచునాడెమిన్నగమి-తేఁడుకుమారకుఁడింటిముంగలఁ॥

“శ్రీనాథునిపాఠవిలాసము.”

గీ. కమలనేత్రయవస్థాన-విముఖమైన

చంచలత్వంబుమదిబ్రతా-శించుచుండె
బాలయాల్లినభ్యసిం-పంగబోలు
రమణదూతపతంగచం-క్రమముతోడ॥

“నైషధము.”

ఉ. చంచలనేత్రదాల్చుజల-జాతమృణాళసరంబులేవన
శ్శించినబారుతెంచికబ-శించితదూస్తుకునంగలార్చురా
యంచకుచేప్తగాంచియిక-నైననుగందుమెయంచుమోముపీ
క్షించగదోచులేనగవు-చేరుచుబోట్లకొకింతప్రాణముకొ॥

“ఆముక్తమాల్యద.”

మహాస్రగధర.

పరభూభృత్రాప్తినబ్ధి-బడురవిహరులం-బ్రౌఢివాటించవెందున్
సరిగాదద్ధింకృతుల్నై-సకరవిహరిగా-జాయకుకొరానడంచుకొ॥

“వసుచరిత్ర.”

శా. అందుకొరాయడివన్నెరాల్పులుగుతే-డాసీనులూతల్లానం
బంచాస్యంబులుగల్గుపాపదొరగా-మ్యబ్రహ్మచారుల్దువా
శించకబచ్చనవ్రాతలూడిపడుమే-శ్రీల్గుఱ్ఱమన్యంబులౌ
చంచద్వాహములుంచుమంటపముపంచంజేరివిశ్రాంతుండె॥

“కాకమానురాయనిబహులాశ్వచరిత్ర.”

ఉ. వంచనజేసియిట్లుచెలు-వంగొనిపోవఁబ్రలంబవైరినై
రించునెదుర్కదాధిపవ-రేణ్యులభూములుగొట్టిధూళిగా
వించడెపిండిపిండిగను-వీరవిరోధికిరీటరత్నముల్
దంచడెఘోరశీరమున-లంబులువ్యర్థములేధరించుటల్॥౨౧౧॥

“విజయవిలాసము.”

మత్తకోకిల.

పంచసాయక సాయకంబుల-బారిశోర్వఁగఁజాలకే!
 నంచయానవరిం-మనప్పడొ-కప్పడుకొమిముగూడివ!

ర్తించరాదని॥

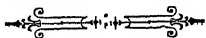
౨౧౨॥

రుక్మాంగదచరిత్ర.”

కడమతెలుసుకొనునది. ఇది సంధిప్రకరణంబిఁక విభక్తి ప్రకరణం
 బఁటింగించెద.

విభక్తిప్రకరణము.

1 లక్షణము.

గీ. మహినకారాంతములుతత్స-మంబుజేయుం
 నెడలప్రథమకువచ్చుడుల్ - చెడుసమాసం
 ములమకొక్కడఘనుసేయు-పుణ్యమనిన
 నదియెకొందఱుషష్ఠియం-చంద్రుశర్వం || ౧||

చ. అమితజగద్భయంకరువి-హాగ్ని యునప్రతిహాన్యమానవీ
 ర్యముగలయట్టిసర్పముల-కాజనమేజయుసేయుసర్పయా
 గముననుదగ్రపావకశి-ఖాతతిలోమెరుగంగగారణం
 బమలచరిత్రయేమిచెపు-మయ్యవివంగఢువేడుకయ్యోడుక || ౨||

“ ఆదిపర్వము.”

చ. అనుపమతేజుడున్నతభు-జాగ్రుడుదుర్జయవైరినిగ్రహం
 డనఘండవాయుసూనుండని-జాగ్రజుసేసినసత్యపాశబం
 ధనమునఁజిక్కి..... || 3||

“ అరణ్యపర్వము.”

గీ. అపుడురాధేయుడయ్యెయి-ననుజువడుట
 జూచియేనుంగునకుసిశ్వు-చూపినట్లు || ౪||

“ విరాటపర్వము.”

ఉ. అధ్యతరాష్ట్రసేసినయ-నర్హ్యమణిప్రవరానుబద్ధశో
 భాధ్యతినోష్ట్రచున్నసభ || ౫||

“ సభాపర్వము.”

అల్లుడు తమ్ముడునను తెనుగు పదాలకున్న డుకారలోపమువచ్చును.

గీ. తమ్మునేసినదురితంబు-దలగఁబూని।

ధర్తబుద్ధివైవ్రతముల-బేర్తిజేసి।

తనఘనీకునభీష్టంబు-లైనవరము।

లడుగుమిచ్చెదమొమెచ్చు-గడపనగునె॥

౬॥

“ ఆనుకాసనికము.”

ఈలాగ ప్రథమాంతాలుఅన్నిటికి తెలుసుకొనునది.

2 లక్షణము.

గీ. ప్రిణిపదములుగానిశ-బ్దములకిలవి।

భక్తులందుద్వితీయకుఁ-బ్రధమవచ్చు।

మరిద్వితీయయునొకొకచో-నెరయునరద।

మెక్కొ-నరదంబునెక్కొ-నా-మృగధరాంక॥

౭॥

ద్వితీయకు ప్రథమవచ్చుటకు.

గీ. పసిడిరథమెక్కి-విపులవై-భవముమెరయ।

చూపరులకెల్లవేకంబు-చోద్యమొదవ।

సాంగమైవచ్చుభాగధే-యంబువోలె।

మామయింటికివచ్చెజా-మాతయపుడు॥

౮॥

“ కవికర్ణరసాయనము ”

రెండవవిధము ద్వితీయనిలుచుటకు.

చ. ఆరదమునెక్కి-కేతనప-టాంచలచంచలమైనతాల్లితోఁ।

దురగజవంబుమున్నడవఁ-వోచికడంకెడుతత్తరంబుతోఁ।

దిరిగెడుబండికండపగి-దికొభ్రమియించుమనంబుతోడనా।

హరిచను దెంచెసత్య సము-దంచిత కాంచనసౌధవీధికికొ॥ ౯॥

చ. అరదము నెక్కిలో-చనన-హస్రము కాంతివెలుంగబొల్పుని

ర్జరపతిగన్నులారంగని-సంతసమం దెడువారితోడిమి

చ్చరముననొక్కొనానుదయ-శైలముమీదసహస్రదీధితి

స్ఫరణదలిర్పనొప్పరవి-సాంపునజ్యంభణబొందెనబ్జముల్॥ ౧౦॥

“ఉత్తరరామాయణము.”

గీ. విహగపతి నెక్కివైష్ణవి-ప్రహరిదిరుగు

బంచమియునుజాముండయు-సంచరించు

నాత్మవాహనముల నెక్కి-యహరహంబు

ననఘశీకాశికాపురా-భ్యంతరమున॥

౧౧॥

“కాశీఖండము.”

క. విమలమణిమయములగుదూ

లములంగంబములగోడ-లనువేడులగు

ట్టిమములజుట్టినప్పొకా

రములంగడునొప్పచుండ-రచియించెసభకొ॥

౧౨॥

“సభాపర్వము.”

చ. తలిరుల నెల్లగోసికర-తామరసద్యుతివెల్లింగాల్పంగా

నలరుల నెల్లగోసినఖ-రాంచలదీప్తులుపైనిగుప్పంగా

జలుకల నెల్లదోలితమ-చిన్నియెలుంగులభంగిజూపంగా

శైలువముకొత్తయైసతుల-చేవనవాటికయొప్పెనయ్యెడకొ॥ ౧౩॥

“కవికర్ణరసాయనము”

3 లక్షణము.

ఆ. కూర్చియనుద్వితియ్య-కునునొక్కపష్టికి

పైవిభక్తిగానఁ-బడఁగ రాక ।

యడఁగియుండుఁగృతుల-నాచార్యుబ్రణమిల్లె ।

రాజుకొడుకనంగ-రాజమకుట॥

౧౮॥

కూర్చియను ద్వితియ్యకు.

ఉ. ఇమ్ముగ సర్వలోకజను-లెవ్వనియేనిముఖామృతాంశుబిం ।

బమ్ముననుద్భవంబయిన-భారతవాగమృతంబుగర్జరం ।

ధ్రువునునంజలిందవలి-త్రావుదురట్టిమునీంద్రులోకవం ।

ద్యుమ్మరముంబరాశరసు-తుంబ్రణమిల్లికరంబుభక్తితో॥ ౧౯

“ ఆదిపర్వము.”

చ. అనితగనేకవాక్యతబ్రి-యంబుననాతనితోడనీవుముఖ ।

గనినదివిన్నయట్టిదిబ్రి-కామకుతూహలచిత్తుండైనకృ ।

ఘనివినుపింపునావుడుమ-నోజకధాకధనంబునందువే ।

డగ్గనిగుడనమ్మునీంద్రుడువి-కాసమునకొమొగముల్లసిల్లగక॥

“ ఆనుశాసనికము.”

గీ. సమయసముచితమృదువాక్య-సరణివెలయ ।

గోరిసుఖగోష్ఠినప్పడు-కొంతపొద్దు ।

జరపికుంతీసుతాగ్రణి-సంయమిందుగ్రి ।

బలికెనిట్లనివినయసం-పదలువొలయ॥

౧౨॥

“ హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము.”

ఒక్కపషికి.

మ. అకటాజుతైడునేలకుంచగడెస-ప్రాంభోధివేష్టిభవ ।

తృకలద్వీపకలాపభూపమకుటాం-చత్పద్దరాగోపల ।

ప్రకరానేకవినిర్గళత్కిరణశుం-భత్పాదుండైనట్టిరా ।

జుకుమారుండనియే ద్వైకన్ను గవన-శుభ్రో కాల్వలైపారగణం॥

“ హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము.”

4 లక్షణము.

గీ. సప్తమికినిత్యతీయకం-చక్షాద్వితీయః
 వచ్చువనిజేతహేతిని-వ్రచ్చెననగః ।
 నందుజేతననందగు-నట్టియెడల ।
 పన్న గాధీశ కేయూర-భయవిదూరః॥ ౧౯॥

మ. హరిమైసాదిసిరంబుసాదిమయిజూ-త్యశ్శోత్తమాంగంబుగూ ।
 డరణోర్వికారఘనాధశౌరియసిఁజెం-డకొదివ్యమందారప్య ।
 ప్తిరహంబ్రాణయుతంబులైగగనవా-టింబర్విగంధర్వకి ।
 స్మరదూపరిబులుదాల్చిసారెనవియా-నందించుఁదచ్చోర్యముక॥
 “ హనుచరిత్ర ”

5 లక్షణము.

క. కైయనఁగఁగకారముపై ।
 నైయనఁగవిభక్తులూప్ప-నరయఁగఁగృతులక॥
 బాయక నెవుడుఁజతుర్ధికి ।
 కాయజదుర్దర్పహరణ-గౌరీరమణా॥ ౨౦॥

కొఱకు కై చతుర్ధ్యాస్తక.

గీ అని చతుర్ధికి కొఱకు కైలువచ్చునని నన్నయభట్టు చెప్పినాడు.

అందుకు కై వచ్చుటకు.

ఉ. నావుఁడువాయునందగుఁడు-నందనపొమ్ముచమూవధూటిసి ।
 కైవశమైనలెస్సయటు-గాకనిసురిదలమీఁజెనేనిదె॥

దౌవుననిల్చి మధ్య నగ-దాపటువికృతమతాడనంబులం।

జేవయడంతు నెందుగురు-శిక్షగ దానుతిగాంతురంగనలో॥ ౨౨॥

“జైమినీ భారతము.”

క కారముమీదనై వచ్చుటకు.

౮. అరణినగ్నివొడము-కరణిదేవకియందు।

విప్రయజ్ఞకర్త-వేదగుప్తి।

క్రజనించె నెవ్వఁడవ్వసు దేవనం।

దనుభజింతు నేక-తానిరూఢి॥

౨౩॥

“శాంతిపర్వము.”

6 లక్షణము.

౯. లలిత్యతీయాదులగువిభ-క్తులకు నెల్ల।

గలుగుమధ్యనకారంబు-దొలఁగుచుండు।

రాముచేరాముకొఱకుశ్రీ-రాముకంటె।

రాముకుసు రామునందన-రాజభూష॥

తృతీయకు నకారలోపమగుటకు.

౧౦. హాటకగర్భు చేతగమ-లాసనుచేజతు రాస్యకంధశృం।

గాటకవీధికాకృతవి-గాహచతుశ్చుతిచేత దేవతా।

కోటికిరీటసంఘటిత-కోమలపాదసరోజుచేజగ।

స్వాటక సూతుచేతగృతి-నాధుఁడు గాంచుజి రాయురున్న తులో

“నైషధము”

చతురికి.

గీ. నతులొనరైదఁబొర్వతీ-నాధుకొఱకు॥ ౨౬॥

క. తనయుఁడుతనయునిగదియుం |
దనయునిచేదనయుకొఱకుఁ-దనయునివలనక॥ ౨౭॥

“పెద్దిరాజలంకారము.”

పంచమికి.

క. పదియే నేడులబాలుని |
సవమలగుణఁగాకపక్ష-సంయుతు నేని |
ట్లదయతఁబుత్త్రజాలను |
సదయుఁడవగు రామువలన-సంయుమివర్యా॥ ౨౮॥

“భాస్కర రామాయణము.”

సీ. రాత్రీమైదాకిక్రూ-రతఁబోరిమగటిమి,
బాసినయం గార-పగుకంఠె॥ ౨౯॥

“కర్ణ పర్వము.”

షష్ఠికి.

ఉ. లాలనఁగ్రొత్తబెబ్బలిక-శాసమువెట్టిరియాసనంబుగా |
గోలయు సాధునైనయొక-కోకటికికొనిషడ్డోండ్రుబచ్చుకుక॥ ౩౦॥

“నైషధము.”

క. రామునిశుభ-చరితంబుగ |
రామాయణముకొర-చించి-ప్రాచేతసుకుక॥
ప్రజేను నెఱిఁగించితగనిజ |
ధామమునకు నారదుండు-దారతజనియెక॥ ౩౧॥

“భాస్కర రామాయణము.”

నీ. నీతూ పుణ్యోద్వక-నిటూఱుఁడునుతనూ,
 ఫలకంబుచాటునఁ-బాయఁడెపుడు॥ 3౨॥

“ కవికర్ణరసాయనము.”

నీ. సహదేవనకులవా-సవసుతభీములఁ,
 గ్రమముననలుపురఁ-గౌరవేంద్రు|
కొక్కొక్కయేటున-నుక్కి-వంబుననొడ్డి,
 యొడితన్నునునొడ్డి-యొటువడిన॥ 3౩॥

“ సభాపర్వము.”

ఉ. వంతుకువచ్చు సత్యగరు-వమ్మికశైల దటంచుమానినీ॥ 34॥
 “ పారిజాతాపహరణము.”

చ. అహిమరుచిప్రతాభౌండగు-నాకుశనాభుఁడుబ్రహ్మదత్తుకుకౌ|
 దుహిత్యశతంబునీనతఁడు-దోడనవారిఁగ్రమంబునంగర|
 గ్రహణముసేయ 3౫॥
 “ రామాయణము.”

౧౧ వ. సస్తమికి న ము నందనికద్దు షష్ఠికెఁగొందఱు నకార లోపము లేదందురు. అనినను “ టాదివిభక్తానిరేత్యేకే ” అన్న శబ్దానుశాసనసూత్రమునకును, రాముచేత, రాముకొఱకు, రామువలన, రాముకు, రామునందు అనికలదని వ్యాఖ్యానమువ్రాసిన బాలసరస్వతి వ్రాఁతకును భంగమువచ్చును గనుక రాముకు అనిచెప్పవచ్చును.

7 లక్షణము.

క. శైలడరఁగొన్ని పదములఁ|
 ద్దల మిగాఁజేతననుత్య-తీయకుఁగృతులం|

జెల్లును మైయనుటమరు।

తక్కుల్లోలవతీభుజంగ-కలుషవిభంగా॥

౩౬॥

సీ. దుగ్ధాబ్ధికన్యక-తోటికోడలుగాంగ,

నొరిముమైనుండనీ-కొప్పఁగాఁడె॥

౩౭॥

“నైషధము.”

సీ. ఓర్తి మైనుప్పిడి-యుపవాసములనుండి,

మగనాలిసరిబోల్పుఁ-దగదువిధవ!

౩౮॥

“కాశీఖండము.”

మ. అమలోదాత్తమనీషమైనుభయకా-వ్యప్రాధిబాటించుసి।

ల్పమునంబారగుఁడెకొగళివిదుడ

౩౯॥

“నిర్వచనోత్తరరామాయణము.”

౮ లక్షణము.

క. గురుఁడనజనకుఁడనందగు।

పురుషాఖ్యలడులుదొలంగి-పొదవునికనకుల్।

పరికింపఁగప్పికిసుర।

పరివృథపరిపూజితాంఘ్రి-పద్మమహేశా॥

౪౦॥

క. సకలభవనములుసరచే।

తికిఁచేరంజాలినట్టి-ధీమంతుఁడుదే।

వకికొడుకుగలఁడుధమకజు।

నికినాతంఁడెత్తి రాక-నిలుచు నెయధిపా॥

౪౧॥

క. వివిధమణిమయరథంబులు।

జవనాశ్వంబులునుభద్ర-సామఁములుర।

త్వ విభూషణములుదాసీ।

నివహంబులుజాలగ్నము-నికినేనిత్తుకొ॥

౪౨॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

క. దశకల్పసహస్రంబులు।

నిశీయంతయెదివసమిదిసు-నిద్రారతికికొ॥

విశదప్రబోధమునకుకొ॥

వశగతకాలములువిష్ణు-నకువిమలమతీ॥

౪౩॥

“అనుశాసనీకము.”

9 లక్షణము.

క. ప్రథితముగఁకృతులషష్ఠికిఁ

బ్రహమవిశేషణము జెల్లుఁ-బరిపంధిమదో।

న్నధనుఁడురామునకెనయే।

పృథివింజిఱుదొరలనంగ-వృషపతిగమనా॥

౪౪।

చ. తనుతరమధ్యయాగమవి-ధానముదప్పకయుండమానిచే।

ననుమతిగాంచిమొక్కి-విన-యంబుననందఱనామతించిక।

ల్పనగముత్రొవ్విరుల్ గనక-పాత్రికలందగనించియిచ్చెవా।

యనములుగుక్తిశీప్రభృతు-లైనసతుల్ బదియాఱువేలకుకొ॥ ౪౫॥

“పారిజాతాపహరణము.”

క. అపరాహ్లాసమయమునని।

ఱుపమాతీతానుమోద-యుద్ధంబయ్యెకొ॥

విపులభుజబలుఁడుభీమున।

కపరిమితబలుఁడుగౌర-వాధీశునకుకొ॥

౪౬-॥

“భీష్మపర్వము.

క. మీపనువునరాజ్యముపా!

లీపాండుతనూభవులకు-నీకున్నభుజా!

టోపభయంకరుండర్జును!

కోపానలమడరిముట్టు-కొనదేవారికై॥

౪౭॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

శా. భారద్వాజపవిత్రగోత్రువిమలా-పస్తంబసత్పూత్రువి!

ద్యా రాజీవభవుండుమరయకుంబు-జ్యోచారభీమాంబకుకై!

గారామైనతి నూజు

...

...

...

౪౮॥

“నైషధము.”

10 లక్షణము.

క. కదిసిముకారాంతములగు!

పదములపైసప్తమీవి-భక్తియొదవుచో!

ప్రూదమునప్రూదమునయందుకై!

ప్రూదమందుకై-ప్రూదమునండు-ననంజనుశర్వా॥

౪౯॥

చ. ఉరమునయందుంగన్నులుపు-ఘోదరదేశమునందునోరుబ్రా!

స్ఫురితభుజద్వయంబుగుల-భూమిధర్మాన్నతిభూవముంగరం!

బరుదుగనుగ్రమైనవికృతాకృతితోడనశేషసత్వఘ!

స్వరుండగుచున్నవానింబటు-సత్వంగబంధునింగాంచిరచ్చటకై॥

“ఆరణ్యపర్వము.”

మ. హరుండాతారకశైలదుగకమునన-ధ్యాసీనుండైరాజశే!

ఖరవిఖ్యాతివహించుచంద్రగిరదు-గకంబందుశ్రీవేంకటే!

శ్వరుండొప్పుకబహురాజశేఖరసదా-సంసేవ్యుండైయకారయి!

జ్వరబంఠేలిక వాసితద్దిరులకుఁ -దదవ్వుల భశ్రీలకుఁ॥ ౫౧॥

“ వసుచరిత్ర.”

సీ. అవిముక్తమందును-పాస్యఁడాత్తయటంచు,

యాజ్ఞవల్క్యఁడత్యి-కానతిచ్చె॥ ౫౨॥

“ కాశీఖండము.”

మ. హరిదశ్వాన్వయమంసు దాశరథినై-యస్తత్ప్వదాంభోజత|

త్పరుఁడైయుండువిభీషణాఖ్యునకుమ-ద్ధామంబుశ్రీరంగమే|

గరుణాధీనతనీనతండుగొని రాఁ-గావేరిలోఁజంద్రపు|

స్కరణీతీరమునందుఁగైకొనియెడుం-గల్పవధిస్థైర్యముఁ॥ ౫౩॥

“ కవికర్ణరసాయనము.”

11 లక్షణము.

ఆ. విన్నుమన్ను కేలు-వీడుపోలనునెడ|

వింటమంటకేల-వీటపోల|

ననఁగనొప్పుమఱియు-నటులెయ్యత్వముపైన|

కారమొదవుఁగొన్ని-కడలనీశ॥ ౫౪॥

నకారమువచ్చుటకు.

ఉ. విన్నుననేఁగుతామరల-విందుకిలాతపునీడలెప్పుడుఁ॥

వెన్నెలరాచరాలఁగని ౫౫॥

“ యయాతిచరిత్ర.”

వీడున అనుటకు.

క. వీడుచదివింఁచెనయ్యెడ|

వీడనివేడుకబలారి-విబుధులతోలే|

వీడుమణులనంగదగుతన!

వీడునంగలమానికములు-వివిధాంబరముల్ ॥

౫౬॥

“వసుచరిత్ర.”

ప్రోలున అనుటకు.

క. కనకమయమైనయాపోళి!

లునదమసుతులాహపంబు-లోనమరులచే!

తనవధ్యులుగామతీయ!

వ్వనజజుజేబడసిరసుర-వనితలుగరుణకై ॥

౫౭॥

“ఆరణ్యపర్వము.”

వ. కడమగులభము.

12 లక్షణము.

గీ. నోరునీరునుగోరను-నుడువులకును!

నోటనీటనుగోటను-నోరనీర!

గోరననమతినోరున-నీరుననన!

గోరునననంగజనుమేరు-కుభరచాపం ॥

౫౮॥

నొర ననుటకు.

గీ. నోరమానిసిశలలువే-సారికడఁపు!

బాంకముల్కొల్పిలచ్చుదు-భువనభయదం ॥

౫౯॥

“చంద్రభానుచరిత్రము.”

క. నకులుండుసచాడేవుండును!

బ్రకటభుజుస్ఫురణమునన-రాతిబలమునే!

లకుగోలకుఁ దెత్తుచునో!

రికివచ్చినయట్టులాడి-రేయిబ్బంగిట్॥

౬౦॥

“కర్ణపర్వము.”

నీరననుటకు.

ఆ. నీరనగ్నియునికి-యారయవిస్తయం!

బనుచుబాడబాగ్ని-కడలియప్ప!

రంబుబాలెనొక్కొక్క-రత్నాకరముమణు!

లనఁగఁజేలువమమరు-నాపణములు॥

౬౧॥

“చిమ్మపూడియమరేశ్వరు విక్రమసేనము.”

ఆ. నీరిలోనకాండ-తారకప్రతిబింబ!

మొక్కొక్కయనఁగవెలుఁగు-చున్ననపుడు!

రాచకొడుకులెల్లఁజూచుచునుండిరి!

దానిఁబుచ్చుకొనువి-ధంబులేక॥

౬౨॥

“ఆదిపర్వము.”

నీటననుటకు.

సీ. నీటఁదేలుశరంబు-పాటదేలుసరంబు,

బట్టఁగాఁబట్టఁగాఁ-బుట్టలేని॥

౬౩॥

“రుక్మాంగదచరిత్ర.”

గీ. పాలఁబుట్టినమాత్రాన-మేలిగుణము!

నేడునీకేలగల్గునో-నీరజారి!

నీటఁబుట్టినవాఁడుగా-డోటువహ్ని!

కాల్చుచున్నాఁడుజగమెల్ల-కరుణలేక॥

౬౪॥

“మనుచరిత్ర.”

గోరునకు.

ఉ. కారణమేమిరక్క-సున-ఖంబులవ్రచ్చితి నాడునీకుఁడెం |
 పారకుతారమబ్బదొపు-రావిరించులుచేరియేఁటికికె |
 గోరునబోవుసేతలకు-గొడ్డలియన్నదొరంగితోవినం |
 గోరదనన్నయిందెరకు-గోరికలిచ్చుముకుందుఁగొల్పెదఁ || ౬౫ ||

“కంచిరాజుసూరయకన్నప్పచరిత్ర.”

౧౧ వ. కడమయాలాగేతెలుసుకొనునది.

13 లక్షణము.

క. ఒనరద్యతీయకుసప్తమి |
 కినియొక్కడఁబ్రధమవచ్చుఁ-గృతులసుఖంబుం |
 డెనుచిచ్చురికెనసంగా |
 ఘనతరగోరాట్టరంగ-కలుషవిభంగా || ౬౬ ||

౬౬ ||

తృతీయకుఁబ్రధమవచ్చుటకు.

సీ. గీ. బ్రహ్మరితులుదపస్వలు-భవ్యతీర్థ |
 సేవకులుసద్రవ్వుతులుసుని-స్పృహలుమొదలు |
 గాఁగనొప్పెడుతత్పుణ్య-కర్తవ్యులు |
 వీరెకనుగొందుసుఖమున్న-వారలిందు || ౬౭ ||

౬౭ ||

“కాశీఖండము.”

సప్తమికేఁబ్రధమవచ్చుటకు.

గీ. ఎన్నికకురోమకూపంబు-తెన్నిగలవు |
 దివ్యవర్షంబులన్నిమో-దించుసాధ్వి |
 నాకభువనంబునందాత్మ-నాధుఁగూడి |

వెరపాకింతయులేకచి-చ్చురిక నేని॥

౬౮॥

“కాశీఖండము.”

సీ. తరిచూచియిచ్చెనె-ద్దానిఁబట్టికిఁదల్లి,
జూదమోడినపైడి-చుట్టుకొనిన.....

౬౯॥

14 లక్షణము.

గీ. వసముకాలముప్రాణము-ధనముడెంద!
మనముకారాంతములకునా-తెనయునొక్క!
తరినిమాల్వోయిదీర్లుము-ల్దాపలిదెస!
వర్ణములకువిభక్తుల-వచ్చునభవ॥

౭౦॥

క. మానుగధృతరాష్ట్రుఁడుపా॥
జానంగలుగంగబంధు-నాశమురాజ్య!
శ్రీనాశమునుద్దామయ!
శోనాశముఁజేయనేల-చూచెదుచెవుమా॥

౭౧॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

సీ గీ. ఇంకననుబోటిదొడరిన-నింతకంటె!
నెడరువాటిల్లువేగబా-మ్మింటికడకు!
హరియుపార్ధుండునున్నెడ-కైననేగు!
మేనుదెగనీదుపా॥జాన-కింతనిజము॥

౭౨॥

“కర్ణపర్వము.”

ఆ. వెండిపింజతోడి-వెడదయమ్ములజిత్ర!
నేనధరణినాధు-శిరముదుర్చించి!
వాడినారసంబ-వర్చునినిటలాన!
నాటనేనెదివిజ-నాధసుతుఁడు॥

౭౩॥

15 లక్షణము.

క. ఇలగొన్ని యచేతనముల
 నలరద్రృతీయాదికంబు-లైనవిభక్తుల్ ।
 నిలిపెడుచోటనకారం ।
 బలవడ నేకవచనముల-నగ జాడీశా ॥ ౭౪ ॥

చ. అనుపలుకంకుశంబునక్రియం-గుదియించిననిల్చిభూరుహం ।
 బునదెసవోకమత్తగజ-పుంగవుచందమునకొసమీరనం ।
 దనుఁడుశరీరదోహలవి-ధాపరిశోభితవిక్రమోద్యమం ।
 బునవిలసిల్లియిట్లనును-భూకృతిఫాలమలంకరింపఁగకొ ॥ ౭౫ ॥
 “విరాటపర్వము.”

16 లక్షణము.

గీ. భువినికారాంతములకుసం-బుద్ధియొదవు ।
 నపుడువిష్ణుఁడవిష్ణుఁడా-యనఁగనొప్ప ।
 మఱియుఁబిష్ణూయటంచుఁగొం-దఱుప్లుతంబు ।
 వల్కుదురుశైలకన్యకా-పాణినాథ ॥ ౭౬ ॥

సూ॥ డుజదౌతునప్లుతస్యాత్సంబుద్ధావిత్యుతాం
 విధుః కేచిత్ ॥

౯ వ. అని వాగనుశాసనునిసూత్రమును జరత్కారా మునిశ్రేష్ఠయ
 ని ఆయనప్రయోగమును నున్నది ॥

సీ. శ్రీకంఠధర్మధు-రీణశంభూకమ,
 లాధిపయీశాన-యదుపతిమ్మడ ౭౭ ॥

“శ్రీనాథునికాశీఖండము

17 లక్షణము.

గీ. పదములకు నెల్ల నారయకొ - బలుకుకృతులఁ
 బొదవుబహువచనములసం-బోధసలకు ।
 స్త్రీపురుషశబ్దములకొక - చెంత నార ।
 దొలఁగి ప్రథమాబహుక్తియి - ట్లడరునభవ॥

౭౮॥

¶ వ. మృగములార, ఖగములార, నరులార, తరులారయని ఆరవ
 చ్చుటసులభము.

ప్రథమాబహువచనముట్లువచ్చుటకు.

క. ఒప్పులుగ లిగినమెచ్చుడు ।
 దప్పులుగ లిగిననెఱింగి-తగఁదీర్పుఁడుద ।
 ప్పొప్పనకుఁడొప్పుతప్పని ।
 చెప్పకుడికవులుపాస్తి - జేసెదమిమ్ముకొ ।

౭౯॥

“అభినవదండి.”

౪. అనఘమదియ్య పతానము-నందొకదోషముగన్న వారొనా ।
 యనుజుడులక్ష్యణుండుదన-కర్తముగానిగ తింజరించెనో ।
 జనకతనూజనాకుఁబరి-చర్యలు సేయుతరికొదపస్వి నీ ।
 జనపరిచర్య లేమరెనొ - సంభ్రమకారణమేమిసంయముల్ ॥ ౮౦॥

“రామాయణము.”

¶ వ. ఈలాటి ప్రయోగములుబహుళముగాఁగలవ.

18 లక్షణము.

క. ఓరియనెడుసంబోధన ।
 పేరునఁబెక్కొండ్రనొకనిఁ-బిలువఁగననువౌ

నోరిజనులారయనగా।

కోరిజనుం డాయనంగ-నుడుపతిమకుటా।

౧౧॥

ద్విపద. ఓరిరాక్షసులార-యుర్విపైనేను।

శూరతిపిలసిల్లు-సుగ్రీవుబంటు॥

౧౨॥

“రంగ నాధునిరామాయణము. సుందర కాండ.”

19 లక్షణము.

గీ. మొనసికృతులనుకారాంత-ములఁదెనుంగు।

నేయు నెడలనువూల్వచ్చు-చెడునొకొక్క.

తరినిరాహువు బాహువు-తరువనంగ।

రాహుబాహునుతరువన-రాజభూష॥

౧౩॥

రాహుశబ్దానకు.

క. ఊర్వీచక్రమువడఁకెను।

పర్వములేకయునురాహు-భానునిఁబట్టెకొ

... .. ౧౪॥

“శల్యపర్వము.”

గీ. తతతనువురాహుసోమామృ-తంబుమ్రుంగె।

చక్రీదునిమినమెడగంటి-చాయబొలిచె॥

౧౫॥

“ఆముక్తమూల్యద.”

బాహుశబ్దానకు.

గీ. నేలనాలుగుచెరఁగుల-నృపులకొలువు।

లందునేనునువర్తింతు-నవనినాధ।

యగ్గళించినాయెదుటబా-హుప్పళించి।

గడువఁజాలెడుమలులఁ-గాననెందు॥

౧౬॥

“విరాటపర్వము.”

ఉరుశబ్దానకు.

చ. ఉరుతరవజ్రకర్క-శత-యుక్ గుధరోన్నతియుక్ గుచంబులక్ ।
 సరసిజసంవికాసమును-జంద్రవిలాసము నెమ్మొగంబునక్ ।
 గరికరలక్ష్మీయుక్ గదలి-కాతరువిస్ఫురణంబునూరులం ।
 బారయుటచిత్రమయ్యెన్వప-పత్రిక కాయలఽవ్వనంబునక్ ॥ ౧౭॥

“కవికణకార సాయనము.”

రఘుశబ్దానకు.

మ. రజనీనాధకులైక భూషణుండవై-రాజర్షివైధారుణీ ।
 ప్రజనెల్లకదయతోడధర్మచరితం-బాలింపుచుందొంటిధ ।
 ర్మజనాభాగుభగీరఘుందశరఘుక్-మాంధాతరాముక్రఘుక్ ।
 విజయున్బీలితినద్గుణంబులజగ-ద్విఖ్యాతపారీక్షతా ॥ ౧౮॥

“ఆదిపర్వము.”

తరుశబ్దానకు.

నీ. అరిగెడిరయమునఁ-దరులు బాల్పడిమొగ్గఁ,
 బదఘట్టనంబునఁ-జదిసిరాలు ... ౧౯॥

“ఆదిపర్వము.”

జంతుశబ్దానకు.

మ. హలికుంఠెంతయునోజదున్నఁగనుసీ-రాగ్రంబునక్ జోకిపాఱి ।
 ణులనేకంబులుజచ్చుపింసయదియా-నోకాదోవేయేలమ ।
 ర్దులునేలంజరియించుచోబదములం-ద్రొక్తంబడుంబెక్కు-జం ।

తులుహింసావిధిగాదనంగవశమే-దోషజ్ఞయూహింపుమా॥౯౦॥

“ అరణ్యపర్వము.”

20 లక్షణము.

క. జడపదతిర్యక్పదముల

కడరంగబుల్లింగమట్టు-లగుఁగొన్నిఁటికొ

క్కెడలసముద్రుండననుర

గుండసకవాయసుండనంగఁ-గుక్కుటలింగా॥

౯౧॥

ఉరగుండనుటకు.

చ. అరిదితపోవిభూతినమ-రారులబాధలుబొందకుండగా

నురగులనెల్లఁగాచినమ-హెఱారగనాయకుఁడానమత్సురా

సురముకుట్రాగ్రత్నరుచి-శోభితపాదుఁడునద్రినందనే

శ్వరునకుభూషణంబయిన-వాసుకినాకుఁబ్రసన్నుండయ్యెడుక॥

“ ఆదిపర్వము.”

క. మృగయార్థమరిగిహిమవ

న్నగభూములయందుఁబవన-నందనుఁడొకప

న్నగుచేతఁబట్టువడియి

మ్మగధర్తనూజచేత-మోక్షీతుండయ్యెక॥

౯౨॥

“ అరణ్యపర్వము.”

వాయసుండనుటకు.

క. తలకొనిజలములబక్షం

బులుదుండముదోకజోకఁ-బూరిఁబూరినెగయక

బలమరిమైదిగఁబడఁగా

సాలసియోగయలేక వాయ-సుండువెగడొందకొ॥

౯౪॥

“కర్ణపర్వము.”

21 లక్షణము.

క. అమరంగనోక్కొకయెడక।

బృములఁబ్రయోగింపఁజెల్లుఁ-బరికింపఁగహం।

సములనహంసలనంగా।

గుముదాప్తనిభోజ్యలాంగ-కుక్కుటలింగా॥

౯౫॥

హంసములనుటకు.

క. బలశాలియైనహంసము।

బిలచితిబురణిఁచిపారఁ-బెలుచదనమునకొ।

గలవేయింతకుమునుహం।

సలతోబురణిఁచువాయ-సంబులుజగతికొ॥

౯౬॥

“కర్ణపర్వము.”

ఉ. దుందుభివాద్యనిస్వనము-తోఁదులఁదూఁగెడుబక్షపాతమం।

దందయత్కితోపనత-నైవినఁబడ్డవిహారలీలం।

జెందిపరాకుననైలగు-చిత్తములుద్దవిడింగలంగఁగా।

నిందునిభాస్యలప్స్వదుస-మీక్షణజేసిరిరాజహంసముకొ॥

౯౭॥

“నైషధము.”

హంసలనుటకు.

గీ. వీరనేనసుతుడు-వీరుండుహంసల।

నడబెడంగుజూచి-నగుచువాని।

నెగిచియెగిచివేడ్క-నెగయకుండఁగనొక్క-|

హంసఁబట్టుకొనియె-నతిరయమున||

౯౮||

ఇదివిభక్తి ప్రకరణము,

శా. పారావారనిషంగ సంశ్రితజన-ప్రాంచత్కృపాపాంగదు|

ర్వారాఘాఘతమఃపతంగఘనసం-గ్రామాంగణాభంగనీ|

హారక్షీరపటీరహీరఘనసా-రాభాపగాహారక|

ర్పూశేందూపలశోభితాంగసతత-ప్రోద్యద్భుజంగాంగదా|| ౯౯

గద్య.

ఇది శ్రీమత్కుక్కుటేశ్వర వరప్రసాదలభ్య కవితాసామ్రాజ్య

ధురంధర ఘనయశోబంధుర కాండిన్యస గోత్ర పవిత్ర

కూఛిమంచి గంగనామాత్య పుత్ర బుధజనవిధేయ తి

మ్మయ నామధేయ ప్రణీతంబైన సర్వలక్షణ సార

సంగ్రహంబనుకృత్యియందుఁ బ్రధనాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీ ర మ్మ.

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

సర్వలక్షణసారసంగ్రహము.

(ద్వితీయాశ్వాసము.)

కలితాచలకన్యా |

ప్రాకటహృదయాబ్జభృంగ-పాణికురంగా |

భీకరదనుజవిభంగా |

గోకర్ణవిభూషితాంగ-కుక్కుటలింగా || ౧ ||

వ. అవధరింపుమింక సమాసప్రకరణంబెఱింగించెద.

౨ ||

1 లక్షణము.

గీ. పరిమితంబగునాండ్రశ-బ్దంబుగృతుల |

సంస్కృతపదంబుతోడఁబా-సంగికర్త |

ధారయంబగుఁబ్రోడఁగం-ధర్వకాంత |

లలరిరనశైలజాధీశ-హరమహేశ ||

౩ ||

ఉ. వాడిమయూఖముల్లుగు-వాడపరాంబుధిఁగ్రుంకెధేనువులో ।
 నేడిటవచ్చెనేకతమ-నిష్టమెయిన్భవదగ్ని హేమాత్రములో ।
 పోడిగ వేల్వఁగాఁబడియెఁ-బ్రాద్దుసుబోయెఁగఁచుండు నేనియు॥
 రాడువనంబులోనమ్మగ-రాక్షసపన్నగ బాధబొందెనో॥ ౪॥

“ ఆదిపర్వము.”

ఉ. మేలిమదావళంబులును-మేటిహయంబులుదమ్ముపిండునా ।
 భీలతఁజుట్టురాగరధ-బృందముతోఁగరురాజుకర్ణుదో ।
 ర్లిలగుదోడ్పడంగరధ-రేణువుదీర్ణముగానతండుపాం ।
 చాలబలంబుపైనడరె-కౌర్యనముద్భటబాహువీర్యుడై॥ ౫॥

“ కర్ణపర్వము.”

సీ. జిలుగుసంధ్యా రాగ-చీనాంబరముఁగట్టి,
 సుసుమగర్భఁపుకీలు-కొప్పుదురిమి ... ౬॥

“ కాశీఖండము.”

గీ. నవతికారవరధికులు-గవిసికడిమిఁ ।
 బొదువుటయునన్ని శరముల-భూరిరయము ।
 మెరయనందందఁ దెగటార్చి-తరమనతనిఁ ।
 దాక వేయుమున్నూరుదం-తావళములు॥ ౭॥

“ కర్ణపర్వము.”

ఉ. నన్ననుగౌఁగలింఁచుకొని-నావదనంబునకున్ని జాస్యమా ।
 సన్నముజేసియొక్క-మృదు-శబ్దమునించెమనోహరంబుగా ।
 నెన్నఁడునట్టిశబ్దమును-నీశ్వరమున్వినియే నెఱుంగన ।
 య్యన్న వ్రబ్రహ్మచారిముఖ-మంబురుహంబు సమంబుచూడఁగ॥ ౮॥

“ ఆరణ్యపర్వము.”

2 లక్షణము.

గీ. ఆరయఁగ రూరగంధియఁ-హంసయానః
 యనుసమాసపదంబులు-దేనుఁగునేయః
 నలరఁగప్పరగంధియఁ-నంచయానః
 యనఁగనొకకొన్ని పదముల-ధనదమిత్ర॥

౯॥

కప్పరగంధి యనుటకు.

ఉ. అప్పుడుశోరిఁజూచిప్రమ-దాతిశయంబుహృదంతరంబులం
 జిప్పిలిసంభ్రమించికయి-నేయుతెరంగలరందిరంబుగా
 గుప్పనగురియొండొరులఁ-గూడఁగనీకకడంగివేలుపుం
 గప్పరగంధులెక్కిరిధ-గడ్గితోన్నతహర్ష్యరేఖలక్ష॥

౧౦॥

“పారిజాతాపహరణము.

అంచయానయనుటకు.

శుత్తకోకిల. పంచసాయకసాయకంబుల-బారికోర్వఁగఁజాలకే।
 నంచయానవరించునప్పడొ-కప్పడున్లముఁగూడివ
 ర్తించరాదని ౧౧॥

“ప్రాధకవిమల్లన రుక్మాంగదచరిత్ర.”

3 లక్షణము.

ఆ తెనుఁగుపదముమీఁద-దేవతాభాషయః
 సంస్కృతంబుమీఁద-నరవిఁదేనుఁగుః
 రూఢిమీఁదత్పు-రుషలయిపర్తిల్ల
 నిభవిభంగమక్కు-తేశలింగ॥

౧౨॥

తెనుఁగుమీఁద సంస్కృతమునకు.

సీ. కస్తూరితోఁగూర్చి-గంధసారమలంది,
ముత్యాలతాటంక-ములుధరించి ... ౧౩||

“కాశీఖండము.”

గీ. చెలువనేత్రవిలాసంబు-చెవులసోక ... ౧౪||

“విజయవిలాసము.”

సంస్కృతంబుమీఁద తెనుఁగునకు.

సీ. ధరయేయపాంసులఁదలచూపరాకుండఁ,
దనకూర్తి రేనియ-ప్పననెముంచె ... ౧౫||

“వసుచరిత్ర.”

4 లక్షణము.

గీ. తెలుఁగుసంస్కృతపదమును-గలియఁగూర్చి|
 సరవిఁజెప్పిననదికవి-వరులుగృతుల|
 యందుమిశ్రసమాసంబ-టంచునండ్రు|
 కలిదవృషవాహదురితాభ్ర-గంధవాహ|| ౧౬||

సీ. కటికచీకటిదిండి-కరములగిలిగింత,
నెవ్వాఁడుతోగకన్నె-నవ్వఁజేనకు ... ౧౭||

“మనుచరిత్ర.”

5 లక్షణము.

క. తననానీయనుపదముల|
 కొనసంస్కృతశబ్దవితిఁ-గూర్చిసమాసం|
 బొనరింపఁజెల్లుఁగృతులక|
 ధనపతిసన్న్విత్రకరటి-దానవజ్జైత్రో|| ౧౮||

స్త్రీ. తనయశోవిశదము-క్రాసాధపాలికి,

నంబుదాయనమువా-తాయనముగ ... ౧౯॥

“వసుచరిత్ర.”

6 లక్షణము.

క. దినవెచ్చముగరకంతుఁడు!

ననుగ్రామ్యపదములుగొన్ని-యలరుంగృతులకౌ!

ఘనులైనకవులరచనల!

వనజాతభవాదిదివిజ-వందితశర్వా॥

౨౦॥

దినవెచ్చమనుటకు.

స్త్రీ. కైలాసమునఁబంటు-మైలారవిభుఁడుండె,

దినవెచ్చమెవ్వఁడు-దీర్పఁగలఁడు ... ౨౧॥

“కాశీఖండము.”

కరకంతుఁడనుటకు.

క. ఎరుకనియెఱుఁగకనీకుకౌ!

మరుకువనెదిరించినాడ-మరువుముదీనిం!

॥ గరకంఠాక్షమియింపుము!

నెరినెవ్వఁడునెఱుఁగఁగలఁడు-నీచరితంబుకౌ॥

౨౨॥

“అరణ్యపర్వము.”

7 లక్షణము.

గీ. సంస్కృతపదంబులొగిసమా-సములుగూర్చు!

నవుడుక్రారనుగూడిన-యక్కరంబు!

॥ గరకంఠాయనుచో గరశబ్దమునకు గరశమర్థముఁజెప్పి సంస్కృతసమాసముగా నిర్వహించి
 తవచ్చును.

లూదియుండునొకొక్కచో-నూదకుండుఁ

దెనుఁగుఁగృతులందుసామజా-జిననిచోశ॥

౨౩॥

ఉ. కావునఁగామక్రోధముల-గ్రాచుచునాశ్రితకోటిఁగాచుచున్ |

భూవలయప్రజన్యమతఁ-బ్రోచుచురాజ్యముసేతమేలుభి |

క్షావిధిలోనుగాఁగలుగు-సారఁపుధర్మములక్షణుటించుమే |

ల్వావిరినప్రయత్నమున-వానికివచ్చునృపాలయమైయిన్ ॥ ౨౪॥

.. శాంతిపర్వము..

సీ. సంధ్యాభివందన-శ్రద్ధయుజ్జనసేయు,

గీతవాద్యవిసోద-క్రియలఁదగులు ... ౨౫॥

.. కాశీఖండము..

చ. ఆనవూడునిట్లనుకొవిదురుఁ-డక్కటధర్మసుతుండుబాంధవుం |

డునుజెలికాఁడునుందగుభ-టుండునుబ్రోగడయుకొగురుండుగా |

డైనరవరేశ్యాధర్మప్రక-టీకృతచిత్తుఁడుశాంతమూర్తిస |

ద్వినయవివేకశీలముల-విశ్రుతుఁడాతఁడుగీడుఁబల్కునే ॥ ౨౬॥

.. ఉద్యోగపర్వము..

చ. కృపకృతవర్తలంగడిమి-గిట్టిశిఖండిప్రభద్రకుల్మహూ |

గ్రఁపువడిదోడ్పడంగభుజ-గర్వముజూపిననాబలాధ్యులుం |

గుపితమనస్కులయ్యుబలు-గోల్తలఁబేర్చినలావుచేవ గ |

య్యఁపువెరవేల్పుదాల్చిసరి-నచ్చెరుపాటునముంచెఁజూపరన్ ॥

.. శల్యపర్వము..

శ్లో॥ సంయుక్తే సంస్కృతాద్యస్యా త్సర్వమాండ్రపదం ల
ఘుః | భవేదాద్యసమాసేపి రేఫయోగాత్పదంతథా

పదేపిచతథాత్వంస్యాత్ క్వచిన్నై వసరేఫకే ।

సర్వాస్వపిచభాషాసురహాయుక్తేక్షరేపరే ।

పూర్వవర్ణస్యలఘుతాచేష్టామల్పాదికేషిచ ॥

¶ వ. అనియధర్వణ నూత్రమున్నదిగనుక గీర్వాణమందునునీలాగునఁ గలదు.

శ్లో. ప్రాప్తనాభిప్రదమజ్జనమితి- ౨౦॥
 “ మాఘకావ్యము.”

శ్లో. ... కస్తాజీవసిహేసఖేవిషక్రిమిన్యాయేనజీవామ్యహం॥ ౨౧॥
 “ చాటుధార.”

౪ లక్షణము.

గీ. సంస్కృతపదంబులొగిసమా-సములుగూర్చు।
 కడలస్త్రీలింగములకుదీ-ర్ఘములుకురుచు।
 లగుచునుండునొకొక్కవో-నాండ్రకృతుల।
 రమ్యభవశౌంగకలశనీ-రధినిషంగ॥ ౩౦॥

క. పదిదినములైదుప్రాద్దులు।
 పదఁపడిరెన్నాళ్ళునొక్క-పగలకొరేయి॥
 గదనంబుఁజేసిమడిసిరి।
 నదిసుతగురుకర్ణశల్య-నాగపురీశుల్॥ ౩౧॥
 “ అధర్వణభారతము.”

గీ. ... అనజగంబులమిగులఁబ్ర-ఖ్యాతిఁగాంచె।
 ధరణిధవదత్తవివిధోప-ధావిధాన।
 మార్జితశ్రీవినిజిత-నిర్జరాల।
 యేశ్వరుఁడుతిమ్మభూపతి-యీశ్వరుండు॥ ౩౨॥
 “ ఆముక్తమాల్యద.”

చ. ౧౧ అశ్రుడుపురంధ్రీవర్ణవృత-యై చరణాంకకృతార్థమైనక।
 ప్రచవునునుముగ్ధుపైమకర-పద్మమలేర్పడవీక్షణప్రభా।
 స్నపనవిచిత్రకుట్టిమము-నకవరనీరనిధుల్ జనింపన।
 స్నృపమణిభాగ్యలక్ష్మీకర-ణిందరుణీమణివచ్చెనొయ్యనక॥ 33॥

“ వసుచరిత్ర.”

మ. కనకక్షోణిధరంబుకార్దుకముగా-కద్రూతనూజుండుసిం।
 జినిగామాధవుడమ్ముగాఁబురముల-క్షీణేకదోశ్యక్తిఁగె।
 ల్చినజోదీశ్వరుఁడిచ్చుగాతజయల-క్షీసుస్థిరైశ్వర్యశో।
 భనముల్ పెద్దయసింగమంత్రికిజగ-త్ప్రఖ్యాతసత్కీర్తికి॥ 3౪॥

“ నైషధము.”

ఇది సమాసప్రకరణంబింక క్రియలు విశేషణంబెఱింగించెద.

౧౧ పురంధ్రీభిశ్చక్రమశఃప్రయుక్తం అనికాశిదాసుగా రికారాంతముగాఁబ్రయోగించినారు.

క్రియావిశేషణప్రకరణము.

1 అక్షణము.

గీ. పృథివిస్థావరతిర్యక్ష్ప-భృతులకల్ల |
 క్రియలఁదగు నేకవచనముల్ - కీర్తిదముగ |
 దేవమనుజాదికక్రియల్ - దెలుపనేక |
 వచనబహువచనంబులై - వరలునీశ ||

౧ ||

స్థావరతిర్యక్ష్పదములకు క్రియ యేకవచనమగుటకు.

శా. ఆకంపించెజగత్రయంబుదిశల-ల్లా డె న్ స ము ద్ర ం బు లు |
ద్ర ే కి ం చె న్ బ్బ య మ ం దె భూ త ము లు భే - ది లై న్ గు ల త్తై ద్ర ము ల్ ... ౨ ||
 “కాశీఖండము.”

చ. ఒరగవసుంధరాస్థలిమ-హూ ర గ నా ధు ఁ డు వ ం గె ఁ గు ర్ ము న్ |
 దరలెనభంబుమోసెసుర-ద ం తు లు మ్రొ ద్ద ి గ ం త ర ం బు ల |
 త్తరినదరెన్ ను రు త్స తు ఁ డు - ద ర్ ప మె ల ర్ న హ ః ర్య ము ద్ధ తి ం |
 బెరుకఁగఁగోత్రైశైలములు-పె ల్ల ద రె న్ గ ల గె ం బ యో ధు లు న్ || 3 ||
 “భాస్కరరామాయణము.”

గీ. కరులుధాతీతలంబుగ్గి-క్క ద ల న డ చె - ... ౪ ||
 “శల్యపర్వము.”

క. ఉద్భిజములుఁ రాయు |
 ప్రోద్భూతములంఁ జాత-ములు స్వేదజముల్

తద్భూమండలిఁజచ్చిమి।

హోద్భుతముగఁబుట్టెహాల-హాలకంభరులై॥

౫॥

“కాశీఖండము.”

2 లక్షణము.

గీ. తెలుఁగుగృతులందుస్త్రీలింగ-ములకుస్త్రీన।

పుంసకంబులచేతనం-బులవిశేష।

ణంబులగుగౌరిశుభదృష్టి-నవశుభప్ర।

దాయినిశుభప్రదంబన-ధనదమిత్రీ॥

౬.

స్త్రీలింగమునకు స్త్రీలింగ విశేషణమగుటకు.

భారతార్థమందు--

ఆ. వెలయునఖిలభువన-ములలోనవారణ।

నగరిపురమతల్లి-నాదనర్చి।

రాజ్యలక్ష్మీమిగులఁ-బ్రబలనయోధ్యనా।

రాజవినుతిఁగన్న-రాజధాని॥

౭॥

“రాఘవపాండవీయము.”

స్త్రీలింగమునకు సపుంసకలింగమా విశేషణమగుటకు.

క. వరుణపురిసర్వలోకాః।

త్తరముజ్వలమణిమయముసి-తప్రభమతిసుం।

దరమందుండుకవరుణుండు।

వరుణానీసహితుఁడైభు) -వంబుగ నెమ్మిక్॥

౮॥

“సభాపర్వము.”

మ. దివిజాధీశుసుధర్మయక్షసభసము-ద్వీక్షీంపుభూదేవరెం।
 డవక్తైలాసమువోలెనున్నయదిబ్రహ్మోండంబుతోరాయుచున్।
 ధవళాశీష్వధరాట్టహాసవిమల-ద్రాఘిస్తశ్శంగాటమై।
 యవదాతధ్వజశాటికాంచలచపే-టాధూతిజీమూతమై॥ ౯॥

సీ. ఆవేశచూర్ణంబు-లఖిలేంద్రియములకు,
 శృంగారరససము-జీవనములు,
 శంబరాంతకభుజా-జయకీర్తిమహిమలు,
 ణోకదంపతికద్య-కూలశిఖలు।
 బ్రహ్మాండపురవీధి-రత్నతోరణములు,
 యామినీకర్పూర-హారలతలు।
 నీరదాధ్వాంభోజి-నీలినాంకురములు,
 కుముదకాననముల-కూర్చిచెలులం।

గీ. గరళకంఠాట్టహాసంబు-గర్వరేఖ।
 కైటభారాతినతనాభి-కమలశోభ।
 చంద్రికలుగాయుచున్నవి-సాంద్రలీల।
 భువనమిదియొద్దిపరమభా-గవతులార॥ ౧౦॥

“కాశీఖండము.”

3 లక్షణము.

క. తెలుగునఁబ్రాణిపదంబులు।
 వెలిగాబహువచనమునకు-విస్పష్టముగా।
 నిఱచునువిశేషణంబై।
 పాలుపొందఁగనేకవచన-ముమఖ్యంబునీ॥ ౧౧॥

మూలము. సురసతిసభఁజూడం-జూడనం గారవృష్టుల్।

గురిసెగులిశ ధారల్ - గుంతిలంబయ్యెదిక్కుం |

జరమదములడంగెల్ - సర్వదిక్పాలకాంతః |

కరణములుభయో ద్వే - గంబునన్పంచలిం చెల్ ||

౧౨||

“ ఆదిపర్వము.”

౧౧ ప. ఇందులోఁ గులిశ ధారలు కుంతిలంబులయ్యెననుటకుఁ గుంతిలంబయ్యెనని బహువచనమునకు, ఏకవచనమువిశేషణము బెట్టినాడు.

4 లక్షణము,

గీ. కలిగియనునట్టియర్థంబు - దెలుపుచోట |

నిలుపఁదగు నైయనుపదంబు - దెలుఁగునందు |

గొడుగులరిగెలుఁబడగలు - ఘోటకములు |

నైవిభుండొప్పెననఁగఁగా - యజవిభంగం ||

౧౩||

మ. హిమవంతంబునకేఁగియొక్కయొడనం - దేకాంత మొక్కర్తునీ |

రముఁగృష్ణాజినముంగమండలంపునై - రాగంబువంచించినం |

యమముంకైకొనియున్నఁ జేరఁజనిపు - న్నాకారమున్యాచనో |

ద్యమముం గాంతియుఁజూచిరావణుఁడుకా - మాయత్తుండై

యిట్లనున్ ||

౧౪||

“ ఉత్తరరామాయణము.”

క. అరుణాశ్వంబులుబూచిన |

యరదముపైవీడెనిడుపు - లగుచేతులుబం |

ధురకంధరంబువెడలుపు |

టురమునునైద్రోణుండొప్పె - నుత్తరకంఠే ||

౧౫||

“ విరాటపర్వము.”

సీ. తెల్లనిగొడుగును-వెల్లసిడమునునై,
యల్లవాండ్రేపాండ-వాగ్రజుండు ... ౧౬॥

“ద్రోణపర్వము.”

5 లక్షణము.

క. కలవాండనుచోగలండనఁ
గలవారెయటన్నచోటఁ-గలరెయటంచుం
బలుకంగఁజనునుగృతుల
న్నలినభవాదికనిలింప-నాయకభర్తా॥ ౧౭॥

కలవాండనుచోట గలండనుటకు.

క. సమరభుండుబిరుదులక్షణ
కుమారుండుఁగదిసిమొనలు-గోల్తలజేయఁ
మిమునెల్లమిగులుభుజగ
ర్వముమదమునుగలండుగొనఁడ-రాతులనధిపా॥ ౧౮॥

“ఉవ్యోగపర్వము.”

ఆ. చనునెనీకునిట్టి-సాహసక్రియసేయ
నెల్లవారికంటె-నెఱుకగలవు
గురుభుజుండనాకుఁ-గూర్చేనిసేయకు
మయ్యయిట్టిచెయ్య-లనఘయింక॥ ౧౯॥

“అరణ్యపర్వము.”

కలవారెయనుచోట కలరెయనుటకు.

ఆ. చట్టబన్నిదంబు-చరచితిమట్లుగా
ననినబాములెల్ల-ననయమిదియుఁ

దల్లిబంచెసేన-ధర్మంబు సేయంగఁ |
 దగు నెయెఱుకఁ గలరె-మగువలెందు ||

౨౦ ||

“ ఆదిపర్వము.”

క. ఆమితంబగు నీతపముమ |

హిమయెఱుకఁ గయిట్లు చేసె-నిదిదీనిసహిం |

పుముమత్స్యేన్యంబునిరో |

ధమువాపుమయెఱుకఁ గలరె-తరుణులుధరణిన్ ||

౨౧ ||

ఇది క్రియావిశేషణప్రకరణంబింక పాఠ్యప్రకరణంబెఱింగించెద.

ప్రాసప్రకరణము.

1. లక్షణము.

గీ. ఋత్వరపలపయిన్వచ్చు-నత్వమునకు!
 ణత్వమాదేశముదవునా-నణలకెపుడు!
 ప్రాసమైత్రిదనర్చుగో-పతితురంగ!
 ధృతనభోగంగకుక్కుటా-ధీశలింగ॥

౧॥

క. త్రిణయనునిరాణివాసము।
 నణిమాద్యైశ్వర్యవితర-ణామరతరువుక॥
 మణిక్కర్ణికముక్తివధూ।
 మణిక్కర్ణికదలఁచుఁదపసి-మానసవీధిక॥

౨॥

“కాశీఖండము.”

క. అనుటయుఁగ్మష్టద్యైపా।
 యనతనయుండిట్టులనియె-నవహితమతివై।
 వినుమతిగుహ్యమునారా।
యణకపచముభక్తవాంఛి-తార్థప్రదముక॥

3॥

“శృంగారపద్మం.”

క. పోనుద్యోగముజేసిన।
ప్రాణంబాయింకనీకు-పాధేయంబా.
 మానినిమందస్తితమధు।
 రాననచంద్రికలుగోలి-యరుగుముపిదపక॥

౪॥

“మధుసేనము.”

క॥ పాణిణాపానవ్యాసోః।

దానసమానములుదృష్టి-దలకొనజేయం।

గానోపేడునదియన్నమ।

పాణిణంబననన్నమనగఁ-బర్యాయంబుల్॥

౫॥

“కాశీఖండము.”

2 లక్షణము.

క. స్వరగణమయ్యుబుకారము।

బరికింపఁగఁ రేఫతోడఁ-బ్రాసంబగుచుం।

గరమొప్పవట్రసుడియ।

బృరముగఁ బెరహల్లుతోడఁ-బ్రాసమగుశివా॥

౬॥

బుకారరేఫలకు.

క. ఆయుషికుమారుగట్టిన।

చీరలుమ్మదులములుకడువి-చిత్రములుమనోః।

హారములతనిబృహత్కటి।

భారమునందొక్కకనక-పట్టమువేలున్॥

౭॥

“ఆరణ్యపర్వము.”

వట్రసుడికి.

క. ౧ చావరునొవ్వరుపాండవు।

లేవురుననినీవుచెప్ప-నిప్పలుకులఁదుః।

ఖావేశకరములైచే।

తోవృత్తిదహింపఁజొచ్చె-దుర్భరభంగిన్॥

“కర్ణపర్వము.”

క. ౧ ఈకృష్ణునిసారధ్యము।

నాకృష్ణునిగాండివంబు-నైదోపకము।

న్నీకొలదిఁజక్క-బడినీఁ

వీమరువంశంబుఁగావు-మిభ పురనాధా॥

౯॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

3 లక్షణము.

గీ. ఆంధ్రగీర్వాణములనొక-యక్షరమున।

కంటివచ్చినకాఠల-కరయమైత్రీ।

జెల్లుపొసంబులనుగూర్పఁ-జెల్లమిగను।

బన్న గాధీశకేయూర-భయవిహార॥

౧౦॥

క. యేప్రాద్దుశూద్రమునివిగ।

తప్రాణంజేసితీవు-ధర్మనిరతినా।

విప్రశిశువుచైతన్యం।

బాప్రాద్దయనూనముగస-మాహితమయ్యె॥

౧౧॥

“ఉత్తరరామాయణము.”

4 లక్షణము.

గీ. ౧ కబ్బములక్లృప్తియనుస్వర-లాఠమితర।

హల్లుతోపొసములగూర్పఁ-జెల్లుమునుమ।

హాకవీంద్రులుగడఁగిప-ద్యములనిలుపు।

టలనుమాధీశపీతప-ట్టణనివేశ॥

౧౨॥

శా. లోకత్రాణరతికదదాగమమహా-లోకప్రవేశోత్క-భా।
 షాక్ష్మప్రప్రధమద్వితీయపదగుం-జకమంజుమంజీరగ।
 రాకల్పమరరామభారతకథా-సర్గంబులకమించువా।
 శ్రీకివ్యాసులఁగొల్చెదందదుభయ-శ్లేషార్థసంసిద్ధికికె॥ ౧౩॥
 “రాఘవపాండవీయము.”

5 లక్షణము.

ఆ. అందముగగకార-హల్లుపైనితరాను।
 నాసికప్రసక్తి-చేసినపుడు।
 దిబ్బుగంబవంగ-దిగ్గుగంబవఁగను।
 ప్రాసమియదెరఁగులఁ-బరఁగుశర్వ॥ ౧౪॥

క. అగ్నిహతిజేసికూనవ।
 భుగ్నివహముమరణబాధ-బొందింపుచుమాఁ।
 డగ్గులయొద్దనునాలవ।
 యగ్నియనకవెలుఁగుచున్న-యమ్మునినాధున్॥ ౧౫॥
 “ఆదిపర్వము.”

6 లక్షణము.

ఆ. బమలుబిందుపూర్వ-కముగఁబ్రాసంబుల।
 నిలుపఁజెల్లులశల-కిలనభేద।
 మొదవుఁగృతులయందు-నుడురాజుకోటీర।
 దురితదూరపీఠ-పురవిహార॥ ౧౬॥

బమలకు.

ఉ. యిమ్ముగసర్వలోకజను-లెవ్వనియేనిముఖామృతాంశుబిం।
 బమ్ముననుద్భవంబయిన-భారతపాగమృతంబుఁగర్జరం।

ధృమ్మనునంజలిందవిలి-త్రావుదురట్టిమునీంద్రలోకవం।
ద్యుంబరముంబరాశరసు-తుంబ్రణమిల్లికరంబుభక్తితో ౯॥ ౧౭
 “ఆదిపర్వము.”

ఉ. అమ్మఖ వాజి బాండుతన-యాధ్వర వాహు మెదిర్చి మోము మో।
 వంబసి వెట్టి హేషితర-వంబున ౧౮॥
 “జైమినిభారతము.”

లళలకు.

ఉ. ప్రలద మేదియిట్లు శిశు-పాలుండువజ్రహతా ద్రితుల్యుడై।
త్రైళ్లుండువానిదైనప్ప ధు-దేహము వెల్వడి తేజమంబరం।
 బెల్ల వెలుంగ వచ్చిపర-మేశ్వరు దేహముజొచ్చెవిస్తయో।
 త్సుల విశాల నేత్రులయి-భూపతులందఱుజూచుచుండగ ౯॥
 “సభాపర్వము.”

7 లక్షణము.

క. (లడలకునభేదమనుచు ౯।
 వెడగులుగ డుబ్రాసములను-విశ్రమములను।
 బృడరంగ గలుపుదురదియె।
 య్యెడలనుభవ్యంబు గాదు-హిమకరమకుటా॥ ౨౦॥

ఆ. మొసలి మొసడి వ్యాళ-మును వ్యాడమునువీశ।
 వీడ వెలుడుటయును-వెడలుటయును।
 దళముదడము నాగ-దనరుపచంబుల।
 లడలు రెండు జెల్లు-నుడుపభూష॥ ౨౧॥

ఆ. వెలుడెనన్నదంబు-వెడలుటయంచుల।
 క్ష్యంబు నైషధమున-నరసిలడల।

కిలనభేదమనుచు-నలముద్దరాజురా।

మనవచించెదలఁప-నదిహుళిక్కి॥

౨౨॥

క. కలవువివరింపఁగానా।

ఖ్యలువరుసకొనిర్గమించె-ననుటకుధరలో।

వెలువడియెవెళ్ళెవెడలెను।

వెలుడెనసంజిత్రప్రకాశ-విశ్వాధీశా॥

౨౩॥

“ఆంధ్రనామసంగ్రహము.”

౧౧ వ. అని పైడిపాటిలక్షణకవి చెప్పినాడుగనుక వెలుడెననిన్నికద్దు.

చ. చిలుకలుఁగూయునోచెవులు-చిందరవోవగనంచునెన్నఁతున్।

కెలుడడునందనోపవన-వీధులకైయటుమాళిభాగని।

ర్మలశశిరేఖసేయునప-రాధమునన్ గజదైత్యశాసనుం।

గొలువఁడుపాకశాసనుఁడు-కోమలినీదెసకూర్తిపెంపునన్॥ ౨౪॥

“నైషధము.”

క. వెలుడిచనుడెంచెవుడ।

ప్పలభుక్కులకన్యవన్య-ఫలభుక్కులకుం।

గలనయ్యెనందుఁజేకొని।

గెలుపునఁగపివీరులాడ్డ-గిలదొరకొనినన్॥

౨౫॥

“రామాభ్యుదయము.”

దడమనుటకు.

క. క్కొడుకులుఁదానునుగుట్టపు।

దడములుపెక్కెనబలవి-తానఁకుదగుమై।

నడిపింపుచుమేలపుసం।

గడములతోనపుడుకౌరి-కడునొప్పారెన్॥

౨౬॥

“భీష్మపర్వము.”

మొసడియనుటకు.

తరల. ఇదిసారంగనయోగ్యమెవ్వరి-కిందువంశవరేణ్యవి
 న్నిదియకాదివియేనుతీర్థము-లీసముద్రతటంబునన్ |
 విదితముల్ దురితాపహంబులు-వీనినెవ్వరుమున్నో |
 డుదురుస్తునులిందుకార్త్యోస-డుల్ వడింగొనుజొచ్చినన్ || ౨౭

“ఆదిపర్వము.”

వ్రీళయనుటకు.

క. బాలోన్మత్తపిశాచద |
 శాలంబనమునజరించు-నంగడివీధిన్ |
వ్రీళాశూన్యతగంఠే
 కాలునిపాదములమీఁదఁ-గల్గువిరాళిన్ ||

౨౮

“భీమఖండము.”

౧౧ వ. ఈశబ్దములువినాగాను మిగిలినశబ్దములు ప్రయోగములు లేవు
 గనుక లడలకు మైత్రీలేదు.

౮ లక్షణము.

౧. అర్థబిందువునిర్బిందు-వగుపదముల |
 ప్రాసములుదీర్ఘములమీఁదఁ-బలుకఁజెల్లు |
 ననుచుఁదగముద్దరాజురా-మనవచించె |
 ప్రాస్యములమీఁదనటువలె-నలరురుద్రా ||

౨౯ ||

౧. అర్థబిందువైతేలిన-యట్టిటపల |
 కరయప్రాసంబునిర్బిందు-వైననమరు |

వీఁపుమాఁపునుమరితల-మోపునయ్యె!

మాటలేటికిఁధాత్రిఁదాఁ-బేటికనఁగ॥

30॥

౧౧౯. అని అనంతుఁడు టపలకు మాత్రమే చెప్పినాడుగాని అన్నింటికిఁ గద్దు.

క. నాకొఱతదీర్చివచ్చెల!

నీకొఱతయయింకనూతు-నిందెగజూడక॥

లోకమువంచింపఁగఁదగు!

చీఁకటియొదవెనిఁకనేమీ-నేయుదుఁజెపుమా॥

3౧॥

“విరాటపర్వము.”

క. వీఁకబరతెంచినలుగడ!

దాఁకినకుటుండరిగెఘోర-తరళరహతినా!

మాకలువిరియఁగనర్జునుఁ!

డాకరముగఁదాఁకెనుగుఁ-డైరణభూమిక॥

3౨॥

“ఆదిపర్వము.”

ద్విపద. మాఁగిచరించున-మొక్కరితుమైదల!

బాగొప్పకొప్పనఁ-బ్రబలినదాని॥

33॥

“రంగనాథునిరామాయణము.”

క. ఆచింతామణిమునిదన!

పీఁచమణఁచుదాఁకనీక-ప్రభులోభముచే!

దాఁచుకొనుఁగాకనాచే!

నీచేనిఁకమోసపోవు-నేనరనాథా॥

3౪॥

“వరాహపురాణము.”

క. మీటుఁగలరధికులనునొక |

నాటనువేపురవిధింతు-నరుశరములునో |

నాటిపడవైచునంతకు |

వేఁటాడెదఁబ్రతిబలంబు-వీరుల నెల్లక్షా ||

3౫ ||

“ ఉద్యోగపర్వము.”

క. ఓడితిమెయేమురణమునఁ |

గ్రీడికిగేడించిగళ-గెలువేయతఁడుకొ |

వేఁడీ డాఁగెనొకోమా |

తోడిబవరమట్లుఁదాను-దొలఁగంజనునే ||

3౬ ||

“ ద్రోణపర్వము.”

క. ఆతఁడునుబుష్క-రిణియను |

నాతికివైరిణిసమాఖ్యు-నందనుఁగనియెం |

బ్రీతియెసఁగనుత్పలయను |

గోఁతియతనివలనఁగాంచెఁ-గొడుకులవరుసకొ ||

3౭ ||

“ ఎఱ్ఱాప్రగడ హరివంశము.”

క. ఆపన్నగముఖ్యులఁదన |

వీఁపునఁబెట్టుకొనిపఱచి-విపినములమహా |

ద్యౌపములునదులునిభిలది |

శాపాలపురములుజూపి-చనివారలకుకొ ||

3౮ ||

“ ఆదిపర్వము.”

క. ఆపార్థుఁడుకోపానల |

నీపితుఁడైవిశిభిశిఖలఁ-దీప్రనిహతిన |

త్వూఁపులగమియేర్చిజముని!

కొఁపుగుఱువఁబనిచెవారిఁ-గురువంశనిధి॥

౩౯॥

“వ్రోణపర్వము.”

కురుచలమీఁది అర్థబిందువులకు.

చ. తగవులఁబోక రాజుబెడి-దమ్ములుపల్కినయేన్నిసెఁచియెం

ప్పఁగనిలుమీగురుత్వముడు-పంగలవారికిఁబెద్దవాతిమా!

టఁగొనమియాసుయోధనుక-డన్నిలుచుకొమనమెల్లగౌరవం

బుగఁగులవృద్ధుపల్కుఁదల-పుంజననిచ్చినమెచ్చరేజనుల్ ॥ ౪౦॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

క. తగనక్కురువృద్ధుకకునొ!

సఁగెనాటికినెల్లదృష్టి-సాత్యవతేయుం

డగణితతపఃప్రభావం

బుగనియధికవిస్తయంబుఁ-బొందజనంబుల్ ॥

౪౧॥

“ఆశ్రమవాసపర్వము.”

9 లక్షణము.

గీ, అక్కజంబుగనేర్తును-నట్టిపదము!

లోనిరేఫంబొకొక్కచో-లోపమొందు!

నేర్తురననేతురనఁగను-నేర్చినేచి!

• యనఁగఁబ్రొసంబులనుఁగూర్చు-మనసిజారి॥

౪౨॥

ద్విపద. నీతలలందంద-నేలపైఁగూల్పు!

నేతునేవీక్షింప-నిర్జరవైరి॥

౪౩॥

“రంగనాథునిరామాయణము.”

క. ద్యూతకీర్తిడకుఁగొండొక|

నేతుంగపటముననొప్ప-నిజనంబులునా|

చేతిధనమెల్లఁగొనిపరి|

భూతియొనర్చినవిరక్తిఁ-బొడమివెడలితిన్||

౪౪||

“ విరాటపర్వము.”

క. కాచికొనివచ్చితగనా|

నేచినయట్లచటనచట-నిల్పితిమునినా|

ధాచేటునుభంగంబును|

నైచిత్తముశోకమునకు-నగ్గంబయ్యెన్||

౪౫||

ఇది ప్రాసప్రకరణంబింక యతిప్రకరణం బెఱింగించెద.

విశ్రమప్రకరణము.

1 లక్షణము.

- క. స్వరవర్గాఖండస్తుత |
 సరసపాద్రులును బిందు-సంయుక్తములున్ |
 బారి నెక్కటిపోలికలును |
 విరతులుపదికబ్బములను-వెలయుమహేశా || ౧ ||
- గా. వ. మఱియు వృద్ధివికల్పాభేద ప్రభు నామవిభాగాను నాసిక కాకు
 నిత్యాదివిరమణంబులు చక్కటివల్గును నసమాసనంజుసమాసని
 త్యసమాసాది విశ్రమంబులునసం గొన్ని భేదంబులుగలవు వానితే
 ఊంగఱింగిం చెద.

స్వరవడికి.

2 లక్షణము.

- గీ. ఓలిన ఆలు నైఝౌలు-నొక్కటగును |
 లీలనీ ఈల్ ఋకారమే-వీలునొకటి |
 తలపనూఱులునో ఓలు-గలయనొకటి |
 స్వరవిరామంబులివికరి-వదనజనక || ౨ ||

అలలకు.

- సీ. అవనిభారదురీణ-తాధరీకృతమహా,
 క్షోడప్రధానుడ-ల్లాడరెడ్డి..... 3 ||
 "కాశీఖండము."

ఇ-ఈలకుఋకారమువచ్చుటకు.

గీ. ఈశ్వరద్రోహిగ ర్వాంధ-ఋషివరేణ్య!

బంధునాశైకకారణ-పాపకర్త!

చావుమనియొక్కపెట్టునఁ-జక్రధార!

దక్షుతలద్రెళ్ళవైచెఘా-లాక్షసుతుఁడు॥

౪॥

“కాశీఖండము.”

గా వ. కడమయీలాగేతెలుసుకొనునది.

నర్తవడికి.

3 లక్షణము.

క. అడరఁగఁగచటతపంబుల!

కడనొక్కొకవర్ణముడుస-కడమవినాల్గుం!

దొడరితమతమకెవళ్ళగు!

మృడపీఠపురీనివేశ-మృత్యువినాశా॥

౫॥

సీ. కమనీయరాజశి-ఖామణికవిరాజ,

గర్వమహీధ్రాని-రాతమునకు!

చతురకీర్తికిహిత-చ్చవికినాయోధన,

జయశీలునకుగుణ-ర్షుంపునకును!

టంకితరాయక-తారిసాళువునకు,

డంబలాంఘనకోల-ధాలునకును!

తత్వపురాణక-ధారసవేదికి,

దానదయాధర్మ-ధామమతికి!

గీ. పశుపతిప్రాప్తి సామ్రాజ్య-ఫలునకబ్బి
బంధుబంధుర తేజోవి-భా సురునకు
విశ్వవిభునకు సరిలేరు-విశ్వజగతి
ననిననివివర్ణవశులనఁ-దనరుఁగృతుల॥

౬॥

“పెద్దరాజు కావ్యాలంకారచూడామణి.”

అఖండవడికి.

4 లక్షణము.

గీ. హల్లుకకు హల్లువడియి డు-నడుపు దాని
తుదిని స్వరము ఘటిల్లిన-నదియఖండ
వడియనఁగఁబొల్చుఁగృతుల దే-వాది దేవ
యనుచుఁ జెప్పిన శైలక-న్యాధి నాధ॥

21.

ఉ. అన్న వృతండ్రియట్లవిను-నంతియ గాదటమీఁద రాజవే
మన్న గొఱత లేదుమణి-మండనముఖ్యములైనకానుక
ల్లున్ను గనీతనిచ్చిజన-లోకపతికౌశరణంబువేఁడుమీ
సన్నఁపుఁ గార్యముల్వలదు-సందియమేలటుగాకతక్కినకౌ॥ ౨॥

“బాస్కర రామాయణము.”

ఉ. ఆకులవృత్తిరాఘవృశ-రాగ్రమునందుఁదృణాగ్రలగ్ననీ
రాకృతివార్ధినిల్చుటద-శాననుఁడీల్లుటమిధ్య గాదేవా
త్రికులుజెప్పకున్నఁగృతి-లేనిన రేశ్వరువర్తనంబుర
త్నాకరవేష్టితావనిని-నంబడదాతఁడుమేరువెత్తినకౌ॥

౯॥

“భైరవునిశ్రీరంగమహాత్మ్యము.”

ఉ. తారక జిచ్చిఖండిశివ-తాండవమాడగతండుమర్దలాః |
 దారరవంబు మేఘునిన-దంబనిచేరినఁజూచినాశికా |
 ద్వారబిలంబుజన్నివఁపు-వ్యాళముఁజొచ్చినఁనొండమెత్తిఘీం |
 కారముఁజేసినవ్వువెన-కయ్యకృతీశ్వరుమంచుఁగావుతఁ ॥ ౧౦ ॥

“ అరుణాచలపురాణము.”

చ. అలరులబంతిబృంభికకు-నడ్డఁజునేయుచుఁగర్లపాళిలే |
 తలుకులుద్రోయుమేనఁబ్రమ-దాస్యులునొయ్యనగోరమీటుచున్

“ మనుచరిత్ర.”

౧౧ వ. ఇట్టిప్రయోగములు కలవుగాని త్రికవుల ప్రయోగములు లేవు
 గనుక ఇదిసుప్రయోగముకాదు.

౪ లక్షణము.

క. అక్కఱతెమైరరూపఱ |
 గ్రక్కదలఁగనోలమాస-క్రచ్చఱయనునీ |
 పెక్కుపదములిరుదెఱఁగుల |
 నిక్కముగనఖండవడిగ-ణించిరిసుకవుల్ ॥ ౧౧ ॥

౧౧ వ. ఈశబ్దములమీఁదవచ్చినవి అఖండయతులని కొందఱన్నారు.

అక్కఱనుటకు.

సీ. మునిమాపుబలుగంబ-మునఁబుట్టిబంటున,
 క్కఱఁచీరిచినన్యసిం-హంబవీవ ౧౩ ॥

“పారిజాతాపహరణము.”

హల్లునకు.

మ. నెఱయంబున్న మచందురుం జెనయునీ-నెఱ్ఱైమునుకై జెక్కులుం
జిఱునవ్వుప్పగఁజూడనీక పుటకల్-చెల్వొందనింగ్రుచ్చియి
క్కఱతోడంబొరినక్కునంగ రముపీఁకంజేర్పనీకెఱ్ఱైయిన్
పరతంద్రోవఁగఁజేసెనేయకటదై-పంబెందుఁజొత్తున్పుతా॥౧౮॥

“ ఆరణ్య పర్వము.”

గీ. కరులుధాత్రీతలమ్ముగ్గ-క్క-దలనడచె ౧౮॥

ఓలమాస యనుటకు.

గీ. అనివిచారిం చుచుండెన-య్యవనినాధుఁ
డంతకఱుమున్న నలుఁగి-సతనినెఱిఁగి
యెదురుగద్దియడిగిప్ప-ధ్వీశతనయి
యవనికాంతరముననోల-మాసగొనియె॥ ౧౯॥

“ నైషధము.”

వ. అరుయనుట తరుగుట యర్థముగనుక క్రచ్చుఱ, యాపఱ, ఉక్కఱ
యనుపదములు అచ్చు హల్లులు రెంటియందును యతులౌను,

అచ్చునకు.

చ. తఱియగునంతకుకొరిపును-దగ్రతనైచుటనీతినీవునా
కఱపినయట్లునేయుముత-గంజనియాతనిఁగాంచినన్ననే
తెఱఁగుననైనఁబొందఁగ మ-దిందలపోతయకల్లెనేనిఁగ్ర
చ్చుఱమునివర్ణవాహనుఁడ-వైజను దెమ్మనుమంతఁదీరెడున్॥ ౨౦॥

“ ఉద్యోగ పర్వము.”

హాలునకు.

చ. చిఱునగవొప్ప గాండివముఁ జెచ్చెరసజ్యముఁ జేసి సేనలు |
 క్కొఱరభ సంబు మైవడరఁగ వ్వడిద్రాణియు నీడవోకయ |
 త్తిఱిఁదరుమంగన స్త్రీములు-దందడిమార్కొనిమండుచుండెఁజి |
 చ్చుఱిపిడుగుల్వడిందొరుగు-చాడ్పుననంబరవీధినుగ్రమై || ౧౮ ||

“ విరాటపర్వము,”

పుత్రవశికి.

6 లక్షణము.

క. క్రమమొప్పఁగదూరాహ్వ |
 నములకొగానములరోద-నంబులసం దే |
 హములఁబుత్రమొదవునదియుకొ |
 రమణత్రినేత్రాన్వితంబు-రాజకిరీటా || ౧౯ ||

దూరాహ్వనమునకు

ఉ ఓవసు ధామ హేంద్రకరు-ణోదధియాదడ వేలబోవరా |
 వేవసు భూపయంచు నెలు-గెత్తెవెనన్దొరవెట్టుచాడ్పునకొ || ౨౦ ||

..వసుచరిత్ర..”

గానపుత్రమునకు.

కా. కాండావిర్భవభాండభూపరివృథ-గ్రోవేయశైలేయనూ |
 కాండాటాధిపకేతుమాతులబలా-కాశస్రీవంతీమరు |
 త్కాండాఖండలతుండిపాండురయశశ్శ-కర్పూరపేటీభవ |
 త్కాండా రాయనిమంత్రీభాస్కరునికొం-డాదండనా ధాగ్రణీ ||

గా. ప. గానపుత్రమనఁగాస్తుతిచేయుటయందు వచ్చునది.

రోదనపుత్రమునకు.

ఉ. ఏజనకాత్తజక్షదశర-ధేశ్వరుఁడోడలరాముభార్యజుం
 డోజనులారయడ్డపడ-రోసురలారసురారికంచునం
 భోజదళాక్షిశైలవన-భూములుదాఁటుచుభీతినేగుచో
 నీజలరాశిఁజూచిమది-నెంతదలంకెనోయేమిసేయుదున్ || ౨౨ ||

“భాస్కరరామాయణము.”

సంశయపుత్రమునకు.

చ. హరిహాయుఁడేమియయ్యెనొక-దామదనానలతాపవేదన
 న్వరుణుఁడువిప్రయోగమున-వాడఁడెయింతకుదండపాణిదా
 విరహభీరంబునన్నిగుల-వేగఁడెనొవ్వఁడెవీతిహూతుఁడున్
 స్మరశరకేళికాననస-మాగతమందసమీరణంబునన్ || ౨౩ ||

“నైషధము.”

ఉ. యేగతియోగరూపముఫ-హించెదోయేగతిప్రాథమిం చెదో
 యేగతివేశఁగాంచెదవో-యేకతమున్నవధూజనంబునీ
 వేగతిఁబల్కరించెదవో-యిష్టసఖాభవదీయనీతికా
 ధ్యాగతిసేడుచూతముగ-దాయనియెంచిననాక్షణంబునన్ || ౨౪ ||

“వసుచరిత్ర.”

సరసవడికి.

7 లక్షణము.

క. పరగున్నణలాండొంటికి
 సరవిక్షోశషసలుదనర్పుఁజుభజర్షుములకుం

బరికింపనయహాలేకము!

సరసవిరామంబులివిని-శాకరమకుటా॥

౨౫॥

చ. అమరపతిన్వరించెదవొ-హవ్యవహుంబరణంబుఁద్రొక్కాదో,

శమనునిఁజెట్టవట్టెదవొ-సాగరవల్లభుఁబెండ్లియాడెదో...॥౨౬॥

“నైషధము.”

ప్రాదివల్లకు.

౪ లక్షణము.

క. ఉపసర్గలుప్రపరాపస!

మపిసుప్రత్యభ్యుదాజ్యవ్య-వాధ్యత్యనుప!

ర్యుపనిర్దుర్నిప్రభృతుల!

హిపభరనిందోదవువిరతు-లిలఁబ్రాదియతుల్॥

౨౭॥

టీక. ప్రపరాఅపసమ్|అపిసుప్రతి|అభిఉత్|ఆక్|వి|అప|అధి|

అతి|అను|పరి|ఉపనిర్|దుర్|ని॥ ఇవి ౨౦ ప్రాదులు.

సీ. ప్రమదాజనేక్షణ-ప్రాధితసౌందర్య,

యాచకసంతత-ప్రార్థనియ్యి!

పృథివీసురప్రజా-భీష్మసందాయక,

యిభముఖ్యసైన్యకా-భీష్మయాత్ర!

పరమధర్మక్రియో-పాయసంచితకీర్తి,

యరిదుర్గసాధనో-పాయవేది!

వివిధశాస్త్రాగమ-వీక్షణతాత్పర్య,

యిందిరాసత్కృపా-వీక్షణియ్యి!

ఆ. ప్రబలతరగుణీని-రంతరవైభవ!

యష్టసిద్ధిబలని-రంతరాయ!

పరగు చుండునివియ-ప్రాదులుయతులన|

విద్యదంబుజార్క-విక్రమార్క-||

౨౮||

“ విక్రమార్క-చరిత్ర.”

౩ వ. మఱియు నచ్చుహల్లులకుఁ జెప్పచున్నాను.

హల్లునకు.

గీ. ప్రాణబంధువుఁడైనయ-ప్పక్షివిభుఁడు|

అభ్రమార్గంబునందోయ్యి-ననుసరించి.....||

౨౯||

“ నైషధము.”

అచ్చునకు.

గీ. రజకితోడనుదక్యతో-శ్రమణితోడ|

విధవతో నాధుతో రాయు-వెలఁదితోడఁ|

జెడిపితోడుతఁబోరామి-నేయఁదగదు|

ప్రాణసంకటమైనపు-ణ్యాంగనలకు||

౩౦||

“ కాశీఖండము.”

ఉ. అత్తకుభక్తిగల్గితగ-నాయమజెప్పినమాట్కిజీవికా|

వృత్తములావహింతుగురు-విప్రసు రాతిధిపూజనంబుల|

త్యుత్తమభక్తి నేనతగ-నోపియొనర్తుఁబ్రయంబుఁదాల్చియుక్|

మొత్తదనంబుసంతతము-మేలుగఁదాల్తునమస్తభంగులక్|| ౩౧||

“ ఆదిపర్వము.”

ఉ. అంతసుయోధనుండుహృద-యంబునవిస్తయమందియంతవృ|

త్తాంతముస్వప్నవృత్తముక్రి-యందలపోసినిజంబకాఁగన|

త్యంతమునిశ్చయించుచుఁబృ-ఘాసుతులకౌసమరంబులోనని।

ర్జింతునకాకయంచువిక-సిల్లెదురాసదభగ్నుబుద్ధియై॥ ౩౨॥

“ భారతము.”

బిందువశ్యకు.

9 లక్షణము.

ఆ. వరుసటతపవర్ణ-వర్ణచతుష్కముల్ ।

పిరుదసున్నలూని-నెరియనంత్యి ।

వర్ణములకుఁగృతుల-వశులగునవిబిందు ।

యతులటండ్రుసుకవు-లభ్రకేశే॥

33॥

శ్రీ. నందనోద్యానమం-దారకచ్చాయల,

విశ్రమింపఁగనీకు-వేడక-గాదె.....॥ 34॥

“ నైషధము.”

మణిమయస్తంభశుం-భద్వీపకళికలు,

వేనవేలిరువంక-వెలుఁగుచుండ.....॥ 3౫॥

“ రామాభ్యుదయము.”

వర్ణవర్ణములు మొదటనుండగా సంత్యవర్ణములు

తుదినుండుటకు.

శ్రీ. సనకాదిదివిజమ-స్కరిబాలగోపిచం;

దనభ్రండ్రపాలికల్-నాకినాకి.....॥ 3౬॥

“ ఆముక్తమాల్యద.”

ఉ. ఆకరివేల్పుసామిచర-ణాబ్జములంజనియించినారుమం |
 దాకినితోడునీడలయి-నారునిజమ్ముగఁగమ్మకట్టుదా |
 మైకమనీయకీర్తిమహి-మాతిశయంబులమించినారుభ |
 ద్రాదాకృతులద్రిధీరులుప్ర-భాద్రులుమాద్రులుశూద్రులప్పరికృ||౩౨||
 “తెనాలిరామలింగయ హరివీణాశును.”

క. కడుదడవునిద్రబోతిం |
 బడతీననుదెలుపవలదె-మఱియొక్కరుండె |
 కుక్కుడుజవమునఁబట్టిబలం |
 బెడలఁగననుఁదిగిచెనాతఁ-డెవ్వఁడుచెవుమా || ౩౩ ||
 “అరణ్యపర్వము.”

సంయుక్తవశ్యకు.
 10 లక్షణము.

ఆ. వశులపట్లద్విత్వ-వర్ణంబునిలించిన |
 నిరుదెఱంగుయతికిఁ-బరగుచుండు |
 త్వావిభుండుభువన-మహితయశుండన |
 త్వాశతాంగదక్ష-సవనభంగ || ౩౪ ||

సీ. నందీశ్వరక్షిప్త-నారంగఫలపాక,
 తరలవిద్యాధరీ-స్తనభరములు..... || ౪౦ ||
 “శ్రీనాథునిహారవిలాసము.”

* స్నానశబ్దము సతనకారములకు సంయుక్తయతికిఁ జెల్లును.
 ఉ. స్నానముఁజేసిధాతపరి-ధానముఁగట్టి:..... || ౪౧ ||
 “హారవిలాసము.”

* స్నానశబ్దములో తారముకలదనుట విచారణీయము.

గీ. స్నానమును సంధ్యయును బిత్వ-తర్పణంబు.....॥ ౪౨॥
 ,, విష్ణు భజనానందము."

శీ. స్నానంబు దీర్చి ధౌ-తము లైరవస్త్రముల్,
 ధరియించి సాంధ్యకృ-త్యములు నడిపి... ౪౩॥
 ,, మత్స్య పురాణము."

ఏక్కటివశ్యకు.

11 లక్షణము.

క. అక్కజముగ మరవఱలా!
 తాక్కొక్కటి తమకుఁడమరె-యొరరఁగవశులై!
 చక్కంబడికబ్బంబుల!
 నెక్కటివశులనఁగఁదనరు-నిభదైత్యహారా॥ ౪౪॥

మకారమునకు.

చ. మదనుఁడు రెండు చేతులను-మార్పడ నే సెడుతూఁపులోయనకొ...॥
 ,, నైషధము."

రేఫకు.

గీ. రాజబింబమునందు సా-రమూహరించి!
 చేసి నాడు విధాతయీ-చెలువమోము.....॥ ౪౫॥

ప. కడమ యీలాగే తెలిసికొనునది.

పోలికవశ్యకు.

12 లక్షణము.

క. తగిలిముకారముకడునిం!
 ప్తుగఁబోలికవడియనంగఁ-బుభుబుభులకగుం!

దగమూల్ బూలగు నెడనో ।

ప్పగ సుకవులసత్త్వబంధ-ములబరమేశా॥

౪౭॥

క. ఎట్టివిశిష్టకులంబునఁ ।

బుట్టినసదసద్వివేక-ములుగల్గినఁదాఁ ।

గట్టినకర్తృభలంబులు ।

నెట్టనభోగింపకుండ-నేర్తురెమనుజుల్ ॥

౪౮॥

వృద్ధివశ్యకు,

13 లక్షణము.

క. పూనియకారాంతంబుల ।

పైనేఓలదుకనదియె-పన్నుగనైబొ ।

లైనిలభివృద్ధివశ్యులనఁ ।

గానిరుదెఱుగులఁబాసంగు-గౌరీరమణా॥”

౪౯॥

ఏకారమునకు.

మ. అనురాగాకృతికందకందశముభో-గైకాంతసారంబుయా ।

వనసర్వస్వమశేషవిభ్రమకళా-స్వాంతంబువైకమో ।

హనశృంగారరహస్యమంగజవిజృంభ-భావాహనాగ్రక్షణం ।

బునరేశాత్తజచూట్కి-గ్రోలెనపుడా-భూపాలసౌందర్యము॥

“ కవికర్ణరసాయనము.”

ఉ. ఆకమలాక్షీరూపమహి-మాతిశయంబుమనోహరంబుభో ।

గైకపరాయణుల్ పురుషు-లంగజుండప్రతికారచేష్టిత ।

స్వీకృతలోకుండట్లగుట-జేటుపురంబునవారికెప్పుడుం ।

గాకెటులుండునిట్టియవ-గాఢపుపొత్తుమనంగవచ్చునే॥ ౫౦॥

“ విరాటపర్వము.”

శ్రీ. ఎవ్వనిసత్యదా-నైకవిలాసంబు,

లారూఢతరతులా-పూరుషంబు.....॥ ౫౨॥

“ పారిజాతాపహరణము.”

శా. శ్రీకాశీనగరాధిరాజ్యపదవీ-సింహాసనాభ్యాసీలాః।

కైకగ్రామణివిశ్వనాథుఁడువిశా-లాక్షీమనోభర్త.....॥ ౫౩॥

“ కాశీఖండము.”

ఓకారమునకు.

శా. నీకంతార్పితకాలపాశముశిరో-నిర్ఘాతపాతంబులం।

కాకస్సంచరకాశరాత్రిగళబద్ధోదగ్రకాశాహిక।

న్యాకారాగతమృత్యువుంజనకక-న్యంవేగమొప్పించిలాః।

కైకత్రాణునిరామునికొగనుమునీ-కబుద్ధిగాకుండినక॥ ౫౪॥

“ భాస్కరుని రామాయణము.”

శ్రీ. వీటిపెద్దతలారిని-శ్యాటికలికి।

స్సమొలవేల్పుపార్వతీ-దేవిపట్టి।

కల్భైరవుఘ్నుర్గుణపరీతు।

నుసరించిరిమునులునా-కాకసులును॥

౫౫॥

“ కాశీఖండము.”

వికల్పయతులకు.

14 లక్షణము.

శ్రీ. నలిగకారసాల్లనమలతోబొదలిది।

బ్బుగముదిగ్గుగంబు-నాగవాఙ్మి।

నములువాగ్గవములు-నాగగబ్బములవీ।

కల్పయతులురెంటు-గలుగునభవ॥

౫౬॥

క. జానంబువడయుటకువా!

జ్ఞానములునునిహతములు-గావింతురుస!

నానితశాంతికొఱకువి!

జానంబునకాత్తనియతి-సలుపుదురుబుధుల్ ||

౫౭||

“శాంతిపర్వము.”

౧౧ వ. కడమయీలాగే తెలిసికొనునది. ఇందుకు.

15 లక్షణము.

గీ. అమరనుద్ధతపదముప-ద్యములునిలుపు!

నపుడువళులిరుదెరఁగుల-నగుచునుండు!

హరిమహూగ్రాహావాంగణో-ద్ధతుఁడుశౌరి!

దనుజసంపద్ధరణగుణో-ద్ధతుఁడనశివ||

౫౮||

౧౧ ఖ ఇవీయువికల్పయతులన్నారు.

అచ్చునకు.

సీ. అరివీరభటుమహో-ద్ధతినభిగంపింప,

దురముననిచ్చిత-ద్రోహిఁడునిమి!

౫౯||

“వసుచరిత్రము.”

హల్లునకు.

ద్విపద. అలఘుబలోదీర్ఘ-నాకుంభకర్ణ!

తలద్రెవునేసియు-ద్ధతిమించియున్న||

౬౦||

“రంగనాథరామాయణము.”

సీ. తరుణార్కకబళనో-ద్ధతిఁజూపెనేవ్వాఁడు,

రుచులచేఫలమోహ-రుచులచేత!

౬౧||

“వసుచరిత్రము.”

అభేదవశ్యకు.

16 లక్షణము.

క. కృతుఃసఫబభలువాకుః।

యతినిలుపనభేదవిరతి-యనఁగాఁబరగుఁ।

శతమఖముఖనిఖిలమరు।

త్వృతతిస్తుతచారుచరణ-వనజాతశివ॥

౨౨॥

క. ఉరగకలేబరమంసాం।

తరమునఁబడివేలుచునికెఁ-దలఁపకయచల।

స్థిరుఁడైపరమధ్యానా।

పరతేంద్రియవృత్తినున్న-వానిశమీకుఁ॥

౨౩॥

“ఆదిపర్వము.”

ఉ. వారలువారిభూరిపరి-వారముతోనవిమానమెక్కిరా।

గారఘనందనుండుగిరి-కాంచనతోరణచిత్రకేతన।

ద్వారనికాయమైననిజ-పట్టణముత్సుకవృత్తిఁజొచ్చినిఁ,।

డారుముదంబునకభరతు-నాకృతివ్రాలినలీలఁగ్రాలఁగఁ॥౨౪

“ఉత్తరరామాయణము.”

క. కోరియనేకయుగంబుల।

పారతపోయుక్తులయిన-వారికెఁబడయఁ।

దూరమునీసభమఱినీ।

కారుణ్యంబంతకంఠెఁ-గడుదవ్వెందుఁ॥

౨౫॥

“అరణ్యపర్వము.”

వబయోరభేదమునకు.

మత్తి. ధీరులీచ్ఛతరాప్త్రపాండుల-తిప్రశస్తగుణుల్ ప్రసి।

ద్ధోరుకీర్తులునాకునిష్ఠలు-నొక్క-రూపతలంపఁగా।

వీరు వారసునట్టిబుద్ధివి-భేద మెన్నఁడులేదుగాం |

ధారిపుత్రశతంబునందుఁబృ-ధాతనూజులయందునుకొ॥ ౬౬॥

“ఆదిపర్వము.”

ఉ. నేఁటికిఁజెల్లెఁగాకరజ-నీచరణోటికి నెల్లినొకఁబో |

దాఁటిక వాటముల్ విరుగ - దాఁచుటచేతులతీఁటవోక మై |

తీఁటలువోవరక్క-సులఁ-దీర్చుటరాముఁడొనర్పకున్నె పెకై |

వేఁటకు రావణాదిమృగ-బృందముఁదార్చుటలంచుఁదార్చినకొ॥

“భాస్కరుని రామాయణము.”

క. పరిజనములకుకొనీకుకొ |

ధరలోనసగంబెచాలు-తెక్కినసగముం |

గరముచితంబుగఁబొండవ |

వరునకుధర్తజునికిచ్చి-బ్రతుకుముపుత్రా॥

౬౮॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

ఉ. వాలికెచూపుమత్తవన-బర్హికిశోరపులాస్యలీలపై |

వ్రాలిచిపచ్చకప్పరపు-వాసంతోడిముఖారవిందతాం |

బూలముమోవిమోవిపయి-మోపుచురాధికకిచ్చుధూర్తగో |

పాలుఁడుబోచుఁగావుతన-పారకృపామతిమంత్రియన్ననికొ॥

“భీమఖండము.”

17 లక్షణము.

క. రలలకభేదంబనియి |

ములఁగొందఱువసుచరిత్ర-మునలక్ష్యముని |

శ్చలగతినారసికలుఁగం |

బలుకుదురదియొల్లకల్ల-పర్వతనిలయా॥

౭౦॥

శా. ఓలోలంబకయోలయోలలనయో-లోలంచుమేలంబునకా |
 లోలంబాలకయోర్తుగుంకిబిసవ-ల్లల్దున్నితూఁటాడికెం |
 గేలంబూనితటాలునన్నెగసెన-క్షీణాంబునాదాంబుజా |
 క్షీలోకంబుజయించిపారలయశ-శ్రీకృదెచ్చుచందంబునకా || ౭౧ ||
 “వసుచరిత్ర.”

బ. లోలంబాలకయోర్తుగుంకి యనఁగా=లోనీళ్లలోను, లంబాలక
 యనఁగా=విస్తారమైన అలకములుగలది యోర్తుగుంకి యిక్క-
 డనే రోలంబాలక తుమ్మెదలవంటి అలకములుగలదని రేఫలకార
 ములకు అభేదముఁజెప్పచున్నారు. ఇటువంటిప్రయోగములుమ
 టియొక్కడనులేవుగనుక రోలంబాలకయను పాఠముకాదు. లో
 లంబాలకయనియె చెప్పకొనునది. కనుక రేఫలకారములకు మై
 త్రితేదు. నిఘంటువు! సమోరోలంబలోలంబాలకేఘాలేఖాచ
 కధ్యతే! తథామార్జారమార్జారాలౌతరుణీతలునీతిచ|| అనియు|| క. కే
 శాదిరాయయభినవ | లీలామకరాంకచంద్ర-లేఖాంకుర.....
 అన్నచోట లేఖాంకురమని నైషధమందున్నదనుకొనిరి “లేఖా
 లేఖాచకధ్యతే” అని ద్వీరూపకోశమందుఁ జెప్పినాడుగనుక
 “లేఖాంకుర” యని మాఢోపాఠమేసిద్ధము|| ౭౨||

ప్రభునామయతికి.

18 లక్షణము.

ఆ. అమృతయక్కుయప్ప-యయ్యయన్నయనని |
 పలుకుచోటనూదఁబడకఁరెండు |
 చందములనువశులు-జెందునుప్రభునామ |
 పీఠముణములనంగ-వృషతురంగ || ౭౩ ||

అచ్చుకు.

మ. జయధాతీసమయంబులకవిలయజం-రూమారుతాడంబరా।
 త్తయరంహఃప్రవిజృంభమాణఘనని-స్సాణోగ్రభేరీస్వనం।
 బయియొడ్డాదిభయంకరోడ్డమరశౌ-ర్యంబైనశ్రీరడ్డిదా।
డ్డయయల్లాడన్మపాలరాహునకుబి-ట్టల్లాడుదిక్చక్రముల్ ॥ ౭౪॥

“కాశీఖండము.”

ద్విపద. శ్రీకరరుచిసాంద్ర-చిరయశోరుండ్ర।
 ఆకారచంద్రరా-మయభాస్కరేంద్ర॥ ౭౫॥

“రుక్మాంగదచరిత్ర.”

మ. అమలోదాత్తమనీషమైనుభయకా-వ్యప్రాధిభావించుశి।
 ల్పమునంబారగుండంగళావిదుండనా-పస్తంబనూత్మండగా।
 తమగోత్మండమహేశ్వరాంఘ్రికమల-ధ్యానైకశీలుండన।
న్నమకుంగొమ్మనమంత్రికిన్ సుతుండది-క్యాఖ్యుంహసన్మాన్యుండక

“ఉత్తరరామాయణము.”

హల్లునకు.

సీ. కూరిమితమ్మండ-గుంటూరివిభుండకొ,
మ్మనండనాధుండు-నుహితకీర్తి ॥ ౭౬॥

“విరాటపర్వము.”

మ. అనతారాతివసుంధరారమణశ-స్తాంగాపహోర్లక్రియా।
 ఘనసంరంభవిజృంభమాణపటుదోః-ఖడ్గద్వితీయార్జునుం।
 డనవేమాధిపరాజ్యభారభరణ-వ్యాపారదక్షుండుపె।
ద్దనమంత్రి శుండుమామిడన్నసుతుండే-తన్నాత్మండేమాడంగ॥

“నైషధము.”

విభాగవడికి.

19 లక్షణము.

ఆ. ఇచ్చెన్న పుడువోసి-డేసిహొన్నులు నేఁబ
దేసిమణులు నెలమి-ద్విజాలకనఁగ।

సరవితోఁబ్రమాణ-సంఖ్యాపదములపై
నగువిభాగయతులు-నగనివేశ॥

౭౯॥

గీ. నీవుచేసినదోషంబు-నీకెయుండె।

దీర్ఘదోషంబుమాకునిం-తేసియేల।

మొగమునందున్న నీదైవ్య-ముద్రఁజూచి।

కరుణజనియింపఁగాచితి-ధరణినాథ॥

౮౦॥

“హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము.”

గీ. అప్పటికినియ్యకొంటిగా-కబ్జవదన।

బుఘలపాశంబులేయింత-లేసిపనులు।

కొసరకాఁబోతునాఁబోతుఁ-గుఱ్ఱములాడె।

నడిమిలేఁబెయ్యదెసవచ్చె-నాకునిపుడు॥

౮౧॥

“కాశీఖండము.”

గీ. కొదమసంపెంగపూవులగుత్తిపుష్ప।

లావియొక్కతెశ్శీవత్స-లాంఛనునకు।

దర్శనంబిచ్చెమత్పయో-ధరములింత।

లేసిగలవనితెలిపెడు-లీలతోడ॥

౮౨॥

“రాధామాధవసంవాదము.”

అనునాసికవశ్యకు.

20 లక్షణము.

క. కవిసమ్మతులంగృతులకౌ

టవర్గచతురక్షరములు-డాపలిసున్నం

గవసినయెడనణలకువళు

లవునవియసునాసి కాఖ్య-యతులుమహేశా॥

౧౪॥

క. బలవంతుడైనవాలికిఁ

దలఁకుచుఁగిస్కింధవెడలి-త్వరతోనలుది

కులకుంబారిమహీమం

డలమెల్లనుజూచినాడ-నాడునరేంద్రా॥

౧౪॥

“మల్లిఖార్జునభట్లకిస్కింధాకాండ.”

సీ. నిగమచోరకునిఖం-డించినయలతయో,

యభిలోగిరివేచి-నట్టియలతో॥

౧౫॥

“సూరన్నపరమయోగివిలాసము.”

ఉ. హస్తగృహీతపుస్తకము-నందులిఖించినయట్టిసీలకం

తస్తవముంబలింపుచుఘ-సస్థిరధీగుణవైభవోన్నతుల్

విస్తరిలంగఁబాలకుల-వేపురలోశిరియాలుండొప్పెన

ధ్యస్తలిపిప్రపంచుడుగ్ర-హంబులలోనుదురాజుకైవడికౌ॥౧౬

“శ్రీనాథునిహరవిలాసము.”

శా. శ్రీరంకేశ్వరనాభిపంకజరజ-శ్రీకంఠైజోశేంద్రత

•స్వీరాజతుకుచపాళిమంజరులకం-ఠైకసహ్యాభూభృత్తటీ

సీరంధ్రోజ్వలగైరికద్రవముకం-ఠైకవన్నెఁగావించెఁగా

వేరీతోయముకృష్ణరాయఁడహితో-ర్వీనాధరక్తప్రభకౌ॥ ౧౭॥

“పారిజాతాపహరణము.”

కాకుస్వరవక్షికి.

21 లక్షణము.

క. శోకభయసంశయాదులఁ

బాగ్రకటముగఁ బ్రశ్నలంచుఁ-బ్రభవించుస్వరం

బేకాకువంచుఁబొడముం

గాకుస్వరయతులనంగ-గర్వవిభంగా॥

౧౦౦॥

కు. అనుమానింపకతోడఁబుట్టువులకా-దాతున్నితూఁటాడనెం

దునుగొన్నెత్తురుచేరులైపరపనిం-దుండుగ్రతందైత్యులకై

మునులవీర్వరుభజింపరోక్రతువులా-మోదంబుతోనమ్మనా

త్తునిఁజేయింపరొయూర్ధ్వలోకమదిగా-దోయేలడోనాకముకై॥

“శాంతిపర్వము.”

ద్విపద. అట్టినామీదనీ-వాయెదిచ్చెదవు

పట్టిచట్టలువాడి-పారవైచెదను॥

౯౦

“రంగనాథునిరామాయణము.”

ఉ. అక్కటగంధవాహతగ-వాహరిశాంకునిఁగూడి..... ౯౧॥

“మనుచరిత్ర.”

ఊ. అప్పుడుభీష్మలేమిహృద-యంబుననుమ్మలికంబుగూరఁగా

నెప్పటిచందముల్విడిచి-యేడైరదక్కినచూపులాండోరుకై

రెప్పలమాటునకొబొలయ-నీసుతుపాలికివచ్చురాజులం

విప్పడితండురాజులువ-దేయనికర్ణుండలంచిరందఱున్॥ ౯౨॥

“ద్రోణపర్వము.”

శా. ఏణీశాబకలోలనేత్రకనుఁగొం-చేవీరువిద్యాధరుల్

మాణికోఽజ్వలకర్ణకుండలులుసం-బంధాసిఁభేనుల్రణి

ద్వీణాపాణులు చంద్రికామలశిరో-వేష్టుల్ త్రిపుండ్రాంకితుల్
 వ్యాజీయ్యస్తరతారశోరులు శివ-ధ్యానైకనిష్ఠాపరుల్ || ౯౩||

“ పారిజాతాపహరణము.”

నిత్యవడికి.

22 లక్షణము.

క. విదితముగ నేనియనియెడు |
 పదమన్య పదంబుతోడ-పద్యంబులతో |
 నదుకు నెడ నిరుడెరంగులఁ |
 బొదవున్ నిత్యయతియనఁగ-భుజగవిభూషా || ౯౪ ||

గీ. రాజశరుడైనపార్థివ-రాజుగాని |
 యీతడని నేయఁగాఁదగఁ-డేనివీని |
 నెల్లవారలుజూడఁగ-నీక్షణంబ |
 రాజుఁజేయుదు నేసంగ-రాజ్యమిచ్చి || ౯౫ ||

ఆదిపర్వము.”

గీ. ఎట్టియపరాధమొనరించె-నేనితల్లి |
 కొడుకుశపియింపదిభృంగిఁ-గూరబుద్ధి |
 నతివసత్యంబుఁజెప్పమె-వ్వతెవునీవు |
 నావుఁడునుశాపభీతిన-న్నలిన నేతల్లి || ౯౬ ||

“ కాశీఖండము.”

రెండోవిధమునకు.

మత్తకోకిల.

మానితంబగు నాతపోమహి-మంద్రిలోకపరాభవం |
 చేసు జేయఁగఁబూనిచేసితి-నిట్టిదొక్కప్రతిజ్ఞమున్ |

దీనినెట్టులుగ్రమ్మరింతుమ-దీయభాషితమెన్నడు|

స్నేనిమోఘముగాదుద్ధిగర-ణీరవిందులెఱుంగఁగాక|| ౯౭||

“ ఆదిపర్వము.”

కా. వానప్రస్థునిఁజంపియొక్కవడితో-స్వర్నాధుఁడుండ్రుంగు ధా|
తీర్నాధుండననెంతవాఁడటవిచా-రింపంగనీకెంతనే|

లేనింపొప్పశిరంబువ్రక్కలయిత-ప్పెందప్పెనీకృత్యము|

జ్ఞానంబుంగడునోడిచెప్పితివిప-శ్చాత్తాపతత్తుండవై|| ౯౮||

“ రామాయణము.”

వడికి.

23 లక్షణము.

క. భావింపఋకారమునకు|

రీవిశ్రమమిడఁగఁజెల్లుఁ-గృతులఁగవీండ్రుల్|

ధీవైఖరివిలసిల్లఁగ|

భావజదుర్గర్వహరణ-పర్వతశరణా|| ౯౯||

సీ. ప్రతిఘటించుచిగుళ్ళు-పై నెఱ్ఱబారిన,

రీతినున్నవివీని-న్యుదుపదములు...|| ౧౦౦||

“ మనుచరిత్ర.”

సీ. ఋత్విజుండనివిచా-రించిపూజించితే,

దైవపాయనుండుండ-ధర్తయుక్తి...||

“ సభాపర్వము.”

కా. తృష్ణాతంతునిబద్ధబుద్ధులగురా-ధేయాదులన్నచ్చిశ్రీ|

కృష్ణం గేవలమర్త్యుఁగాఁదలఁచిమ-ర్దింపంగనుత్సాహవ

రిష్టండయ్యో సుయోధనుండకటధా-^{శ్రీ}నాధయాహింపుమా।
 యుష్ణీషంబునగట్టవచ్చు నెమద-వ్యూఢో గ్రశుండాలము॥

“ అధర్వణభారతము.”

సీ. గీ. రాయవేశ్యా భుజంగవీ-రప్రతాప।
 ఛాసియల్లాడన్మ పువీర-భద్రన్మపతి।
 సర్వసర్వంసహామహా-చక్రభరము।
 పృథుభుజాపీఠమునసంభ-రించుటయును।

౧౦౩॥

“ భీమఖండము.”

చక్కటివడులకు.

24 లక్షణము.

క. అభినవగతిగృతులంబుపు।
 బుభులకుఁజక్కటియనంగ-మూయతిచెల్లు॥
 ఋభువిభునుతచరణాంబుజ।
 యిభదనుజవిభంగకుక్కు-^{తే}శ్వరలింగా॥

౧౦౪॥

సీ. ఉరగవల్లీగాఢ-పరిరంభణఁబులఁ,
 బోకమ్రాకులసాంపు-మురువుకొనఁగ...॥

“ కాశీఖండము.”

సీ. గీ. భువనబీజంబుకైవల్య-మోక్షదాయ।
 యఖిలకల్యాణకారివి-శ్వాద్భ్యుత్తంబు।
 పూజకొనియెనుమురభిదం-బుజభవాది।
 దేవతాకోటిచేసంప్ర-తిష్ఠబొంది॥

౧౦౫॥

“ భీమఖండము.”

గీ. పెక్కుమారులువడివీది-ద్రెక్కొనంగ।
 వరలివారిధిలోపల-వైవనతఁడు।

ముక్తకేశాంబరోజ్వల-భూషుండగుచుఁ
బడిరి సాతలగతుండయ్యె-బలముదక్కి॥

౧౦౭॥

“ భాస్కరుని రామాయణము.”

గీ. అగగు వేవీలివిర వాది-యకుఁదీగఁ
మల్లియలుగొజ్జెగలుదాక-మొల్ల మొగలి
మొదలుగానివియెప్పుడుఁ-బూచికాచి
యుండుతోటలమీనుఖా-నుండునిలిపె॥

౧౦౮॥

“ యయాతిచరిత్ర.”

క. అనియతనిభ్రమయనడచుచు
మునుదత్స తినిలిపిచనిన-భూజముకడకుం
గొనిపోవనచటనదిలే
కునికెఱునశ్శోకవహ్ని-నుల్లమెరియఁగాక॥

౧౦౯॥

“ అనంతుని భోజరాజీయము.”

క. అత్తదివిటనాగరికలు
చిత్తములువసంతకేలి-చివురొత్తంగా
మొత్తములుగట్టితరిచిరి
ముత్తైపుజల్లులకుఁదోడి-బూరటగొమ్మల్॥

౧౧౦॥

“ నాచనసోముని వసంతవీలాసము.”

చ. పరిచయుగాగశేలెనిర-పాయచరిత్రునిశత్రుకానన
స్ఫురదురువీతిహూత్రునిస-ముజ్వలమేరుసమానగాత్రునిం
జరమపవిత్రునికొమునిసు-పర్వవరస్తుతిపాత్రునిన్ననో
హరఫలశేముషీకబలి-తాంబుజమిత్రునివాయుపుత్రునికొ॥

౧౧౧॥

“ శ్రీరంగపురాణము.”

ననమాస నభ్యో సమాసయతులకు.

25 లక్షణము.

తే. సరవినసమాసనభ్యో సమా-సములుకృ తుల।
 నచ్చుహల్లులు రెంటికి-నగునువళులు।
 నాకలోకాధిపప్రణు-తాంఘ్రియుగళ।
 నాగ కేయూర సంభృతా-నంతభువన॥

౧౧౨॥

నభ్యో సమాసమునకు.

హల్లునకు.

క. మునువెరతు నేయమీరలు।
 నను నేసినఁగానియనుఁడు-నా కేళ సుతుఁ॥
 ధను రాచార్యుఁడు డెబ్బది।
 సునిసితబాణంబు లేనెఁ-జూపఱు బెగడఁ॥

౧౧౩॥

విరాటపర్వము."

గీ. ఎన్నకకురోమకూపంబు-లెన్ని గలవు।
 దివ్యవర్షంబులన్ని మో-దించు సాధ్వి।
 నాకభువనంబునందాత్త-నాధుఁగూడి।
 వెరపొకింతయులేకచి-చ్చురికే నేని॥

౧౧౪॥

“కాశీఖండము."

అచ్చునకు.

ఉ. ప్రాకటదర్శులైసకల-రాయనిలక్క-న్యపాలునాజిలో।
 దాకువిరోధిసైన్యము ము-దంబొదపక్షవరియింపవచ్చుచో॥

నాకస మెల్ల గ్రంధుకొను-నంచితదివ్య విమానసంచర।
న్నాకవిలాసినీచరణ-హంససుభూరిఝుణంఝుణధ్వనుల్ ౧౧౫॥
 “గవరాజు.”

స్త్రీ. గీ. రాజనము తేజరిల్లనీ-రాజుగూడి।
 యింపుసాంపులువెలయగీగ్రి-డింపవలదె।
 నాకలోకంబువారల-కైనలేని।
యలఘుతరభోగభాగ్యముల్-గలఫలంబు॥ ౧౧౬॥

“విజయవిలాసము.”

నా స్తికశబ్దమునకు.

హాలునకు.

శా. ఆనిష్ఠానిధి గేహసిమనడురే-యాలించినంజాలు నెం।
 తేనాగేంద్రశయానుపుణ్యకథలుకొ-దివ్యప్రబంధానుసం।
 ధానధ్వానమునాస్తిశాకబహుతా-నాస్తుప్లతానాస్త్వపూ।
 పోనాస్త్వోదనసౌప్తవంచకృపయా-భోక్తృత్వమన్నాటలుకొ॥౧౧౭॥

“ఆముక్తమాల్యద.”

అచ్చునకు.

స్త్రీ. గీ. తల్లిదండ్రులు దైవంబు-దలంపగురుండె।
 కాడెయతంజేమిచేసిన-గనలందగునె।
 నాస్తికాధమరొహరియ-న్యాయవృత్తి।
 నాస్తితత్వంగురోల్లపరం-బనంగవినవె॥ ౧౧౮॥

“శృంగారషష్ఠము.”

నభ్యో సమాసమునకు.

హల్లునకు.

ఉ. మృగ్గుడువాహనంబులును-మోములుద్రోళ్లఁగఁబారువాజులుం |
 డిగ్గితోలంగుసైనికు ల-నేకులుకప్పపుపాటుచొప్పడక |
మృగ్గుసిడంబులుంగులము-మాటికినెంచియొదిర్చియొంటిమై |
 మృగ్గుడువారునై కురుధ-రావరుసైన్యమురూపుమాయఁగక |
 “ విరాటపర్వము.”

చ. మలచిపయోజకోశముల-మాడ్కినొనర్చినపద్మరాగపుం |
 గలశపుటెఱ్ఱడాల్ బామిడి-కంబులతోనపరంజియోడువి |
 శ్లలనలవైజయంతముజ-లంబునగల్వఁగదంసితంబులై |
నిలచినమాడ్కిమాడువుల-నేకములుల్లసిలుంబురంబునక | ౧౨౦ ||
 “ ఆముక్తమాల్యద.”

అచ్చునకు.

గీ. ఇవ్విధంబునమఱియున-నేకగతుల |
లలితశృంగారచేష్టల-లాచిలాచి |
 చూచుచున్నట్టిప్రహ్లాచి-జూచిమునికి |
 మనసుగురగురమనియొర్ము-మ్మనియెనొడలు || ౧౨౧ ||
 “ కవులషక్తము.”

గీ. చిత్తగింపుమనాదిసం-సిద్ధమైన |
యొక్కపుణ్యోతిహాసమ-నూనచరిత |
 శిశిరగిరిరాజసంప్రతి-ష్ఠితివిశుద్ధ |
 రత్నలింగేశమహిమవి-భ్రాజితంబు || ౧౨౨ ||
 “ కాశీఖండము.”

ఉ. ఆశ్రితపోషణంబునన-నంతవిలాసమున న్ననీషివి।
 ద్యాశ్రమతత్వవత్త్వమున-దానగుణాభిరతికౌనము స్తవి।
 ద్యాశ్రమధర్మరక్షణమ-హామహీమకౌ మహీనోష్పసర్వలో।
 కాశ్రయిండాదిరాజునిభుం-డత్యకలంకచరిత్రసంపదకౌ॥

“ ఆదిపర్వము.”

నిత్యసమాసవళులకు.

26 లక్షణము.

క. పదమువిభజించిచెప్పఁగఁ |
 బాదపనిదియునన్యశబ్ద-మునవిగ్రహముం |
 గదియించునదియుభుజగాం |
 గదనిత్యసమాసమండు)-ఘనులగునార్యుల్ ॥ • ౧౨౪॥

గీ. బాదరాయణనారాయ-కాదులునుప |
 రాయణరసాయనజనార్ద-నాదిశబ్ద |
 ములునువాయనపదంబు-మొదలుగాఁగ |
 నలరునిత్యసమాసంబు-లగుచునభవం ॥ ౧౨౫॥

గీ. వీలిమీదవచ్చిన యతులు నిత్యసమాసయతులు. అచ్చు హల్లు
 లు రెంటును వచ్చును,

నారాణశబ్దమునకు.

ఉ. పాయకపాకశాసనికి-భారతభారరణంబునాటి నా |
 రాయణునట్లుదానునుధ-రామరవంశవిభూషణండునా |
 రాయణభట్టువాజ్ఞయధు-రంధరుండుందనకిష్టుండుకౌసహా |
 ధ్యాయుండునైనవాండ్రు-తస్థితీందోడయినిర్వహింపఁగకౌ ॥

“ ఆదిపర్వము.”

౧౧వ. ఈపద్యములో అచ్చు హల్లులు రెంటికిని యున్నది.

రసాయనశబ్దమునకు.

గీ. మఱ్ఱిమాత్రంబెపిల్లల-మఱ్ఱిపేరు|
 పేరువలెగాదుశారదా-పీఠకంబు|
 వారిలోపలపినవీరు-వాక్యసరణి|
 సరసులకు నెల్లకర్ణ-సాయనంబు||

౧౨౭||

“జైమినీభారతము.”

అచ్చునకు.

క. రాయంచలగుండెబెదరు|
 మాయామంత్రమువిముక్త-మానచ్యుతిక|
 త్యాయతమయూరకర్ణర|
 సాయనమనఁప్రథమజలభ-రారపమెసఁగెన్||

౧౨౮||

“ఎఱ్ఱాప్రగడ హరిపంశము.”

జనార్దనశబ్దహల్లునకు.

చ. నగినగియేనియున్ విను జ-నార్దనయెన్న డుబొంకువల్కద|
 త్యగణిత విక్రమారు బల-ధైర్యసమగ్రులమెల్లభంగి గా|
 లగతి దలంగఁద్రోవగు బ-లంబగునే యగుగాక నీకు మె|
 చ్చుగనిలఁబ్రాణమిచ్చెదము-స్రుక్తముచావునకాత్తనేమియున్||

“ఎఱ్ఱాప్రగడ అరణ్యపర్వము.”

అచ్చునకు.

చ. అపుడువిరించి నూనుఁడు జ-నార్దను నెయ్యి పువారుగంటిఁ జూ|
 చి పడతి నీమనోరమణుఁ-జేకొనుమిప్పుడునీకునిత్తునా|

నపరిమితప్రమోగభరి-తాననయై వెసనిచ్చె వేలుపుం |
 దపసికి రత్న భూషణ వి-తానములన్నియు నిష్క్ర-యంబుగన్ ||

“పారిజాతాపహరణము.”

వాతాయనశబ్దహల్లునకు.

సీ. తరుణులుఁ బతులు వా-తాయనంబుల నుల్ల,
 మలర వేఁబోకల-మలయుపవన... || ౧౩౧ ||

“విరాటపర్వము.”

అచ్చునకు.

సీ. తనయశోవిశదము-క్తాసాధపాలికి,
 నంబు దాయనము వా-తాయనముగ... || ౧౩౨ ||

“వసుచరిత్ర.”

27 లక్షణము.

గీ. స్వాంతవేదండమార్తాండ-సాంగములు గ |
 వాక్షకర్ణాటపదము లే-కాంతశబ్ద |
 మరయ నాపోశనపదంబు-నటులె రెండు |
 తెరగుల విరామములకగు-త్తిపురమధన || ౧౩౩ ||

౧౧ వ. విశ్వామిత్రశబ్దము నిటువలెనే నడుచును.

స్వాంతశబ్దహల్లునకు.

ఉ. స్వాంతము బాహుగర్వఘన-సంతమసాంధముఁ గాఁగ శంక యా |
 వంతయులేక కీచకుఁ డ-హంకృతి ముంగిలి నాగమంటపా |
 భ్యంతరసీమఁజొచ్చి దరి-యంజని యారసి సజ్జగాంచి య |

త్యంతమదావహాంబగుడు-నంచురయంబున గేలుసాపఁగఁజే॥

“ విరాటపర్వము.”

అచ్చునకు.

గీ. అధికరోషకషాయిత-స్వాంతుఁడైన

నరపతికి విన్నవించకు-నాయవస్థ

పైత్యదోషోదయరిబునఁ-బరుసనైన

జిహ్వకుసుబంచదారయుఁ-జేఁదుగాదే॥

౧౩౫॥

“ నైషధము.”

ఉ. సంతతభక్తియుక్తిఁ గొన-సాగకయుండిన నుండనిమ్ము దై

త్యంతకపాదపద్దముల-యందు నొకానొకయప్పుడే నిజ

స్వాంతము దద్దుణాభిరతుఁ-డైనరుఁడెవ్వఁడు గీలుకొల్పువాఁ

డంతకు దచ్చటాలిఁ గల-నైసనుఁజూడఁడు భూవరోత్తమా॥

“ శృంగారషష్ఠము.”

వేదండశబ్దహల్లునకు.

ఉ. పాండున్మపాలనందనులు-పావనిమున్ను గఁజేసియట్లు భీ

ష్టుండుఁగడంకమైనదుచు-చోటికిఁ జక్కటిగాఁగ ద్రోచి యొం

డొండ కడంగిసేన తన-యుబ్బునకుబ్బుఁగ నన్యసైన్య వే

దండముఖాంగముల్ తృణవి-తానముగాఁగొని నిర్వికారుఁడై॥

“ భీష్మపర్వము.”

అచ్చునకు.

మత్తకోకిల.

దండితాహితవీరసూరి ని-ధాన దాన విధాన కో

డండపార్థ పరాక్రమ ప్రియ-ధామ దిక్పరిపూరి తా

ఖండ పాండుయశోనిధీపర-గండభైరవవైరి వే

దండతండవిదారిఘోరత-రాసిభాసిభుజార్ద్రా॥ ౧౩౮॥

“ ఆదిపర్వము.”

మూర్తాండశబ్ద హల్లునకు.

మ. ధరణీచక్రముదిర్దిరందిగమా-ర్తాండుం డకుంతీభవ!

త్కిరణుండయ్యోదిశావితానమువడం-కెకమిన్నదర్చెకమహీ!
 ధరసంతానములోలిగ్రక్కదలెను-ద్రాభాంతంబులైయంబుధుల్!
 పొరలెకగట్టులమీదబిట్టుపిడుగుల్-మ్రోసెక

మహోగ్రాగ్రతక॥ ౧౪౯॥

“ ఆదిపర్వము.”

అచ్చునకు.

సీ.గీ. వలువదుభయంబువారెంత-వారలైన!

నట్టివారలుమనకగ్గ-మైనవారు!

వారునిరయంబునకుఁగాఁపు-వచ్చువార!

లనుచుబుద్ధిగఁజెప్పెమా-ర్తాండసుతుఁడు॥

౧౪౦॥

“ శృంగారషష్ఠము.”

సాంగశబ్దహల్లునకు.

సీ. సాంగంబులగుచున్న-సకలవేదంబులు,

జదివెవశిష్ఠుతో-సకలధర్మ!

౧౪౧॥

“ ఆదిపర్వము,”

ఉ. హంససమానగామినికి-నట్టివినూతనగర్భశుద్ధికిం!

బుంసవనాదికృత్యములు-భూపశిఖామణియార్యసంసదా!

శంసితకర్తకర్తత-సాంగముగానొనరింపనవ్వయో!

త్తంసుఁగుమారునింగనియె-దర్పకునిందిరగన్నకైవడిక॥ ౧౪౨॥

“ శృంగారషష్ఠము.”

అచ్చునకు.

ఆ. సకలకురుకుమార-చాపశిక్షాచారు్యఁ |
 డాజిదుస్సహుండు-సాంగ వేదః
 వేదినీతిశాస్త్ర-విదుఁడు ౧౪౩॥

“ విరాటపర్వము.”

ఆ. సాంగ వేద వేది-యగు పురోహితుఁడై పు |
 సగర మేలవలయుఁ-దగ వుఁగ్య పయు |
 జక్క-టియునుగల్గు-సముచిదప్పనములు |
 నరులునరయఁబనుచు-నదివిభుండు॥ ౧౪౪॥

“ శాంతిపర్వము.”

౧౪౫. సాదవసాంబశబ్దములును నీలాగేనడచును.

క. ఇదిబ్రహ్మవశిష్ఠునకుఁ |
 నదయుండైచెప్పెనతఁడు-సాదరమున నా |
 రదునకు విదితము చేసిన |
 మదాత్తుకుం దేటపరచె-మహనీయకృపఁ॥ ౧౪౬॥

“ శాంతిపర్వము.”

క. ఈదృశసుగుణాకల్పన |
 కాదిమభాగవతహిత స-మంచితచర్యా |
 స్తోదితఘణితల్పనకుఁ |
 సాదరజల్పనకు సత్య-సంకల్పనకుఁ॥ ౧౪౭॥

“ వరాహపురాణము.”

ఆ. సాంబుఁబాయుమనుచు-జారు ధేష్టుండేఁగి |
 వేగవంతుఁడాకి-వీచతోడ...॥ ౧౪౮॥

“ ఆరణ్యపర్వము.”

గవాక్షశబ్దహల్లునకు.

చ. వనితయొకర్తుమున్గొని గ-వాక్షతలంబులనింతులుండుటం |
 గనుఁగొనజోటిలేమి నొక-కార్యము వేరిటచాలనోర్తు పం |
 చవదొలఁగంగనిల్చిరభ-సంబునఁదత్సతిజాలకంబు చే |
 కొని హరి, జూచెగేకిసలు-గొట్టుచుబోటులుదానినవ్వఁగన్ ||
 “ పారిజాతాపహరణము.”

అచ్చునకు.

చ. ఆపుడుసమీరచోరుఁడు గ-వాక్షుపుగన్నపుగండిదూరి ర |
 త్యపరిమితాతిభేదపరి-తార్పితోమలమంచకస్వప |
 చ్చుపలవిలోచనావదన-సౌరభవిత్రముదోచుబల్లి నీ |
 విసినముచేరవెంటఁ గుయి-వెళ్ళుమదాళిభటప్రతాపముల్ ||౧౮౨||
 “ కట్టవరపు చిట్టిరాజు ద్వాదశరాజచరిత్ర.”

కర్ణాటశబ్దహల్లునకు.

మ. కుసుమంబద్దినచీరకొంగువొలయం-గ్రోవ్వారుపాలిండ్లపై |
 ద్దినరంబుల్పాలుపార వేణియవటూ-దేశంబుపైరాయఁగా |
 పసనెవ్వాడొయొకండురాత్రి సురత-ప్రౌఢిందనుందన్నిన |
 న్విసేవాశ్వాడుచువచ్చుచున్నయదిక-ర్ణాటాంగనంగంటిరె ||
 “ శ్రీనాథుని వీధినాటకము.”

అచ్చునకు.

కా. లాటీచందనచర్చచోళమహిళా-లావణ్య సామగ్రిక |
 ణ్ణాటీగీతకళాసరస్వతికళిం-గాంతర్గపురీమల్లికా |
 వాటీమంజరిగౌళవామనయనా-వక్షోజహారాళియై |
 పాటింపందగునీయశంబుధరణీ-పాలాగ్రణీసాహిణీ || ౧౫౧ ||
 “ భూస్మ-ర రామాయణము.”

శా. ధాటిఘోటకరత్నఘట్టనమిశ్-ద్రాఘిష్టకల్యాణఘం।
 టాటంకారవిలుంతలుంతితమహో-న్నతాహితక్షోణిభృ।
 తోక్రీటిఢోకితకుంభినీధరమహి-కూటాటపీర్ఘాటక।
 ఠాటాంధ్రాధిపసాంబరాయనితెనుం-గానీకుబ్రహ్మాయుషౌ॥

“శ్రీనాథునిహారవిలాసము,”

వకాంతేశబద్ధహల్లునకు.

గీ. కామభోగమ్ములకునునే-కాంతగృహము।
 పాలిచిపాలిచియుధర్తార్థ-ములకునిదియె।
 యాస్పదంబుసవర్గత్ర-యానిరుద్ధు।
 లైనఁజనుటంతయునునొప్ప-నప్పరంబు॥

౧౫౩॥

“ఆదిపర్వము.”

సీ. ఊర్ధ్వలాంగూలమ-త్యున్నతధ్వజలీలఁ,

గ్రాలుచుండంగనే-కాంతయోగ।

నిద్రనున్నధర్త-నిర్మలుహనుమంతు, ౧౫౪॥

“ఆరణ్యపర్వము.”

శా. కాంతల్యక్తిమతీనగేంద్రభవము-క్తారత్నరాజిం దడే।
 కాంతస్వచ్ఛశరీరయుక్తినగజా-కల్యాణవేళార్హుస।
 త్కొంతుల్నించిరిగాకకానియెడలో-కల్లాఘ్యసౌభాగ్యవ।
 త్కొంతాలోకమణిక్షమణిశతముచే-గ్నేయఁగాముగ్ధలే॥

“వసుచరిత్ర.”

అచ్చునకు.

ఎంతయువృద్ధులైతమకు-నీవొకరుండవెతేఁపగాఁగన।
 త్యంతముదంబునకొబ్రతుకు-తల్లినిఁదండ్రునినుజ్జగించిని।

శ్చింతుఁడవైసదాధ్యయన-శీలతవారియను జలేకయే।

కాంతమయిమ్ముల న్నెడలి-తక్కటినీవుగరంబుఁగ్రూరతఁ॥

“అరణ్యపర్వము.”

ఉ. యింతలుకన్నులుండ దెరు-వెవ్వరివేడెదుభూసురేంద్రయే।

కాంతమునందునున్న జవ-రాండ్రనెపంచిడి పల్కరించులా।

గింతియకాక...

౧౫౭॥

“మనుచరిత్ర.”

ఉ. అంతట పారిజాతకుసు-మాగతనూతనదివ్యవాసనల్।

వింతలునేయఁదావియిది-విస్తయమంచు ముసుంగుద్రోచియే।

కాంతగృహంబునల్లడల-నారసి...

౧౫౮॥

“పారిజాతాపహరణము.”

ఆపోశనశబ్దమునకు.

సీ. గీ. ఎనఁగ బాత్రికనోగిరం-బిడకమున్నె।

యతిరయంబునఁబరిషేచ-మాచరించుఁ

దత్తరముననాపోశన-మెత్తఁబోయి।

భూసురుండెత్తును త్తరా-పోశనంబు॥

౧౫౯॥

“కవులవృత్తము.”

గీ. పోసి రాయెల్లవారి కా-పోశనంబు।

నారగింపుఁడురెండుమీ-కమృతమస్తు।

ప్రౌద్ధవోయిందిసుండని-బుజ్జగించి।

ప్రమొక్కెనంజలియెత్తియ-మ్ముడుకపడతి॥

౧౬౦॥

“భీమఖండము.”

గీ. ప. అచ్చునకు సులభము.

విశ్వామిత్రశబ్దహల్లునకు.

మ. హరకోదండవిఖండనుండుజనక-త్వాధీశుజామాతెభా!

స్కరవంశాగ్రణిజానకీప్రియుఁడువి-శ్వామిత్రయాగాహితా!

సురసంహారి ౧౬౧||

“భాస్కరరామాయణము.”

ద్విపద. చనిమహాతేజవి-శ్వామిత్రుగనిన!

గనుగొనిపలికెనా-గాథినందనుడు|| ౧౬౨||

“రంగనాథరామాయణము.”

సీ. సన్నునీశ్వరుఁడువి-శ్వామిత్రుఁడతిఘోర,

తపమునేయంగద-త్తపముపేర్చి|| ౧౬౩||

“ఆదిపర్వము.”

సీ. త్వాచక్రమెల్లవి-శ్వామిత్రమునీశిఖా,

మణికినర్పించిన-మంచిదాత! ౧౬౪||

“హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము.”

ద్విపద. అనిచెప్పివీడ్కొల్పన-చ్ఛోటువాసి!

జననాథుడరుఁగవి-శ్వామిత్రుఁడెరిగి|| ౧౬౫||

“హరిశ్చంద్రకథ.”

అచ్చునకు.

ద్విపద. ఎక్కఁడాగురుఁడని-యెరుఁగనినీకు!

నక్కరగురుఁడువి-శ్వామిత్రుఁడయ్యె|| ౧౬౬||

“రంగనాథరామాయణము.”

ద్విపద. అవధారు దేవవి-శ్వామిత్రీమాని।

తివితివాకిటనేగు-దెంచయున్నాడు॥

౧౬౨॥

“రంగనాథరామాయణము.”

మ. తనసాంహృజ్యము బాసినంగులవధూ-త్తంసంబువర్జించినం।

దనయుండీల్లినహీనకృత్యములచే-తక్షదుర్దశల్పాందినకౌ,

వనటంగుందిననానరేంద్రుఁడుమనో-వాక్కాయకర్తృంబులకౌ।

దన్వృతంబాడిననాప్రతిజ్ఞావి-శ్వామిత్రీచిత్రీంబుగకౌ॥౧౬౩

“హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము.”

ద్విపద. పటురయంబునఁగూడ-బరచియారాజు।

నటుచననీకవి-శ్వామితుఁడనియె॥

౧౬౪॥

“హరిశ్చంద్రకథ.”

28 లక్షణము.

క. అక్షోహిణియనఁగామరి।

యక్షోహిణియనఁగగృతుల-నాత్వోత్పంబుల్।

లాక్షణికులుయతులిడుదురు।

దక్షాధ్వరభంగపాణి-తలసారంగా॥

౧౭౦

అక్షోహిణియనుటకు

సీ. సందడింపుచుదశా-క్షోహిణీసైన్యంబు,

లనిశంబుగొలగొల-మనుచునుండ

౧౭౦

“జైమి...ము.”

అక్షోహిణియనుటకు.

క. బాహుబలగర్వభీముఁడు।

గహసరసికాత్మడైన-సాత్యకియు మహాహా!

గాహవభూమిసహస్రా |

క్షోహిణులటగుటమీరు-చూడరెయెందున్ ||

౧౨౧

“ఉద్యోగపరము”

౨౨ లక్షణము.

క. జ్ఞాకునకారమువిరమణ |

మైత్రొందరికృతులయంధు-నలరుచునుండున్ |

లోకావనవిలసత్ప్ర |

జ్ఞాకాశలనిఖిలదివిజ-నాయకశర్వా ||

౧౨౨

ఉదా—

ఉ. నూనీలనల్వరంబడసె-నూరిజనస్తుతసత్యభారతి |

జ్ఞానులపద్మగర్భవద-నంబులునాలుగుబోలువారిలోన్ ||

౧౨౩

“పావులూరిమల్లనగణితము”

క. శ్వాసమునకుఁజండాలున |

కైననునాకొన్ననిడగ-నగునన్నముదు |

ర్షానసుఁడైకైట్టకయ |

జ్ఞానంబునఁగడపెనేని-నరకమునబడున్ ||

౧౨౪

“యక్ష్మాంగదచరిత్రము.”

¶ ఇదియతిప్రకరణంబింకశబ్దప్రకరణంబెరింగించెద.

శబ్దప్రకరణము.

—:0:—

1 లక్షణము.

క. పూవు శువు పువ్వుపూయన!
 మావిడిమామిడియనంగ-మావియనంగా!
 దౌవు దవు,దవ్వు దౌయన!
 గావెలయుంగృతులయందుగౌరీరమణా॥

ఉదా—

పూవు అనుటకు.

క. ఆపామాక్షీమనోహరాకృతీయమో-ఘాస్త్రంబుగాభూవరున్ |
 లావణ్యాధికునిచ్చలంబుమెయిగె-ల్పంబూనియిందిందిర!
 జ్యోవల్లీకిణకర్మ-శంబయినహ-స్తంబుద్ధతింజాచివే!
 పూవుందూపులబోదుపుచ్చుకొనియెంబుద్రేక్షుకొదండమున్ ॥ ౨

“నైషధము.”

శువు అనుటకు

క. శ్రవణావతంసమయ్యెను!
 ధవళాయతనేత్రగుణముధరణీపతికిన్ |
 శ్రవణావతంసమయ్యెను!
 పువువింటిగుణంబునపుడు-పుష్పాస్తునకున్ ॥

పువ్వుఅనుటకు.

క. యివ్విధమునదానముగొని!

చివ్వలయోగిరపుదపసి-చెట్టెనఁగూడం।

బువ్వలసరులంజుట్టిన।

యవ్విభునిచెరంగువిడిచి-యల్లననగుచున్॥

౪

“పారిజాతాపహరణము.”

పూ అనుటకు.

సీ. పసపుగొమ్ములతోడి-కుసుమపూవన్నియ।

నిద్రంపుజుట్టంబు-నెరికకట్టి॥

౫

“కాశీఖండము.

మావిడియనుటకు.

ఉ. మావిడిమ్రొకకిందనిగ-మత్రితయార్థసమృద్ధిబౌర్వతీ।

దేవికుచంబులంబదను-దీర్పనికస్తురిముద్రికాజగ।

జీవనకారణంబయిన-శ్రీనిధికంచిపురీశ్వరుండుమా।

దేవయసెట్టినందనుని-తిప్పగృతార్థునిజేయుగావుతన్॥

౬

“శ్రీనాథుఁవిహరవిలాసము”

మామిడనుటకు.

సీ, మినుములుపెసలుమా-మిడితాండ్రైటెంకాయ,

లల్లంబుతమలపు-టాకుకట్టు॥

౭

“రుక్మాంగదచరిత్రము.”

మావీయనుటకు.

చ. ఒకయెలమావిక్రిండమరుఁ-డోయనఁగానరుఁడుం డెనయ్యెడన్...॥

“విజయవిలాసము”

దౌవుఅనుటకు.

ఉ. శావుఁడువాయునందనుఁడు-నందనపొమ్ముచమావధూటిసీ।

కైవశమైనలెస్సయటు-గాకనినుందలమీరెనేనిదౌ|
దౌవుననిల్చిమద్దునగ-దాహతిజేవయడంతు...||

“జైమినీభారతము”

దవుదవులనుటకు.

క. శివనిందసేయుపాతకు!

దవుదవులఁజూచితొలఁగఁ-దగుశైవులకుఁ!

శివనిందాపరుపలుకులు!

చెవియొగ్గిచివంగవలదు-శివభక్తులకుఁ||

౧౦

“కాశీఖండము”

ఉ. సందడియధ్వరక్రియక-సంగతిమేనిబలంబుతోడబెఁక|

గ్రందడియేలమేసతగ-కార్తుకహస్తుఁడనైకడంగిమీ|

ముందరనిల్చెదన్ గతువు-ముట్టకయుండఁబ్రచండదైత్యరా|

జించెగదవుదౌలవెసఁ-జించెదఁబెంచెదమీకుమోదముఁ||౧౧

“యెఱ్ఱాప్రగడరామాయణము”

2 లక్షణము.

క. కేళాకూళియనంగా!

కేళాకుళికేళకుళియుఁ-గీర్తింపకెళా!

కూళియుననఁదగుదీర్ఘక!

నాళీకభవాదిదివిజ-నాయకభర్గా||

౧౨

కేళాకూళియనుటకు.

కుబలుకప్రపంపుటనంటికప్పురపుది-ప్పల్లయుప్పొంగుజా!

లలగొజంగులనీరుసజ్జికపుకే-ళాకూళికొడిగి||

౧౩

“వసుచరిత్రము”

కేళాకుళియనుటకు.

సీ. కేళాకుళలలోనికందమిత్తూఁడులు,

వింతగానజునెక్కి-రింతనమర॥

౧౪

“భైరవునిశ్రీరంగమహాత్మ్యము”

సీ. సారమైహిమజలా-సారమైపూజేనె,

సెరయగేళాకుళుల్-నింపవలదు॥

౧౫

“వసుచరిత్రము”

కేళకుళులనుటకు.

గీ. అంబుధులుకేళకుళులుకు-లాచలములు।

మేడలాచక్రగిరిచుట్టు-గోడగాఁగ।

నవనిఁబొలిం చెశుద్ధాంత-భననమట్ల।

కీటికలత్తీకళత్రుఁడా-క్షీటివరుండు॥

౧౬

“కవికర్ణరసాయనము”

కేళకూళియనుటకు.

సీ. కుక్కు-పేళ్వరుకేళకూళినుద్భవమయిన,

మణికర్ణకనొసర్చు-మజ్జనములు॥

౧౭

“కాశీఖండము”

౩ లక్షణము.

క. మోసలయనమొగసాలన।

మోసలయనంగ గావ్య-ములబలుకడగు॥

వాసిగదలసావిడికి॥

వాసవముఖసిఖిలదివిజ-వంద్యమహే॥

౧౮

ఉదా—

మోసలకు.

చ. మద్దుమరందికుఱ్ఱహరి-మోసల గార్య భరంబుదీర్పగా!
 గద్దియమీదనుండి త్రిజ-గంబులు నేలుకొనంగ నెల్లవే|| ౧౯
 “నైషధము”

మొగసాలయనుటకు.

సీ. మొగసాలనున్నారు-జగతీసుపర్వలు,
గ్రాసార్యులగుచు బె-క్క-ండ్రతిథులు|| ౨౦
 “కాశీఖండము”

మోసాలకు,

సీ. లోలార్కునగరిమో-సాలవెదకి...|| ౨౧
4 లక్షణము.

క. వాలెముక్యతులంజెల్లును!
 వేళమువైశంబనంగ-వేడీయేడీ!
 మీలనమీసులనంగా!
 బాలంధరములనిశాట-సంహరణశివా|| ౨౨

వేళమనుటకు.

ఉ. ప్రేసినప్రేటునంబడక-వేళమదాటిపిరిందికంటిచా!
 హాసమాదాయమధ్యమున-కర్క-తనూభవునిందగుల్పడక|| ౨౩
 “రామాభ్యుదయము”

వైళమనుటకు.

ఉ. అంగముతోడంగట్టిమిక-యజ్ఞవిఘాతకచోరుసెందువో!

వంగలవాడవింకనిటు-వైశమతాపసవేషధారివై... ..॥౨౪

.. యజ్ఞాప్రగడరామాయణము "

వేడిలనుటకు

క. ఓడితిమెయేమురణమున!

గ్రీడికిగేడించిరాక-గలువేయతడుకొ

వేడిడాగనొకోమా!

తోడిబవరమిట్లుదానుఁ-దొలఁగఁజనునే!

౨౫

.. ద్రోణపర్వము "

శా. యాక్షోణికొనినుఁబోలుసత్క-వులువే-రీనేటికాలంబునఁ॥ ౨౬

.. కాశీఖండము "

మీలనుటకు.

సి, మగమీలనఁగజాలు-తెగగీలుకొనువాలు,

కనుఁగవకొకవిత-కాంతియొదవె.....॥౨౭

.. పారిజాతాపహరణము "

మీనులనుటకు.

చ. కొలకులుచేరవచ్చి యను-కూలతటంబులనిల్చిముగ్ధల!

య్యలికులవేణులయ్యెడని-జావయవప్రతిబింబశోభగాఁ

దలపుచునుల్లముల్వాదలఁ-దప్పకచూడఁదొడంగిరందులో!

జలజములకొమ్మణాలముల-జక్రయగంబులగండుమీనులన్ ॥

.. కవికర్ణరసాయనము "

లే లక్షణము.

క. కొమయనఁగగొమ్మయనఁగా!

బొమయనబొమ్మయనమరియు-బొరపరయనఁగా!

వ్యములబ్రయోగింపందగుచి

గుముదహితార్యమరథాంగ-కుక్కుటలింగా॥

౨౯

కొమయనుటకు.

సీ. ఎల్లడఁజదలేటి-యిసుముచేనచ్చర,

కొమలిడువెన్నెల-కుప్పలనగ.....॥ ౩౦

“ పారిజాతాపహరణము ”

క. కమలములనుజ్జగించుం

గుముదంబులబుజ్జగించు-కొమచూపులుపు!

న్నమచందమామవెన్నెల!

కొమరంతయుబీడికిమచ్చు-కొనఁజాలుసుమీ॥

౩౧

“ విజయవిఞ్ఞానము ”

॥ కొమ్మసులభము.

బొమయనుటకు.

సీ. జగములొక్కు-మ్మడి-సాధింపనెత్తిన,

రతిమన్నధులవిండు-లతివబొమలు.....॥ ౩౨

“ నైషధము ”

బొమ్మకు.

చ. బలబలవేగవేపకడ-బంకజదీర్ఘి కదీర్ఘమాడనె!

చ్చెలులునుదాసునిందుముఖి-శేషవిభూషణుఁబూజనేయుని!

చ్చెలుదెలిగన్నులుకొమొలక-చన్నులుబొమ్మలుమీదవ్రాలుకుం!

తలములుజూచిపౌరులుమ-నఱబుననువ్విఘ్నలూరుచుండగన్॥ ౩౩

“ కాశీఖండము ”

పరయనుటకు.

సీ. బానుకున్నులమీద-బాదలిచాళికమున్ను,
 పరశేత్రములకడ్డ-పడకమున్ను.....॥ ౩౪
 “ కాశీఖండము ”

¶ పౌరసులభము.

రిలక్షణము.

ఆ. ఇంపెసంగగృతుల-సంపంగిసంపెంగి
 సంపెగయునటంచు-జనువచింప
 కొమరుమీరమరియు-గొజ్జెంగగొజ్జెంగి
 గొజ్జెగయుననంగ-గూడునభవ॥ ౩౫

సంపంగియనుటకు.

ఆ. నాతిచన్నులుశ్రేగున-నడుమువడక
 నధిపువారెరల్లెనా-కందుకొనుచు
 పసిడిగిన్నెయలోనిసం-పంగినూనె
 వనితదలయంపెదనపాణి-వల్లభునకు॥ ౩౬
 “ చిత్రభారతము ”

సంపెంగయనుటకు.

ఉ. కంపనలీలమైనసదు-శౌననియాహంగుచద్యయంబున
 ర్తింపలలాటరేఖచమ-రింపగహారలతాగుళుచ్చముల్
 తుంపెనలాడంగంకణమృ-దుధ్వనితాళగతింజెలంగగా
 సంపెంగనూనెయంపెనొక-చంద్రనిభాననకంసవైరికి॥ ౩౭

“ పారిజాతాపహరణము ”

గొజ్జెంగయనుటకు.

గీ. బహుళికస్తూరికామేఘ-పటలమునకు
శీకరాసాహమయ్యెగొ-జ్జెంగనీరు!
వలుదవడగండులయ్యెన-వ్వర్షమునకు
దామినులుచల్లుకర్పూర-ఖండవితతి॥

౩౨

.. భీమఖండము

గొజ్జంగియనుటకు.

గీ. దేవకియొసంగగావసు-దేవుడవుడు!
చంద్రకాంతపుగిండిగొ-జ్జంగినీట!
పసిడిపల్కెంబులోపదా-బ్జములాగడిగి!
తనదుమేనల్లనికికన్య-ధారబోసె॥

౩౩

విజయవిలాసము "

గొజ్జెగకు.

ఉ. గొజ్జెగనీరుచల్లెనొక-ఱోమలియొక్క-లతాంగిద్రిప్పెలా!
మజ్జకతాలవృంతమొకమానిని

౪౦

.. నైషధము "

సీ. మలయబోదరతజం-భలఫలత్వగ్నత,

శ్రీమిండుజెవులగొ-జ్జెగలుమెరయ ...॥ ౪౧

.. ఆముక్తమాల్యద "

7 లక్షణము.

ఆ. ఈల్లటయనునుబోర-నీల్లటయిలుగుట!
సెగయనుటయనుమింటి-కెగయనుటయను!

నంటినంటినాగ-నమ్మికనమ్మిక।
 బదుకుబతుకనంగ-బరగుశర్వ॥

౪౨

ఈలుటనుటకు.

గీ. ఎడమక్రిందుగఁగాశిలో-నీలునటి।
 మశకశికువునకొంకార-మంత్రెరాబ।
 మభవుఁడుపదేశమొనరింప-నమరకోటి
 సిగ్గువడుచుండుదమవృధా-జీవములకు॥

౪౩

“కాశీబండము”

నీలుటకు.

క. వడినవుడుగరసివలకెకె।
 నిడుచనగొనయమునఁబెనఁచి-నీల్లిబలంచే।
 ర్పడవిల్లువంచనోపక।
 యుడిగిరిన్యపసుతులుగొందరొ-య్యనలజ్జకె॥

౪౪

“అదిపర్వము”

ఇలుగుటనుటకు.

క. బలవిక్రమఘనులగుదొర।
 లిలిగినమనసేనమేది-నీశ్వరవినుక।
 స్తులుచెడినట్లున్నదియా।
 కొలదింబొరిగొనుటనరున-కుకొసుకరమగుకె॥

౪౫

“శిల్యపర్వము”

నెగయుటకు.

గీ. కాద్రవేయులుభూమియుఁ-గైకొనంగ।
 సురగలోకంబువెడలిత-త్పరిఘనీట।

నెగసితోడనగుండుదు-ర్నిలువలేక!

తత్తటీబద్ధగారుత్త-తములకలిమి॥

౪౬

“ ఆముక్తమాల్యద ”

ఆ కర్తబంధనములు-గ్రక్కునబాయుడు!

పుణ్యగతికినెగయు-పురుషునట్లు!

బంధనంబులెల్ల-బాయుడుభీముండు!

నీటిలోననుండి-నెగయుదెంచె॥

౪౭

“ ఆదిపర్వము ”

క. నంకలుపచ్చుచుదుండము!

దెరచుచువ్రేగడరిసాగసి-త్రెల్లివివశుండై!

యరచిననోడకుమనిహరి!

నెరిచక్కగద్రోచియెత్తె-నెగయుఁగఁగృపతో॥

౪౮

“ ఉద్యోగపర్వము ”

నంటనుటకు.

క. ఇంటికిజనుటయుమానె॥

నంటొనరింపగజాగె-నాగరికలతో!

కుంటెనకాడులఁగూడె॥

గాంటరియైయతఁడసాధు-గోష్ఠీపరత॥

౪౯

“ కవులషష్ఠము ”

గీ. తొలుదొలతకృష్టవర్తకు-గళయొసంగి!

నంటుగావించుతెల్లన-నాధయువతి!

జనతమాదాహసాహాయ్య-మునకుగాక!

కానవావారి నెప్పారి-గమలవైరి॥

౫౦

“ వసుచరిత్ర ”

సమీగయనుటకు.

క. తగుమాటలాంచికేయుం |
 డగుననికైకొను నెయొన్న - డైననుగొడుకుల్ |
 మగటమిగలరనియెడున |
 మ్మిగఁజూచుచునుండువిషము - మ్రింగినయేనికొ || ౫౦
 “ ఉద్యోగపర్వము ”

క. మగడింకనన్నునైచునె |
 తెగవిడుచుంజంపు గాక - తెల్లముమదిన |
 మ్మిగబుట్టునెయిదిచెప్పిన |
 మొగమోటనమనవుమండి - మూసితిజపలా || ౫౧
 “ యజ్ఞాప్రగడహరివంశము ”

బదుకనుటకు.

గీ, మునులునజుడుమున్ను గమహా - మూర్తివిష్ణు |
 నుదురు దేశంబుసాత్తుగు - బదుకుగోరి ౫౩
 “ హరివంశము ”

సీ. వదనచంద్రునిజొచ్చి - బదికెడుచీకట్ల,
 గతినవశశ్రురే - ఖలుజనించె ౫౪
 “ కవికర్ణరసాయనము ”

బతుకనుటకు.

ఉ. రతికికాభారతికికావినోదకథలకా - పాగ్గలభ్యములుచ్చుపిత |
 త్పతులంగూరిచిమాటవాసిగనుపె - ద్దలారెమీవారలా |
 చతురత్వంబిటునేడు గానబడనీ - చంద్రానసంగూర్చినం |
 బతికింపంగ దెముద్దుకీరమనుధా - బంధూభవద్దీరమా || ౫౫
 “ విజయవిలాసము ”

8 లక్షణము.

క. అలకములకలనంగా!

పులకలుపులకములనంగ-బొసగగగ్యతులకౌ!

బలుకదగుసుకవివరులకు!

జలజాతభవార్చితాంఘ్రి-జలజమహేశా॥

౫౬

అలకములనుటకు.

క. వరమకుటరత్నకిరణి!

స్ఫురణప్రతిఘట్టనమున-భుగ్నాగ్రములై!

మరలుతనుద్యుతులనుమతి;

నెరపెసుపర్వలకువిభుని-నిటలాలకముల్॥

౫౭

“ గవికర్ణరసాయనము ”

సీ. నిటలాలకములంటి-నివురుజుంఝుమని,

ముఖసరోజమునకు-ముసరుజేంట్లు ... ౫౮

“ పోతరాజుఅష్టమస్కంధము ”

అలకలనుటకు.

ఉ. కామినులన్నగాత్మజకుఁ-గల్పకభూరుహదత్తకోమల!

క్షామముగట్టనిచ్చియల-కల్దడియార్చివిరుల్ఘటించి..... ౫౯

“ వసుచరిత్ర ”

సీ. వదనంబుకొమరుభా-వనఁజేసివేరుగ,

నుదుటిపెంపలకలఁ-బొదవమడఁగ॥ ... ౬౦

“ విరాటపర్వము ”

పులకలనుటకు.

నీ. తనువుమైదీగకు-తావలంబుగఁజేసి,

పులకలజిత్తంబు-నెలవెటింగి...॥ ౬౧॥

“ఉత్తరరామాయణము.”

గీ. తనువుపులకలప్రోవుగ-మనముగాఢఁ

సంభృతానందముగ శరా-చార్యసుతుఁడుఁ

వితతసంభ్రముఁడై వేది-వెడిలిచాఁగి

మ్రొక్కిలేచి ఫాలమున-మోడ్చెకేలు॥

౬౨॥

“సౌప్తికపర్వము.”

పులకములనుటకు.

ఉ. చిప్పిలు చెక్కుపైచెమట-చిత్తరులకై గరపల్లవంబునఁ

గప్పచుఁ జన్నుకేరవ పులకంబులు పయ్యెడనొత్తి యొరగాఁ

ద్రుప్పిన మోమువంచి జగ-తీవరుచిత్తమపాంగదృష్టిచేఁ

వప్పకఁజూచి రాజసుతు-దాసునుఁ జిత్తరువయ్యెనత్తరి॥ ౬౩॥

“కవికర్ణరసాయనము.”

9 లక్షణము.

క. చొటు చొటనఁ బొద పద యొ

క్కటి యొక్కొటి పాలఁతి పొల్తి-గణుతింపఁగ జే

న్నఁటి జెనఁటి యనఁగనొప్పుఁ

గుటిలాహితమదవిభంగ-కుక్కుటలింగా॥

౬౪॥

చొటులనుటకు.

క. కటకట వేరిపపెన్నె:

త్తుట జొత్తిలియున్న మోము-తోడం గొడుతె

చ్చటఁ బడియున్నాదో యి

చొచ్చిటుఁ జూపెడువారు లేరె-చూచెదవానికొ॥ ౬౫॥

“ద్రోణపర్వము.”

మ. స్ఫుటభూయోహృతిశంక వార్ధినినద-శ్చల్ మిన్ను చేర్పం దటి!
 చ్చటులౌర్వంబుగ గారుకొంచుఘనమై-త్తులీలవర్షింప నా
 చొచ్చిటునందోచి గ్రసింపఁబోలు కలశీ-నూసుండుగాకున్న నో!
 కొక్కట తారాగ్రహభాస్కరేందుమణి శు-క్తుల్ వ్యక్తమై

తోచునే॥ ౬౬॥

“ఆముక్తమాల్యద.”

౧౧ వ. ఇందులో చొటనిన్ని యొక్కొటనిన్ని రెండులక్ష్యము
 లున్నవి. ౬౭॥

చోటనుట సులభము.

పొదమనుటకు.

సీ. సుతతపస్వాభ్యాయ-రతులకుఁగర్తవ్య,
 మచ్చొచ్చుటనాకేల-యనుచువరుణు!
 పురిగుంభిగైకొను-పొదమన్న మునిఁజూచి...॥ ౬౮॥

“ఆనుశాసనికము.”

క. రదనింగొనుమచ్చొచ్చుటం!
 బొద ప్రాజాపత్యిలోక-మున కనవుఁడు నా!
 కదియేల యశ్వమేధుల!
 పదమనియెంబదిపస్వి-పతియాతనితోకొ॥ ౬౯॥

కడమ సులభము.

ఒక్కొటి యనుటకు.

గీ. కొడుకుతమ్ములుదోడ్పడ-గడఁగి శత్రు!
 కొటిగెల్చేదనంటి యొ-క్కొరుండుఁ దక్కఁ
 కుండ నీతమ్ముకుఱుల-నూచముట్టు!

కొనియె నేవిధి యేగతి-నొసరఁజెవుము॥

౨౦॥

“శల్యపర్వము.”

క. పాంజవులవలనఁ గీడొ!

కొండునులేదధిప నీదు-కొడుకులు ధరణీ!

మండలమంతయు మ్రింగిరి!

పాండునృపతిభాగమునకుఁ-బాపిరివారికొ॥

౨౧॥

“స్త్రీపర్వము.”

మ. అనుమానంబదియేల నీమది మదీ-యస్సార బాహాబలం!

బు నిరూపింపఁదలంచి తేనివినుమే-పుంజేవయుంజూపఁ గృ!

ష్టని తోడ్పాటునఁజేర్చి యేగడఁగినం-జూర్ణంబుఁగావెతు నొ!

కొనిమేషంబున దేవదానవులతోఁ-గూడఁ ద్రిలోకంబులుకొ॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

పొల్లికి.

చ. చెలువుగ నాశనాబ్జముల-చేరువఁగుంతలభృంగమాలికల్!

మెలఁగ వలీతరంగముల-మీఁద ఘనస్తనచక్రయుగ్గకం!

బులువిలసిల్లఁ గూడుకొని-పొల్తులుపద్మినివారిపాంత పాం!

పాలయఁగ వేడక-మైనరిగి-రొండొకపద్మినిఁబోల లీలతోకొ॥

“ఉత్తరరామాయణము.”

చ. తడయకకౌరవానుజుఁడు-దానిపిరుందనపారియింకనె!

కగ్గడికరుగంగవచ్చుఁజులు-కంజను దెమ్మిటసౌబలుండుని!

న్నొడిచెదుతోదరంబునగు-రూద్రహనుసర్థమవైతినిన్నునుం!

బుడమియుఁదమ్ముగోల్పడిరి-పొల్లిభవత్పతులైనపాండవుల్॥౨౨॥

“సభాపర్వము.”

చెన్నటియనుటకు.

ఉ. పోడవుగాననీపలుకు-పోలదుకాదనరాదుగానియా!

వీడనితాపవేదనల-వేఁగెడుచెన్నుటిమేసఁబ్రాణముల్ ।

గూడివసింపనోర్వవిది-గోచనుచున్నవియేలవీడయుం ।

గీడయునాకుహారమును-గీరముచూతముగీతముంజెలీ॥ ౭౫॥

“కవికర్రసాయనము.”

క. నినుదాచికుటిలభావం ।

బునదుప్తచర్మిత్రవైతి-ముక్తులతెరగే ।

వనితాయిదియేబలువర ।

చిననైననుమానవలదె-చెన్నుటిచూపుల్ ॥ ౭౬॥

“శాంతిపర్వము.”

10 లక్షణము.

గీ. దక్కెడక్కెననఁగ-దబ్బరడబ్బర ।

దాసిదాసియనఁగ-దప్పిడప్పి ।

దిగ్గిడిగ్గియురుగ-తినిదాగిదాగిదా ।

పలనుదాపలనఁగఁ-బరనునీశ॥ ౭౭॥

గీ. డక్కెననికానిచెల్లదుఁ-దక్కెననుప్ర ।

యోగమరేచువచించెనిం-పానరముద్ద ।

రాజురామన్నయదియదా-ర్థంబుగాదు ।

రెండుగలవెన్నుఁగృతులగౌ-రీకళత్ర॥ ౭౮॥

దక్కెననుటకు.

మత్తకోకిల.

దేవమూర్తులుపాండుపుత్తులు-ధీరచిత్తులువారిపెం ।

పీవెఱుంగనివాఁడవేధర-ణీశవాయుసుతుండుగాం ।

డీవియుఁ భుజవిక్రమప్రక-టీకృతుల్ వివిధాస్త్రవి ।

ధ్యావిశేషులువైరిపీరుల-దక్కెనిత్తురెపోరుల॥ ౭౯॥

“అతణ్యపర్వము.”

ఉ. ఎక్కటివోలెరుదుగ్రినికి- నేమిటదక్కు పఫలునుండువాఁ |
 డొక్కఁడయ్యెయ్యో నేజగము- లొక్కటమింగఁగఁజాలుఁ గేశవుం |
 డెక్కినవాఁడు వానినొగ- నేలబలంబనియెంత జెప్పినకా |
 దక్కెడురాజ్య లోభముమ- దంబున నాకొడుకేమి సేయుదుకా ||
 “దోషపర్వము.”

డక్కెననుటకు.

ఉ. డక్కెను రాజ్య మంచునక- టాయిటసోఁర రాజ్య భాగమి |
 వెక్కటిమింగఁజూచెదిది- యేటికిడక్కునుమీసులోలతం |
 గ్రక్కున నామిషంబుచవి- గాలముమింగినచాడ్పుసువ్వెయి |
 టుక్కివుడైననీకొడుకు- నుల్లమునందిటులోరయుండినకా || ౧౧ ||
 “ఉద్యోగపర్వము.”

ఉ. అక్కటమందభాగ్యునకు- నట్టితనూభ శరత్తు మేటికికా |
 డక్కువిధాతనిర్దయుఁడొ- డంబడు నేకడు మేలివస్తువులో |
 పెక్కుదినంబులునిగ్గనరి- బృందముపిల్చినవోటుబంటనై |
 యక్కడికేలపోయితిమ- హాగుణభూషణుగోలిపోయితికా || ౧౨ ||
 “ఉద్యోగపర్వము.”

దబ్బరనుటకు.

ఉ. గాళకులాపురీభటశి- ఖామణులెక్కడయుక్కుతున్నలా |
 భీలత రాశనుల చిదిమి- పెట్టినబంటులువైరికల్లభే |
 తాలుఁడువచ్చిడగ్గరిన- దబ్బరగాదొక దెబ్బదియ్యఁగాఁ |
 జాలుదురేమిచెప్పమఱి- సాధనమేలునుసాహసంబులుకా || ౧౩ ||
 “విజయవిలాసము.”

డబ్బరనుటకు.

గీ. తల్లిబడికొల్దిచెట్టంచు- నుల్లసంబు |
 లాడుదురునన్ను గూర్చినిన్న హారహంబు |

దుర్మయంభెల్లనామీంద-దోచిజనులు।
డబ్బరలు పలుకు-వారిక-డంబుఁగలదె॥

౧౮॥

“కాశీఖండము.”

దాయుటకు.

ఆ. వలనుచూడకొండు-వగవక యెప్పటి।
 యట్లెదుడొనుచున్న-నలిగి బకుండు।
 త్తినీశాసఁజూడ-వేఱుంఁచుడాసిన।
 తరువువైదికో-లొక్క-దాయవచ్చె॥

౧౯॥

“ఆదిపర్వము.”

దాయుటకు.

చ. అనియలి యుగ్గడించు ధృతి-యల్లనాడఁగఁ దల్లడిల్లు పై
 కొనఁ దలయొరగించు మదిఁ-గోర్కులువేర్చిన నప్పళించు నె।
 ట్టనతగవచ్చుటజనులు-ఁదాయగ రాబరికించి బుద్ధిమా।
 తినవెషనెంతయుం గళవ-ళించు మనోజవికారమన్నుండై ౧౭॥

“విరాటపర్వము.”

డప్పియనుటకు.

శీ. ఆభవుండీరీతిదాండవం-బాడిడస్సి।
డప్పిఁగొని యారగింప కాం-డంబువెదకి।
 కావడయ్యెను నప్తకో-కంబులందుఁ
 దియ్యనై జిహ్వాకింపైన-తేటనీరు॥

౨౦॥

“కాశీఖండము.”

ఉ. డప్పిజనించె నంశులివు-టంబులు పొక్క-దొడంగ గోళ్ళనుం।
జిహ్విఅఁజొచ్చె నెత్తురులు...॥

౨౧॥

“విరాటపర్వము.”

దిగియనుటకు.

క. జగముల నెల్లను మ్రుంగెడు |
 జగదంతరమాళి వామ-చరణంబిడి పె |
 ల్లగఱోగ జరాభరములు |
 దిగవిడువం జెల్లెనీకు-త్రిభువనదీపం ||

౧౯౯ ||

“ ఆరణ్యపర్వము.”

డిగియనుటకు.

చ. డిగకుఁడు వాహనంబులు క-డిందిమగంటమిగోటుపోవ మీ |
 రుగడకడక్కి పెట్టకుఁడు-రూపరనాయుధముల్... || ౧౯౦ ||
 “ ద్రోణపర్వము.”

దాగియనుటకు.

క. వేమారుగ్రుచ్చిగ్రుచ్చిపు |
 డేమోయడిగదవునీకొ-కించుకమనసా |
 భూమిశుమిందఁగలదో |
 తామరసదళాక్షీ నాకు-దాచకచెవుమా ||

౧౯౧ ||

“ విజయవిలాసము.”

డాగుటకు.

సీ. జననియూరు ప్రదే-శంబుననతినిగూ, |
 ధంబుగానోర్వండు-డాగుటయును... || ౧౯౨ ||
 “ విరాటపర్వము.”

క. పవనుజుఁడొక్కడెపెరపాం |
 డవులును సాత్యకియువారియు-డాతురెయుగా |
 హవమునఁ బ్రాణములావును |
 నవితేయులువారిఁదొడర-నగు నేతనకుకొ || ౧౯౩ ||
 “ ద్రోణపర్వము.”

డాపలనుటకు.

సీ. డాకాలిగండపెం-డారంబుదాపున,
 బొమ్మలైవైరిభూ-భుజులువేరిల...! ౯౪||
 "కాశీఖండము."

౧ ప. దొప్పడొప్ప అనిన్నికద్దు. ౯౫||

సీ. కొరమీసలుమిడుగుద్దు-కురుచపొడవు!
డొప్పచెవులునుగొగ్గిపఠ-డులునుగలిగి... ౯౬||
 "నైషధము."

11 లక్షణము

క. అక్షతలక్షతములనకా
 లక్షింపఁగలాజలనఁగ-లాజములనఁగా!
 నీక్షీతిఁగృతులంజెల్లును!
 శిక్షీతరిపుదానవేశ-శ్రీగౌరీశా|| ౯౭||
 అక్షతలనుటకు.

ద్విపద. బంధురదక్షిణ-ప్రపరవేదికకు!
గంధపుష్పాక్షతల్-కరమొప్పనునిచి... ౯౮||
 "రంగనాధునిరామాయణము."

అక్షతములనుటకు.

సీ. గురుజనోక్తవిధానాను-కూలబాల!
 నిజవివాహవిలాసంబు-నిర్వహించె!
 భోజుడప్పుడువేడక-తో-బుధసతీవి!
 తానములతోడనార్ద్రాక్ష-తములుజల్లె|| ౯౯||
 "ఇందుమతీకళ్యాణము."

సీ. అహిమభానుఁడుచనువేర-శస్త్రశిఖరి!
శరవిసత్ప్రీంఘంకుమా-క్షతములయ్యె!

పరిసరాతపసంధాన-భాసమాన!

శిఖరసానుత్పురోద్ధాత-శీకరములు॥

౧౦౦॥

“కవికర్ణరసాయనము.”

లాజలనుటకు.

చ. దనుజవిరోధిమీఁద నొక-తన్వికరంబున లాజలెత్తి చ!

ల్లిననెరివేణియీసునఁ బ-లెకవిరిపువ్వులుచల్లె...॥ ౧౦౧॥

“పారిజాతాపహరణము.”

ఉ. కంకణనిక్వణంబు మొగ-కట్టగ గౌనసియాడ రత్నతా!

టంకవిభూషణంబులు వ-డంకఁ గుచంబులురాయిడింపఁగాఁ

బంకజనేత్ర గౌతముని-పంపున లాజలు దోయిలించి ధూ!

మాఘునియందువ్రేల్చె దర-శోసము రెప్పలలోన డాపుచుకొ॥

“నైషధము.”

లాజములనుటకు.

ఉ. పారపురంధ్రులిట్లు వసు-పార్థివుఁగన్దొనవచ్చి మంగళా!

చారమనోజ్జలాజములు-చల్లిరి.....॥

౧౦౩॥

“వసుచరిత్ర.”

ఆ. రక్తమాంససహిత-భక్తపిండములను!

లసితలోహితార్క-లాజములను!

సురనుబలియొకర్ప-సురగయితోసుర!

ప్రముఖభూతములుశు-భంబులొసఁగు॥

౧౦౪॥

“ఆనుశాసనీకము.”

12 లక్షణము.

క. అబ్బుర మబుబర మబ్బిం!

బబ్బరము నటంచుఁ గవుల-యనుమతిపలనకొ!

నిబ్బరముగఁబలుకందగుఁ|

గబ్బంబులయందునచల-కన్యారమణా||

౧౦౫||

అబ్బరమనుటకు.

గీ. రాజవీధులనొసఁగు నీ-రాజనములు|

కటికవారెచ్చరింప న-క్కటికభూమి|

పందిజనములువొగడఁ జె-ల్వొందిమిగులఁ|

బురముసాత్తైంచె విజయుఁడ-బ్బరముగాను||

౧౦౬||

“ విజయవిలాసము.”

అబుబరమనుటకు.

వ. తబిసివిగానఁ జావునకుఁ-దప్పితిఁగాకిదివేఁటపంతమా|

యబుబరపుందెరంగున బ-రాటవికాయతచాపవల్లఁ|

నిభిడశరాచాతంబగు వ-నేచరజంతువునొక్కఁడీగతిన్|

శబముపయిన్నిగుడ్చునె ని-శాతశిలీముఖమెట్టివెట్టివో||

“ షారవిలాసము.”

అబ్రమనుటకు.

ఉ. విన్నుననేగుతామరల-విందుకిఁతపునీడలెప్పుడున్|

వెన్నెలరాచరాలఁగని-వెళ్ళినీళ్ళమునింగియున్నవీ|

మన్నులటంచుఁ జెంచెటలు-మాటికిఁదూపులనేనిసాటమిన్|

మిన్నకచూచియబ్రపడి-మెల్లనపోవుదురిళ్ళపట్లకున్||

౧౦౭||

“ యయాతిచరిత్ర.”

అబ్బరమనుటకు.

గీ. తప్పకుండఁగఁబడుపా-తంబులేక|

పంచిపెట్టెడువారల-బ్బరముగాన|

యన్నదములమైయుండె-యికటమేము|

మిమ్ము మము మీరు పంచంప-మేరయగు నె॥

౧౦౯॥

“ పారవిలాసము.”

13 లక్షణము.

ఆ. మొనసి నీచ వృద్ధ-మూర్ఖ శబ్దంబులు।
 నీచు వృద్ధు మూర్ఖు-నెరయనీచు।
 డనఁగవృద్ధుఁడనఁగ-ననువొప్పమూర్ఖుఁడు।
 నాగఁడనరుఁగృతుల-నాగహార॥

౧౧౦॥

నీచశబ్దమునకు.

క. అనిపలికినపలుకులకుం।
 గనఱోపముఁగదిరినీచుఁ-గావునఝంకిం।
 చినఁగాని మెత్తఁబడి పొం।
 డనిమానమునఁదలఁచి యిట్టు-లనియెం బెలుచఱ్ఱ॥

౧౧౧॥

“ విరాటపర్వము.”

ఆ. విదురుఁడిట్టులనియె-నదియొక్క-కార్యంబుఁ।
 గాఁగఁబూనియిందు-రాఁగఁడగు నె।
 దుష్టబుద్ధినీచు-దుర్మోఢనుండు నీ।
 మాటవినఁడు దురభి-మానధనుఁడు॥

౧౧౨॥

“ ఉద్యోగపర్వము.”

మూర్ఖ శబ్దమునకు.

జ్ఞ. అవినయబుద్ధివై హరికి-నర్ఘ్యమయోగ్యమయంటినీవుమాం।
 ర్ఘ్నపు శిశుషాల యింకఁ బలు-కణవలనెఱ్ఱ సభలోనున్న యాం।
 యవనిపుల్లె నాతనిద-యం బ్రవిముక్తులు పొనిచేతనా।
 పాపజితులుం దదీయశర-ణార్థులుఁగాకొరులయ్య చెప్పుమా॥

“ సభాపర్వము.”

14 లక్షణము.

క. వేయి వెయి వెయ్యి వేయనఁ

గోయిల కోవెలయనంగఁ-గొమరొప్పంగా

నేయి నెయి నెయ్యి నేయనఁ

బాయకకబ్బములనిల్చు-పర్వతనిలయా॥

౧౧౪॥

వేయియనుటకు.

ఉ. వేయిగజంబులుండఁ బడి-వేలుతురంగములుండ నాజిలో

రాయలఁగూర్చిసజ్జనగ-రంబునఁ బట్టముఁగట్టినట్టి యా

రాయకళింగంగంబు నరి-రాయభయంకరుఁజూడఁ వేడ్కనే

బోయెద మీనమాసమున-పున్నమఁబోయిన పృష్ఠినాటికిఁ

“ భీమకవి చాట్టుధార.”

వేయియనుటకు.

క. లెక్కలువెట్టఁగవచ్చుఁ

జుక్కలుఁ దద్భక్త్యభోజ్య-చోష్యాదులక

మృక్కమఱి లెక్కయొక్కడి

దక్కడియొక్కొక్కకడి వె యారులునేయుఁ

౧౧౬॥

“ బహులాశ్వచరిత్ర.”

వెయ్యియనుటకు.

క. ఆయ్యారే చెలులక్కడి

నయ్యారేగెలువఁజాలు-నంగ జునారిఁ

వెయ్యారులలో సరిలే

పయ్యారుచిరాంగరుచుల-నయ్యంగనకుఁ

౧౧౭॥

“ విజయవిలాసము.”

వేయనుటకు.

గీ. ఇంతి వేగస్సులనుఁ గాన-డిం ద్రుఁడి పుడు |
నీవిలాసంబు పెంపు-వర్ణింపఁదరమె ||

౧౧౮ ||

“నైషధము.”

కోయిలయనుటకు.

ఉ. ఆయలనాగ వేణి మెరుఁ-గారుకటారికి మా సటీడ గుం |
బోయనవచ్చు నయ్యలరు-బోఁడిపిరుందు సమ స్తభూమికిన్ |
రాయలనంగ పచ్చు నలరాజనిభాస్యయెలుం గుఁగట్టరా |
కోయిలకంచుకుత్తుకుల-కుఁబయ కాడనవచ్చు నెచ్చెలీ || ౧౧౯ ||

“విజయవిలాసము.”

కోవెలయనుటకు.

సీ. యెలమావికొనయెక్కి--తెలతెలనార్చి కో,
వెలపోటుఁ గూకలు-వెట్టెనేని... || ౧౨౦ ||

“రాజశేఖరచరిత్ర.”

నేయియనుటకు.

ద్విపద. నేయికల్లును తేనె-నెత్తురు పెరుగు |
పాయసాన్నమును ద-ర్భలుప్రపాళములు || ౧౨౧ ||

“రంగనాథుని రామాయణము.”

నేయనుటకు.

క. నావుఁడు సంజయఁడిట్లను |
దేవా పాండవులయలుక-దృష్టద్యుమ్నం |
డేవెరవుమాటనేనన్ |
నే తోసిననగ్నివోలె-నిగుడంజేయున్ || ౧౨౨ ||

“ఉద్యోగపర్వము.”

గా వ కడమ సులభము.

15 లక్షణము.

ఆ. ఎగ్గు నెగ్గు నాగ-నేలిద మేలిదం।
 బనంగఁ జామరములు-నట్టు చామ।
 రలుననంగఁ గృతుల-నలొందుననిశంబు।
 భ వభ యప్రణాశ-పార్వతీశ॥

౧౨౩॥

ఎగ్గునుటకు.

గీ. పుష్పఫలపత్రజలమాత్ర-ములశరీర।
 యాత్రనడుపుచు సన్తార్గ-మధిగమించి।
 యెసఁగునివియెల్ల నీకేల-యెగ్గుఁదలఁచు।
 వనిత యావంతయావంత-పలువదమ్మ॥

౧౨౪॥
 “వసుచరిత్ర.”

నెగ్గునుటకు.

గీ. చెప్పుకుండినఁగోపించి-చిషికయెత్తి।
 చూలుకరుగంగవేయంగఁజూచెగురుఁడు।
 వేల్పులాయందుముఖిఁజేరి-వెరకఁజెప్పా।
 నిజముఁజెప్పినమరినీకు-నెగ్గులేదు॥

౧౨౫॥
 “కాశీఖండము.”

యేలిదమనుటకు.

క. బాలుఁడననమ్మి రిపుతో।
 నేలిదముగఁగలసియునికి-యిదికార్యమేయు।
 త్రీలానలకణమించుక।
 ఛాలదెకాల్పంగనుగ్ర-శైలాటవులకొ॥

౧౨౬॥
 “ఆరణ్యపర్వము.”

యెల్లదమనుటకు.

క. తొల్లిటివలెనేవకుఁబోఁ|

జెల్లునె మావాలెపెండ్లిఁ-జేసెదరిదిగో|

యెల్లదమరంచుఁబల్కితి|

నెల్లదమగుఁగాఁదెఱరిగి-యేఁబైకొన్నె||

౧౨౭||

“విజయవిలాసము.”

చామరములకు.

ద్విపద. కొమరొప్పనొరపుచే-కొనియిరుగడల|

రఘణులువింజామ-రంబులువీవ...||

౧౨౮||

“రంగనాథుని గామాయణము.”

చామరలనుటకు.

క. ఎడపకకూలుగొడుగులుం|

బడగలుఁజామరలుగలయఁ-బడిమూర్ఛితులై|

పడియెడుదొరలకుమునుము|

న్నొడఁగూడెడుమెత్తబరపు-నెరపువహించె||

౧౨౯||

“కవికర్ణసాయనము.”

శా. సారధ్యంబువహింపభీముఁడుసిత-చ్ఛత్రంబుగాండీవిచె|

ల్వారంబట్టఁగఁజామరల్క-వవిడె...||

౧౩౦||

“శాంతిపర్వము.”

16 లక్షణము

గీ. రమణతో నాంభ్రనామసం-గ్రహమునర్దు|

చెయివులకుచైవులంచువ-చించెపైడి|

పాటిలక్షణకవియది-పాటిసేయఁ|

దగదుగదికబ్బములమహీ-ధరశతాంగ||

౧౩౧||

చెయివులనుటకు.

శా. ధాతాస్సారకఘోరవృష్టికమల-భవసంబువాటిల్లినం |
 జేరంజోటొకటెందుఁగానకభ్రమం-జెయ్యేదిభృంగావలిం |
 గారామారఁగనుద్ధరించెబొగడం-గానొప్పదేనాఁగనిం |
 పారెంబ్రస్ఫుటకందలీకకఫనీ-పామోదికాంతారముల్ | ౧౩౨ ||
 “ఎఱ్ఱాప్రగడహరివంశము.”

షీ. మరువకపూనెమై-మరువువరూధిని,
 చెయ్యిలన్నియుఁదక్కె-జిత్రరేఖ... || ౧౩౩ ||
 “వసుచరిత్రము.”

ఉ. సింగంజుల్కునిశాలికల్లిరగుచుం-జెయ్యేదిమోదించు సా |
 రంగంబుల్లిరుగందపోవనసతు-లాశ్రీవముల్లోయుటల్... ||
 “ఉత్తర రామాయణము.”

17 లక్షణము.

ఆ. తొడిగితొడియనంగఁ-దోడ్కొనితొడుకొని |
 యెఱ్ఱపటయొనుమతీయు-నొవ్వుటయును |
 ననఁగఁగృతులఁజెల్లు-నసీరాజకేయూర |
 దురితదూరపీఠ-ఘరివిహార || ౧౩౪ ||

తొడియనుటకు.

ఉ. వీకనెదిచ్చియిట్లు కురు-వీరులకుం బ్రమదంబొనర్చుచుం |
 దాకినత్రోధవేగసము-దగ్రతనెఱ్ఱనిచూడ్కిఁజూచి వే |
 రాకలితోడనున్న జము-నాకృతిభీషణరేఖయొప్పఁగా |
 వ్రేకనినారసంబుఁ దొడి-క్రీడికడుక దృఢముష్టి నేసినకా ||
 “విరాటపర్వము

గీ. వేడ్క-దొడిఘాసికట్టియ-వ్విరటుడుత్త!

రుండుదోజనుదేరగొ-ల్వుండుబుద్ధి...॥

౧౩౭॥

క. ఆయుధమువిడిచియుండఁగ!

సాయకగురుమీరుచూడఁ-జంపినకష్ట!

పాయనిదృష్టద్యుమ్మని!

మాయించియకానితొడిన-మరువేనూడ్వె॥

౧౩౮॥

“కర్ణపర్వము.”

సీ. ఉనికిఁగృష్ణునిచేత-వినిపూసితొడిగట్టి,

కొలువిచ్చిమణిహేమ-కుంజరాశ్వ॥ ౧౩౯॥

“శాంతిపర్వము.”

తొడుకొనియనుటకు.

చ. ముడ్డిగిముసుంగుతోవెనుక-ముందునుజూడకవచ్చిలోనికిం!

దొడుకొనిపోయివేల్లిడిన-ద్రోబ్బినబెంపునకుంబసిండికిం!

జెడితముదారదిట్టుకొని-చీయనికేలువిదిల్చిరోయుచుం!

గుడినోలుదూరివెల్వడిరి-కొత్తగుసిగ్గరిమిండలయ్యెడవె॥౧౪౦॥

“కవికర్ణసాయనము.”

ఒవ్వడమునకు.

ఉ. ఒవ్వనివారునవ్వమహి-మోద్ధతిధర్మసుతుండువీధికై!

నెవ్వగబొందభూజనులు-నిందయొనర్పఁగనేచూసర్చునీ!

చివ్వకునీవునల్క-మెయిఁ-జేసినయాపనిగూడనీతికి॥

దవ్వగునేనినాయభిమ-తంబూడఁగూడియునిష్ఫలంబగు॥౧౪౧॥

“ఆదిపర్వము.”

క. ఒవ్వనిచారలయెదురన!

నివ్వభమునభంగపడితి-నేనింకజనుల్!

నవ్వంగనేటిబ్రతుకుగ!

నివృ పుమతియేలువాండ-నెట్లుచరింతుకొ॥

౧౪౨॥

“ఆరణ్యపర్వము.”

18 లక్షణము.

క. బంగారనబంగరువా!

బంగారముబంగరంబు-బంగరువనగా!

రంగుగగ్నతులంజెల్లును!

గంగాధరవిబుధసస్య-కలితాంబుధరా॥

౧౪౩॥

బంగారనుటకు.

సీ. చదలేటిబంగారు-జలరుహంబులతూండ్లు

భోజనంబులుమాకుఁ-బువ్వుబోడి...॥౧౪౪॥

“నైషధము.”

బంగరనుటకు.

చ. పసిడికురుంజులనైలఁగు-బంగరుబొమ్మలఁజూచుదేవతా!

ప్రసవసుగంధులకొధ్వజప-రంపరఁబిల్చివివాహపీఠికా....

“వసుచరిత్రము.”

బంగారమనుటకు.

గీ. కలిగెఁబదియారువన్నె బం-గారమునకు!

పద్దరాగంబుతోడసం-పర్క-లభి...॥

౧౪౫॥

“కాశీఖండము.

బంగరువనుటకు.

గీ. గురుతనూభవనాకుబం-గరువుతోడ!

ప్రజభూషలువేయుతా-ల్పంగవలయు॥

౧౪౬॥

“కాశీఖండము.”

ఇదిశబ్దప్రకరణము.

ము. ఘనకారుణ్యకటాక్షరాక్షసచమూ-గంధేభహర్షక్షస।
 జ్వనసంరక్షణదీక్షపాలితనరో-జాతాక్షశక్రాంబుజా।
 సనముఖ్యమరపక్షదక్షసవనాం-చక్రోధతామ్రాక్షయా।
 చనకపాంగణకల్పవృక్షరిపుశి-క్షదక్షమోక్షప్రదా॥ ౧౯౫॥

గద్య.

ఇది శ్రీమత్కుక్కుటేశ్వర వరప్రసాదలబ్ధకవితా సామ్రాజ్య ధురీత
 ధర ఘనయశోబంధుర కాంఠిన్యసగోత్ర పవిత్ర కూచిమంచి
 గంగనామాత్య పుత్ర బుధజనవిధేయ తిమ్మయనామధే
 య ప్రణీతంబయిన సర్వలక్షణసారసంగ్రహం
 బను కృత్యుండు ద్వితీయాశ్వాసము
 సంపూర్ణము.

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

సర్వలక్షణసారసంగ్రహము.

(శృతీయాశ్వాసము.)

రేఫద్వయనిర్ణయము.

మద్ధరణీధరక।

న్యామానసపద్మభృంగ-నయగుణసంగా।

సామజదనుజవిభంగా।

కోమలభసితావృతాంగ-కుక్కుటలింగా॥

॥ వ. దేవాయవధరీంఘమింక రేఫణకారముల ప్రకరణం బెఠంగిఠ
చెద నందు రేఫంబు లెవ్వియనిన.

క. ఆరియప్పనమరిసింజిని।

యరదంబర హాయియరిడి-యరగన్ననంగా।

నరయటయరణంబనుపురి।

కథగుటయరి గెయను రేఫ-లహిపతివలయా॥

- క. ఇరవనగ నునికిపట్టగు!
 నిరువదియననిదురనంగ-నిరువురనంగా!
 నిరవన్నె పసిడియిరసయూ!
 నిరుగుడుమానిననగ రేఫ-లిభ శ ర్షధ రా॥ ౩॥
- క. ఉరులాడ్డుటయూరియూడుట!
 యూరలిం-చుటయూరువడించు-టురువలియనంగా!
 బరగునివియెల్ల రేఫలు!
 శరదిందునిభద్రకాశ-శైలనివేశా॥ ౪॥
- క. ఎరగలిబిచ్చకుజిత్తం!
 బెరియుటమేకెరువనంగ-నెర్రమింగనుసా!
 మైరవిమైరపరికెమునా!
 బరువడినివిరేఫలయ్యె-బాలేందుధరా॥ ౫॥
- ఆ ఒరులినంగనన్య-లాండొరులూరిమెయూ!
 నొరిమెకెయునుసామ్ము-లారయట్టిల్ల!
 మొరయుటొక్కరుండు-నొరగంటరాచుట!
 రేఫలయ్యెధవళ-వృషతురంగ॥ ౬॥
- సీ. కరివాడితూఁపులు-కరిసేముకృష్టిపైడి,
 గరగుటకరణియు-కరువలియును!
 కరవాలుఖడ్గంబు-కరకలుకరకరి,
 కరువునబోయుట-కనికరంబు!
 కరకరగ్రామిలుట-కరమొప్పుటయొకూడు,
 కరడుకట్టుటలక్క--కరవటంబు!
 కరిగోరుటయువాన-గురియొటకెరలుట,
 కొరబౌణమునునాఁగ-బరగునట్ట
- గీ. పలుకులంకెల్లబరికింప-పౌఠకవుల!
 యునుమతంబునలఘురేఫ-లమరియొండు!

గురుతరోల్లాసపీతికా-పురనివాసా
 కాశధవశాంగశ్రీకుక్కు-తేకలింక॥

౭॥

సీ. గరితపత్రివ్రత-గరకరియునుమేను,

గరుదాల్పుటయ్యుండెండ్లి-గరగగరికి

గరుహతనంబును-గరిడియుగరపచే,

ల్లిగిరవ్రాయుట-గురుగుఃగూర

గురబోతుసవరపు-గురుజులుగురివింద,

గురువులువారుట-గురువురొడ్డు

గురుగులుపిడతలు-గొరవంకపిట్టటం,

గొరగొరనడచుట-గొరిజమోపు

గీ. నాఁగదగుశబ్దములయందు-నలువుమీఱు

నట్టివన్నియులఘురేఫ-లగుచునుండు

బన్నగాధీశకేయూర-భవవిదూర

కుముదహితకోటిసంకాశ-కుక్కు-తేక॥

౮॥

క. చిగుటచిత్తరుబోవులు

చెరువులుచెచ్చెరీయున్మోక్ష-చెరగులుచేట

జేరుగుటజెరువుటచొరవయి

జొరకుండుటరేఫలయ్యె-సుమశరహరణీ

౯॥

సీ. తరచియాడుటయేటి-తరగులుతరతర,

తరములచుట్టలు-తరముగామి

తరచినమజ్జిగ-తరువాయిదేశాంబు,

తరలబారుటయును-తరబడియును

తిరుగుటతిరియుట-తిరుగ్రమ్రనంట,

తెరతెరవచ్చుట-తెరువుతోడు

తెతటుకట్టటరెండు-తెరగులుతెగలగు,

తెరలగాగినసెయ్యి-తొరయుటయను

గీ. తొరగొటయుననుపలుకుల-దొరలియున్న!
 వన్నియునురేఫలనికవు-లెన్నుచుండుగ్రి!
 భూనుతవిలాసపీఠికా-పురనిచాస!
 కుముదహితకోటిసంకాశ-కుక్కుటేశ|| ౧౦1

గీ. దరికొనుటదరిదొక్కుట-దరిదరియుట!
 దురముదురటిలుటయుదుర-దురనెదురుట!
 దొరయుదొరకొంటదొరలుట-దొరకొలుపుట!
 దొరసుటయుదొరకుటరేఫ-లురగభూష|| ౧౦2

శ్లో. నరములననురుములనఁగా!
 నెరపుటయననెరియనంగ-నెరసులనఁగా!
 నెరసుటనెరసినతలయనఁ!
 బరగున్రేఫంబులగుచు-భావజదమనా|| ౧౦3

గీ. పరువులువెట్టుట-పరిచనుటెంచుట!
 పరపుటనించుట-పరపునిడుపు!
 పరిపతిపరుపడి-పరిమార్చుటమ్ములు,
 పరగించుటయు **పరి. పరి. పరి. పరి. పరి.**
 పరుసదనంబును-పురపురబొమ్ముట,
 పురికొల్పుటయుతుట్టె-పురుగుతనకుఁ!
 బురుడెవ్వఁడనుటయుఁ-బురుటాలుగుమ్ముడి,
 పెరదాలపెరుగుమె-నెవ్వరుగుటయును!

గీ. పొరుగుపొరిగొంటపొరిఁబొరి-పొరలుటయును!
 పొరలుపొరిబొచ్చుమునుమరి-పొరిగరుఁగుట!
 యాదిగాఁగలశబ్దంబు-లందురేఫ!
 లమరియుండునుశైలక-న్యాధినాధ||

గీ. బరులుబరిమెనుబరిగట్టె-బరడుబరువు!
 బరువనంబనుబరుబాఱు-బిరుదుబిరుసు|| ౧౦4

బురదబురబురబూరగుట-బెరయుటయును।

బెరకుబూరసుమరేఫము-లురగ హార॥

౧౪॥

గీ. మరులమరియాదమరలుట-మిరియములును।

మురువుమురమురలాడుట-మురియుటయును।

మురుగుమురియలు మెర మెర-మెరపనేల।

మెరడుమెరయుటరేఫలు-గిరినిశాంత॥

౧౫॥

ఆ. రచ్చతజ్జలాఁడి-రమ్మంటరంకెలు।

రమణరపణిరంతు-రహియారంగు।

రిత్తయగుటరెండు-రెట్టవెట్టుటయును।

రొదయురేఫలయ్యె మదనమధన॥

౧౬॥

గీ. వరపువరుజులువరువుడు-ల్వరియువరగఁ

వరుసవిరవితఁబోవుట-విరియుటయును।

విరియఁజల్లుటవిరులును-విరివివెరవు।

వెరసులునురేఫులైయొప్పు-గరళకంత॥

౧౭॥

గీ. సరకులముటసరిసరుల్-సరకుగొనమిఁ

సరగనరుడుటసరసను-సరవిసరిగె।

సిరిసురటిసురెసురుగుట-సెరబడియును।

సారదియునురేఫములుధరా-ధరనివేశ॥

౧౮॥

క. హరివాణిముతెలిహరువన।

నరయఁగహారుమంజిముత్తి-యంబుహారంగుం

బరికింపఁగరేఫములగు।

గిరితనయాధీశగగన-కేశమహేశా॥

౧౯॥

సీ. చక్కెరజక్కెర-ముక్కెరమువ్వురు,

నలువురుపయివురు-శగరుతోగరు।

జ్జేగురుతోలకరి-చీపురుబంగరు,

మార్పురునెత్తురు-మదురుకుడురు।

తలవరిజూదరి-తనరుట దేవర,

కొబ్బరివెరవరి-యబ్బురంబు!

క్రమరతామర-కనరెవ్వరియ్యరు,

వివరముమోహరం-బివురుసవురు॥

గీ. డిప్పరంబును పొగరును-చప్పరంబు!

వేగిరం బోగిరంబును-వెదురు కదురు!

నదరు మొదలగు పదముల-తుదలఁ గొన్ని!

శేఫలగుచుండుఁ బార్వతీ-ప్రియమహేశ॥

౨౦॥

క. ఇవి కురుచలపై శేఫలు!

భువి నెన్నఁగ నింక దీర్ఘ-ములపైశేఫల్!

వివరింతుఁ జిత్తగింపుము!

కువలయమిత్రోత్తమాంగ-కుక్కుటలింగా॥

౨౧॥

క. ఆరుటి నిండుట యారెకు!

లారాటం బారగించు-టారటమెదలో!

నారయుట శేఫలయ్యెను!

క్రూరాహితమదవిభంగ-కుక్కుటలింగా॥

౨౨॥

క. ఈరికెలెత్తుట యీరెలు!

వీరేడుజగంబుఅందు-నీరననిరదౌ!

నీరసమీర్వముదాసం!

వీరేయన, శేఫలయ్యె-నిభదైత్యహారా॥

౨౩॥

క. ఈరనఁగ గ్రామనామం!

ఋరాఝ్చట యూరకుంట-యను శేఫములౌ!

నేరీయన నేరికియన!

నేరాయన శేఫలయ్యె-నిందువతంసా॥

౨౪॥

క. ఓరసిక యోరసిల్లుట!

యోరుచుకొను టోరెమిడుట-యోరీయనుటల్!

ధారుణి అఘురేఘములగు|

గౌరీహృత్స్వద్భృంగ-కంధినిషంగా||

౨౫||

సీ. కారులు కల్లరు-కారు మెరుంగులు,

కారిం చుటయును ము-కారుపంట|

కారాకులును పట్టు-గారు కారాటము,

కూరుకు నిద్రచే-కూరుటయును|

కూరిమి యమ్మెలు-గూరనేయుట మన్నుఁ,

గూరుటయును తోట-కూర నెనరుఁ|

గూరిచియుండుటఁ-గూరుట పొగుట,

కేరుట కోరడి-కోరికయును|

గీ. కోరు నాఁబన్ను నెట్టుట-కోరిగి న్నె|

పందికోరాడుటయు ననఁ-బరగు నట్టి|

నుడువులందెల్ల రేఘము-అడరుచుండు|

శమితకీనాశ నగతనూ-జాహ్నుదీశ||

(౨౬||

క. గారాము గారపట్టుట|

గారాబము గారివంబు-గారెలు నాగా|

గారయనఁ దరువిశేషము|

గోరులనక రేఘలయ్యె-గోపతిగమనా||

౨౭||

సీ. చీరికిఁ గొనకుంట-చీరలుఁ గోకలు,

చీరుట పిల్చుట-చిం చుటయును|

మారయనంబొడి-చూరీలు చేరుట,

చేర చేరుచుకొంట-చేరికయును|

చేరువ పోగును-చెంతయుము త్రైఁపు,

చేరును రేఘలై-చెలఁగుమరియు|

తొరపిల్లుటయును-దారు దారనుటయుఁ,

దీరసిక్కి-నదియుఁ-దూరువు దెస|

- గీ. తేరనరథంబు తేరకు-తేరగంజి |
 తేరు తేరోరి యచటి కే-తేరఁబోకు |
 తోరమైయొప్పె సందిటి-తోరమనెడు |
 పలుకులెల్లను రేఫముల్-పార్వతీశ || ౨౮ ||
- ఆ. దారిఁజనుట పట్టు-దారము దూరులు |
 వలుకుటయును దోర-బళ్లు శిలలు |
 దోరవెట్టుటయును-దోరుటయును దోర |
 గల్లు రేఫలయ్యె-గరళకంఠ || ౨౯ ||
- గీ. నారచీరలు సింఘాణి-నారి పోర |
 నీరగుట చచ్చుటగుఁ దేట-నీరు నాఁగ |
 నేరువును గంగ నేరెడు-నోరనంగఁ |
 బరగునవియెల్ల రేఫలు-ఫాలనేత్ర || ౩౦ ||
- క. పూరేడు పూరి పెరుగుట |
 వేరెద వేరెములు పూస-వేరుం జేరుం |
 వేరుం బోరచి పోరుం |
 బోరామియుఁ బోరితంబు-భువిరేఫలజా || ౩౧ ||
- ఆ. బార బారి బారు-బీరము బూరుగ |
 బూరటిలుట బూర-బూరి జేర |
 ములును బేరజంబు-బోరగిలుట బోర |
 బోరుగొండ రేఫ-ములుగిరీశ || ౩౨ ||
- గీ. మారిమసఁగుట మారేడు-మారటువారి |
 మారుతు రనంగ రిపులు వే-మారు మీరు |
 మూర మేరయు మోరయు-మోరతోపు |
 ననెడునుడువులు లఘురేఫ-లగను తేశ || ౩౩ ||
- సీ. రాణ రాణిం చుట-రాయిడి రాయఁడు,
 రాచూలి రాయంచ-రాపాడియును |

రాముల్క-పండులు-రాము తాగిల్లుట,
 రారాపు రామట-రావిమాను!
 రాణువ రాయుట-రాజుట రాలుట,
 రామి రానట్టుట-రాచబంటు!
 రీతి రూపుట రూక-రేయి రేగుట రోత,
 రోయుట వెదకుట-రోవెలంది!

గీ. రోలు రోకలి రోజుటం-చోలిబలుకు!
 పలుకులన్నియు రేఫలై-పరగుచుండు!
 కుధరజాసంగకలశనీ-రధినిషంగ!
 ఇభదనుజభంగ శ్రీకుక్కు-తేశలింగ॥ 3౪॥

క. దారని కోపమువారక!
 వారిం చుట వారువంబు-వారకులును కూ!
 ద్వారుచుట వారకంబును!
 వారు స్వీర నెడు తీరువలు రేఫలజా॥ 3౫॥

గీ. సారెలును పెళ్ళిసారె వే-సారుటయును!
 సారెకును సూరెలును నేరు-సైరణయును!
 సరవి సోరణగండ్లును-సారునాంగ!
 బరగునివియెల్ల రేఫలం-బరశితోజ॥ 3౬॥

క. ఇది రేఫప్రకరణమిక!
 ముదమొదవంగ శకటరేఫ-ముల తెరగెల్లె॥
 విదితంబుగ నెఱిగించెద!
 సదమలమతిచిత్తగింపు-జగదీశ శివా॥ 3౭॥

శకటరేఫప్రకరణము.

క. మేరచెడకుండ రేఫఱ

కారంబుల తెరగఱింగి-కంబులలోఁ

గూరుపవలయుఁ సుకవులు!

సారకుఁ దద్దేదములు వి-చారించిశివా॥

౧౫

ఆ ఎన్నిలక్షణంబు-లెఱింగిన రేఫలు!

బండితాలు నెఱుఁగ-కుండునట్టి!

కవి కవిత్వమెల్ల-గవ్వకుఁగొఱగాక!

కొరతఁజెందు రజిత-కుధరనిలయ॥

౨౧

నూ. "నాన్యేషాంవైభర్త్యంలఘ్వలఘూసాంరయోస్తునిత్యంశ్యాత్"

౧ వ. అని వాగనుశాసనుఁడు చెప్పినాడుగనుక.

గీ. జాతివైరంబులందిప్పొ-సంబులందు!

విశ్రమములందుఁదమలోన-వేఱుగలిగి!

దేవదానవులట్ల-ఁనుఁగులందు!

మించితోఱకారముల్-మెలఁగుగృష్ణ॥

31

ఆ. సారదిభోజకన్య-నరదంబువైనిడి!

రేయి దెచ్చిననఁగ-రేఫమయ్యె!

మఱదియనకసిగ్గు-పఱచిరుక్కిణిజాల!

ఱట్టుపరచెననఁగ-తాముకుంద॥

౪1

౧ వ. అని ముద్దరాజు రామన్న చెప్పినాడు.

ఆ. అజ్జులాడిఱూగి-తాపడిసభలోన!

తేసిపోరిలోన-తీచ్చబొఱసి!

తొన్నమడుగుపుడమి-తేలనేలసుతింప!

మనకువిశ్వనాథుఁ-డొనరియండ॥

౫1

౧ వ. అని పెద్దిరాజుచెప్పినాడు.

ఆ. మరునితండ్రిలోక-మహితుండుయాదవ!

రాజసింహుడా ర్త-రక్షకుండు!

తొగ లేలుపనఁగ-అంపిల్లునెక్కటి!

వర్షు సాగ నిట్లు-వనజనాథ॥

౬॥

౧ వ. అని యనంతుఁడుచెప్పినాడు॥ అటువలెనేమహాకవులు రేఫు
అకారములుఁగలియకుండం బ్రయోగించినారు॥

గీ. దేవదానవులట్లవి-ద్యేష మెఘుడుఁ

గలిగియుండును రేఫు-కారములకు!

నట్లుగావుననదిగలి-యంగ నీక!

కావ్యములఁగూర్పవలయును-తక్కువులెఱింగి॥

౭॥

క. నన్నయభట్టాదులుకృతు!

లన్నిలిపినలక్ష్యములును-లక్షణములెఱింఁ

గన్నైరకయిదికల్లని!

యొన్నదురొకకొందరిందు-కేమియనజనుకొ॥

౮॥

క. వెల్లంకితాతయార్యుఁడు!

తెల్లమిగాళకటరేఫ-దీర్ఘంబులపైఁ

జెల్లదనిపలికెనదియుం!

గల్గవితర్కింపఁజౌగ్ధ-కవిసమ్మతులకొ॥

౯॥

ఆ. పదము మొదలనిడుద-తుదిఁదద్భవంబుల!

రేఫుకానిశకట-రేఫుకాదు!

నిక్క-మనుచునుగుణ-నిధిదిట్టకవివేంక!

టూర్యవరుడునుడివె-నదిహుశక్తి॥

౧౦॥

గీ. పదము మొదలనిడుద-తుదిఁగురురేఫులు!

గలిగియుండుగృతుల-గాటముగను!

తెలియవలయుదీని-తెరఁగెల్ల సుకవులు!

తేటపరుతువినుము-త్రిపురమధన॥

౧౧॥

క. కగచజతదనలపబముల!

దగవసలకద ఇ ఏ ఓల-దక్కఁగ సెందుక॥

మిగిలిననిర్ణంబులపైఁ

దగులవుగదబండితాలు-ధనపతిమిత్రా॥

౧౨॥

1 లక్షణము.

సీ. అఱవఱలఱగఱ-లఱిమఱియఱచుట,

యఱుముటయఱి చెయ్యి-యఱపుకొమట!

యఱకటబెట్టుట-యఱమఱయఱలేక,

యఱువుడుకుప్పసం-బఱుగులఱిసె!

ఎఱుఁగుటతక్కువ-యఱవదియఱపోర,

దఱమూతయిల్లఱ-శ్శక్కఱపడి!

యఱకమ్ముటమఱంటు-లఱవఱుద్రావిఱు,

లఱకమ్మనఁగనన్న-మఱుగకుంట.

గీ. యఱుటతఱుగుటయయ్యెరూ-పఱవఱుపఱి!

క్రచ్చఱయనననివియెల్ల-నమ్మమిఁద!

శకటరేఫలురాజతా-చలవివేశ!

భవవియత్రే-శపార్వతీ-ధవమహేశ॥

౧౩॥

గా వ ఇందులో అరచెయ్యి అరకాలు ఆరవది యనునప్పుడు అఱ

యనుట రేఫఱకారములు రెండున్నయ్యెట్టుగామ మహాకవులు

ప్రయోగించినారు. అందుకు ఉదాహరణము.

రేఫయగుటకు.

క. అరకాలుముల్లుగొనకిఁద!

తిరిగిరఱుస్వామియెఁగు-దెంచుం న్నదిలోఁ

దరుణీ వెలువకువివినాం |

తరమునననువిడిచిపోవ-దగదిక నాకుకా ||

౧౮ ||

“రామాభ్యుదయము.”

క. ఆరపైకంబునుజేయని |

హరివాసరమునకునైన-జాత్రజుఁదునుమకా |

గరవాలుచేతఁబూనిన |

కరణియనుప మొలకుమేడ-గాల్చుటసుమ్మి ||

౧౯ ||

“రుక్మాంగదచరిత్రము.”

స్త్రీ. ఆరవిడుగొప్పల-విరులవాసనకుఁదో,

రపుటూర్పు గాడ్పులు-పొచ్చుగాఁగ |

“కళాపూర్ణోదయము.”

క. గరివంకబొమలపైగ |

స్తూరిఁదీర్చినతిలక రేఖ-నుదతికిఁబొలిచెకా |

మరుఁడువెడవింటఁదొడిగిన |

యారవిరినునునల్గల్వ-యమ్మునుబోలెకా ||

౧౭ ||

“కవికర్ణరసాయనము.”

చ. ఆరవిరిగుత్తులంబొలిచి-యల్లనగాడ్పులనీఁగునీరతకా |

దరహాసితోదయంబున...

౧౮ ||

“ఉత్తర రామాయణము.”

క. ఆరచందమామ నేలిన |

దొరగా నెన్నుదురు నెన్ను-దురుబిత్తరికికా... ||

౧౯ ||

“విజయవిలాసము”

శకట రేఫయగుటకు.

స్త్రీ. కరుణలిపిడియమి-గదలకచెన్నొందు,

నఱవిరిదమ్మల-నుఱకఁదెగడి ||

౧౯ ||

౩ రాటపర్వము.

క. పిఱుదంగురుధరణీపతి!

యఱచేతంబ్రాణములుగ-నరిశ్యపతిబలం!

బుఱుతేగువముందటంబే!

గ్గొఱులుటచిత్తమునఁబెట్టు-కొనిహరియించుకొ॥

౨౦॥

“స్త్రీపర్వము.”

క. అఱపులుడిగిపోపోనీ!

యఱచేతంబశ్శువచ్చి-నప్పుడుమమ్ముం!

గఱచెదవుగానితగునెడ!

మొఱయిడునదియెట్టిదెవ-ములువినియెడినో॥

౨౧॥

“కళాపూర్ణోదయము.”

క. అఱబోరకురుచచేతులు!

నొఱవశరీరంబుగలిగి-యొరులకుఁజూడం!

గొఱగాకుండియుమన్నధు!

నొఱపులఁబడియెడునితండు-యువతీప్రీతికొ॥

౨౨॥

“అరణ్యపర్వము.”

క. అఱవదికోటులుకపివరు!

లఱకజగత్రయమునొకట-నువ్వెత్తుగొనకొ!

దఱిగొన్నయట్లనడువఁగ!

నెఱసికుముడుడరుగుదెంచి-న్యపవరుఁగనియెకొ॥

౨౩॥

ద్వీపద. అఱగౌనులసియాడ-నలసియానముల!

మెఱుపుగోయిలతలై-మెయిదీగెలాలయ...॥

౨౪॥

“రంగనాధునిరామాయణము.”

క. ఊటికిఘజాయుద్ధమునకుఁ!

దఱమినఁగైదువులువిడిచి-దట్టించుచుఁబి!

టఱచేతబిటుచరచిన!

నొటిగొటిగియతండునతని-యురుమస్తకముల్ || ౨౫॥

“ భాస్కర రామాయణము.”

2 లక్షణము.

క. ఇటియుట యిఱికిగొనుట కూ।

డిటిసిచనుట యిఱకటంబు-నిఱులనఁజీక।

ట్టిఱుకును గ్రిక్కిటియుట బం।

డిఱుసును గురురేఫలయ్యె-నిభచర్తధరా॥ ౨౬॥

౧౧ వ. ఇందులో నిరులు చీకట్లనుటకు గురురేఫకు నుదాహరణ చింత్యము.

లఘు రేఫయగుటకు.

సీ. ఇసుకవెట్టిననేల-నేచి యర్కాంశులఁ,

జొరనీకదట్టమై-యిరులుగవయ...॥ ౨౭॥

“ మనుచరిత్ర.”

సీ. కన్నులపండువు-గ్రహసార్యభౌమండు,

సురలయాకటిపంట-యిరులదాయ... ౨౮॥

“ నైషధము.”

క. ఇరులుబలియుచునునలుపులు।

కరమరుదైకరడుఁగట్టి-కదసినకరణిం।

బరఁగఁగదోముడు కాటుక।

కరవటముంబోలె నిజ్జగంబుఁదనచ్చెన్॥ ౨౯॥

“ యయాతిచరిత్ర.”

చ. పెరిగినయీశునన్ నెమలి-పించములన్ బురివిప్పఁబోలు సీ।

సరసిరుహక్షివేనలికి-సాటిగనిల్వఁగనోడిచొచ్చె నిం।

నిగజగణంబు తేటిగమి-సీలములింద్రునిపేరుగాంచె పె।

న్నిరులుగువాశ్రమంబుఁ గనియెన్నెరిగల్గినవారికోర్తురే॥ ౩౦॥
 “శృంగారపప్తము.”

సీ. నిండుఁజందురునవ్వు-నెమ్మోముసిరితోడ,
 నిరులుగమ్మెడు వేణి-భరముతోడ...॥ ౩౧॥
 “కళాపూర్ణోదయము.”

౩ లక్షణము.

గీ. ఊఱడుగైకొన డులుకుట-యలుములుఱకఁ
 యుటిది బిగ్గఱ యుఱుమిక్కి-లుఱవుకొంపఁ
 లుటియుటుఱుకటియుటియయ-నుఱనితెగువఁ
 యుఱుతెపిల్లలు బండితొ-లురగహార॥ ౩౨॥

క. ఎఱకలు తెక్క లెఱుంగుటఁ
 యెఱపటికెంబెఱుకువాఁడు-నెఱుపెఱుంగుట సాఁ
 మ్మెఱవిడుట యెఱచుమాంసంఁ
 బెఱికతయును బండితొల-హీనవిభూషా॥ ౩౩॥

గీ. వ. ఇందులో నెఱవనుట రేఘుకారముల రెంటం జెప్పినాడు.
 ఱకారమునకు దాహరణచింత్యము.

రేఘకు.

చ. ఎరవుగఁజూడఁజాగ హరి-ణేక్షణ బిన్నటనాటనుండియుం
 బరిచితిఁబూని మంజుగతి-మాధురియు న్నదువాగ్విభూతియుఁ
 న్వరుసనతెల్పి...॥ ౩౪॥

“వసుచరిత్ర.”

క. ఇమ్మనశేష్యర మాతురఁ
 గమ్మల నీకార్యమయ్యెఁ-గాజే కడులోఁ
 భమ్మెవర నొరులసామ్ములుఁ

రఘునినన్వచ్చునే యె-రవు సతమగునే॥

౩౫॥

“ ఆరణ్యపర్వము.”

క. హరి పలికిన వీధమంతయు!

నేరనైయున్న యది వింటె-యీమాటతెరం!

గరయుదము...॥

౩౬॥

“ ఉద్యోగపర్వము.”

4 లక్షణము.

ఆ. డీఱకటంపుః త్రోవ-యొఱగాలనిల్పుట!
 డీఱగువంక కత్తి-యొఱ యొఱయంట!
 యొఱగుబిళ్ళలాఱవు-లాఱవదేహంబిది!
 శకటశేఫలు దధి-శయనపాణ॥

౩౭॥

సీ. కఱపుట నేర్పుట-కఱవు దుర్బిక్షంబు,

కఱఁతలు పోకిళ్ళు-కఱటిమరికు!

కఱదులు బుద్ధులు-కఱకుకాఠిన్యంబు,

కఱికప్పు బెబ్బులి-గఱచుటయును!

కఱువుట కుఱుమాపు-కుఱుగంటు కుఱుగడ,

కుఱుకొని కుఱుకులు-కుఱువు కుఱులు!

కుఱకుఱమన్నిలు-కుఱుగలి కుఱుచయు,

కెఱయుఱు కెఱయు ప-కెఱయుకొఱఁత!

గీ. కొఱడు కొఱలుట కొఱగామి-కొఱకు కొఱవి!

కొఱుకుటయు కొఱకొఱయును-గుఱుతుమీఱ!

కశకటశేఫంబులని తొంటి-సుకవులంద్రు!

శమితకీనాశ గిరితనూజు-హృదీశ॥

౩౮॥

గీ. ష. ఇరదులో కుఱులనుటయు బక్కెఱనుటయుఁ బకారముఱగు
 టకు ఉదాహరణ చింత్యము.

రేఫయగుటకు.

పంచచామరము.

సరు ల్పై నంగొనంగ జీల్లు-జన్ను గప్పమీఱఁగాఁ
గురు ల్పై సన్నా సల్వాసిం-చి-కూడిచాలమీఱఁగాఁ

దరు ల్పై డంకు చుండ నాని-తారస్థిల్లనేఁగి క్రొ

వ్విరుల్లరించికోసెనోర్తు-వెంటఁజానలంటఁగాఁ ౩౯॥

“ యయాతిచరిత్ర ”

గీ. ఇరులఁగెలచిన యంతర్గిపు-రేండుముఖుల

కురులు మరుడను వేటకాఁ-డురులు నేసి

మరులుగొలుపంగఁలేడయ్యె-మనుజవిభుని

సరులు లేనిద్య గంబున-శోబకముల॥

౪౦॥

“ సేషధము. ”

గా వ. ఇవి రేఫప్రయోగములు. మఱియు.

సీ. ఇందుబింబముమీఱఁది-కందుచందంబునఁ,

గురులు నెమ్మొగమున-నెరసియుండ...॥

“ విరాటపర్వము. ”

గీ. కురులు కంపులు బొగడలు-నెరయుదువ్వి॥

౪౧॥

“ విజయవిలాసము. ”

గా వ. ఇందులో నెరనుటను బరనుటను రేఫఱకారములు రెంటం
గలవుగనుక చింత్యము. కురులనుట రేఫఱకారముల రెంటం
గలవు పక్కఱఱకారమగుటకు చింత్యము.

రేఫకు.

సీ. పన్న గాళికి నెదు-ర్పడిరెండురెక్కలు,

“ యించెననఁగ బ-క్కెర జెలంగె... ” ౪౩॥

“ పారిజాతాపహరణము. ”

5 లక్షణము.

నీ. గణికనట్టలుగణ-గణికేయ గణుగుగా,
 యలుబరికింపఁ జిం-త్యములుమఱియు |
 గణునిడగ్గఱియంప-గణిపగఱియమోట,
 గిణకయ గిణుమెట్లు-గిణిగొనుటయు |
 గిణులు వ్రాయుటయును-గిణుపుటగుణుకాని,
 గుణుకువెట్టుటయును-గుణిగడచుట |
 గుణుగొండి గుణగుణ-గుణువెట్టుటయునుగఱి,
 గుణుసులుగింజలు-గుణుతుగొఱియ |

గీ. గుణుకుకట్టెలుగొణవంక-గొణుగుటయును |
 మొదలుగాఁగలపలుకులు-గదసియుండు |
 నట్టివన్నియు గురురేఫ-లైతనర్చు |
 భవవిరూపాక్ష త్రిపురదా-నవవిపక్ష ౪౪॥

౧ వ, ఇందులో గరగరియనుటను గొరవంకపిట్టలనుటను రేఫణకా
 రములరెంటం జెప్పినాడు, గురురేఫకుదాహరణచింత్యము.

లఘురేఫయగుటకు గరగరికకు.

క. సిరివంటిదిబడెబీ |
 విరిబోడికివెన్నుండనఁగ-వెలయుచుమిగులకా |
 గరగరికలఁదనరెడురా |
 సిరులొందునమీనుఖీను-చెలువములగనీ || ౪౫॥
 "యయాతిచరిత్రము."

క. పరమసుమనోమనోజిత |
 గరమాత్తారామవరవి-కాసముదనరకా |
 గోరువఁపుజరితలగరితల |

గరగరికలగరిమనగరి-గరిమకునమరుణ్||

౪౬||

“కళాపూర్ణోదయము.”

గౌరవంకలఘురేఫయగుటకు.

మ. శరసంధానముతో నెకొన్ని యడుగుల్ - కౌశౌవునంబారియా|

ధరణింగాల్తానిదోణముల్లివిచిదో - ర్దండంబులంజేసియే|

సిరిబోయల్లినుమంచుసార్పుపరచుణ్ - జెట్టాసలన్దాయుచుణ్|

గౌరవంకల్తారవెట్టినట్లుగుణము - ల్లోషింపరోషంబునణ్|| ౪౭||

“మనుచరిత్రము.”

క. మరుడవుడుజేసితూఁపులు|

ధరియించియునేమిజెప్పఁదరుణిణ్ నరునిణ్|

సరిగోలలువడనేసెణ్|

గౌరవంకరొదల్సెలంగఁ - గొన్ననవింటణ్||

౪౮||

“విజయవిలాసము.”

6 లక్షణము.

సీ. చఱచుటయఱచేతఁ - జఱచుటగొడ్డలి,

చఱచుటబిట్టవా - చఱచుటయును|

చఱులుబిచ్చఱమంట - చఱుతిదిచఱునవు.

చఱుకొట్టుటయునుము - చ్చిఱతనంబు|

చిటిమిదేహంబెల్ల - చుఱచుఱగాల్పుట,

చుఱుకువుట్టుటయును - చెఱిసగంబు|

చెఱుకులుచెఱసాల - చెఱుముటచెఱగులు,

చెఱుచ్చుటచెఱులాట - చెఱకబట్టి|

గీ. చెఱువునద్విజుల్ భుజించుట - చెఱువుటయును|

చెఱువనఁదటాకమగునివి - చెప్పశకట|

రేఫములుసుమ్మపీఠపు - రీవిహార|

యురగపరివృధకేయూర-దురితదూర! ౪౯॥

౧ వ. ఇందులో చెఱగులనుటను చెఱువనుటను చెఱువులనుటను రేఫ
అకారములు రెంటుం జెప్పినాడు.

చెఱగు రేఫయగుటకు,

చ. రవియనుదివ్యకేతువుచె-రంగునమాసికృతోర్ధ్వయంత్రవా।
రవిరశఘర్తయైకలర-వాల్పరవోక్తులనొత్త...॥ ౫౦॥
“అనుక్తమల్పద.”

ఉ. రంగుమెరంగుబంగరుచె-రంగులరెంటెమునాల్గుకొంగులక॥
“బహులాశ్వచరిత్రము.”

క్షకట రేఫయగుటకు.

మ. చెఱగుల్ పూతఘసీండివ్రాతపసిమిక-జిత్రాతిజిత్రంబులై।
మెఱయకరత్నపుగుచ్చులంచులబడె-న్చించదువాలించుకొగ్గి।
మైఱుగుల్ చంద్రిక కాటపట్టుసురభూ-మీజార్పితంబిచ్చెనా।
దఱిమన్దన్నులవేల్పుపట్టివసుగో-త్రామండలస్వామికీక॥ ౫౧॥
“వసుచరిత్రము.”

గీ. అవనిగంపింపలలితపీ-తాంబరంబు।
చెఱగుకూలజకాగ్రంశులు-దుఱగలింప...॥ ౫౨॥
“భీష్మపర్వము.”

సీ. కనకమేఘలగుచ్చికట్టెనెవ్వఁడులీలఁ,
జెఱగునబూషారుక్-మెఱగుపశ్చు...॥౫౩॥
“కాశీఖండము.”

౧ వ. చెఱువనుట శకటరేఫయగుట చింత్యము.

రేఫయగుటకు.

ప. కరముననున్నశూలమునఁ-గ్రమ్ముమెరంగులుశత్రుసంఘభీ।
కఠములుగాగజాశ్వభట-కాయములకగుదిగ్రుచ్చినట్లుగా।

జెరువుచువచ్చువానిఁగూరు-సింహుఁడుజూచిమంధాంధసింధురోఁ
 త్కరరభసాతిభీషణము-గాఁగవిసేంబటువిక్రమోద్ధతికా॥ ౫౫॥
 “భీష్మపర్వము.”

సీ. రిక్కలోయివిగావు-రేచామతురుముపైఁ,
 జెరివివమల్లికొ-వ్విరులుగాని॥ ౫౬॥
 “నైషధము.”

చెరువు రేఫయగుటకు.

సీ. దనరుబకపజ్జు-లకుజూను-దఘ్నుమయ్యో!
 చెరువుగమియుడుములనరెల్-దిరిగికుక్క-
 పసికి...॥ ౫౭॥
 “ఆముక్తమాల్యద.”

శకట రేఫయగుటకు.

చ. చఱకుందోటలఁబెంచిశాలిమయను-క్షేత్రస్థులుల్సించియి!
 క్కఱలేకుండగబూగనాగలతికా-కాంతారముల్దోచియే!
 డైఱనంతంగుముదోత్ఫలాబ్జవివా-టీకోటిబాటించిపె!
 జైఱువుల్వోల్పెఁబురంబులవ్ దెసలఁ-బ్రస్నీతాంబుపూర్ణసితికా॥
 “యజ్ఞోప్రగడరామాయణము.”

క. చెఱువులుగట్టినపుణ్యలు!
 తఱపకధాన్యంబులమ్ము-ధన్యలుబ్రజలం!
 జెఱవిడిపించినసుకృతులు!
 నెఱినర్కతనూజరారు-నీపురమునకుకా॥ ౫౮॥
 “రుక్మాంగదచరిత్రము.”

7 లక్షణము.

సీ. జఱిజఱియుబూజఱియునుపూ-జఱిజఱిగొని!
 జఱపుటయుచేతఁజమఱుట-జఱజఱయును!

జీజీజీనుద్రిప్సటయనుజుం-జులు నెలులును|

జోజుజోజుయుబండితాలగు-సోమమకుటా||

౬౦||

సీ. తఱగుటకోయట-తక్కు-వయగుటయు,

తఱగరిబేవోటి-తఱిగొలుపుటా|

తఱలుటపుచ్చున-తఱకలుశతులఱ,

దఱియుటతఱుముట-తఱులుతఱపి|

తఱుచుడట్టుముతఱి-తఱిగొనినడచుట,

తఱుగుటత్రిమఱి-తఱివెనచటా|

తుఱగలితుఱుమువా-తెఱయేడైఱయుకను,

ఱఱచుటతెఱవలు-తెఱగొలుపుటా|

గీ. తెఱపితెఱలినవాసన-తెఱకువయును|

తెఱగుతెప్పిఱిఱొఱలుట-ఱొఱగుటయును|

పలుకులెలనుశకట-రేఱంబులగును|

రజతఱరఱిఱరవిహార-ఱుజగఱార||

౬౧||

౧. ఇందులో తరలుటను తరులనుటను తిరుగుటను వాతెరయునుటను తొరగుటను రేఱకారంబుల రెంటంజెప్పినాడు||

తరలుట రేఱయగుటకు.

చ. అరిజయకీర్తిసాంధ్రుడగు-నయ్యళిరామనరేంద్రసోదరుణ్||

తిరుమలదేవరాయనిను-తింపఱదరంబెతదియహేతిశాం|

కరియతిలోహితావయవ-గాఱనునాత్తెవ్పాదంతరంబులణ్||

దరలకతాల్పువారలకుఱ-దార్పుసురీవరణియవైకరుల్|| ౬౨||

“వసుచరిత్రము.”

౧. మఱియును రేఱయగుటకు బహుళముగాఱగలవు.

ఱకారమగుట.

చ. ఒఱగెవసుంధరాస్థలిమ-హూరగనాఱుఱువంఱెఱగూర్తముణ్||

ఱఱలెనభంబుఱ్రహొసె సుర-దంతులు ఱ్రమొగ్గెదిగంతరంబుట||

త్తటి నదరెక మరుత్సుతుడు-దర్పమెలర్పనహార్యముద్ధతికా!
బెఱుకఁగ గోత్రశైలములు-పెల్లగిలెం గలఁగెం బయోనిధుల్ ||

“ ఖాస్కరునిరామాయణము.”

తరులు రేఫయగుటకు.

చ. మురియుచుఁ దమ్మిచూలి మది-ముందరెఱింగినయట్ల నేర్పుతో!
దరులను వైడికంట్టిడివ-దానదిరంబయియుండెఁగాక యే!
వెరవుననిల్చు దీనివగు-వ్రేకపుజన్నులవ్రేగునంబయల్!
దొరపినయట్టి నెన్నడుము-తోరపునల్వకడంకమెచ్చితికా || ౬౪ ||

“ యయాతిచరిత్ర.”

శకటరేఫ యగుటకు.

చ. తఱులఱనిక్కఁ బూప నెఱ-తావియచిక్క నపాంగమాలికల్!
మెఱఁగులుగ్రక్క- నూరుపుల-మేలిమిదేటులుచొక్క హారము!
ల్లఱుచలుద్రొక్క ముస్థురులు-క్రొంజెమటంబదనెక్క నేలుపుం!
దెఱవయొక్కర్తుచేది జగ-తీపతికికా శిరసంపె నేర్పునకా || ౬౫ ||

“ వసుచరిత్ర.”

చ. చఱివడి తీవ్రఘర్షణవ-శంబున నొక్కటతీఁగచుట్టి నె!
త్తఱులయియున్న పాపతరి-ద్రాటిమలంకలనిఱ్ఱుకరాంబువు!
ల్లిటిగొనిమీదనుండిదిగ-కిన్నరకంఠిపయోధిదర్పున!
త్తఱిఫణిరాజుచుట్టిన వి-ధంబున నున్నదిచూడుమిగ్గరికా || ౬౬ ||

“ కాశీఖండము.”

తిరుగుట రేఫయగుటకు.

చ. తిరిగెడుపుట్టలకాబొదల-ద్రిస్తుఱుపాములరోసిరోసిని!
ఘరభుజదీర్ఘ దండమున-డొల్లఁగ వ్రేయుచు... || ౬౭ ||

“ ఆదిపర్వము.”

శకట రేఫయగుటకు.

గీ ఉడుకు కన్నీరుదడియంగ-నొరలుచునువి
 చేష్టయైయూరకుండుచు-జెలులుతోడ
 దిటిగిపొగులంగ వేసరి- నెటియమనల
 యవులదిరుగుచునున్నది-యక్కటకట॥

౨౮॥

“స్త్రీపర్వము.”

క. తిటిగినకపులంగనుగొని
 వెఱవకుడనివిల్లువూని-విభుండదియనికికొ
 దటియనిగంధర్వాస్త్రం
 బటిముతినరిబోసియేసె-నసురులమిదకొ॥

౨౯॥

“రామాభ్యుదయము.”

మ. ఉడుకుంగుంభయంగంబుపైహరిక్రియకొ-హుమ్మంచు
 బాదంబులకొ
 దిటుగుంగండములెన్నదన్నునెగయున్-హేలాగతింవాలముం
 జఱుచున్నుగ్గుగదాఁకుముంచుమునుగు-న్యల్యంబులున్దంతము
 ల్విఱుగ న్వేయిచుఁబొంచుపొంచుచిదియు-న్వేదండయూ
 ధోత్తముకొ॥ ౩౦॥

“పోతరాజు యష్టమస్కంధము.”

వారైర రేఫయగుటకు.

క. గురువిందజైతుదొడ్డిన
 కరములుకన్నావియవుడు-కరచిననునువా
 తైరమిందఁగాననగుపలు
 యరుసయనకొననలుపల్ల-వముపైమొనసెకొ॥

౩౧॥

“పారిజాతాపహరణము.”

అకారముగుటకు.

చ. నెఱిగుఱులున్విలోలసిత-నేత్రయుగంబునునొప్పులొప్పువా!
తెఱయునుదీనియాననము-తెల్పుఁగరంబునునోముదంబునే!
 నెఱిగినయంతనుండియును-నిట్టిలతాలలితాంగిఁజూచియే!
 నెఱుఁగఁజురేంద్రకన్యకలు-నిట్టిదరూపవిలాససంపదకృ॥ ౨౨॥
 “ఆదిపర్వము..”

సీ. చెఱుకుబాలాదవువా-తెఱయీనిచోగంతు,
చెఱుకుపాలాదుచో-చిగురుబోఁడి...॥ ౨౩॥
 “విజయవిలాసము..”

తొరగుట రేఫయగుటకు.

సీ. పారతెత్తిఘనసార-తరువులఁడనుదానె,
తొరగెడుపచ్చక-ప్పరపుసిదెము...॥ ౨౪॥
 “మనుచరిత్రము..”

క. పరిజనములుగన్నీరులు!
దొరుఁగఁగనడలొందువారి-తోడంజనున!
ప్పరసున...॥ ౨౫॥
 “ఆశ్రమవాసపర్వము..”

చ. చరణహతికలతాతరులు-చాల్పడిజర్ఝిరతంబులైమసాం!
దొరుఁగఁగనిట్టులొండొరుల-తోడమదోద్ధతిషష్టహోయన!
ద్విరదములట్ల...॥ ౨౬॥
 “ఆదిపర్వము..”

సీ. పరమాత్మపదములఁ-దొరగిపారెడునేటి,
తరిగలవైఁలీల-దాటిదాటి...॥ ౨౭॥
 “నృసింహపురాణము..”

అకారమగుటకు.

చ. మఱియొక టేనుచెప్పె దన-మానుషవిక్రమలీల నల్లడణ్ణా |
 బహుపియుఁజంపియున్రిపున్య-పాలక సైన్యమురూపడంచెమెణ్ణా |
 దోఱగుటయొప్ప దేతనువు-తూటులుగాగడు బేరువాఁడి... || ౨౮ ||

“కర్ణపర్వము.”

గీ. తోఱగువోకుండ మొకములు-కఱువకుండ... || ౨౯ ||

“విరాటపర్వము.”

గీ. పొగడమాక్రమలమొదలను-పుష్పరసము |
 తోఱగి నెత్తావియందున-నెఱియనొప్పె... || ౩౦ ||

“నృసింహపురాణము.”

రి లక్షణము.

గీ. అందఱిందఱుకొందఱు-ముందఱయన |
 బెద్దటికమిద్దఱిద్దఱి-గద్దిఱయన |
 పదఱుటెదుఱుటయనఁదగు-పల్కులెల్ల |
 శకటరేఫంబులుడురాజ-శకలమాళి || ౩౧ ||

౩౧ వ. ఇందులో నెదుఱుట అకారమగుటకు దాహరణము చింత్యము.

రేఫయగుటకు.

క. ఒకమరికిరీటికటెది |
 రికిగ్రమ్మనబోయి రెని-రెండవమారి |
 య్యకొనుటకోర్వక... || ౩౨ ||

“విరాటపర్వము.”

క. మగటిమివారికివీఁడెదు |
 రుగనమ్మిసూయోధనుఁడువి-శోభముగొని... || ౩౩ ||

“ఉద్యోగపర్వము.”

9 లక్షణము.

సీ. నలుజుకొంచెముచెట్టు-నలుకుటనిటుచేద,
 నులుముసేయుటవడ్లు-నులుపుటయును!
 నెఱకులాయంబులు-నెఱులువెంట్రుకలగు,
 నెఱసుటనిండుట-నెఱియమిగుల!
 నెఱిబాగునీటులు-నెఱపుటనెఱపును,
 నెఱలేనిమిత్తుడు-నెఱికకాసె!
 నెఱదొడ్డుగొప్పలై-నెగడునునెఱబంటు,
 నెఱజాణనెఱజక్కి-నెఱకటారి!

గీ. యనఁగదగిప్రాధనుకవుల-యనుమతమున!
 బరగునివియొల్లశకటరే-భమ్ములగుచు!
 రజతధరణీధరవిహార-భుజగహార!
 పురనిశాచరమదహార-దురితదూర॥ ౨౪॥

౧ వ ఇందులో నెరసుటను నెరపుటను రేఫఱకారములరెంటం గలిగియుండు.

నెరసుటలఘు రేఫయగుటకు.

క. తరళనయనాబ్జదళములు!
 నెరయఁగమైమున్నుచల్లి-నృపసుతుఁబూజిం
 చిరి...॥ ౨౫॥
 "ఆదిపర్వము."

క. నెరసె నెరసంజచక్రక!
 సరసీరుహవిరహాభేద-సంసూచకమై...॥ ౨౬॥
 "శవులవృష్టము."

మ. అరవిందోదరమూర్తిభానుఁడవుడూ-సోంతంబునకొసంకుచు!
 త్వరసీజేక్షణుఁడైపయోనిధిచోరకొ-సంధ్యాతటిత్పూర్వమై!

నెర నెక జీకటి కార్తాగుల్ జగతిపై-నిమ్నొన్న తాభోగముల్...||
“వసుచరిత్ర.”

శకట రేఫయగుటకు.

ద్విపద. అతిముఱిబుచ్చి హే-మ్నా గ్ని లోవైచి।
నెఱసియార్చిరిచైత్య-నికరంబు బెదఱ...|| ౧౧||
“రంగ నాధునిరామాయణము.”

నెరపుట రేఫయగుటకు.

నీ. పరిమిశస్పర్శంబు-నెరపెసింధురవల్లి,
గృచ్చిదావులుసోకక-గోవిరెమ్మ...||౧౯||
“వసుచరిత్రము.”

క. వరమకుటరత్న కిరణ।
స్ఫురణప్రతిఘట్టనమున-భుగ్నాగ్రములై।
మరలుతనుద్యుతులనుమతి।
నెరపెనుపర్వలకువిభుని-నిటలాలకముల్...|| ౯౦||
“కవికర్ణరసాయనము.”

శకట రేఫయగుటకు.

చ. ఎఱుగవుగాకయొక్కపుడొ-కించుకమార్తొగమిడ్డకూర్చికిన్।
గొఱతయెయెంత జెప్పినను-ఱోమలి నేరవయలక దెచ్చుకో।
నెఱియనదీన వాటెరిగి-నేడిదికైకయిఱోకమిక్కిలిన్।
నెఱిపెనతండునీవువిన-నేర్చెదమాపలుకిప్పడేనియున్...|| ౯౧||
“కళాపూర్ణోదయము.”

గీ. మెఱపువిల్లువిలాసంబు-నెఱపునిల్లు...|| ౯౨||
“రుక్మాంగదచరిత్రము.”

గీ. వత్సరంబునగడచను-వ్రతమునాకు।
దానినీపాలజలిపియు-తాహవృత్తి।

మెఱయనీకుఁగృతజత-నెఱపిఱొల్లి।

యెఱ్ఱుచేసినవారిజ-యింపఁబోదు॥

౯౩॥

“విరాటపర్వము.”

గీ. ఆయుధంబులువిడిచితి-నంతమీఁదఁ

మెఱసిబలవిక్రమంబులు-నెఱపువాఁడ...॥

౯౪॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

10 లక్షణము

సీ. ప్రవహించుటయు వేఁగఁ-బరువిడుటయును నే,

యుటయును నగుఁబఱ-చుటయునంగఁ

పఱపఱఁజించుట-పఱుసదనము పఱ,

పఱియలు పఱికెల-పఱిగొనుటయు।

పఱతెంచుటయు-పఱపుట శత్రులఁ,

బఱపుటంపఱయు వెం-పఱయుపఱుపు।

పఱిమార్చుటయును తె-ప్పఱ పఱివోవుట,

పఱువైనపువ్వు చూ-పఱపిఱుండఁ

గీ పిఱిచనుట పిఱివోవుటఁ-బిఱికితనము।

పిఱుఁదుతెప్పిఱిపుఱియమే-వెఱుగుటయును।

పెఱయు పెఱసనిపోవుట-పెఱుకుటయును।

పెఱికెలును బండితాలు భూ-భృన్నివేశ॥

౯౫॥

౧ వ. ఇందులో పరుసదనమనుటయు, పరతెంచుటయు, పరిమార్చుటయు, పరువగుటయు, చూపరయనుటయు, పెరగుటయు శేషఱకారముల రెంటుం గలవని ప్రాచీన లక్షణకారుడు చెప్పినాడు. అందు.

పరుసదనము రేఫయగుటకు.

పీ. కల్యాణగోత్రంబు-గరిమవంచినూరు,
 పరసులనింకించు-పకుసదము...॥ ౯౨॥
 "వసుచరిత్ర."

క. తురగముఁదురగముగలిగరి
 నరుఁడునరునిఁ దేరుఁదేరు-శలిఁదాకెన న|
 ప్పరుసదనమేమిచెప్పదుఁ|
 బారి మిడుగురు లెగసెఁ గైదు-వులపాడి రాతె॥ ౯౨॥
 "దోణపర్వము."

అకారమగుటకు.

ఆ. ఎల్లవారు నెరుఁగ-నొల్లనిధర్మవు|
 లేలనీకు నెరుగ-నేలవలసె|
 జిఱుత వానికింత-పఱు సదనములు|
 పన్నె వృద్ధజనము-లున్నచోట॥ ౯౩॥
 "సభాపర్వము."

పరతెంచుట రేఫయగుటకు.

క. ఒరసుకొవిపోవనత్తఱి|
 సురన్నెన్యంబొర్చుటయును-జూచితితిరఱుం|
 గరమచ్చెరువుగఁ గ్రక్కవఁ|
 బరతెంచుడు నసురకొడుకు-బరతెంచివడి॥ ౯౪॥
 "ఉత్తరరామాయణము."

అకారమగుటకు.

క. వెఱచుఱవనీరిలో న|
 క్కె-అగానొకముసలిచూడ్కి-కినగోచరమై|

పఱతెంచి కుంభ సంభవః |

చిలుదొడ వడిబట్టుకొను-శిష్యులు బెదరకః || ౧౦౦ ||

.. ఆదిపర్వము..

క. నెఱియఁగ నసశ్యామగు న |

మొఱవీనులబడిన మిన్ను-ముట్ట నెలఁగుతోఁ |

బెఱవకు వెఱవకుమిది నే |

బఱతెంచిశివత్వరమున-భామినియనుచుకః || ౧౦౧ ||

.. కళాపూర్ణోదయము..

నీ. చఱచినిబ్బరము గాఁ-బఱతెంచు ఖగరాజః,

తొక్క-గాడ్పులుమింట-రింగురనఁగ... ||

.. పాండురంగమాహాత్మ్యము..

ద్విపద. ఉఱకనీరుగఁజేసి-యుగ్రవేగమునఁ |

బఱతెంచుగతిఁజూచి-భానుపంశఁజుఁడు || ౧౦౩ ||

.. రంగనాథునిరామాయణము..

౧. ప. పరిమార్చుట అకారమగుటకుదాహరణచింత్యము.

రేఫయగుటకు.

నీ. పరిమార్చఁజాలరె-వ్వరు పెక్కుభంగుల,

మాటలాడక మరు-మాటకేల... || ౧౦౪ ||

.. స్త్రీపర్వము..

క. గురుభీష్మ కర్ణ సైంధవ |

గురుతనయులతోడఁగూడ-గురుపతిబలముకః |

బరిమాన్చునట్టిసత్త్వము |

ఘ్రుహూతాయుష్సుకరుణ-పొంపిరివోవకః || ౧౦౫ ||

.. శ్రీనాథుని పాఠవిలాసము..

క. పరిభవకరుండగుకీచకు।

బరిమాన్చుటయి పుడుగ డువఁ-బడియె నెయి మై ।

దురిటిల్ల నేల వేల్చిడి।

బారిగొనినీమనముకలక-బుత్తులతాంగీ॥

౧౦౬॥

..విరాటపర్వము..

౧౧ వ. పరువనుటకారమనుటకుచింత్యము.

రేఫకు.

క. తరుణీయీతరుశాఖాం।

తరలోలదుకూలమారు-తములింద్రాణీ।

పరివారవారసతులకు।

బరువపువిరిగోతబాడము-బడలికకడఁచుక॥

౧౦౭॥

..పారిజాతాపహరణము..

౧౨ వ. పరువంబుదప్పిన-విరులుదాల్చుచుండరు,

చయముచుక్కలరేని-చందమటయ॥ ౧౦౮॥

..ఉద్యోగపర్వము..

౧౩ వ. పరువంపుమంకెన-విరివంపునరవంపు,

వారెరచింద్రంపు-వానగురియ...॥ ౧౦౯॥

..ఆముక్తమాల్యద..

చూపర రేఫయగుటకు.

మ. గురుబంధుల దమజుట్టిరాదిగిచియా-శ్రోశింపనిశ్చేష్టఁడై!

యొరులందన్ను నెరుంగలేకయసుహృ-ద్యూధార్తిముజ్జెందిచూ।

పరతన్వోయుచుబోవివర్ణతమెయిం-బాటిల్ల...॥ ౧౧౦॥

..శృంగారపక్షము..

అకారమగుటకు.

క. కొఱవియుకొఱవియుదాఁకిన!

తెఱఁగుననర్జునుఁడుసురన-దీనూనుఁడుచూ!

పఱవొగడకదాకుటని!

ద్దఱిదిక్కులసైన్యములునుఁ-దలపయెఱడికొ॥

౧౧౧॥

“భీష్మపర్వము.”

క. మెఱయువెలిమావులుంగడు!

మెఱు గారెడునఱదములును-మిరటనుమంటల్!

వఱపెడువాలమ్ములుచూ!

పఱనత్తులుతాకువెఱఁగు-పడఁజేసెన్మహా॥

౧౧౨॥

“కర్ణపర్వము.”

॥ వ. పెరుగుటశకటరేఫయగుటకు చింత్యము.

రేఫయగుటకు.

శీ. ధృతరాష్ట్రునొద్దద-త్సతులతోనొక్కటఁ,

బెరుగుచుభూసుర-వరులఘన...॥ ౧౧౩॥

“ఆదిపర్వము.”

చ. పెరిఁగినయీసునన్నెమలి-పింఛములకొ బురివిప్పఁబోలునీ!

సరసిరువాఱి వేనలికి-సాటిగనిల్వఁగనోడి...॥ ౧౧౪॥

“శృంగారవృత్తము.”

11 లక్షణము.

క. బఱబఱనీడ్చుటయును ద!

బ్బఱ బిఱబిఱఁద్రిప్పటయు వి-వాహములతఱిక!

బిఱుసులుఁగాల్పుట కొటకు!

బుఱు బులువెట్టుటయుఱాలు-బురదైత్యహారా॥

౧౧౫॥

సీ. మఱచుట మఱునాడు-మఱదలు మఱఁది యే,
 మఱుపాటు పలుమఱు-మఱీయు మఱుఁగు!
 మఱవమ్మ ద్భాండంబు-మఱుగుట వేమఱు,
 మఱుపడి మఱలేక మఱుఁగులేక!
 మఱగాలు మఱల త్రి-మఱుటయు పడమఱ,
 మిఱిచూపులును మిఱిమిట్లుఁగొనుట!
 ముఱిముఱిచీకటి-ముఱిముఱిబడిబడి,
 ముఱిమొండె ముఱిముఱి-మొఱుమువిడుట!

గీ. మొఱుపు మొఱుయుట మొఱుఁగు క-న్మొఱుఁగుటయును!
 మొఱుకతనమును వేపులు-మొఱుఁగుటయును!
 మొఱుయు మొఱు మొఱులాడుట-మొఱుకవెలితీ!
 మొఱుసుటయు బండితాలు స-ముద్రతూణ|| ౧౧౬||

|| వ ఇందులో పలుమరు వేమరుననుశబ్దములు రెంటుం గలిగియుం
 డును. అందు.

పలుమరు రేఫయగుటకు.

చ. ఇరువురు సిగ్గులగ్గులపు-తేవఁ గచాగచిఁబైకొనకొ ముఖాం!
 బురుహాయుగంబు వాంచితల-పుల్ మదినువ్విశులూరఁజూపుటాం
 డొరులపదంబులకొదొరయ-నొండునెపంబునమోములెత్తి ప!
ల్లరుమరువెట్టిచూపు నెడ-మన్ గుడి నేయఁదొడంకెఁగంతుఁడుకొ
 “ రామాభ్యుదయము.”

అకారమగుటకు.

క. విఱుఁగుట నొచ్చుట మనదెసఁ|
 దఱుమగనాడెదవు పాండు-తనయులబల మే!
 దైఱుఁ దఱుగక పెనఁగుట బ!
 లఱుజేప్పెదవగుట యేమి-మూయయొతలపకొ|| ౧౧౭||
 “ భీష్మపర్వము.”

మ. మఱియున్వచ్చిరి ధాత్రిగల్గు నగసా-ప్రమాజ్యైకధౌరేయులకౌ।
 దఱుదమ్భారీభ రాష్ట్రీగ్పంగనవనిక-దామ్మత్పశా రాజిబ।
ల్లఱు సంధింపుచునుండెగాని వసుక-ల్యాణంబు వీక్షింపగా।
వెఱుచెకొశేషుఁడు శేషవృత్తికగునే-విస్మంభ సంభారముల్॥

“వసుచరిత్ర.”

వేమరుననుట రేఫయగుటకు.

క. మరుఁడలనెలకడదాచిన।

విరితూఁపును నల్లచెఱకు-విండ్లునుబలె వే।

మరునలరు చేరుచుక్కయు।

నరుదగు కనుబొమలుమిగుల-నతివకునమరెకౌ॥

౧౨౦॥

“యయాతిచరిత్ర.”

అకారమగుటకు.

పంచచామరము.

మెఱుంగుబోడికిట్లుచెల్వ-మీఁదమీఁదఁజేసినకౌ।

గుఱంగటన్నిలంగరాని-కూర్తి వెచ్చవెచ్చఁగాఁ।

దుఱంగలించువేడ్కతోడ-దూరిపల్కిరంత వే।

మఱుకమరుకమరున్మృగాంక-మత్తకోకిలాదులకౌ॥

౧౨౧॥

“విజయవిలాసము.”

౧౧ వ. మరలుట రేఫఅకారముల రెంటుం జెప్పినాఁడు.

రేఫకు.

క. పరిజనములు కన్నీరులుఁ।

దొరుగగనడలాంది వారి-తోడకౌజనున।

ప్పరుసునఁ దనదుతనూజుల।

మరలమికికౌ బాంధురాజ-మహిషి మరుగుచుకౌ॥

౧౨౨॥

“ఆశ్రమవాసపర్వము.”

క. గిరితటముఁదాకితిరిగెడు!

తరంగిణియుబోలెదేవ-తాపతేయాజ్ఞా

మరలి వియచ్చరవాహిని!

మురహారునింబొదలి ఘోర-ముగఁబోరుతరిణ్|| ౧౨౩||

“పారిజాతాపహరణము.”

క. ఆరిగి సమత్రస్స సవకుశాం!

కురపక్వఫలోత్క-రంబుఁ-గొనిగృహమునకుణ్!

మరలియటవచ్చునప్పుడు!

ధరణీసురనండనుండు-దనగట్టెదురణ్|| ౧౨౪||

“కవులషష్ఠము.”

అకారమగుటకు.

చ. నెటియఁగనీప్రసాదమున-నిర్జరలోకలలామ నాకు నే!

గొఱతయులేదు కోరగల-కోరికయొద్దియు గాననైన నా!

కోఱకు రణంబులోన కపి-కుంజరుల్లీనవారువారలణ్!

మఱలగ వేగనిచ్చుటయె-మన్న న దీననె సంతసిల్లుదుణ్|| ౧౨౫||

“భాస్కరరామాయణము.”

12 లక్షణము.

సీ. అట్లువొందుటయును-అంపిల్లుటయు అంకు,

అవఅవల్ కోపము-అవలి అవికా!

అంతులు వజ్రపు-అవలును అంపము,

టికిరించుటయు టిచ్చ-టిక్క-లిడుట!

టివ్వున నెగయుట-టింగున మోయుట,

శిలలఱుప్పుటయును-చిలుకఱొక్క!

ఱెల్లుగడ్డియు కను-ఱెప్పలుమూయుట,

పూఱెమ్మలను ఱొమ్ము-పాలుపువ్విఱి!

గీ. శకటరేఫములైమహా-సుకవివరుల!

కావ్యములయందుఁ దఱచుచుగ-గాఱుచుండుఁ!

జకృధరబాణ భువనర-క్షాధురీణ!

దురితనిర్నాశ పీఠికా-పురనివాస॥

౧౨౧॥

౧౧ వ. ఇందులో రవళి అకారముగుటకు దాహరణచింత్యము.

రేఫయగుటకు.

వీ. ఎల్లప్పడునుఁ బిక్క-టిల్లుబేరులమోత,

రహిమించుతరగల-రవళిగాఁగ...॥ ౧౨౨॥

“యయాతిచరిత్ర.”

మ. నవలాపణ్యపయోధిఁ జిత్తమను మం-ధానాదికిం జందికా!

పవనాశిందరిత్రాడుఁగాఁబెనచి య-బ్జాతాసనుందీర్చినకా!

రవళిం గోకిల కీరముల్దరువ నా-రత్నాకరంబందు ను!

దృవముంబొందిన లక్ష్మీగావలయు న-ప్పద్మాక్షీ నీక్షీంపఁగకా॥

“పిల్లలమఱివీరన్న శకుంతలాపరిణయము.”

అవికె అకారముగుటకు.

చ. అవికెయుఁ బట్టుపుట్టము చె-అంగుమరుంగయి యున్కిజేసిగా!

రవపరిమాణముక దెలియ-రామికి...॥

౧౨౩॥

“నైషధము.”

౧౨ వ. రంతనుట రేఫఅకారములరెంటం గలిగియుండును.

రేఫయగుటకు.

ఉ. అంగడివీధిఁబల్లవుల-కాసగనూమిడిపండులమ్ముచు!

న్జంగమువారిపిన్నది పి-సాళితనంబునఁజూచెఁబో నిశా!

తాంగజబాణకైరవని-తాంబుజ మత్తచకోరబాల సా!

రంగ తటిన్ని కాయముల-రంతులుచేసెడి వాడిచూపులకా॥

శ్రీనాథుని చాటుధార.”

౧ వ. మరియు.

శా. రంతుల్నేయకు కుక్కుటాధమ దరి-ద్ర త్సుద్ర శూద్రాంగణా
ప్రపాంతో లూఖలమూలతండులకణ-గ్రాసంబుచేఁగ్రావ్వి దు।
ద్దాంతస్వానిలభిన్న హృత్ఫణిఫణాం-తర్తాంసమాధుర్య మే।
చెంతంగ్రోలు ఖగేంద్రుచెంగటను నీ-జంఝూటముల్నా గునే॥

“శ్రీనాథుఁడు.”

అకారముగుటకు.

రగడ. అంతేమిటికిగొ-రుంతేమలైల।

వంతులకాసే-వంతులుచెలైల॥

౧౩౧॥

“యయాతిచరిత్ర.”

నీ అంతుతో మేఱమీ-అదొకప్పుడునుఘన,

శ్రీలబాంగియును నీ-సింధుకన్య...॥ ౧౩౨॥

“వసుచరిత్ర.”

ఉ అంతులుమీరిమిక్కిలిగ-ఱాఁగతనంబునదొమ్మిచేసి దు।

ద్దాంతపరాక్రమోన్నతులు-దానవదైత్యులు...॥

౧౩౩॥

“శ్రీనాథుని భీమఖండము.”

౧ వ. టికిరించుటను, టింగురగుటను, అక్కయనుటను, టిచ్చ
యనుటను,

అకారములగుటకు.

నీ టికిరించుకొనియున్న-అక్క-మొత్తముతోడ,

నొడలుజాడించి నె-వ్వడివిదుర్బు... ౧౩౪॥

“నైషధము..”

నీ. చరచి నిబ్బరముగా-బఱతెంచుఖగ రాజు,

అక్క-గాడ్పులుమింట-టింగురనఁగ...॥

“పాండురంగమాహాత్మ్యము.”

ఉ. అక్కలతో సరాగము నె-టింబరికింపడు వేడ్కఁజెందియో।
యక్క-నకాచలంబు విబు-ధాధ్వమునం జనుదెంచుచున్న...॥

“కవులవప్తము.”

ఉ. టింగనుమ్రోతఁమ్రోయుచును-అక్కల పాములవోలె శౌరిచే।
సింగిణివింటివెల్లిగొను-చిత్రశరంబులు...॥ ౧౩౭॥

“పారిజాతాపహరణము.”

ఉ. ఒక్కడు మాకులంబున స-ముద్ధతిచూపిన జాతరోషుండై।
అక్కలుఁద్రుంచి వేలుపుల-తేఁడటు పాపముఁజేసెఁగానియా।
అక్కలు నేడుఁగల్గిన నె-టిన్గనంబునఁబారుతెంచి బి।
అక్కనె జూటకోటితటు-లెల్లను నుగ్గులుఁగాఁగ మేరువుకొ॥
“కాశీఖండము.”

ఱిచ్చయనుటకు.

క. కని యుత్తరుండు గరుపా।
ఱిన మేనునుదలఁకుమనము-ఱిచ్చవడిన చూ।
పునునై తొఁట్రువడుచు ని।
ట్లనియె దిగులుచొచ్చి యాఁబ్రు-హన్నలతోడకొ॥ ౧౩౯॥
“విరాటపర్వము.”

క చిచ్చనకుఁడోడు కరుపలి।
వచ్చినక్రియ భీముకడకు-వాసవియి మై।
వచ్చిన మనయోధావలి।
ఱిచ్చవడియె వారిమొనద-ఱిమికోనవచ్చెకొ॥ ౧౪౦॥
“విరాటపర్వము.”

అప్పయనుట అకారముగుటకు.

ఉ. అప్పడు ముద్దరాలిఁ జెలు-లక్కునఁజేర్చి ముఖాబ్జమెత్తి కకా।

తొప్పలబాష్పముల్పడిచి-తేఱపె నృపాలుఁడు గారవింప...

“వసుచరిత్రము.”

¶ వ మఱియు.

ఉ. ముప్పిరిఁగొన్న వాసవుల-మోహమొకింతయుఁగప్ప నీదు కణ్ణి
తొప్పలుఁగప్ప నీదొకత-టిణ్ణ జమరారఁగ నీదుమేన... ౧౪౨॥

“వసుచరిత్ర.”

ఉ. తొప్పలువ్రాల్పకప్పడమి-తేని మనోహరమూర్తిఁ గన్నులణ్ణి
దప్పకచూచిచూచి విబు-ధప్రమదల్ ప్రముదంబులాత్మలణ్ణి...॥

“నైషధము.

ఉ. ఎప్పుడు నెయ్యెడణ్ణ బొదవి-యిందకుంఱదగ నీవు కంటికిణ్ణి ,,
తొప్పయిపోలె మాటయి నె-టిణ్ణ బనులారసి యొజ్జచాడ్చునణ్ణి
జెప్పుచు...॥

౧౪౪॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

¶ వ. రొమ్మ గురు రేఫయగుటచింత్యము.

రేఫయగుటకు.

ద్విపద. నీరొమ్మఁగొనికాఁడ-నేర్తున్నాచూడ

నీరాజ్యగతిఁజూడ-నేరుతుఁగాక...॥

౧౪౫॥

“రంగనాథునిరామాయణ సు.”

¶ వ. తక్కినవిల్లేగ్రహించునది.

13 లక్షణము.

గీ. వఱత వఱదయ వఱలుట-వఱడు వఱుగు
విఱుగు విఱివోటు విఱిగాలి-విఱివిడియును
వెఱపు నివ్వెఱ వెఱబొమ్మ-వెఱచలుచుట
వెఱుగు గురురేఫలుష్టాంశు-విధురధాంగ॥

౧౪౬॥

క. సుఱసుఱసుక్కుటయునుఁ బెం.

పటి యనుఱునురనుట యార-యఁగగురు రేఫల్.

మఱినిడువులగురు రేఫము.

లెఱిఁగించెద చిత్తగింపు-మిందువతంసా॥

౧౪౭॥

ఉ. ఆఱనితేజ మాఱడియఱ-నాఱికెపంటయు నాఱు షట్క-మా.

టాఱినము త్తియంబు తడి-యాఱెను పాపములాఱె జిల్లు నూ.

గాఱువెలందికొప్పె నను-నట్టిపదంబులయందు పెద్దతా.

త్రిఱుచునుండుఁ గబ్బముల-మేరుమహీధర రాజకార్లుకా॥

గీ వ. ఇందూలఱ ఆఱుటయనఁగ నిండుటకును అడంగుటకును అర్థ

మగును. నిండెనను యర్థముఁ జెప్పనపుడు లఘురేఫయును,

అడంగనను యర్థముఁ జెప్పనపుడు గురురేఫయు నగును.

నిండెనను యర్థమునందు లఘురేఫయుగుటకు.

క. కారపులునేయు నపకృతి.

కారణమునఁగోపమెత్తు-కర్ణుని వదనాం.

భోరుహముఁ గనుఁగొనఁగ శమ.

మారున్నా వశముఁగాక-యంతనబుడ్డికా॥

౧౪౮॥

“శాంతిపర్వము.”

గీ వ. శమమారుననఁగా శాంతమునిండుననుట.

అడంగుననునర్థమునకు గురు రేఫయుగుటకు.

క. కారడవిఁబరచుమృగముల.

నూఱుటకుఁ దిగిచి డస్సి-యున్నతని శ్రమం.

బాఱఁగ నెదఁ బరితాపముఁ

దీఱఁగఁ బైవీఁచెనన్న-దీపవనంబుల్॥

౧౪౯॥

“ఆదిపర్వము.”

గీ వ. శ్రమమాఱఁగ ననఁగా నలయుకయడంగగా ననుట.

ఆరడి అకారమగుటకు.

ఉ. ఆరడియార నీరసధ-నాధిప లోకము నిండ్లు వాకిశుల్ |
 మాటుటమాని శ్రీనగము-తూరుపువాలి విమాటిపాపముల్ |
 నీటుగఁజేసెగంధవతి-నీళ్ళనుగ్రుంకి మనంబులోని చి |
 చ్చాఱుగఁజేయుటొప్ప త్రిపు-రాంతక దీవునికైనమస్కృతుల్
 “ త్రిపురాంతకుని యుత్కలిక.”

ఉ. ఆరడిభోకయుక్ ఫలము-లందుటయుంగని పల్కనేరమిం |
 మాటలునోరిదాననని-మాటలు చిత్తమునందలంపకే |
 కాటులువల్కెదక్షవినుఁడు-కర్ణము నెగ్గునుఁగాన నల్కమై |
 వీఱడియైనమానిసికి-వెండివివేకముఁగల్గ నేర్చునే || ౧౫౨ ||
 “ ఉద్యోగపర్వము.”

ఆరు సంఖ్యాపరమైనప్పడు గురురేఫయగుటకు.

క. ఆఱములతనిమేనం |
 దూం గాసేసి నాల్గు-తురగాంగములక |
 గీఱించినఁ గని ద్రోణం |
 దూఱటధర్తజుని దెసకు-నున్నఖుఁడయ్యెక || ౧౫౩ ||
 “ ద్రోణపర్వము.”

ఉ. ఆఱురసంబులుంజవుల-యందలి క్రొత్తలువుట్టనిచ్చులుక |
 శ్రీకొకభంగికౌకములు-విన్ననువొప్పఁగఁజేసిచేసినక |
 మీఱఁగబాసినికొకరు-నింబురిగాననియట్లుఁగాగ మే |
 న్నాఱియఁబెట్టియైన నొడి-కంబుగఁవండుదుఁ గూడుఁగూరలుక ||
 “ విరాటపర్వము.”

నూగారు అకారమగుటకు.

నీ. వెడవెడనూఁగాఱు-వితయైయేర్పడ,
 దాఱనివసులుతో-నాఱునిగుడ... || ౧౫౪ ||
 “ విరాటపర్వము.”

14 లక్షణము.

క. ఊఱడియనఁ జాలించుటఁ

యూఱుం గాయలను జలము-లూఱుటయును బం

డేఱుట యేఱువనీమయుఁ

నేఱును గురురేఫలయ్యే-నిందుకిరీటా॥

౧౫౬॥

ఊరటగురు రేఫయగుటకు.

సీ. కోలుమసంగడు-కోర్కులువెనువెంట,

బాఱుచునునికెనూ-ఱటయు...॥

“విరాటపర్వము.”

క. కాఱడవిబఱచుమ్మగములఁ

నూఱటకుందిగిచిడస్సి-యున్నతని...॥

“ఆదిపర్వము.”

ఊఱుటఱకారమగుటకు.

ఉ. మఱచిగ మేనయత్తలు స-మాదరణంబడరంగబెట్టి పు

త్రెంచిన మఱచికజ్జముల-తేనియనేతనుదోచితోచి భ

క్షీంచుచు దల్లిదండ్రుడీ దన-చిన్నికరాంగుళివంచివంచి యూ

ఱిం చుచునాడెమిన్నగమి-తేఱుకుమారకుడింటిముంగల॥

“శ్రీనాథునిహరవిలాసము.”

క. ఆఱేఱువగలచారుల్

నూఱువిధంబులరసావ-ళుల్ వేయువహుఁ

ల్లూఱులుబచ్చళ్ళుర్బిం

దూఱుం గాయలకు లెక్క-యున్నరికలదే॥

“బహులాశ్వచరిత్ర.”

౧౧ వ. మఱియు.

క. కాఱుమెఱుగతనినారుల్

15 లక్షణము.

గీ. కాఱడవికాఱుపోతులు-కాఱుటయును।
 కాఱియలబ్బెట్టుటయుపఱొంతి-కాఱిపాము।
 కోఱులునుపండ్లుగీఱుట-గీఱుటనగ।
 నాడుటయుబండితాఱుప-న్నగవిభూష॥

౧౬౬॥

కాఱు అనుటఱకారముగుటకు,

క. కాఱడవిబరచుమృగముల।
 నూఱుటకుందిగిచి...॥

౧౬౭॥

“అదిపర్వము.”

నీ, మీఱుచునేగొడు-కాఱుపోతులకొమ్ము,

చిప్పొళ్ళిబులుగుల-కుప్పఁగూల...॥ ౧౬౮॥

“యయాతిచరిత్రము.”

కాఱుటయును కోఱుటయునుటయు ఱకారముగుటకు.

ఉ. కోఱుగీటుచున్నయన-కోణములన్దహనస్ఫులింగముల్।
 గాఱఁగ నూర్పులంబడల-గాలికినొక్కటతూలబాహువుల్।
 నూఱునుబూఁచిమైవెనిచి-నూఱుశిరంబులనూర్ధ్వబిక్తుటుల్।
 దూఱగ గాలనేమిరణ-దోహలియొకడఁగెన్ సముద్ధతిన్॥ ౧౬౯॥

“యయాతిచరిత్రము.”

౧ వ యఱ్ఱాప్రగడహరివంశమునందు నిశ్లేగలదు.

కాఱియ ఱకారముగుటకు.

ఉ. పాఱినజూచికారవన్య-పాఱుఁడుసూతతనూజతోడనీ!
 కాఱియమద్బలంబునకుఁ-గాదగునేవిదిధాస్త్రీసంపదన్।
 మీఱిననీవునూఁడఁగన-మేయపరాక్రమనీకుపాండవు।
 ల్లాఱైతలంపనీతగుబ-లంబునుజేవయుజూపుత్తఱిన్॥ ౧౭౦॥

“కర్ణపర్వము.”

క. పాతీననాతని వెనుకన!

పాతీతిసంప్రార్థనప్ర-భాషణములతో!

దేవీమఱియిమ్మనిమిముఁ

గాతీయ బెట్టితిగదే? య-కటయనుచుదయన్ ||

౧౭౧||

“అనుశాసనికపర్వము.”

౧౧ వ. కారులనుటను కూరలనుటను బ్రాచీన లక్షణకాగుడు శేఫలు
గానే జెప్పెంగాని అకారకారములలో జెప్పినాడుకాడు. మ
వాకవులుఅకారములుగా బ్రయోగించినారు ఉదాహరణము.

కూలులనుటకు.

ఉ. ఆఱడిబోకయున్ ఫలము-లందుటయున్ గనిపల్కనేరమి!

స్తాఱటనోటిదానయి-మాటలుచిత్తమునందలంపకే!

కూలులుపల్కె-దక్షవినుము-కర్జమునెగ్గును ||

౧౭౨||

“ఉద్యోగపర్వము.”

కూలులనుటకు.

క. ఆతేడువగలచారు!

ల్నాఱు విధంబులరసావ-శుల్ వేయువహుల్!

కూలులుబచ్చశూర్భిం!

దూఱంగాయలకు లెక్కు-యున్ నటిగలదె||

౧౭౩||

“కాకమానసరాయని బహులాశ్వచరిత్రము.”

గీఱుట అకారమగుటకు.

ఉ. వేటొకచాపమెత్తిపృథి-వీపరధర్తనూజుడింతతో!

దేఱగజేయుదున్ బగయ-తిప్రకటంబుగనంచునూతుమై!

దూఱతురంగమాంగములు-దూటులువోవంగశల్యునంగముల్!

గీఱిశిషంబుగాడబర-గించెసముజ్జ్వలచండకాండముల్ || ౧౭౪||

“శల్యపర్వము.

16 లక్షణము.

అ. చాఱుద్రావుటయును-చాఱలబెబ్బులి
 చాఱపప్పు సఖులఁ-జీఱుటయును।
 చూఱఁగొనుట యుట్టి-చేఱు చేఱుడు చూఱ।
 మీఱు బండిఱాలు-శూలపాణి॥

౧౭౫॥

¶ వ. ఇందులో,

చాఱుద్రావుట అకారమగుటకు.

ఉ. జోఱున వర్షముల్ గుఱియ-సువ్రతుఁడాచిఱుతోండనంబిఱై।
 వాఱుడు భక్తిపెట్టు శివ-భక్తులకర్ధిఁ జతుర్విధాన్నముల్।
 తాఱనియెల్పుపప్పును ఘృ-తంబును తియ్యనిపానకంబులుకొ।
 బాఱులుపిండివంటలును-శర్కరయుకొదధియుకొయధేచ్చగకొ॥

“ శ్రీనాధుని హరవిలాసము.”

చీఱుట పిల్చుటయగునప్పుడు అకారమగుటకు.

ఉ. పాఱడు లేచిదిక్కులకు-బాహులనొడ్డడు బంధురాజిలో।
 దూఱడు ఘోరకృత్యమని-దూఱడు తండ్రిని మిత్రవర్ణముకొ।
 జీఱడు మాతృసంఘము వ-సించు సువర్ణగృహంబులోనికికొ।
 దాఱడు కావరేయనుడు-తాపమునొందడు కంటగింపడుకొ॥

“ పోతరాజు సప్తమస్కంధము.”

చీఱుట చించుటయగునప్పుడు రేఫయగుటకు.

ఉ. సారధిఁగూల్చి యశ్వములఁ-జంపి రధంబువగిల్చి కేతువుకొ।
 జీరి శరాఁగునంబు వొడి-నేసిన...॥

౧౭౬॥

“ శల్యపర్వము.”

¶ వ. చూఱయనుట రేఫ అకారముల రెంటం గలిగియుండును.
 అందుకు.

రేఫయగుటకు.

ద్వీపద. ఏసిబంగారంపు-టిళ్ళలోఁజొచ్చి

రాసులర్థములు చూ-రలుఁజలువారు॥ ౧౭౯॥

“ రంగనాధుని రామాయణము.”

సీ. వందిమాగధుల కై-వారంబుఁ శుభతూర్వ,

వారరవంబులఁ-జూరఁగొనఁగ...॥ ౧౮౦॥

“ కవికర్తరసాయనము.”

శకటరేఫయగుటకు.

క. నూటు దెరంగుల నెరసులు

మీఱఁగ నీవిభ్రమములు-మెరయించిమునిం

గాఱఁగఁజేయుము మేనక

చూఱకొనదె యతనిఁదెలివి-సాములుమున్ను॥ ౧౮౧॥

“ ఎఱ్ఱాప్రగడ రామాయణము.”

క. వేఱుగఁగనినంబ్రకృతిం

జూఱవిడచినట్ల తనదు-సుజానమున

క్కూఱువిడచితనకంఠెను

మీఱనొకటిలేమికాన్పు-మేకొనవలయు॥ ౧౮౨॥

“ ఆనుశాసనికము.”

ఉ. మీతీనభద్రసాగముల-మీఁదికిదాటి తదీయకుంభము

లూచులువట్టుకేసరికి-శోరనఖావళినుండిరాలి యా

ఱాఱనిమాక్తికంబులు ప్రీ-యంబుననేటి కిరాతచాలిక

శ్రీతీన గింజలాడుదురు-కేలిదలిర్పఁగ బక్కణంబుల॥ ౧౮౩॥

“ కువలయాశ్వచరిత్ర.”

౧౪. చేరనుట శకటరేఫయగుటకుఁ జింత్యము.

రేఫయగుటకు.

ఉ. క్రిందనువ్విందనుంబడియుఁ-గించిననుయఁబెనంగులాడు న|
 ర్థేందుఁడునుల్లసత్ఫల స-మృద్ధతమిసృమువోలెఁ జాలఁ జె|
 న్నొండెడు ఫాలముస్థబరి-యున్నరిపాపిటముత్తియంపు చే|
 రుం దిలకఁబుఁగఁస్తురియు-రూఢిగ బాపూలలీలనొప్పఁగఁగఁ||

“కళాపూర్ణోదయము.”

౧౧ వ. చేరెక్షనుట శకటరేఫయగుటకు చింత్యము.

17 లక్షణము.

క. జాఱుటయనఁగ బజాఱు హ|
 జాఱము మొగ సాల మఱి తు-జాఱులు ధనికుల్|
 బోఱునవానలుఁగురియుట|
 మీఱును గురురేఫలగుచు-మిహి కాంశుధరా|| ౧౨౫||

జాఱు శకటరేఫయగుటకు.

ఉ. జాఱుటయుందదూరుయఁగ-సాంద్రుచుల్కటిమీఁదనుండి దై|
 వాఱినఁగాంచి పఠశశర-పంచశరీపరికంపి తాత్తుఁడై|
 పాఱుడుదాబహుశ్రుతము-బల్లియు భావవిశుద్ధకల్పియు|
 స్త్రీఱిన నెఱ్ఱునంబుఁగఁడి-మింనిలుపోపఁగ లేకలొలతఁగఁ|| ౧౨౬||

“శృంగారషష్ఠము.”

18 లక్షణము.

గీ. తాఱుటయు తీఱుటయు తీఱు-తీఱిమయును|
 తూఱుటయు తేఱుటయుఁ గడి-దేఱుటయును|
 లేఱిచూచుట ధర్మంబు-దేఱుటయును|
 తేఱుదురవంగ బండితాల్-త్రిపురవైరి|| ౧౨౭||

తామ్రుట గురు రేఫయగుటకు.

శా. తామ్రంగాగిన నేల తంపఱతఁ బా-తాళంబుఁదాకంజనం |
 దూఱం బెల్లిటిమిన్నుఁదాఁకి తరగల్-దోరంబులై నల్లడల్ |
 బాఱం బెల్లుగ నేఱులుబృఱముగాఁ-బైపైసనీఱొక్కి డై |
 వాఱణ్ బెర్వులుచెన్నుమీఱె నఖిల-ప్రాణుల్ ముదంబందగన్ ||
 “ ఎఱ్ఱొప్రగడ రామాయణము.”

త్రీఱుట అకారమగుటకు.

క. త్రీఱడితనంబువెట్టుచు |
 దూఱంబనిలేదు నిన్నుఁ-దొల్లిటిచెయ్యుల్ |
 ద్రీఱనది, యనుభవింపక |
 వెఱుండునె పూర్వజన్త-వివిధకృతంబుల్ || ౧౫౯ ||
 “ భాస్కరుని రామాయణము,”

గా వ. తీరనుట రేఫఱకారమలరెంటనుండును. అందు.

రేఫయగుటకు.

క. ఈరాజునకివముగనొక |
 తీరునగావించి సేవఁ-దీర్పమిఁదగునా... || ౧౬౦ ||
 “ యయాతిచరిత్ర.”

అకాఱమగుటకు.

ఆ. నందియంబువడ వి-చారంబునకుఁ జొర |
 మాఱువల్కనొండు-త్రీఱుసేయ |
 వెఱఁగుఁగాఁగఁ బిడుఁగు-జేసినయట్లైన |
 మాటకియ్యకొనుచు-జోటిబఱుకు || ౧౬౧ ||
 “ ఉత్తర రామాయణము.”

త్రేణుటకు.

ఉ. మీఠినకోఱలుకొ మిగుల-మింటికిబర్వినపల్వవెంటృకల్ |
 తీఱినమిట్టగుడ్డు నతి-తిగ్తరంబగునట్టిసాహసం |
 బాఱని తేజమున్ దిశల-నంటివచేతులు లోక రాజిలో |
 నేఱిన మేటిరూపరుల-నెంతయు నేర్పిరి రాక్షసుల్వడికొ ౧౯౨ ||
 “ భాస్కరుని రామాయణము.”

త్రేణుటకు.

క. త్రేణుదురు రిపులు నక్కఱ |
 మీఱుదురును నిపుడుమూర్ఖ-మెయినిట్టున్నా |
 టాఱని తేజంబులతో |
 నీఱుపయింగ విసియున్న-నిప్పలువోలెకొ || ౧౯౩ ||
 “ భాస్కరుని యుద్ధకాండము.”

త్రేణిచూచుటకు.

క. మీఠినభయమున రామునిఁ |
 దేఱి కనుంగొనఁగ నోడి-ధృతిమాలి కడు |
 న్నెఱొకని త్రేణిపైఁబడి |
 బాఱి యతఁడు లంకసాచ్యైఁ-బారులు బెదరకొ || ౧౯౪ ||
 “ రామాయణము.”

౧౧ వ. రకారలమీఁద దూఱుట టకారమగును. అందుకు ఉదాహరణములు మునుపే బహుళముగాఁ జెప్పినాము.

19 లక్షణము.

గీ. నాఱువిడుచుటుల్లి-నాఱుసొన్నాఱియు |
 నీఱునిప్పలందు-నెఱయుబూది |
 నూఱుసంఖ్య పసపు-నూఱుటయును బెద్ద |
 టాలు జాతరూప-శైలచాప || ౧౯౫ ||

నాఱువ్రాయుట అకారమగుటకు.

క. కాఱుమెఱగతను నారుల్ |

నాఱుల్ వోసిన విలోక-నమ్ములు నారుల్ |

నూఱుఱువగలఁబెట్టిన |

యూఱుంగాయలుఘటిం-చి-రొండురులెడలకై || ౧౯౬ ||

“ బహులాశ్వచరిత్ర.”

సీఱునుటకు.

క. తేఱుదురు రిపులు నక్కఱు |

మీఱుదురును నిపుడు మూర్ఛ-మెయినిట్లున్నా |

రాఱుని తేజంబులతో |

సీఱుపయింగవిసియున్న-నిప్పలువోలెకై || ౧౯౭ ||

“ భాస్కరుని రామాఱుణము.”

నూఱు సంఖ్యాపరమైనప్పడు గురు రేఘయగుటకు.

ఆ. నూఱుగతులసీపు-వాఱుదేనన్నియు |

నెఱుఁగు బుల్లులెల్ల-నెట్లువారు... || ౧౯౮ ||

“ కర్ణపర్వము.”

చ. అనుటయు భీతివేఁడుకొను-యావులువేయును నెడ్లునూఱు నూ |

ఱునురధముల్ శతంబును మె-ఱుంగులమొత్తమువోనియంగనా |

జనశతకంబు దంతిశత-సప్తకముంగొని శాంతిఁబొందవే |

యనినను మానడయ్యె వసు-ధామరుకోపము తీవ్రరూపమై |

“ వసుచరిత్రే.”

19 లక్షణము.

క. పాఱుడు నడివాఱుటయును |

బాఱుటమే నెల్లగఱు-పడుటయుయింకకై |

బాటుట వేటుట పెనఁగుట।

పోఱడునాశకటరేఫ-ములు వృషభాంకా॥

౨౦౦॥

పాడులును, పాటుటను శకటరేఫలగుటకు,

గీ. ఆరుగు దెంచితివనియు ధ-నార్థివనియు।
నిట్లువినుపించుటయు రాక్ష-సేశ్వరుండు।
తేఱకొనఁజూచి యా త్తని-పాఱుండదముఁ।
డగుటఁ దోచుచునున్నది-యాడుఁగఁవలయు॥

౨౦౧॥

“శాంతిపర్వము.”

క. పాఱుడునీరడదద్యగ।

దాఱబెడిదమైనయండ-దనుకఁగ నిధురక౯।

బాఱి మడువంతవేడుక।

కాటులు భాలలుచూచి-క్రందుకొనంగక౯॥

౨౦౨॥

21 లక్షణము.

గీ. బీఱువోవుటగురురేఫ-మాఱుమొగము।
మాఱి మసగుటయును మాఱు-మాఱడగుట।
మాఱువడుటయు వేమాఱు-మాటలాడ।
మీఱుటయు బండ్డితాలు సు-మేరుచాప॥

౨౦౩॥

బీఱువ్రావుట అకారమగుటకు.

గీ. బీఱువోయే రధ్యంబులు-మాఱుమొగము।
పడిన దానొచ్చియుండియు-నడచిశౌరి...॥

౨౦౪॥

“భీష్మపర్వము.”

మారుమొగమనుటకు.

ఆ. అమరసైన్యములును-దమయంతవర్తింప।
నేరకునికనాకు-మారుమొగము।

గానోనర్పవలసె...॥

౨౦౫॥

“ఉద్యోగపర్వము.”

౧. వ ఇందులో మారుమొగమనుట రేఫగా ప్రయోగించినాడు గనుక బీరువోవుటను మారుమొగమనుటను రేఫ అకారముల రెంటునుఁ గలవు.

మాఱుదల, దూఱుకొని, పెక్కుమాఱులు, మాఱాడుట, షేమాఱు, మీఱుట అకారములగుటకు.

చ. గదతోడన్దద చుట్టిరాదిగుచుచుకొ-గండోప్పలంఘించి మాఱుదలుల్ గైకొనుచుకొగడంగి పలుమా-ఱుకొదాఁకుచుం

వాయుచుకొ...॥ ౨౦౬॥

“శల్యపర్వము.”

౧. వ. ఇందులో మాఱుదల, పలుమాఱుననుటకు నున్నవి.

మాఱుకొనుటకు.

గీ. పాండవులసైన్యమును సము-ద్దండలీలఁ
మాఱుకొనినంతకునుమూర్ఖు-దేతీ నకులు!

తమ్ముడమ్మామపైబడి...॥

౨౦౭॥

“శల్యపర్వము.”

పెక్కుమాఱులనుటకు.

గీ. ఓరిదుష్టాత్త నేనిప్పు-బోరఁ బెక్కు-
మాఱులెగువంగ సిగ్గఱి-పాఱుచుండు!

దట్టనీకున్న యునికిన...॥

౨౦౮॥

“ఆరణ్యపర్వము.”

మాఱాడుటయనుటకు.

క. వేటొక తెఱఁగున నొరులకు!

మాఱాడకయునికిలెస్స-మనుజేండుకడకొ!

దీఱమిఁగలచోట్లం దా|

మీఱిక డఁగివచ్చిపెంపు-మేళొనవలయున్||

౨౦౯||

“విరాటపర్వము.”

వేమాఱు ననుటకు.

క. మీఱినమానులకినుకను|

మాఱుగకయున్న మీస-మగ్రక్షమ వే|

మాఱుగొనియాడఁగాఁదగు|

గీఱున సాత్వికులబుద్ధి-కిల్పిషచయముల్||

౨౧౦||

“నృసింహపురాణము.”

ఉ. కోఱునుగ్గునుగ్గునిన-క్రూరఫణీంద్రుగతిఁదరంగముల్|

మాఱిన భూరివారిధిక్ర-మంబున రాహుకరాళవక్త్రమున్|

దూఱిన తీవ్రభానుక్రియ-దోర్బలస్వైతఁబుత్రహీనతఁ||౨౧౧||

“ఎఱ్ఱాప్రగడ రామాయణము.”

ఉ. గీఱిపరాభవాదిగతి-గీడ్పడిభూపతి నెమ్మనంబునన్...|| ౨౧౨||

౧ వ. మాఱిమసగుట అకారమగుటకు చింత్యము.

రేఫయగుటకు.

ఆ. అనిన నతఁడు పాండ-వాగ్రజుగవలనుఁ|

డాఁకి విఫులబాహు-దర్పమొప్ప|

నారసములఁబొదవి-మారిమసంగిన|

ఱై నఁజూచినరుఁడు-ననిలసుతుఁడు||

౨౧౩||

“భీష్మపర్వము.”

మీఱుటకు.

ద్విపద. మీఱి ఇంద్రాది స-మితిగిట్టినూఱు|

మాఱులు గెలిచిన-మగటమివాఁడు||

౨౧౪||

“రంగనాథుని రామాయణము.”

చ. గనుగవవేగునకామిగుల-సన్నఁపుగొనసియాడఁ గెంపుమి!
 తీన నునుబట్టుచేలకటి-తీంగులుపాఱగఁగట్టి భూమిభృ!
 తైనయప్రసూనగుచ్చములుఁ-దాలిచి లేజగురుల్లరించి పా
 చ్చిన నడదీగ వోలె నిలి-చెం దరుణేందుకిరిటిసన్నిధిన్|| ౨౧౫||

“ శ్రీనాథుని హరవిలాసము.”

22 లక్షణము:

అ తాచుటయును తాయి-తాఁగ ప్రేతేచుట
 తొప్ప తేవు తేసి-తేకు తేఁడు!
 తేల తేమ గుక్క-తేఁగు తోయుట తోత!
 తోలుటయును బండి-తాలుశర్వ|| ౨౧౬||

౪ వ. ఇందులో తాచుట అకారమగుటకు చింత్యము.

రేఫయగుటకు.

ఉ. రాహువుఁగాను నిన్నరయ-రాచిన శూలినిఁగాను నీతను!
 ద్రోహముచేసినట్టి యల-రోహిణితండినిగాను తజ్జగ!
 న్నోహిని నీలనీలకచ-ముద్దులచక్కెరబొమ్మఁగూర్పక!
 యో హతిశాంకతావక మ-యూభముభంబులనేచనేటికిన్||

“ మాదయగారిమల్లన రాజశేఖరచరిత్ర.”

౪ వ. మఱియొక నుదాహరణములు రేఫలగుటకు బహుళముగా గలవు.

గీ. రాయియ నెడువోట-బొయక రేఫయరి!
 చాచ్యులైబ్రసిద్ధు-లైనకవులుఁ!
 గృతులనిలిపిరమల-మతిత్కనయుగురు!
 కేఫఁగాఁగనితిపెఁ-గృతినుమేళా|| ౨౧౭||

రాయి శేఫయగుటకు.

గీ. మరునియురులనఁదగు తేఁటి-సిరులవఱులు।

తెఱవకుఱులకు సరిగామి-దివిరి గాక।

కడిమిదమ పెంపువోపూరిఁగఱవ నేల।

రహియలర వేలుపుల రాచ-రాలకెల్ల॥

౨౨౦॥

“ యయాతిచరిత్ర.”

క. నీలంపు మేని నూత్రపు।

రాల కనుంగవయు పుష్య-రాగపు టెన్నుకా।

గ్రాలడు చొక్కపుతు మైద।

తాళియొక లేమపేర-దన్నెలకొల్పెకా॥

౨౨౧॥

“ చంద్రభానుచరిత్ర.”

సీ. రాయైనత బిసి పే-రంటాత్రిగ్గుర,

గలిగించునడుగుచే-వెలసి నాడు...॥ ౨౨౨॥

“ శృంగారవృత్తము.”

ఉ. జాయనుజూపవేమి యను-జాయను నవ్విధియెఱతఁజేసె నా।

రాయను నాదుగుండె బలు-రాయను...॥

౨౨౩॥

“ రామాభ్యుదయము.”

శకట శేఫయగుటకు.

క. నాయుల్లమరయ నినుమో।

తాయో కాకిట్లు రూప-ఱకవిననోచ్చె।

స్నాయక సముదయఖర భవ।

దీయవచనచయముగవియు-దేఱందిరమై॥

౨౨౪॥

భీష్మపర్వము.”

క. పోకనడుకొట్టితేనియు।

తొకింతు జువినా నెంగంబు-తొచట్టపయికా।

శ్రీకాళికనిందించినా

నీకింతటనేలపోవు-నీచచరిత్రా॥

౨౨౫॥

“ భీమఖండము.”

ఆ. అజ్జలాడియూగి-తాపడిసభలోనా

తేసిపోటిలోన-తెచ్చబాటసి...॥

౨౨౬॥

“ పెద్దిరాజు ఆలంకారము.”

త్రాగయనుట శకటరేఫయగుటకు.

ఉ. అంతులుమిఁదిమిక్కిలిగ-త్రాగతనంబునదొమ్మిచేసి దు!

ర్ధాంతపరాక్రమోన్నతులు-దానవదైత్యులు...॥

౨౨౭॥

“ భీమఖండము.”

తెప్ప, తేవు అనుటకు.

ఉ. అప్పడు ముద్దరాలిఁజెలు-లకునఁజేర్చిముఖాబ్జమెత్తి క!

వైష్ణవబాష్పముల్దడిచి-త్రేఁపెనృపాలుఁడుగారవింప...౨౨౮॥

“ పసుచరిత్ర.”

తేవనుటకు, తేసియనుటకు.

ద్విపద. త్రేసిచూడగరాని-త్రేవుచక్కటికి!

డాసినపొదలలో-డాఁగియేనుండు...॥

౨౨౯॥

“ రంగనాథుని రామాయణము.”

చ. అనఘయకంపమై విమల-మై పరిపూర్తియులోఁతుదియ్య ము!

ననతయుఁగల్గి సజ్జనమ-సస్సదృశస్థితఁజాలనొప్పు మీ!

తేనయదియన్నదీజలము-త్రేవునుమంచిది...॥

౨౩౦॥

“ ఎత్తాప్రగడ రామాయణము.”

త్రేఁడు, తేసి యనుటకు.

క. దానిఁగనివచ్చిపైఁబడు!

వానిని బల్లెములఁగొంగ-వాలు లసురెలక!

మేనులువ్రాలించిపెంపున;

త్రేనికిసంత సముచేసి-త్రేసిరికడకక॥

౨౩౧॥

“ యయాతిచరిత్ర.”

ఉ. వీరడైనలుండు విశ్వప్రభి-వీవలయైకవిభుండు వచ్చుచు।

న్నాడని భీమభూమిపర-నందననూరడిలంగబల్కి పూచి।

బోడులమాట నేర్చుకొని-ప్రోదిశుకాంగనయట్లపల్కిన।

నేడిది నన్ను నేక్రియ నె-టింగనోకో యనుచుండెనాత్మలో॥

“ నైషధము.”

త్రేకనుట అకారమగుటకు.

సీ. కబరికాభరముపై-గన్నె గేదంగిపూచి,

త్రేకులతో గూడ-త్రేనిజెరివి॥

౨౩౨॥

ఉ. అక్కలుచించికంతమున-త్రేకులువాపి సిరంబువ్రచ్చి మే।

రుక్కునగ్రాంచి చందమగు-నొడ్డణముంగలంగంగ భీష్టుడే।

దిక్కునదానయ్యె...॥

౨౩౩॥

“ భీష్మపర్వము.”

త్రేలయనుట అకారమగుటకు.

ఉత్సాహ.

చాలుజాలుసెంతకైన-జాలునున్నగన్నెరల్।

త్రేలపూలకేలగోల-త్రేయనిందులోనబో।

త్రేలతాళిమన్ననన్ను-నెట్టితిట్టెదక్కటా।

మేలుమేలుముద్దరాల-మెచ్చువచ్చెనామది॥

౨౩౪॥

“ యయాతిచరిత్ర.”

త్రేగు అకారమగుటకు.

గీ. మహితకమలమధుర-మధురసాస్వాదన।

పరవశాత్తయైన-భ్రమరకాంత।

టిచ్చబుద్ధినకట-త్త్రేగుబువ్వలరస।

మాను నెట్లు జేల-వైతిగాక॥

౨౩౬॥

“ ఆరణ్య పర్వము.”

౧౧ ప. రోయుట అకారమగుటకు చింత్యము.

రేఫయగుటకు.

౧౨. పులికిబలుసు వాతీనక్రియ।

నలవుజలము సిగ్గువిడిచి-యట్లాక్కనికో।

ల్లలకోర్వక విరిగిన పు।

త్ప్రల నేమనివిందు నేను-రోయకయింక౯॥

౨౩౭॥

“ ద్వోణ పర్వము.”

౧౩. క్రూరతకోర్పియిం చుకయు-రోయక పైకొని యెల్లభంగుల౯...॥

“ భీష్మ పర్వము.”

తొలుట అకారమగుటకు.

౧౪. కాలను కేలనుంజదిపి-గంధకరి౯ దెగటార్పుసింహము౯।

బోలుచుఁ బేర్చియా ద్రుపద-భూపసుతు౯ సమయించి వేదనలో।

తాలగ తోఁజగాఁ బలుమ-ఱు౯ బొరలంబడ...॥

౨౩౮॥

“ సౌప్తిక పర్వము.”

23 లక్షణము.

౧౫. వేఱుపడుట వీఱడియు౯।

వేఱొకటియుబండితాలు-వెరహొప్పుఁగఁ బ।

ల్లాఱునిది యెఱుఁగకుండెడు।

వీఱడిరచియిం చుకవిత-వృథగదళ ర్వా॥

౨౪౦॥

వీఱడియనుట గుఱు రేఫయగుటకు.

౧౬. వీఱడితనంబు వెట్టుచుఁ

దూఱంబనిలేదునిన్నుఁ-దొల్లిటిచెయివులో।

దీఱనదియనుభవింపక!

వేఱుండు నెఱూర్వజన్మవివిధకృతంబుల్॥

౨౪౧॥

“భాస్కరువిరామాయణము.”

వేఱనుటకు.

క. వేఱొకవిలుఁగొని యమ్ములు!

గీఱ మెఱఁగు నారసములు-గిఱి కొల్పిననో!

టాఱి మెయిఁ గ్రొన్నెత్తురు!

వాఱనఱఁడు తేఱిమిఁదఁ-బడిమూర్చిలె॥

౨౪౨॥

“ద్రోణపర్వము.”

24 లక్షణము.

గీ. అరయగురురేఘహల్లుతో-బెరసినపుడు!

ప్రసోసములవిశ్రమములు రే-ఘములతోడఁ!

గలసియుండును సుకవిపుం-గవులగృతుల!

జగదవసనూత్ర గిరితనూ-జాకశత్ర॥

౨౪౩॥

ఉదాహరణము—

ఉ. నూఱ్వురునొక్క-చందము మ-నోగతిసైరణచేసి నన్ను నా!

సర్వకులంబు సుత్తమయ-శంబున నుంచితిరమ్మలార మీ!

కుర్వినిసాటియే యబల-లాంఛోరు దేవతలుఁ బటుక్షమా!

నిర్వహణంబొనర్చుటకు-నేరరు మర్త్యులఁజెప్ప నేటికిఁ॥ ౨౪౪॥

“ఎఱ్ఱాప్రగఱ రామాయణము.”

క. కాఱ్ఱిచ్చుగవసే మృగముల!

నెర్చుకరణి నేఁడుభీష్మఁ-డేచినకడిమిఁ!

బేఱ్ఱిమనభీముఁబొదవె శ!

ంఱ్చులు నవ్వీరుఁగన్ను-లారంగంటే॥

౨౪౫॥

“భీష్మపర్వము.”

౧౧ వ. మఱియు.

సీ. హయమేధపర్యంత-మైన శ్రోతముబహు,
స్మృతులుఁ బుత్తునకు వే-ఱ్ఱవైఱఁదెలిపె...॥
“ భీష్మపర్వము.”

క. చెలఁగిపటుసింహనాదం |
బులు ఱంకెలుఁగాఁగ వారు-వొలిచిరి వృషభం |
బులక్రియనొండొరులకు మా |
ఱ్ఱలయుచుఁ దాఁకుచునుదాత్త-రభ సోజ్యలులై॥ ౨౪౭॥
“ ద్రోణపర్వము.”

౧౧ వ ఇది అకారప్రకరణము.

క. అలసానిపెద్దకవి పిం |
గళినూరన రామభద్ర-కవివర్జుఁడు పి |
ల్లలమఱివీరభద్రుఁడుఁ |
గలపిరిగదగృతులఱులుఁ-గడురేఫములన్॥ ౨౪౮॥

౧౧ వ పెద్దన్న రేఫఅకారములఁ గలుపుటకు.

శా. శ్రీబుల్లటినభోంతరాశమునఁ బా-ఱ్ఱ బక్షులుస్థాంశు పా |
షాణవ్రాతముకోష్ఠమయ్యె...॥ ౨౪౯॥
“ మనుచరిత్ర.”

మ. ఇలకున్వేగుగ బండుదీరవనపుం-డ్రక్షేక్షుచ్చటల్ దీపు ల |
గ్గలమైవ్రాలనురుస్వనంబు లెసఁగన్-గాఁద్రిప్ప రాట్నంపుగుం |
డ్రలునాదేనెకొలంకులంబొరలి పా-ఱ్ఱవిచ్చు పంకేరుహం |
బులనాడెన్ దొలుసంజదేటివలయం-బుల్ తారఱుంకారముల్॥
“ ఆముక్తమాల్యద.”

౧౧ వ. మఱియు.

మ. పుసుకుందావినవోదనంబు మిరియం-పుంబొల్లతోఁ జట్టి చుం |
య్యననాదారని కూరగుంపు ముకుమం-దైవేర్చునావన్ జిగు |

అంను పచ్చళ్లును పాయసాన్నములు నూ-ఱుంగాయలుకొ...॥

“ ఆము క్తమాల్యద.”

చ. మదిముడిదప్పి తోటుముని-ముఖ్యభవత్తనయకొగ్గహంబునకొ
బదిలము చేసివచ్చి మఱి-బట్టబయల్ వెడదూరుదూరెదా
సదనమిక్కొక్కమాటరసి-చంచలలోచనఁగానకున్న దూ।

అదు మదికానిబుద్ధి విప-రీతతఁబొందకపోయి-చూడుమా ౨౫౯౨॥

ఆదిటకారమునకు.

శా. తేవుల్ మావుమతంగజంబునుమణి-శ్రీఖండముక్తాళియుకొ।

రావాణిజ్యముఁ బెంచెయేలఁగనగుకొ...॥ ౨౫౯౩॥

సీ. కానలో దారు మృ-గంబులకైవడిఁ,

గైకొనియసమాస్త్ర-కర్ణకలన...॥ ౨౫౯౪॥

“ సూరన్న రాఘవపాండవీయము.”

శ. ప. ఇందులో గానలో దారు=తిమరు అనునర్థమునందు లఘు
రేఫయు, తారుట=యడంగుట అనునర్థమునందు గురురేఫ
యు నగును. అందుకు వెల్లంకితాతంభట్లు నిడుపులమీఁద
బండితా లేదనినాడు. తారుట రేఫమే అని రాఘవపాండ
వీయమునకు టీక ప్రాయుచున్న ముద్దరాజు రామన్న సమ్మతి
ప్రవాసినాడు. అదికాదు. తారుట ఱకారమేసిద్ధము. మఱియు.

సీ. రేఖలైమీఁదటి-త్రేవులైయొప్ప ప,

న్నా గంపుగడవళ్ళ-బాగు నెఱప॥ ౨౫౯౫॥

“ కళాపూర్ణోదయము.”

శ. గ్రక్కునఁజనివారిలుదునో।

అక్కలుఁగట్టుకొని దివిజ-రిపుమేడలపై।

నక్కొమ్మఁజూచు తెపు దెవు।

డొక్కోయనునంత తమక-మున్నదిమదిలోకం॥ ౨౫౬॥

“ ప్రభావతీప్రద్యమ్నము.”

ఉ. సైరిభ పారిభ ద్విరద-శాసనఖడ్గభరాదిరూఢులై।

దారలు బూరగొమ్మలును-తప్పెటలుకీ బటహంబులుకీ బదుల్।

నూలులు వేలుప్రమాయ గమ-నుల్వడివేల్వడిమాత్తి యుత్తరః

ద్వారమువంక దారకిరు-వంకలపాఞ్జులుదీర్చిరయ్యెడక॥ ౨౫౭॥

“ కవిరామభద్రుని రామాభ్యుదయము.”

౧౧ ప. మఱియును.

ఉ.తీవిమీ!

అంగనటించుగొబ్బురిపు-రప్రభురంగనకీర్తిరంజిలుకీ॥ ౨౫౮॥

ఉ. తూచుపు తెల్ల వాఱుటయు-దోడనమంగళపాతకస్తుతుల్।

మీఱదదీయ రాగముల-మేల్కనికాల్వ సమంచితక్రియల్ +

దీటిచి పాండుపుత్ర వసు-దేవసుతుల్ ప్రమదంబువోములం!

వేఱగ వేడ్కతో నరుగు-దెంచి సభాస్థలినల్చిరయ్యెడక॥ ౨౫౯॥

“ పిల్లలమఱివీరన్నజైమినీభారతము.”

గీ. వనధిసర్వంకపంబయ్యు-వలయుపనికి!

త్రేవులనకాని చొఱరాని-రీతిదనరి।

విశ్వరూపకుండయ్యు శీ-విభుండుకూర్త!

తూపములనేవ్యుండగు నార-రుత్తులకును॥ ౨౬౦॥

“ సంకుసాల నరసింగయ్యకవి కవీకర్ణరసాయనము.”

౧౧ ప. నా న్యేషాంవైధ ర్త్యంలఘ్వులఘూనాం రయోస్తునిత్యంస్యాత్

“ అని ఆంధ్రప్రదేశ్ కరణనూత్రమునకు టీకవ్రాసి రేఫఱకారము

లునుపరాదనిచెప్పిన బాలసరస్వతి చంద్రికాపరిణయమునందు.”

ఉ. అక్కమలేక్షణకొ సవిన-యంబునగాచుము నాదుమాఱుగా!

శ్రొక్కమునేమ మాభువన-మోహినివీకనిపల్కుమాత్తి చే!

జక్తి-తివేగ బోవుమని-చెప్పముపొమ్మిక తేటిరాయ నీ।

తొక్కలమాటునన్ను భ-రం-చిలభింపుము కీర్తిపుణ్యముల్॥

¶ వ. ఇటువలె నెమహాకవులకును రెఫణకారముల పట్ల బరిశీలనలేక పోయినది.

ఆ. కాక నూరియప్ప-కవియ హెలూబలపతి।

ముద్దరాజు రామ-ముఖ్యులెల్ల।

పోత రాజుకబ్బ-మున రాటురేఫల।

గదిసెనం దుబలికి-రదిహులిక్కి॥

౨౬౯౧

ఉ. బమ్మెఱపోత రాజకృత-భాగ వతంబు సలక్షణంబుగా।

కిమ్మహీ నేమీటంగదవ-యెంతయు నారసిచూడనందులే।

ఘమ్ములుతొలునుంగదసి-పొసము లైనకతంబునంగదా।

యిమ్ముగ నాదిలాక్షీణికు-లెల్లనుమానిరుదాహరింపగకో॥ ౨౬౯౨

¶ వ. అనిరామన్న చెప్పినాడు.

క. పురసతులవిలోకనములు।

సరసాలాపములునర్క-సంభోగంబుల్॥

మఱిగిహరిమనలనెల్లడు।

నరవరులొయమ్మనూత-నప్రియుటుగదే॥

౨౬౯౩

¶ వ. అని పోతరాజు చెప్పినాడని య హెలూబలపతి పొసినాడు.

మరియుగొందఱు లాక్షణికులును ఆలాగే యన్నూరుగాని పోత

రాజు లాక్షణికుండగుటను కాకుండుటను పరిశీలనము లెస్స

గాఁజేసినారుకారు.

సీ. అఖిలవేదాంతవి-ద్యారహస్యవీదుండు,

సహజపాండిత్యవి-శారదుండు।

శుత్తక్షీతీశాధ-మస్తోత్రవిముఖుండు,

శంభుపదాబ్జపూ-జారతుండు।

పటుతరకవితావి-భాసితప్రతిభుండు,
 సకలాంధ్రలక్షణ-చక్రవర్తి
 రఘుకులేశనిదేశ-రవితమహాభాగ,
 వతపురాణుండుపుణ్య-వర్ధనుండు!

గీ. బుధజనహితుండుబమ్మెర-పోతసుకవి
 యెన్నరేఫణకారంబు-లెఱుగడనుచు!
 నజులొకకొందరాడుదు-రమ్మహాత్ము!
 కవితకెందునులోపమ్ము-గలుగదభవ!

౨౬౩||

సీ. ఘనుడుపోతనమంత్రి-మునుభాగవతమూర,
 చించిచక్రికిసమ-ర్పించునేడల!
 సర్వజ్ఞసింగయ-క్షౌవరుండదిదన,
 కిమ్మనివేడిన-నిడకయున్న!
 శలిగియాపుస్తకం-బవనిబాతించిన,
 జివికియందొకకొంత-శిథిలమయ్యె!
 గ్రమ్మరనదివెలి-గందలనారప,
 రాజునుమరిబొప్ప-రాజుగంగ!

గీ. రాజుమొదలగుకవిరు-ల్లేజమెసంగ!
 జెప్పిరాగ్రంధములయందె-తప్పలూదవె!
 గానిపోతకవీంద్రుని-కవితయంబు!
 లక్షణంబెందుదప్పదు-దక్షహరణ||

౨౬౬||

¶ ప పోత రాజు చెప్పినవి ప్రథమస్కంధమును ద్వితీయస్కంధమున కొంతయు షష్ట సప్తమాప్తమునవస్కంధములును దశమస్కంధముపూర్వభాగము కొంతయునున్నది. అందులో రేఫణకారసౌఖ్య కర్మము లేకుండుటకు వ్రాయుచున్నాము.

దీర్ఘములమీదిఱకారములకు.

ఉ. మాఱుపడంగ లేనియస-మర్థులసుప్తులన స్త్రీవిద్యలం |
 దేఱునిపిన్నపాపలన-తిత్వరితంబునఁద్రుంఁచెఁగూర్చుడై |
 పాఱఁడుగానిపాతకుడు-పాఱిణభయంబునవెచ్చునూర్చుచుం |
 బాఱుడువీనిఁగావుముక్క-పామతినర్జునపాపవర్జనా || ౨౬౨ ||
 “ప్రథమస్కంధము.”

కుఱుచలమీదిఱకారములకు.

చ. వెఱచినవారిదైవ్యమున-వేదురునొందినవారినిద్రమై |
 మఱచినవారిసౌఖ్యమున-మద్యముద్రావినవారిమగ్నులై |
 పఱచినవారిసాధుజన-భావమువారినిఁగావుమంచువా |
 చఱచినవారిఁగామినులఁజంపుటధర్తముగాదుఫల్గునా || ౨౬౩ ||
 నిడుదలమీదిఱకారములకు.

ఉ. పాఱడులేచిదిక్కులకు-బాహులనొడ్డఁడుబంధురాజిలో |
 దూఱడుఘోరకృత్యమని-దూఱడుతండ్రినిమిత్రవర్గముకొ |
 జీఱఁడుమాతృసంఘమువ-సింఁచుసువర్ణగృహంబులోనికికొ |
 దాఱఁడుగావరేయనడు-తాపమునొందఁడుకంటగింపడుకొ ||
 “సప్తమస్కంధము.”

ఆదిఱకారములకు.

ఉ. ఱొక్కలురావుపిల్లలకు-ఱ్రేసడనుండియుమేతగానమికొ |
 బొక్కఁడుగూటిలోనెగసి-పోవగనెరవుమున్నదల్లియా |
 దిక్కుననుండివచ్చునని-త్రిప్పటిచూడ్కులనిక్కినిక్కినల్ |
 దిక్కులుచూచుచున్నదతి-దీనతనెట్లుభరింతునక్కటా || ౨౬౦ ||
 కుఱుచలమీదిఱకారములకు.

ఎఱఁగఁడుజీవనాపథము-లెవ్వరుభర్తలులేరుబాధలకొ |
 దఱలడునెఱజమున-తధ్యముజాడ్యములేదుమిక్కిలికొ |

మెఱయుచునున్న పాఠాఢోకని-మేషము దైన్యమునొందడింకనే।
 తెఱఁగునదుగ్రీంతు వేసరితి-దివ్యమువీనిప్రభావమెట్టిదో॥ ౨౭౧॥
 మ. ఉఱుకుంఘంభయగంబుపైఘోరిక్రియకొ-హున్తుంచుబాదమ్ము
 లకా

దిఱుగుంగండమువెన్నదన్న నెగయుకొ-హేలాగతిన్వాలముకొ
 జఱచున్నుగుగదాఁకుముంచుమునుగుం-న్తల్యంబులున్దంతము।
 ల్విఱుగవ్యేయించుబాంచిపాంచికదియుకొ-వేదండయూ
 ధోత్తముకొ॥

“అష్టమస్కంధము.”

క. ఒఱపగునుఱమునుబిఱుదును।

నెఱిదోఁకయుముఖముసిరియు-నిర్మలఖరముల్।
 కుఱుచచెవులైలిగన్నులు।
 తఱుచగుకంఠంబుచూడ-దగునాపాఠికికొ॥

క. వెఱచుచుఘంఘుచువ్రాఱుచు।

నఱిముఱిగుబుఱులకుజనుచు-హరిహరియునుచుకొ।
 మఱుచుచునులుకుచుదిఱుగుచు।
 కుఱుమట్టపుపడచువడుగు-కొంతనటించెకొ॥ ౨౭౨॥

శ. ఎఱిగితిమద్దిరయ్యతడ-వేటికిగుర్రపుగొంగబట్టుడీ।

జఱబినిబట్టిచంపుడతి-సాధుముసీంద్రుడపోలెనేత్రముల్।
 దెఱవకబొక్కి-నోరుమెద-లింపకబాసికవెట్టియంచున।
 య్యఱువదివేవురుఁజనిక-రాయుధముల్ఱుడిసింఁచిఱాయుచుకొ
 నవమస్కంధము.”

నిడుదలమీదిఱుకారమునకు.

క. పాఱుదురుగికురుపాడుచుచు।

ఘాఱుదురుభయంబులేక-తోఱుపుదిఱుముల్।

జాణుదురుఘనశిలాతతి।

మీఱుదురెన్నంగరాని-మెలకువులన్నపా॥

౨౭౬॥

„దశమముపూర్వభాగము.“

కుఱుచులమీదిఱకారములకు.

క. తెఱవయొకతెన్నిదింపఁగ।

నెఱిగట్టినవలువవిడిచి-నేడొకతేలున్।

గఱపింపనీకుమారుఁడు।

వెఱచుచునవిపఱువనగుట-విహితమెసాధ్వీ॥

౨౭౭॥

చ. వెఱమఱలేనిమేటిబలు-వీరుఁడుగృష్ణకుమారుఁడొక్కచేఁ।

జఱచిఖగేంచుచిందమునఁ-జక్కఁగదొడలువట్టికన్నులం।

జొఱజొఱదుర్విషానలము-నుబ్బివధింపకయెత్తిలీలతో।

జిఱజిఱఁద్రిప్పివైచెఁబరి-శేషితదర్పముఁగ్రారసర్పమున్ ౨౭౮॥

క. కఱచినభుజగమురదములు।

విఱగఁగవదనములవిషము-వెడలఁగశిరముల్।

పఱియఱుగనఁడచెగరుడుఁడు।

తఱిమికనకరుచులుగలుగు-తినదాఱొక్కన్ ౨౭౯॥

౨౭౯॥

౧౧ వ. ఇది పోతరాజుకవిత్వము వెఱిగందలసారపరాజు చెప్పిన కవిత్వములో.

రేఘఱకారసాంకర్యమగుటకు.

చ. హరివచనంబులాత్తకుఁబ్రి-యంబొనరింపఁబయోజగర్భుఁడో।

పరమపదేశయోగిజన-భావనయీనిఖిలోర్వియందునీ।

వెఱుఁగనియట్టియర్థమొక-తేనియుఁగల్గునెయైనామదిన్ ౨౮౦॥

బెరసినఱోర్కె-నీకువిను-పింతుదయామతిజిత్తగింపవే॥ ౨౮౦॥

„ద్వితీయస్కంధము.“

క. ఎఱుఁగమినైననుభూసుర।

వరులధనంబపసారింప-వలువదుపతికిన్ ౨౮౧॥

మఱి పుననలముముట్టిన

దరికొని వెస గాల్పుకున్నె-తను వెరియుంగన్ || ౨౮౧ ||

“దశమము-ఉత్తరభాగము.”

సీ. కరుణాపయోనిధి-మఱియొకయింటిలో,

జెలిగూడిముచ్చటల్-జెప్పించుండ || ౨౮౨ ||

క. హరిపదసేవకుండరిభీ!

కరుండర్జునువలనమిగులఁ-గార్తుకవిద్యల్ |

గఱచినబలియుఁడుసాత్యకి |

వఱలినసుఖలీలనున్న-వాఁడెధరితిన్ || ౨౮౩ ||

“తృతీయస్కంధము.”

చ. మఱియు సరోజలోచనుని-మంగళవివ్రక ధానులాపని |

ర్భరపరితోష బాష్పకణ-బంధురచారుకపోలగద్దగ |

స్వరపులకీకృతాంగులగు-వారునునిస్పృహచిత్తులున్న హరి |

కరణవిదూరులున్న గుఱుకర్ణులునుండెడుపుణ్య వాసముల్ ||

చ. సరసిజగర్భయోగిజన-సర్వసుపర్వమునీంద్రహవ్యభు |

కృరమబుష్టిప్రజాపతులు-భక్తిమెయింజనుడెంచియుండున |

తక్కితరుణార్కతేజుడగు-దత్తుఁడువచ్చినదత్సభాసదుల్ |

తఱమిడిలేచిరప్పడుపి-తామహాభర్తులుదక్కనందఱున్ || ౨౮౪ ||

“చతుర్థస్కంధము.”

క. హరినాముఖముననీకు |

న్నెఱిగింపదలంచినాకు-నెఱిగించెనును |

స్థిరమతివినుమంతయుశీ |

హరివాక్యముగాదలంచి-యవనీనాధా || ౨౮౫ ||

“బాష్పరాజుగంగరాజుపంచమస్కంధము.”

క. వలనుగరేఫణకారం |

బులతెఱఁగంతయునుసుకవి-పుంగవులిందున్ |

- దెలుసుకొనికబ్బములలో |
 నిలుపందగు దేవదేవ-నీలగీవా || ౨౫౨ ||
- గీ. శాలివాహనశకవర్ష-సంఖ్యకరర |
 సాంగళశిసౌజనలరుకౌ-ద్రద్యబ్దమునను |
 భాద్రపదశుక్లపంచమి-వరకుబూర్ణ |
 మయ్యోనీకృతినీవేర-నగసుతేశ || ౨౫౩ ||
- క కవివరులయిండ్లనెపుడు |
 న్నివకరమైయసమలీల-చే నీకృతియా |
 రవి శశి తారాగ్రముగఁ |
 భువిబ్రబలుచునుండుఁగాక-భూతేశశివా || ౨౫౪ ||
- చ. రతిపతిదర్పభంగముని-రాజమనస్సరసీజభృంగ సం |
 తతకరుణాంతరంగ నిజ-దాసజనావనచంగ పద్మినీ |
 హితసితరుగ్రధాంగ నిల-యీకృతపర్వతశృంగ విస్ఫుర |
 తు-తలశతాంగ పీతపుర-కుక్కుటలింగ భుజంగ మాంగదా ||

గద్య.

ఇది శ్రీమత్కుక్కుటేశ్వర కరుణాకటాక్ష నిరీక్షణ సంలబ్ధి
 సరసకవితా సాహిత్య ధురంధర ఘన యశోబంధుర
 కాండిన్య సగోత్ర పవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్య
 పుత్ర సకల సంస్కృతాంధ్రలక్షణ కళా కాశ
 లాభిరామ తిమ్మకవి సార్వభౌమ ప్రణీతంబయిన
 లక్షణ సారసంగ్రహంబను గృతయందు
 రేఫ అకార ప్రకరణంబనునది సర్వం
 బును దృతీయాశ్వాసము. శ్రీశ్రీశ్రీ.
 శ్రీపరమేశ్వరార్పణమస్తు.

